

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 729]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [හතරවන වෙන් කළ
දිනය] [නි. 771] :

විවාදය කළ තබන ලදී.

කල්තැබීමේ යෝජනාව [නි. 955]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 729]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட நான்காம் நாள்] [ப. 771] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 955]

Volume 86

No. 5

Friday

15th August 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 729]

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Fourth Allotted Day] [Col. 771] :
Second Reading—Debate adjourned

ADJOURNMENT MOTION [Col. 955]

වාචික පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 අගෝස්තු මස 15 වන සිකුරාදා

வெள்ளிக்கிழமை, 15 ஓகஸ்ட் 1969

Friday, 15th August 1969

ප්‍ර. හ. 10 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථා නායක තුමා [ශ්‍රී එස්. සී. ෂර්ලි කෝරියා] මූලාසනය රැස් විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கௌரவ எஸ். சி. ஷேளி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කිරිඳිබත් වැව යොවන ස්වෝපාකාර කදවුර: සේවයෙන් පහ කරනු ලැබූ අය

கிரியிப்பான் வெவ இளைஞர் குடியிருத்தல் முகாம் : வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்

YOUTH SETTLEMENT CAMP, KIRIBBAN WEWA :
DISMISSED PERSONS

1. එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(මිනුවන්ගොඩ—ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.
—හබරාදුව—වෙනුවට)

(திரு. எம். பி. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கோட—திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர
—ஹபரதுவ—சார்பாக)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda—on behalf of Mr. Prins
Gunasekera—Habaraduwa)

ඉඩම්, වාට්මාර්ග හා විදුලිබල ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) උඩවලවේ කිරි
ඳිබත් වැව යොවන ස්වෝපාකාර කද
වුරේ තරුණයින් 12 දෙනා 1968 ජූලි
තුම්බර් 24 වෙනිදා හිටිනැටියේම ගංගා
නිමිත සංවර්ධන මණ්ඩලයේ සහාපති

වාචික පිළිතුරු

තුමා විසින් සේවයෙන් පහ කරන ලද
බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මේ තරුණ
යින්ට ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වූ
ඉඩම් අක්කර 3 1/4 ඔවුන්ට ලබාදීමට
එතුමා පියවර ගන්නවාද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா (அ) உடவலவெயில் “கிரியிப்
பான் வெவ” எனப்படுமிடத்திலுள்ள இளை
ஞர் குடியிருத்தல் முகாமைச் சேர்ந்த இளை
ஞர் 12 பேர் சடுதியாக 1968 ஆம் ஆண்டு செப்
ரெம்பர் மாதம் 24 ஆந் தேதியன்று, ஆற்றுப்
பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்திச் சபைத் தலைவரி
னால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை அறி
வாரா? (ஆ) இவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகக்
கூறிய 3¼ ஏக்கர் காணியைப் பெற்றுக்
கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation
and Power: (a) Is he aware that the
12 young men in the Youth Settle-
ment Camp at Kiribban Wewa in Uda
Walawe were suddenly dismissed
from service on 24th September 1968,
by the Chairman of the River Valleys
Development Board? (b) Will he
take steps to obtain for these young
men the 3¼ acres of land that they
were promised?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වාට්මාර්ග
හා විදුලිබල ඇමති හා සහායක)

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்லா—காணி, நீர்ப்
பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of
Land, Irrigation and Power and Leader
of the House)

(a) Yes. They were discontinued
due to unsatisfactory conduct and
work in the camp. (b) The extent of
3¼ acres was to be handed over to
them only if their attendance,
conduct and work during the 2 years'
training period was satisfactory.
They were so informed at the time
of recruitment to the camp. The
question of giving them land does not
therefore arise.

වංචික පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

ශාස්ත්‍ර අධ්‍යාපන කායභිලාශෙන් ලිපි ගෙනු
 පිට කිරීම

காலி கல்விக் கந்தோர் : கடிதக் கோவையை
அகற்றல்

EDUCATION OFFICE, GALLE :
REMOVAL OF FILES

2. ද සොයිසා සිටිවර්ධන මයා. (ප්‍රින්ස්
ගුණසේකර මයා, වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு.
பிறின்ஸ் குணசேக்கர சார்பாக)

Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. Prins Gunasekera)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) ශාලා අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ “වෝදනා” හිසින් සඳහන් වෙන, ශා/2/12/500/44 අංක සහිත ලිපි ගොනුවක් එම කාර්යාලයේ ලිපිකාර මහතකු විසින් රු. 200 ඉල්ලා බද්දේගම ඇස්. සි නානායක්කාර මහතාට ගෙන විත් දුන් බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) මේ ගුරු මාරුව සම්බන්ධ සිද්ධිය ගැන එතුමා ගන්නා පියවර මොනවාද? (ඉ) මිට කලින් ද මේ ලිපිකාර මහතා බද්දේගම ස්පෝට්ස් ක්ලබ් ශාලාවේ දී ශාලා අධ්‍යාපන කාර්යාලයට අයිති ලිපි ගොනු කිහිපයක් ඉදිරිපත් කොට මුදල් ගන්නට තැත්කළ බව එතුමා දන්නවාද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலி கல்விக் கந்தோரில் “குற்றச்சாட்டுக்கள்” என்ற தலைப்பைக் கொண்ட கா/2/12/500/44 என்னும் இலக்கக் கடிதக் கோவையை அக்கந்தோரில் கடமையாற்றும் ஒரு எழுதுவினைஞர் பத்தேகமை திரு. எஸ். சி. நானாயக்காரவிடம் கையளித்து ரூ. 200 கோரியதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஆசிரியர் மாற்றம் சம்பந்தமான இச்சம்பவம் குறித்து அவர் எடுக்கும் நடவடிக்கையாது? (இ) இதற்கு முன்னரும் இந்த எழுதுவினைஞர் பத்தேகமை விளையாட்டுக் கிளப்பில், காலி கல்விக் கந்தோரின் கடிதக் கோவைகள் சிலவற்றைக் கொடுத்து பணம் பெற முயன்றாரென்பதையும் அவர் அறிவாரா?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs : (a) Is he aware that file No. 60/2/12/500/44 marked "complaints" belonging to the Education Office, Galle, was taken and handed over to Mr. S. C. Nanayakkara of Baddegama by a clerk employed in that office for a consideration of Rs. 200 ?

(b) What action does he propose to take in regard to this incident which is related to the transer of a teacher ?

(c) Is he aware that on an earlier occasion too, this same clerk has attempted to obtain money by offering certain official files belonging to the Education Office, Galle, at the Baddegama Sports Club?

හාමඳි ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

(a) Mr. S. C. Nanayakkara has complained that in connection with the transfer of his wife, who is a teacher of the Education Department, a clerk at the Education Office, Galle, had shown him file No. G/2/12/500/44 and another file and asked for Rs. 200 to cancel the transfer. (b) The clerk referred to in paragraph (a) has already been interdicted from duty. Action has also been initiated to conduct a disciplinary inquiry against him. (c) It is also known that a complaint has been made to the police by Mr. Nanayakkara to the effect that this clerk had attempted to obtain money by producing some files to a certain person at a club at Baddegama.

පිළාන මහා විද්‍යාලය

பிலான மகா வித்தியாலயம்

PILANA MAHA VIDYALAYA

3. ද සොසිසා සිටිවර්ධන මයා. (ප්‍රින්ස්
ගුණසේකර මයා. වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு. பிறின்ஸ் குணசேக்கர—சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf of Mr. Prins Gunasekera)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) (i) ශා/පිලාන
මහා විද්‍යාලයේ නිබුනු යතුරු ලියන
යන්ත්‍ර 3 ක් හා වෙනත් බඩු පාසුල බිඳ
සොරාගෙන ඇති බවත් ; (ii) එම විද්‍යාල
යට මුළු කරුවෙකු හෝ ගරු නිවාසයක්

ரகசே சங்ஸா னா ரகசே ஈயநநவலென்
கூடெத்தாபனங்களிலும் அரகாங்க நிறுவனங்களிலும்
கடனெடுத்த பணம்

MONEYS BORROWED FROM CORPORATIONS
AND GOVT. INSTITUTIONS

5. டி ஸோசியா சிரிவர்தன மெ. (பி. பி.
ஓரெரன் மெ.—கோலோனாவ—வெறு
வெ)

(திரு. டி. சோய்ஸா சிரிவர்தன— திரு.
பி. பி. இலங்கரத்ன—கொலன்னாவ—சார்
பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

இதெ ஈமநிஸெ ஈஈ ப்ரஈய : 1965
மார்ச்சு 25 டா ஈப 1969 மார்ச்சு 31 டா டென்லா
ரகசே சங்ஸா னா வெநன் ரகசே ஈய
நந வலென் ஈ ஈ வரீகய துல, (i) கோப
மன இதென் கூடெ ரகசே நிகென்நெ
ட? (ii) ஈ ஈநா டெடெ க்மந ரகசே
சங்ஸா னா ரகசே ஈயநநவலென்ட? (iii)
ஓன் கியக் ஈபஈ லெலா நிகெட?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : 1965
மார்ச்சு 25 ஆம் தேதியிலிருந்து 1969 மார்ச்சு
31 ஆம் தேதி வரை அரகாங்கக் கூட்டுத்

தாபனங்களிலும் வேறு அரகாங்க நிறுவனங்
களிலும் அந்தந்த ஆண்டுகளில், (i) எவ்வளவு
பணம் கடனாக எடுக்கப்பட்டுள்ளது? (ii)
எந்த அரகாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களிலும்
அரகாங்க நிறுவனங்களிலும் எடுக்கப்பட்
டது? (iii) இவற்றுள் எவ்வளவு திரும்பச்
செலுத்தப்பட்டுள்ளது?

asked the Minister of Finance :
During each year from 25th March
1965 to 31st March 1969 (i) How
much has been borrowed from state
corporations and other government
institutions ? (ii) What are the state
corporations and government insti-
tutions from which moneys have been
so borrowed ? (iii) How much of the
moneys so borrowed has been paid ?

கெ வந்நியாக

(கெளரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

I table the Answer in the form of
a schedule.

ஈயமேஈய மந நந டெ டபலேவிய
மேஈஈ :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட அட்டவணை வருமாறு :

The Schedule tabled is as follows :

උපලේඛනය

මාසික පිළිතුරු

මාසික පිළිතුරු

රජයේ සංස්ථා/රජයේ ආයතනයේ නම	1965			1966			1967			1968			1969			1965.3.25 සිට 69.3.31 දක්වා		
	1965			1966			1967			1968			1969			1965.3.25 සිට 69.3.31 දක්වා		
	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.	ණයට ගත් මුදල රු.	ආපසු ගෙවූ මුදල රු.		
නේ සහනාධාර අරමුදල	—	...	—	...2,50,00,000...	—	...	50,00,000...	—	...	10,00,000...	25,00,000...	...	10,00,000...	10,00,000...	...	...	35,00,000	
ලංකා බණිප නෙල් නීතිගත සංස්ථාව	...	...	—	...1,50,00,000...1,50,00,000...	—	...	—	...	...	—	...	...	...	...	...	1,50,00,000...1,50,00,000	...	
සීමාසහිත ලංකා ගුවන් සේවය	...	...	—	...	—	...	—	...	...	20,00,000...	—	...	—	...	...	20,00,000...	—	
ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාව	...	...	—	...	—	...	—	...	...	15,00,000...	—	...	—	...	...	15,00,000...	—	
ලංකා හෙරිටේ සංස්ථාව	...	...	—	...	—	...	—	...	...	12,75,000...	—	...	31,50,000...	—	...	44,25,000...	—	
මුළු ගණන	...	—	—	4,00,00,000	1,50,00,000	50,00,000	50,00,000	—	—	57,75,000	25,00,000	—	41,50,000	10,00,000	5,49,25,000	1,85,00,000	—	

உலக பிழை

உலக பிழை

அரசு கூட்டுத்தாபனத்தின் அரசு சாங்கத் தாபனத்தின் பெயர்	1965			1966			1967			1968			1969			25.3.65 முதல் 31.3.69 வரை		
	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை	கடன் திருப்பிச் செலுத்தப் பட்ட தொகை
தேயிலை உதவிப்பண நிதி	..	—	—	2,50,00,000	—	50,00,000	—	10,00,000	25,00,000	10,00,000	10,00,000	10,00,000	10,00,000	10,00,000	3,20,00,000	35,00,000	—	—
இலங்கைப் பெற்றோருவியம் கூட்டுத் தாபனம்	..	—	—	1,50,00,000	1,50,00,000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,50,00,000	1,50,00,000	—	—
செயர் சிலோன் லிமிடெட்	..	—	—	—	—	—	—	20,00,000	—	—	—	—	—	—	20,00,000	—	—	—
இலங்கை ஒலிபரப்புத் தாபனம்	..	—	—	—	—	—	—	15,00,000	—	—	—	—	—	—	15,00,000	—	—	—
இலங்கை விநியகக் தாபனம்	..	—	—	—	—	—	—	12,75,000	—	31,50,000	—	—	—	—	44,25,000	—	—	—
மொத்தம்	..	—	—	4,00,00,000	1,50,00,000	50,00,000	—	57,75,000	25,00,000	41,50,000	13,00,000	5,49,25,000	1,85,00,000	—	—	—	—	—

Name of State Corporation/ Government Institution	1965		1966		1967		1968		1969		25.3.65 to 31.3.69	
	Amount borrowed	Amount paid back	Amount borrowed	Amount paid back	Amount borrowed	Amount paid back	Amount borrowed	Amount paid back	Amount borrowed	Amount paid back	Amount borrowed	Amount paid back
Tea Subsidy Fund	—	—	25,000,000	—	5,000,000	—	1,000,000	2,500,000	1,000,000	1,000,000	32,000,000	3,500,000
Ceylon Petroleum Corporation	—	—	15,000,000	15,000,000	—	—	—	—	—	—	15,000,000	15,000,000
Air Ceylon Ltd.	—	—	—	—	—	—	2,000,000	—	—	—	2,000,000	—
Ceylon Broadcasting Corporation	—	—	—	—	—	—	1,500,000	—	—	—	1,500,000	—
Ceylon Hotels Corporation	—	—	—	—	—	—	1,275,000	—	3,150,000	—	4,425,000	—
Total	—	—	40,000,000	15,000,000	5,000,000	—	5,775,000	2,500,000	4,150,000	1,000,000	54,925,000	18,500,000

මාසික පිළිතුරු

“சிரிலகா” ஸா ஈநிகுந் ப்ரவாந்நி பத்ரவலெ
லெ. எ. ம. ஸேவா பஹுக்கதி

இ. போ. ச. : சிறிலக்க முதலான பத்திரிகை
களைக் கொண்டு செல்லல்

C. T. B. : TRANSPORT OF “SIRILAKA” AND
OTHER NEWSPAPERS

6. டி ஸோயிஸா சிரிவர்தன மயா. (ஓலெ
ரந்ந மயா. வெதுவெ)

(திரு. டி சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு.
இலங்கரத்ன சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. Ilangaratne)

சுநஹு ஸேவா ஈமநிதெந் ஈஹு ப்ர
நய : (ஈ) லெ. எ. ம. ஸேவய லெலுநிமெ
கும்ப பத்ரவலெ ஓவ டி ஈஈஈ? (ஈ) லெ. எ.
ம. ஸேவய லெலுநிமெ “சிரிலகா”,
“ஈந்ந” ஸா “சுநஈந” பத்ரவலெ ஈந்
வந் ஈவஹர ஈநும டேந்நேஈ? (ஓ)
நோடேந்நே நதி, ஈ மந்ஈ?

தேசியமயச் சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா? (அ) இ. போ. ச. வின் சேவையைப்
பெற்றுக்கொள்வதற்கு எப்பத்திரிகைகளுக்கு
அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது? (ஆ) இ. போ. ச.
வின் சேவையைப் பெறுவதற்கு சிறிலக்க,
அத்த, ஜனதின பத்திரிகைகளுக்கு இப்போ
தாவது அவர் அனுமதி அளிப்பாரா? (இ)
இல்லையெனில் ஏன்?

asked the Minister of Nationalized
Services : (a) What newspapers have
been allowed to use the services of
the C. T. B.? (b) Will he permit
“Sirilaka”, “Aththa” and “Jana-
dina” to use the services of the
C. T. B. at least now? (c) If not
why?

லு வி. ஈ. ஸுததாஸ (சுநஹு ஸேவா
ஈமநி)

(கெளரவ வி. ஏ. சுகததாச—தேசியமய
சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. V. A. Sugathadasa—Minister
of Nationalized Services)

Since the Answer is a long one, I
should like to table it.

ஸலாஸேய மந நநெ லடி பிடிதூர் மெஸேடி :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை வருமாறு :

The Answer tabled is as follows :

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(ஈ) பஹ ஸஈந் பத்ர ஸலாஸேவலெ பத்ர
ஸீரபவலெந் தெயதூ லுலெ :—

(i) ஸிலாஸகித ஈந்ஸந் ப்ரவாந்நி பத்ர ஸலாஸ :
நிநகரந், டிநதெ, ஸிஸ்தெ, ஸிலேந்
ஈலி நிஸி, ஸிஸிஸிஸி, சுநநா, ஸிஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸிஸி, ஸிஸிஸி, ஸிஸிஸி,
ஸிஸிஸி.

(ii) ஸிலாஸகித வஸிஸி ஸிஸி ஸிலேந் ஸலாஸ :
லெலுஸி, ஸிஸி ஸிஸி, வஸிஸி ஸிஸி
ஸிலேந், வநிநா விநி, ஸி லெலுஸி,
ஸிஸிஸி.

(iii) ஸிலாஸகித ஸலாஸித பத்ர ஸலாஸ :
ஈவஸ, ஸிஸி, ஸிஸிஸி, ஸிஸிஸி, ஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி.

(iv) ஸிலாஸகித ஸிஸிஸி ஸலாஸ :
ஸிஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி,
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி.

(v) ஸிலாஸகித ஸிஸிஸி ஸலாஸ :
ஸிஸி, ஸிஸி, ஸிஸி.

(vi) ஸிலாஸகித ஸிஸிஸி ஸலாஸ :
ஸிஸி.

(ஈ) லெலு ஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி
தெயதூ ஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி
ஈவஸ. (ஓ) லுந தோநதி.

(a) The following newspapers of the
undermentioned newspaper com-
panies have been allowed trans-
port facilities in the C. T. B.
buses :

i. Associated Newspapers, Ltd.

Tinakaran, Dinamina, Silu-
mina, Ceylon Daily News,
Observer, Janata, Budu
Sarana, Mihira, Sarasaviya,
Vidyadeepa, Navaugaya,
Subaseta.

ii. Times of Ceylon, Ltd.

Lankadipa, Daily Mirror,
Times of Ceylon, Vanitha
Viththi, Sri Lankadipa,
Rasavahini.

iii. Independent Newspapers, Ltd.

Davasa, Sawasa, Riviresa,
Visitura, Tikiri, Iranama,
Geethangali, Thanti, Rada,
The Sun, Rasakata, Week
End Sun, Chintamani,
Dinapathy, Sri Star.

iv. Virakesari Co., Ltd.

Virakesari, Mitran, Jothi,
Watkama, Lassana, Vidu-
mina, Naveena Vingnani,
Krieeda, Arthika Vidya.

මාවික පිළිතුරු

v. Sandesa Co., Ltd.

Udaya, Poda Udaya.

vi. *Ilayanadu Co., Ltd.*

Ilayanadu.

(b) The approval of the Board is required for the newspapers to use the services of the C. T. B.

(c) Does not arise.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 7.

ජයසූරිය මයෝ.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

One week's time is required to answer the Question.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

සී. කේ. විජේදස දොස්තර මහතාට දී ඇති
අනුරාධපුර වැල්ලමොරානේ ඉඩම්

டொக்டர் டி. கே. விஜேதாசவுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள
வெல்லமொரானக் காணி

LAND GIVEN TO DR. D. K. WIJEDASA AT
WELLAMORANA, ANURADHAPURA

8. ද සොසිසා සිව්වර්ධන මයා. (පි. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.—මිහින් තලේ—වෙනවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு. பி. எம். கே. தென்னகன்—மிஷிந்தலை—சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ඉඩම්, වාරිමාගී හා විදුලිබල ඇමතිගෙන්
ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) (i) අනුරාධපුර දිස්
ත්‍රික්කයේ කනදරා කෝරළේ අංක 23 කළ
තුලානේ වැල්ලමොරාන නැමැති ගමෙන්
ඉඩම් අක්කර 50ක් ගම්පහ ගනේමුල්
ලේ සී. කේ. විජේදාස දොස්තර මහතාට
දී ඇති බවත් ; (ii) එකී ඉඩම් ලබා ගැනී
මෙන් පසු ඔහු විසින් වැල්ලමොරාන
ගමේ වැවේ වාත් ඇල අසුරා ගම්වාසීන්
ගේ ඉඩම් මැදින් බලහත්කාරයෙන්
පාරක් කපා ඇති බවත් ; (iii) එසේම
නොයෙක් අයුරින් ගම්වාසීන්ට තර්ජනය
කරමින් ඔවුන්ට හිරිහැර වන අන්දමින්
කටයුතු කර ඔහුට දී ඇති ඉඩම්වල ඇති

වංචික පිළිතුරු

රේක වශයෙන් වැඩිපුර ඉඩම් අල්ලාගෙන ඇති බවත් ; එතුමා දන්නේද ? (ආ) මේ හිරිහැර කිරීම් මුඩපවත්වා ඔහු බලහත්කාරයෙන් අල්ලාගෙන ඇති ඉඩම් ආපසු රජයට ගෙන ගම්වාසීන්ට සැනසිල්ලේ ජීවත් විමට කටයුතු සලස්වන්නේද ? (ඉ) නොඑසේ නම්, ඊට හේතු මොනවාද ?

தீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) அனுராதபுர மாவட்டத்தில், கனதரு கோரளையின் 23 ஆம் இலக்க “கந்து துலானே வெல்ல மொரான” வென்னும் கிராமத்தில் 50 ஏக்கர் காணி கம்பஹா, கனே முல்லையைச் சேர்ந்த டொக்டர் டி. கே. விஜே தாச என்பவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதென்பதையும்; (ii) மேற்கூறிய காணியைப் பெற்றுக் கொண்டதும், இவர் “வெல்ல மொரானக் வாவியின் அணைக்கட்டை மறித்துக் கிராம வாசிகளின் காணிகளுக்கடாக வலோத்காரமாக ஒரு பாதையை வெட்டியுள்ளாரென்பதையும்; (iii) கிராம மக்களைப் பல விதத்தில் பயமுறுத்தி அவர்களைத் துன்புறுத்தும் விதத்தில் நடந்து கொள்ளும் இவர் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காணியிலும் மேலதிகமாக வலோத்காரமாகப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளாரென்பதையும்; அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்வித துன்புறுத்தலைக் கட்டுப்படுத்தி இவர் வலோத்காரமாகப் பிடித்துள்ள முடிக்குரிய காணியை அரசாங்கத்திற்கெடுத்து கிராம வாசிகள் ஆறுதலாக வாழ அவர் வழி வகுப்பாரா? (இ) இல்லையெனில், அதற்கான காரணம் யாது?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : (a) Is he aware that (i) Dr. D. K. Wijedasa of Ganemulla, Gampaha, has been given 50 acres in Wellamorana, Kandutulane, No. 23, Kanadara Korale in the Anuradhapura District ; (ii) he had later forcibly made a roadway across the land of the villagers obstructing the spill channel of the tank in the village of Wellamorana ; (iii) he has encroached upon land other than those that were given him by threatening the villagers in various ways and harassing them ? (b) will action be taken to stop this harassment and to take over the land encroached upon by him, so that the villagers may live in peace ? (c) If not, why ?

ගරු සි. පී. දි. සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(අ) (i) එසේය. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ අංක 23 තුලානේ වැල්ලමොරාන ගමෙන් අක්කර 50 ක් සී. කේ. විජේදාස දොස්තර මහතාට දී තිබේ. (ii) දොස්තර විජේදාස මහතා විසින් පිරාර ඇල හරහා පස්වලින් වෙල්ලක් බැඳ ඇත. (iii) විජේදාස දොස්තර මහතාට බදු දුන් ඉඩමට අතිරේකව සුළු ප්‍රමාණයක් ඔහු විසින් අනවසරයෙන් අල්ලා ගෙන ඇති බව දිසාපති විසින් රපෝර්තු කර තිබේ. තවද විජේදාස දොස්තර මහතාට බදු ඉඩම භාර දුන්නාට පසුව සී. බී. සෙනෙවිරත්න මහතා යන අයෙක් විසින් අනවසරයෙන් එම ඉඩම අල්ලා ගෙන ඇති බව හැර, විජේදාස දොස්තර මහතා විසින් ගම්වාසීන්ට හිරිහැර කර තැති බවත්, හිරිහැර කර ඇති බවට ගම්වාසීන් විසින් කිසිම පැමිණිල්ලක් කර තැති බවත් දිසාපති විසින් පවත්වන ලද ලද විභාගයේ දී හෙලිවී ඇත. (ආ) විජේදාස දොස්තර මහතා විසින් කර ඇති ඇලේ අවහිරය ඉවත් කරන ලෙසත්, එසේම අතිරේකව අනවසරයෙන් අල්ලා ගෙන ඇති ඉඩම් ප්‍රමාණය නිදහස් කරන ලෙසත් ඔහුට උපදෙස් දී ඇති අතර, එසේ නොකළොත් ඔහුගේ බදුකරය අවලංගු කරන බව ඔහු වෙත දැනුම් දී ඇත. (ඉ) ඉහත සඳහන් කරුණු උඩ මෙය පැන නොනඟී.

පුරු විදු කම්කරු අබේරත්න මහතා

தொல்பொருள் திணைக்களத் தொழிலாளி திரு.
அபேரத்ன

MR. ABEYRATNE, LABOURER, ARCHAEOLOGICAL
DEPT.

9. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා. (පී. එම්. කේ. තෙත්තකෝත් මයා. වෙනුවට)

(திரு. டி சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன் சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf of Mr. P. M. K. Tennekoon)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) සීගිරි බිතු සිතුවම් කෙළසීමේ සිද්ධිය පිළිබඳව සැකකරු

වෘත්ති පිළිතුරු

වත් කී දෙනෙකුට විරුද්ධව උසාවියේ නඩු පැවරුවේද? (ආ) ඔවුන්ගේ නම් හා උසාවියේ අවසාන තීරණය එතුමා ඉදිරිපත් කරනවාද? (ඉ) (i) පුරා විදු කම් කරුවෙක්වූ අබේරත්න නැමැති අය එවකට සිටි උප පුරා විදු කොමසාරිස් තැනගේ පෙළඹවීම උඩ මේ සඳහා බොරු සාක්ෂි දීමට යොදා ගත් බවත්; (ii) ඒ බව ප්‍රකාශ කර අබේරත්න විසින් ගරු අගමැතිතුමාට, එතුමාට හා මිහින්තලා මන්ත්‍රීතුමාට 69.4.20 දින පෙත්සමක් මගින් කරුණු ඉදිරිපත් කළ බවත්; (iii) ඒ සමගම සාක්ෂිකරුවකු වශයෙන් කටයුතු කළ අබේරත්නට මෙතෙක් ආපසු රැකියාව දී නොමැති බවත්, එතුමා දන්නවාද? (ඊ) මේ පිළිබඳව වහා ප්‍රසිද්ධ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද? (උ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) சிகிரியாச் சுவரோவியங்களை அழித்தது சம்பந்தமாக எத்தனை பேருக்கெதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது? (ஆ) அவர்களின் பெயர்களையும், நீதிமன்றத்தின் இறுதித் தீர்ப்பையும் அவர் சமர்ப்பிப்பாரா? (இ) (i) தொல்பொருள் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த அபேரத்னவெனப்படும் தொழிலாளியை, அப்பொழுது உதவி தொல் பொருள் ஆணையாளராக விருந்தவர் தூண்டிவிட்டுப் பொய்ச்சாட்சி அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ததையும்; (ii) அவ்விடயத்தைக் கௌரவ பிரதமருக்கும், அவருக்கும், மிகிந்தலைப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவருக்கும் 20.4.69 ஆம் தேதி மேல் விண்ணப்பத்தின் மூலம் அபேரத்ன தெரிவித்திருந்ததையும்; (iii) அத்துடன், சாட்சியாக வாக்குமூலமளித்த அபேரத்னவுக்கு இதுவரை தொழில் வழங்கப்படவில்லை யென்பதையும் அவர் அறியுமா?

මාමික පිළිතුරු

வாரா? (ஈ) இதுசம்பந்தமாக உடனடியாக ஒரு பகிரங்க விசாரணையை நடத்த அவர் ஏற்பாடு செய்வாரா? (உ) இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) How many suspects were prosecuted in connection with the defacing of the Sigiriya frescoes? (b) Will he state their names and the final verdict of the court? (c) Is he aware that (i) one Abeyratne, a labourer in the Archaeological Department was induced by the then Assistant Commissioner of Archaeology to give false evidence in this case; (ii) Abeyratne has by his petition of 20.4.69 addressed to the Prime Minister, the Minister of Education and Cultural Affairs and the M.P. for Mihintale represented matters to this effect; (iii) Abeyratne, who was a witness, has not been re-employed so far? (d) Will he take action to hold a public inquiry into this matter immediately? (e) If not why?

ජයසූරිය මහා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(a) Eight persons. (b) Mr. H. A. V. Appuhamy, Mr. E. P. Hettiarachchi, Mr. V. K. Hettiarachchi, Mr. E. P. Gunadasa, Mr. M. K. W. Dharmaratne Banda, Mr. M. M. Thilakaratne, Mr. H. M. Abeyratne, and Mr. M. M. Karunaratne. All these suspects have been acquitted by court. (c) (i) I am not aware. But this is mentioned in a statement made by Mr. Abeyratne. (ii) Yes. (iii) Mr. Abeyratne has been re-employed with effect from 1.6.1969. (d) Action was filed in court against all those who were charged in connection with the defacement of the Sigiriya frescoes. An inquiry will be held in connection with paragraph (c) (i) of this Question. (e) Does not arise.

මාවික පිළිතුරු

එජයෝ දැව සංසාරාව

அரசு மரக் கூட்டுத்தாபனம்

STATE TIMBER CORPORATION

10. පරිසර වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය—
වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ—අකු
රැස්ස—වෙනුවට)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ—கம்புறுப்
பிட்டிய—டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்ஹ—
அக்குரஸ்ஸ சார்பாக)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya—on behalf of Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa)

ඉඩම්, වාට්මාගී හා විදුලිබල ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (i) 1968 වර්ෂය සඳහා දැව පිළිබඳ වර්ග කිරීම හා ඒවායේ මිල ගණන්ද, 1969 වර්ෂය සඳහා දැව පිළිබඳ ප්‍රතිශෝධිත වර්ග කිරීමද, (ii) රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ සභාපතිගේ හා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ගේ නම් හා වැටුප්ද, එතුමා සඳහන් කරනවාද ?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா : (i) 1968 இன் மரவினப்பாரு
பாட்டையும் விலைகளையும் 1969 இன் திருத்தப்
பட்ட மரவினப்பாருபாட்டையும் விலைகளே
யும்; (ii) அரசு மரக் கூட்டுத்தாபனத்தின்
பணிப்பாளர் சபை அங்கத்தவரினதும் தலைவ
தினதும் பேர், சம்பளம் ஆகியவற்றையும்;
கூறுவாரா?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : Will he state (i) the classification of timber and prices for the year 1968 and the revised classification of timber for the year 1969 ; and (ii) the names and the salaries of the chairman and the members of the Board of Directors of the State Timber Corporation.

ගරු සි. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

Since the Answer is a long one, I would, with your permission, table it.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

සභාවේසය මත තබන ලද පිළිතුර මෙසේ යි :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட வினா வருமாறு :

The Answer tabled is as follows :

(I) රාජ්‍ය දූව සංස්ථාවේ 1968 වර්ෂය සඳහා දූව වර්ග කිරීම් හා ඒවායේ මිල ගණන් “අ” ඇමුණුමේද, 1969 වර්ෂය සඳහා දූව පිළිබඳ ප්‍රතිශෝධිත වර්ග කිරීම් හා මිල ගණන් “ආ” ඇමුණුමේ ද දක්වේ. (II) රාජ්‍ය දූව සංස්ථාවේ සභාපතිගේ හා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන්ගේ නම් හා ශුච්චත්ව ගෙවන දීමනා :

අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සභාපති—පී. එච්. වික්‍රමසිංහ මහතා	... දීමනා මසකට රු. 2,000
අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ උප සභාපති හා කාර්ය අධ්‍යක්ෂ— දෙස්තර සී. පී. ජයසිංහ	... දීමනා මසකට රු. 1,500
අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජික—එල්. එල්. ආටිගල මහතා	} එක්රැස්වීමකට රු. 50 බැගින් ගෙවනු ලැබේ.
අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජික—එස්. ජී. ඒ. ද සිල්වා මහතා	
අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සාමාජික—වන සංරක්ෂක	... —

ඇමුණුම “අ”

දූව වර්ග කිරීම

විශේෂ පංතිය :

කළුමැදිරිය, කළුවර, පටු කොළ ඇති මැහෝගනි, නැදුන්, මල් හෝ වයිරම් බුරුන, මල් සියඹලා, තේක්ක හා හල් මිල්ල.

I වන පංතිය—මනාප වගී :

ගම්මාලු, හුළංහික්, කොස්, මිල්ල, කොහොඹ, පළල් කොළ ඇති මැහෝගනි, පලු, රාතේ, වාමි බුරුන, සුරියමාර, තව මැහේන.

II වන පංතිය—කල් පවත්නා වගී :

තින්ය දුන් හැර අනික් සියළුම දුන් වගී, වලුකින හැර අනික් සියළුම කීන වගී, අලු බෝ ඇකෝමියා මෙලතොක් සිලෝන්, දෙල්, දවට, දවුල් කුරුඳු, ඉයුකැලිප්ටස් වගී, ගොඩපර, හල් මැහේරා, හැඩවක,

හැළඹ, හොර, කිරිහැඹිලිය, කොළොං, කෝන්, කුඹුක්, කැටකැල, ලියං, මැන්ඩෝරා, මී, මුනමල්, නා, තෙරළ, පනාමොර, පිහිඹිය, උඳව මැන්ඩෝර, උබ්බේරිය, වා, වන මී, වෙළං, වැලිපැන්න.

III වන පංතිය : (හාවිත)

අත්‍ය ලෙස වර්ග කර නැති සියළුම දූව වර්ග.

සැ. සු. i. මැද වට ප්‍රමාණය 3'.6" ට අඩු තේක්ක සහ හල් මිල්ල I වන පංතියේ මිල ගණන් වලට විකුණනු ඇත.

ii. මැද වට ප්‍රමාණය 3' ට අඩු I වන පංතියේ දූව II වන පංතියේ මිල ගණන් වලට විකුණනු ඇත.

iii. මැද වට ප්‍රමාණය 3' අඩු නම් II වන පංතියේ දූව III වන පංතියේ මිල ගණන් වලට විකුණනු ඇත.

දූව විකිණීම මිල

විශේෂ පංතිය (කොළඹ හා බුස්ස ගබඩා ඇතුළු සියලුම ගබඩා)

කඳන් :

කළු මැදිරිය	...	...	} සාමාන්‍යයෙන් කැළණිවැලි ගබඩාවේදී වෙන්දේසියේ විකුණනු ලැබේ. අනික් හැම අවස්ථාවකදීම රාජ්‍ය දූව සංස්ථාවේ සභාපති විසින් පොද්ගලිකව මිල ගණන් නියම කරනු ඇත.
උප කළුවර	...	...	
මල් හෝ වයිරම් බුරුන	...	...	

වාමි කළුවර :—

මැද වට ප්‍රමාණය 3'.0" හෝ ඊට වැඩි කඳන්	—	ස. අ. රු. 15
මැද වට ප්‍රමාණය 3'.0" ට අඩු කඳන්	—	ස. අ. රු. 13
පටු කොළ ඇති මැහෝගනි	...	} වට ප්‍රමාණය 5' හා ඊට වැඩි කඳන් ස. අ. රු. 15 වට ප්‍රමාණය 5' ට අඩු කඳන් ස. අ. රු. 10
නැදුන්	...	
මල් සියඹලා	...	
තේක්ක	...	[වට ප්‍රමාණය 4'.6" හා ඊට වැඩිකඳන් ස. අ. රු. 12 3'.6" හා ඊට වැඩි කඳන් 4'.6" දක්වා ස. අ. රු. 9
හල් මිල්ල	...	
	—	වට ප්‍රමාණය 3'.6" හා ඊට වැඩි කඳන් ස. අ. රු. 9

මාසික පිළිතුරු

මාසික පිළිතුරු

ඉරාපු දව

වර්ගය

සන අඩියක මිළ

පළල 9"ට ක ලැලි හා ඕමඩුඅ ප්‍රමාණයක ලීඟලි	පළල 9" හා ඊට වැඩි එහෙත් 12" ට අඩු කැලි	පළල 12" හා ඊට වැඩි එහෙත් 15" ට අඩු ලැලි	පළල 15" හා ඊට වැඩි ලැලි
රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.

නැගුන්, පටුකොළ ඇති මැහොගනි.

මල් සියඹලා	...	17 50	...	18 40	...	20 20	...	26 70
තේක්ක	...	15 90	...	16 70	...	21 70	...	23 90
කළුවර	...	20 60	...	21 70	...	23 90	...	25 0
හල්මිල්ල	...	15 90	...	16 70	...	18 60	...	19 40

අනිකුත් පංති, එනම් I, II හා III වන පංති :

(අ) කොළඹින් පිට අලෙවි ගබඩා

කඳන් :

(අ) වට ප්‍රමාණය 5' ට අඩු කඳන්

			දිගින් 16'ට අඩු	දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා වැඩි
			රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	...	6 0	6 60	6 90
II වන පංතිය	...	...	4 50	5 0	5 20
III වන පංතිය	...	...	3 70	4 10	4 30

(ආ) වට ප්‍රමාණය 5' ට වැඩි කඳන්

I වන පංතිය	...	...	7 0	7 60	7 90
II වන පංතිය	...	...	5 0	5 50	5 70
III වන පංතිය	...	...	4 20	4 60	4 90

ඉරාපු දව :

(අ) පරිමිතිය 16" ට අඩු ලී දඩු

		දිගින් 9'ට අඩු	දිගින් 16' ට අඩු	දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා ඊට වැඩි
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	11 10	11 70	12 90	13 50
II වන පංතිය	...	8 70	9 20	10 10	10 60
III වන පංතිය	...	7 50	7 90	8 70	9 10

(ආ) පරිමිතිය 16" ට හා ඊට වැඩි ලී දඩු :

I වන පංතිය	...	12 30	12 90	14 20	14 90
II වන පංතිය	...	9 60	10 10	11 20	11 70
III වන පංතිය	...	8 30	8 70	9 60	10 0

(ඇ) සනකමින් 1" හා ඊට වැඩි ලැලි :

		පළල 9" ට අඩු	පළල 9" හා ඊට වැඩි 12" දක්වා	පළල 12" හා ඊට වැඩි 15" දක්වා	පළල 15" හා ඊට වැඩි
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	13 30	13 90	15 20	15 80
II වන පංතිය	...	9 60	10 10	11 10	11 60
III වන පංතිය	...	8 30	8 70	9 60	10 0

(ඈ) සනකමින් 1' ට අඩු ලැලි :

I වන පංතිය	...	13 80	14 50	15 80	16 50
II වන පංතිය	...	10 10	10 60	11 60	12 20
III වන පංතිය	...	8 70	9 10	10 0	10 50

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

(ආ) කොළඹ අලෙවි ගබඩා—(කැළණිවැලි, ම. ද. ග. (1) හා (11), මොරටුව, රත්මලාන)

සහ අඩියක මිළ

කඳන් :

		දිගින් 16' ට අඩු	දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා ඊට වැඩි
--	--	------------------	---------------------------------	-----------------------

(අ) වට ප්‍රමාණය 5' ට අඩු කඳන් :

		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	7 50	8 10	8 40
II වන පංතිය	...	5 50	6 0	6 20
III වන පංතිය	...	4 70	5 10	5 30

(ආ) වට ප්‍රමාණය 5' ට වැඩි :

I වන පංතිය	...	8 50	9 10	9 40
II වන පංතිය	...	6 0	6 50	6 70
III වන පංතිය	...	5 20	5 60	5 90

ඉරාපු දෑ :

(අ) පරිමිතිය 16" ට අඩු ලී දඩු :

		දිගින් 9' ට අඩු	දිගින් 16' ට අඩු	දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා ඊට වැඩි
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	12 60	13 20	14 40	14 90
II වන පංතිය	...	9 70	10 20	11 10	11 60
III වන පංතිය	...	8 50	8 90	9 70	10 10

(ආ) පරිමිතිය 16" හා ඊට වැඩි ලී දඩු :

		දිගින් 9' ට අඩු	දිගින් 16' ට අඩු	දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා ඊට වැඩි
I වන පංතිය	...	13.80	14.40	15.70	16.40
II වන පංතිය	...	10.00	11.10	12.20	12.70
III වන පංතිය	...	9.30	9.70	10.60	11.00

(ඇ) සහකම 1" හා ඊට වැඩි ලෑලි :

		පළල 9" ට අඩු	පළල 9" හා ඊට වැඩි 12" දක්වා	පළල 12" හා ඊට වැඩි 15" දක්වා	පළල 15" හා ඊට වැඩි
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය	...	14.80	15.40	16.70	17.30
II වන පංතිය	...	10.60	11.10	12.10	12.60
III වන පංතිය	...	9.30	9.70	10.60	11.00

(ඈ) සහකම 1" ට අඩු ලෑලි :

I වන පංතිය	...	15.30	16.00	17.30	18.00
II වන පංතිය	...	11.10	11.60	12.60	13.20
III වන පංතිය	...	9.70	10.10	11.00	11.50

(ඈ) අර්ධද්වීපයේ යාපනය ගබඩාව හා අනිකුත් ගබඩා :

කඳන් :

(අ) වට ප්‍රමාණය 5' ට අඩු :

		දිගින් 16' ට අඩු	16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා	දිගින් 20' හා ඊට වැඩි
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.

I වන පංතිය	...	7 0	7 60	7 90
II වන පංතිය	...	5 0	5 50	5 70
III වන පංතිය	...	4 20	4 60	4 80

(ආ) වට ප්‍රමාණය 5' වැඩි කඳන් :

I වන පංතිය	...	8 0	8 60	8 90
II වන පංතිය	...	5 50	6 0	6 20
III වන පංතිය	...	4 70	5 10	5 40

මාවික පිළිතුරු

මාවික පිළිතුරු

ඉරාපු දූව :

(අ) පරිමිතිය 16" ට අඩු ලී දඩු :

සන අඩියක මිළ

		දිගින් 9' ට අඩු දිගින් 16' ට අඩු දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා දිගින් 20' හා ඊට වැඩි			
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය ...	...	12 10	12 70	13 90	14 50
II වන පංතිය ...	...	9 20	9 70	10 60	11 10
III වන පංතිය ...	...	8 0	8 40	9 20	9 60

(ආ) පරිමිතිය 16" හා ඊට වැඩි ලී දඩු :

I වන පංතිය ...	...	13 30	13 90	15 20	15 90
II වන පංතිය ...	...	10 10	10 60	11 70	12 20
III වන පංතිය ...	...	8 80	9 20	10 10	10 50

(ඇ) සනකම 1" හා ඊට වැඩි ලෑලි :

		පළල 9" ට අඩු පළල 9" හා ඊට වැඩි 12" දක්වා පළල 12" හා ඊට වැඩි 15" දක්වා පළල 15" හා ඊට වැඩි			
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය ...	...	14 30	14 90	16 20	16 80
II වන පංතිය ...	...	10 10	10 60	11 60	12 10
III වන පංතිය ...	...	8 80	9 20	10 10	10 50

(ඈ) සනකම 1" ට අඩු ලෑලි :

I වන පංතිය ...	...	14 80	15 50	16 80	17 50
II වන පංතිය ...	...	10 60	11 10	12 10	12 70
III වන පංතිය ...	...	9 20	9 60	10 50	11 0

(ඈ) බුස්ස ගබඩාව :

කඳන් :

(අ) වට ප්‍රමාණය 5' අඩු :

දිගින් 16' ට අඩු දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා දිගින් 20' හා ඊට වැඩි

රු. ශ. රු. ශ. රු. ශ.

I වන පංතිය ...	...	7 50	8 10	8 40
II වන පංතිය ...	...	4 50	5 0	5 20
III වන පංතිය ...	...	3 70	4 10	4 30

(ආ) වට ප්‍රමාණය 5' ට වැඩි කඳන් :

I වන පංතිය ...	...	8 50	9 10	9 40
II වන පංතිය ...	...	5 0	5 50	5 70
III වන පංතිය ...	...	4 20	4 60	4 90

ඉරාපු දූව :

(අ) පරිමිතිය 16" හා ඊට අඩු ලී දඩු :

		දිගින් 9' ට අඩු දිගින් 16' ට අඩු දිගින් 16' හා ඊට වැඩි 20' දක්වා දිගින් 20' හා ඊට වැඩි			
		රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
I වන පංතිය ...	...	12 60	13 20	14 40	14 90
II වන පංතිය ...	...	8 70	9 20	10 10	10 60
III වන පංතිය ...	...	7 50	7 90	8 70	9 10

(ආ) පරිමිතිය 16" හා ඊට වැඩි ලී දඩු :

I වන පංතිය ...	...	13 80	14 40	15 70	16 40
II වන පංතිය ...	...	9 60	10 10	11 20	11 70
III වන පංතිය ...	...	8 30	8 70	9 60	10 0

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

(ඇ) සනකම 1'' හා ඊට වැඩි ලැලි :		සන අඩියක මිළ							
		පළල 9'' ට අඩු		පළල 9'' හා ඊට වැඩි 12'' දක්වා		පළල 12'' හා ඊට වැඩි 15'' දක්වා		පළල 15'' හා ඊට වැඩි	
		රු.		රු.		රු.		රු.	
i වන පංතිය ...	...	14	80	15	40	16	70	17	30
ii වන පංතිය ...	...	9	60	10	10	11	10	11	60
iii වන පංතිය ...	...	8	30	8	70	9	60	10	0

(ඈ) සනකම 1'' ට අඩු ලැලි :

i වන පංතිය ...	...	15	30	16	0	17	30	18	0
ii වන පංතිය ...	...	10	10	10	60	11	60	12	20
iii වන පංතිය ...	...	8	70	9	10	10	0	10	50

(ඉ) අනික් දෑ වර්ග වල මිළ ගණන්, සියළුම මධ්‍ය දෑව ගබඩාවලදී හා අලෙවි ගබඩාවලදී පහත දක්වන පදනම මත වන්නේය :

සිල්පර

			රු.	ශ.
පළල් මග	...	...	30	0
පටු මග	...	...	15	0
පළල් මග (ප්‍රතික්ෂේප)	...	...	15	0
පටු මග (ප්‍රතික්ෂේප)	...	...	7	50

රිජප

තද දෑ (i වන පංතිය)		
	2'' × 1''	දිග අඩිය ගත 08
	2'' × ½''	දිග අඩිය ගත 06
බුරුල් දෑ (ii හා iii වන පංති)		
	2'' × 1''	දිග අඩිය ගත 06
	2'' × ½''	දිග අඩිය ගත 04
හල්මිල්ල		
	2'' × 1''	දිග අඩිය ගත 12
	2'' × ½''	දිග අඩිය ගත 09
තේක්ක	2'' × 1''	දිග අඩිය ගත 18

ඇමුණුම “ආ”

1969. 7. 1 දින සිට විකිණීම සඳහා දෑව වගී කිරීම විශේෂ පත්තිය :

කළුමැදිය, කළුමැදි, පටුකොළ ඇති මැහේ ගනී, නැදුන්, මල් හෝ වසිරම් බුරුන, මල් සියඹලා, හුලංගික්, කොස්, කොහොඹ, සුරියමාර, වටය 3' 0'' හා වැඩි තේක්ක සහ හල්මිල්ල, වටය 4' 6'' හා වැඩි වාම් බුරුන.

i වන පත්තිය—මනාප වගී :

ගම්මාලු, මිල්ල, පලු, පළල් කොළ ඇති මැහේගනී, වැවරණ, වටය 4' 6'' ට අඩු වාම් බුරුන, තව්වැන්ත, කිරිකුඹලිය, ලෑව මැන්ඩෝරා, මුනමල්, උබ්බේරිය කොලොන්.

ii වන පත්තිය—කල් පවත්නා වගී :

නිතිය දුන් හැර අනික් සියළුම දුන් වගී, වලකින හැර අනික් සියළුම කිනවගී අලු බෝ, ඇකේමියා මෙලනොක්සිලොන්, දෙල්, දවට, දවුල් කුරුළු ඉයුකැලිප්ටස් වගී, ගොඩපර, හල් මැන්ඩෝරා, හැඩවක, හැළඹ, හොර, කෝන්, කුඹුක්, කැටකැල, ලියණ, මැන්ඩෝරා, මී, නා තෙරළු, පනා මොර, පිහිඹිය, වා, වානම්, වෙළුං වැලි පැන්ත, සයිප්පස්, වුනා, පානක්කා, මිහිරිය, කිරිය, මාදන්, දාඹු, කරවි, පනුදුන්, රතවිය.

iii පත්තිය—(හාමින) :

අත්‍ය ලෙස වර්ග කර නැති සියළුම දෑව වර්ග.

වෘත්ති පිළිතුරු

විශේෂ පන්තිය (කොළඹ හා බුස්ස ගබඩා ඇතුළුව අනෙකුත් සියළුම ගබඩා)

1. කළු මැදිරිය, ලප කළුවර, මල් සහ වයිරම් මුරුන්, මල් සියඹලා, වටය 3' හා වැඩි තේක්ක, (වටය 3 ට අඩු තේක්ක, 1 පන්තිය යටතේ වර්ග කරනු ලැබේ } කැළණිවැලි ගඟබාවේදී පමණක් විකුණනු ලබන අතර, වරින් වර මිල නියම කරනු ලැබේ.

(වටය 3' අඩු) සහ අඩිය රු. 13 බැගින්.

(අ) වටය 4' 6" හා වැඩි කඳන් සහ අඩිය රු. 15 බැගින්.
(ආ) වටය 4' 6" ට අඩු කඳන් සහ අඩිය රු. 10 බැගින්.
(1 පන්ති මිළ ගණන් වලට විකුණනු ලබන වටය අඩි 4' 6" ට අඩු බුරුන හැර)

(වටය 3'ට අඩු හල්මිල්ල කඳක් 1 පන්තිය යටතේ වර්ග කරනු ඇත.)

සන අඩියක මිල

		පළල 9''ට අඩු පළල 9'' හා ඊට පළල 12'' හා පළල 15'' හා ලැලි හා ඕනෑම වැඩි එහෙත් ඊට වැඩි එහෙත් ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක 12''ට අඩු ලැලි 15''ට අඩු ලැලි ලැලි ඉරු ලී							
		රු. ශ.		රු. ශ.		රු. ශ.		රු. ශ.	
නැදුන්, පටුකොළ ඇති මැහෝගනි, මල්සියඹලා—		17	50 ...	18	40 ...	20	20 ...	26	70
හුලංගික් කොස්, කොහොඹ, සූරියමාර	—								
තේක්ක	...								

i හා ii පත්ති වර්ගවලට අයත් වටය 3'ට ඉඩු කඳන් වෙනුවෙන් විශේෂ මිල ගණන් අදාල නොවේ. ඒවා වටය 3'ට වැඩි කඳන් වලට දැනට අදාල වන මිල ගණන් අනුව විකුණනු ලැබේ.

(i) The classification of timber of the State Timber Corporation and prices for the year 1968 is shown in Annex 'A' and the revised classification of timber for the year 1969 is shown in Annex 'B'. (ii) The names of the Chairman and the members of the Board of Directors of the State Timber Corporation, and allowances paid to them are as follows :

Allowances

Chairman	..	..	Mr. P. H. Wickremasinghe	..	Rs. 2,000 p.m.
Vice Chairman & Working Director	..	..	Dr. C. P. Jayasinghe	..	Rs. 1,500 p.m.
Director	..	..	Mr. L. L. Attygala	}	Allowance of Rs. 50 per meeting is paid
Do.	..	..	Mr. S. G. A. de Silva		
Do.	..	..	Conservator of Forests		

වාවක පිළිතුරු

වාවක පිළිතුරු

ANNEXURE "A"

CLASSIFICATION OF TIMBER

Special Class

Calamander, Ebony, Mahogany
narrow leaved, Nedun, Satin
flowered or streaked, Tamarind
flowered, Teak and Halmilla.

Class I Preferred Species

Gammalu, Hulanhik, Jak, Milla, Mar-
gosa, Mahogany broad leaved, Palu,
Ranai, Satin plain, Suriyamara,
Tawenna.

Class II Durable species

All Duns other than Thiniya Dun, all
Keena other than Walu-Keena,
Alubo, Acacia melanoxylon, Del,

Dawata, Dawul-Kurundu, Eucalyptus
species, Godapara, Halmendra,
Hedawaka, Helamba, Hora, Kirihe-
biliya, Kolon, Kon, Kumbuk,
Ketakele, Liyan, Mendora, Mi, Muna-
mal, Na, Neralu, Panamora, Pihim-
biya, Uva Mendora, Ubberiya, Wa,
Wanami, Welang, Welipenna.

Class III Utility

All species not otherwise classified.

Teak & Halmilla below 3' 6" in girth
will be sold at class I rates.

Note : All Class I species will be sold
at Class II rates if under 3' mid
girth.

All Class II species will be sold
at Class III rates if under 3' mid
girth.

SALE RATE OF TIMBER

Special Class (All Depots including Colombo and Boossa)*Logs*

Calamander, Ebony, mottled Satin, Sold generally by auction at K.V. Yard. In all
streaked or flowered other cases prices will be personally fixed by the
Chairman State Timber Corporation.

Ebony, plain—

Logs 3'6" and over in girth—Rs. 15 per cubic foot.

Logs under 3'6" in girth—Rs. 13 per cubic foot.

Mahogany, narrow—leaved Nedun .. Logs 5' and over in girth Rs. 15 per cubic foot.

Flowered Tamarind .. Logs under 5' in girth Rs. 110 per cubic foot.

Teak .. Logs 4'6" and over in girth Rs. 12 per cubic foot.

Teak .. Logs 3'6" and over upto 4'6" Rs. 9 per cubic foot.

Halmilla .. Logs below 3'6" at Class I Rate

.. Logs 3'6" in girth and above Rs. 9 per cubic foot.

.. Logs below 3'6" at Class I Rate

*Sawn Timber
Species**Rate per cubic foot*

				Rate per cubic foot			
				Boards below 9" width & scantlings of any size	Boards 9" & up and below 12" width	Boards 12" & up and below 15" width	Boards 15" and over width
				Rs. c.	Rs. c.	Rs. c.	Rs. c.
Nadun	Narrow	leaved	Mahogany				
Flowered Tamarind	..	..	..	17 50	.. 18 40	.. 20 20	.. 26 70
Teak	..	..	..	15 90	.. 16 70	.. 21 70	.. 23 90
Ebony	..	..	..	20 60	.. 21 70	.. 23 90	.. 25 0
Halmilla	..	..	..	15 90	.. 16 70	.. 18 60	.. 19 40

*Other Classes i.e., Class I, II and III**A. Sales Depots outside Colombo**Logs*

(a) Logs under 5' girth :

Under 16' in length 16' & over 20' in length
up to 20' in length 20' & over 20' in length

Class I	..	..	.. 6.00	.. 6.60	.. 6.90
Class II	..	..	.. 4.50	.. 5.00	.. 5.20
Class III	..	..	.. 3.70	.. 4.10	.. 4.30

(b) Logs Over 5' girth :

Class I	..	..	.. 7.00	.. 7.60	.. 7.90
Class II	..	..	.. 5.00	.. 5.50	.. 5.70
Class III	..	..	.. 4.20	.. 4.60	.. 4.90

වෙඩික පිළිතුරු

වෙඩික පිළිතුරු

Sawn Timber(a) *Scantlings under 16" in perimeter :*

			Under 9' in length		Under 16' in length		16' and over up to 20' in length		20' and over in length
Class I	..	..	11.10	..	11.70	..	12.90	..	13.50
Class II	..	..	8.60	..	9.20	..	10.10	..	10.60
Class III	..	..	7.50	..	7.90	..	8.70	..	9.10

(b) *Scantlings 16" and over in perimeter :*

Class I	..	..	12.30	..	12.90	..	14.20	..	14.90
Class II	..	..	9.60	..	10.10	..	11.20	..	11.70
Class III	..	..	8.30	..	8.70	..	9.60	..	10.00

(c) *Boards 1" and over in thickness :*

			Under 9" width		9" and over up to 12" in width		12" and over up to 15" in width		15" and over in width
Class I	..	..	13.30	..	13.90	..	15.20	..	15.80
Class II	..	..	9.60	..	10.10	..	11.10	..	11.60
Class III	..	..	8.30	..	8.70	..	9.60	..	10.00

(d) *Boards under 1" in thickness :*

Class I	..	..	13.80	..	14.50	..	15.80	..	16.50
Class II	..	..	10.10	..	10.60	..	11.60	..	12.20
Class III	..	..	8.70	..	9.10	..	10.00	..	10.50

B. *Sales Depots in Colombo—(K. V. Yard, C. T. D. (I) and (II), Moratuwa, Ratmalana)**Logs*(a) *Logs under 5' in girth :*

					Under 16' in length		16' and over up to 20' in length		20' and over in length
Class I	..	..	..	..	7.50	..	8.10	..	8.40
Class II	..	..	..	..	5.50	..	6.00	..	6.20
Class III	..	..	..	..	4.70	..	5.10	..	5.30

(b) *Logs over 5' girth :*

Class I	..	..	..	..	8.50	..	9.10	..	9.40
Class II	..	..	..	..	6.00	..	6.50	..	6.70
Class III	..	..	..	..	5.20	..	5.60	..	5.90

Sawn Timber(a) *Scantlings under 16" perimeter :*

			Under 9' in length		Under 16' in length		16' and over up to 20' in length		20' and over in length
Class I	..	..	12.60	..	13.20	..	14.40	..	14.90
Class II	..	..	9.70	..	10.20	..	11.10	..	11.60
Class III	..	..	8.50	..	8.90	..	9.70	..	10.10

(b) *Scantlings 16" and over in perimeter :*

Class I	..	..	13.80	..	14.40	..	15.70	..	16.40
Class II	..	..	10.60	..	11.10	..	12.20	..	12.70
Class III	..	..	9.30	..	9.70	..	10.60	..	11.00

(c) *Boards 1" & over in thickness :*

			Under 9" in width		9" & over up to 12" in width		12" & over up to 15" in width		15" & over in width
Class I	..	..	14.80	..	15.40	..	16.70	..	17.30
Class II	..	..	10.60	..	11.10	..	12.10	..	12.66
Class III	..	..	9.30	..	9.70	..	10.60	..	11.00

(d) *Boards under 1" in thickness :*

Class I	..	..	15.30	..	16.00	..	17.30	..	18.00
Class II	..	..	11.10	..	11.60	..	12.60	..	13.20
Class III	..	..	9.70	..	10.10	..	11.00	..	11.50

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

C. Jaffna Depot and all Depots in the Peninsula

<i>Logs</i>				<i>Under 16'</i>		<i>16' & over</i>		<i>20' & over</i>	
<i>(a) Logs under 5' girth</i>				<i>in length</i>		<i>up to 20'</i>		<i>in length</i>	
Class I	..	..	..	7.00	..	7.60	..	7.90	
Class II	..	..	..	5.00	..	5.50	..	5.70	
Class III	..	..	..	4.20	..	4.60	..	4.80	
<i>(b) Logs over 5' girth :</i>									
Class I	..	..	..	8.00	..	8.60	..	8.90	
Class II	..	..	..	5.50	..	6.00	..	6.20	
Class III	..	..	..	4.70	..	5.10	..	5.40	
<i>Sawn Timber</i>									
<i>(a) Scantlings under 16" in perimeter :</i>				<i>Under 9'</i>		<i>Under 16'</i>		<i>16' & over</i>	
				<i>in length</i>		<i>in length</i>		<i>up to 20'</i>	
								<i>in length</i>	
Class I	..	..	12.10	..	12.70	..	13.90	..	14.50
Class II	..	..	9.20	..	9.70	..	10.60	..	11.10
Class III	..	..	8.00	..	8.40	..	9.20	..	9.60
<i>(b) Scantlings 16" & over in perimeter :</i>									
Class I	..	..	13.30	..	13.90	..	15.20	..	15.90
Class II	..	..	10.10	..	10.60	..	11.70	..	12.20
Class III	..	..	8.80	..	9.20	..	10.10	..	10.50
<i>(c) Boards 1" & over in thickness :</i>				<i>Under 9"</i>		<i>9" & over</i>		<i>12" & over</i>	
				<i>in width</i>		<i>upto 12"</i>		<i>up to 15"</i>	
						<i>in width</i>		<i>in width</i>	
Class I	..	..	14.30	..	14.90	..	16.20	..	16.80
Class II	..	..	10.10	..	10.60	..	11.60	..	12.10
Class III	..	..	8.80	..	9.20	..	10.10	..	10.50
<i>(d) Boards under 1" in thickness :</i>									
Class I	..	..	14.80	..	15.50	..	16.80	..	17.50
Class II	..	..	10.60	..	11.10	..	12.10	..	12.70
Class III	..	..	9.20	..	9.60	..	10.50	..	11.00

D. Boosa Depot

Logs				in length	up to 20'	in length	in length
(a) Logs under 5' in girth :							
Class I	..	..	..	7.50	..	8.10	.. 8.40
Class II	..	..	..	4.50	..	5.00	.. 5.20
Class III	..	..	..	3.70	..	4.10	.. 4.30
(b) Logs over 5' in girth :							
Class I	..	..	..	8.50	..	9.10	.. 9.40
Class II	..	..	..	5.00	..	5.30	.. 5.70
Class III	..	..	..	4.20	..	4.60	.. 4.90
Sawn Timber							
(a) Scantlings 16" & under in perimeter :				Under 9'	Under 16'	16' & over	20' & over
				in length	in length	up to 20'	in length
						in length	
Class I	..	..	12.60	..	13.20	..	14.40 .. 14.90
Class II	..	..	8.70	..	9.20	..	10.10 .. 10.60
Class III	..	..	7.50	..	7.90	..	8.70 .. 9.10
(b) Scantlings 16" & over in perimeter :							
Class I	..	..	13.80	..	14.40	..	15.70 .. 16.40
Class II	..	..	9.60	..	10.10	..	11.20 .. 11.70
Class III	..	..	8.30	..	8.70	..	9.60 .. 10.00
(c) Boards 1" & over in thickness :				Under 9"	9" & over	12" & over	15" & over
				in width	up to 12"	up to 15"	in width
					in width	in width	
Class I	..	..	14.80	..	15.40	..	16.70 .. 17.30
Class II	..	..	9.60	..	10.10	..	11.10 .. 11.60
Class III	..	..	8.30	..	8.70	..	9.60 .. 10.00
(d) Boards under 1" in thickness :							
Class I	..	..	15.30	..	16.00	..	17.30 .. 18.00
Class II	..	..	10.10	..	10.60	..	11.60 .. 12.20
Class III	..	..	8.70	..	9.10	..	10.00 .. 10.50

E. Prices of other categories will be on the following basis at all central Conversion Depots and Sales Depot :—

Sleepers

Broad Gauge	Rs. 30.00
Narrow gauge	Rs. 15.00
Broad Gauge rejections	Rs. 15.00
Narrow Gauge rejections	Rs. 7.50

Reepers

Hardwoods	2" × 1"	= /08 cts. per lft.
	2" × ½"	= /06 cts. per lft.
Softwood	2" × 1"	= /06 cts. per lft.
	2" × ½"	= /04 cts. per lft.
Halmilla	2" × 1"	= /12 cts. per lft.
	2" × ½"	= /09 cts. per lft.
Teak	2" × 1"	= /18 cts. per lft.

ANNEXURE "B"

CLASSIFICATION OF TIMBER AS FROM
1.7.69 FOR PURPOSE OF SALE

Special Class.

Calamander, Ebony, Mahogany (narrow leaved), Nedun, Satin Flowered or Streaked, Tamarind flowered, Hulanhik, Jak, Margosa, Suriyamara, Teak and Halmilla logs 3'0" and over in girth, Plain Satin 4'6" and over in girth.

Class I—Preferred species.

Gammalu, Milla, Palu, Mahogany (broad leaved), Ranai, Plain Satin below 4' 6" in girth, Tawenna, Kiriambiliya, Uva Mendora, Munamal, Ubberiya, Kolon.

Class II—Durable species.

All Duns other than Thiniya Dun, all Keena other than Walu Keena, Alubo, Acacia Melanoxylon, Del, Dawata, Dawul-Kurundu, Eucalyptus species, Godapara, Halmundora, Hedawaka, Helamba, Hora, Kon, Kumbuk, Ketakala, Liyan, Mendora, Mi, Na, Neralu, Panamora, Pihimbiya, Wa, Wanami, Welang, Welipenna, Cypress, Toona, Panakka, Mihiriya, Kiriya, Madan, Dambu, Karaw, Panu-Dun, Rathatiya.

Class III—Utility.

All species not otherwise classified.

IN TERMS OF THIS CLASSIFICATION SALE RATES APPLICABLE TO SPECIAL CLASS TIMBER ARE AS FOLLOWS :

Special Class (all depots including Colombo and Boossa)

A. Logs

- Calamander, Ebony, mottled Satin, Flowered & Streaked, Tamarind flowered, Teak 3' and over in girth (Teak under 3" in girth will be classified as Cl. I) Will be sold from K. V. Yard only and rates will be fixed from time to time
- Ebony Plain
Logs 3' and over in girth Rs. 15 per c. ft.
Logs under 3' in girth Rs. 13 per c. ft.
- Mahogany (narrow leaved) Nedun, Hulanhik, Plain Satin, Margosa, Jak and Suriyamara
(a) Logs 4'6" and over in girth, Rs. 15 per c. ft.
(b) Logs below 4'6" in girth (except Satin which will be sold at Cl. I at Rs. 10 per c. ft.)
- Halmilla Logs 3' and over in girth at Rs. 9 per c. ft. (Under 3' in girth will be classified as Cl. I)

Sawn Timber Species

Sawn Timber Species		Rate per cubic foot							
		Boards below 9" width & Scantlings of any size		Boards 9" & up and below 12" width		Boards 12" and up & below 15" width		Boards 15" and over in width	
		Rs. c.		Rs. c.		Rs. c.		Rs. c.	
Nedun, Narrow leaved, Mahogany, Flowered Tamarind, Hulanhik, Jak, Margosa, Suriyamara		..	17 50	..	18 40	..	20 20	..	26 70
Teak	..	..	15 90	..	16 70	..	21 70	..	23 90
Ebony	..	..	20 60	..	21 70	..	23 90	..	25 0
Halmilla	..	..	15 90	..	16 70	..	18 60	..	19 40

No special rates are applicable to logs below 3' in girth in Class I and II species. They should be sold at the rates presently applicable to logs over 3' in girth.

விசர்ச்சன பதன் கெடுதலுபத, 1969-70

விசர்ச்சன பதன் கெடுதலுபத, 1969-70

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1969-70

APPROPRIATION BILL, 1969-70

கல் நவன டே விவாடய நவ துரவன் பவன்வது
பிணிய நியேசய கியவன டே. சீவ அடிச பூசனய
[அனேசவ 2.]

“கெடுதலுபத பணந துன் தேவன வர கியவிய
யதுய.”—[அரு யூ. நி. வந்நினாயக.]

பூசனய யலீந் கயாவிவில கரந டே.

ஒகஸ்ட் 2 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப்
பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை
வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்
படுமா” [கௌரவ யூ. பி. வன்னினாயக்க].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned
Debate on Question—[2nd August.]

“That the Bill be now read a Second
time.”—[The Hon. Wanninayake.]

Question again proposed.

யூ. ஸா. 10.6

நி. பி. லண்டா மயா. (லெட்ரே)

(திரு. பி. எச். பண்டாரா—பதுலா)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

அரு கபாநாயகநுமநி, தே ஈாணவிலே
பவ்வேநி அயலய விவாடயவ கயாவி வந்
நவ அலகயாவ லுலிம ஸந ம கந்நேச
வநவா. துன் தவச 4 க் நிசசே தேய விவா
டயவ ஸாசநய வெலிந் பவநிநவா. தே
ரவே சநநாவ துல லேக நுலாபேரேந்நு
வக் நிவ்ணு, தேட, பேவேவந் துவேலிந்
நிலேந பூசந கயேந தரமகிந் வந்
நிராகரணயவேலி கியா. பதேந் தே ரவே
கயாநாய சநநாவவ வுடதந் தேயக் தே
அயலய லேவநயே சததந் வி நேநிநிம
நிசா அடி இவ்ந்னே லுலாபேரேந்நு க்ந்
வி ஸேச நிவெநவா. தேகிந் ரசயே
சேவகயந்னே, கலிகருவந்னே ஸேலிந்
னே நுந்நலி ஸுலி சநநாவனே லுலாபே
ரேந்நு கிசிலக் ஓசவ வெலா நுலா.
ரசயே சேவகயந்னே பகி வுகி கிரிமக்
ஸந பக பூந்நகிந் சததந் வி நிவ்ணந்,
அநிந் பூந்நேந் கயாநாய சநநாவ
பாவிவி கரந கான்க ருடிகக லுட வுகி
கிரிமேந், பிடுவடுலி லுட வுகி கிரிமேந்
வுகி வந பகிய ஈபக் கேரூதந்ந
நந்நவயக் மூடல் ஈமநிநுமனே கபா
வெந் பேநி யநவா. தே அய வுய லேவநய

—தேவன வர கியவிய

அநுவ கயாநாய சநநாவ பாவிவி கரந
கான்க ருடிகக மில வுகி வெநவா. கான்க
ருடிகக பிடுவடுலி லுட வுகி கிரிமேந் 10 கிடு 20
டக்டா வுகி கர நிவெநவா. தே நிசா
கிடுலி பகக மில ஸநயகிந் வுகி
வெநவா. அரு கபாநாயகநுமநி, தவசவ
கிடுலி பகக நுநந் லேந கெநேகடு
ஸந 30 க் வுகிபுர ஸேவந்ந கிடுவ
வெநவா.

பபமணக் நேவேலி, வுய கலிகரண
யந்ந, க்நட விடுவந் வரீஸ, கிச ஈலேப
கரந நேல ஸ துன் லேதேந் கர
கான்க கரகி ஸ பூகடந தவவல
வந்—கயாநாயகந் தேம க்நவோபகோலி
தவய பேசந் துடவியலி பாவிவி கரந்நே.
—பிந்நாரு நிந்ந ஓவந் கரணயந்,
நிநர், வரீநிச, லுகர் ஸ ஸ்நுந்
பேலிசு த ஈநுப கிசுலுமபர், பிலேசந்,
ஓநாமல், லுகர் ஸ நேல கயலி வரீஸ,
கலிகேலே துதந், தேகியே யந்ந தப
கரண, அநுயக்த ககவசு ஸ அமநர்
ககவசு, அமல கபு ரேடுபிலி கர அநே
கந் ரேடுபிலி, மில நேலுதேந வநே
கான்க, யநாடி தவவலவ கியலவ விசக
டக்டா லுட வுகி கர நிவெநவா. ப் கர
ஈலுமநியலி, பிந்நல ஸ ஓநாமல் காசந,
வோகலவி கர அநேகந் ரக கலிலி,
விடுலி பகக கதகா பிடுவடுலி லுட வுகி கிரிமேந்
15 டக்டா வுகி கர நிவெநவா.

தே அந்நமவ மகசநநாவ பிடுதேதா
பாவிவி கரந தவய கதகாந் பிடுவடுலி
லுட வுகி கிரிம நிசா கயாநாய சநநாவ
கயேந அமரூவகவ வுடுவநவா. விசேச
யேந்ந பாடுகோலிக தவய கதகா பிடு
வடுலி லுட வுகி கிரிமேந் பாடுகோலிக
யந் அமரூவே வுடுவந லவ கதகந் கல
யுதகி. நிந்ந வரீஸவல மில வுகி விதேந்,
ஸேகநுலிலி தபகரண மில வுகி விதேந்
நிவக கதா தந்நவ தந்நகா கரந அய
அமரூவே வுடுவநவா. பம நிசா தே ரவே
சநநாவ லுலாபேரேந்நு வு கயநயந
தேம அயலய லேவநயேந் ஓடு வி நுலா.
பசே வுணந், விதேகிய லநபநிசுந்
கயநயக் தேம அயலய லேவநயேந்
கலக தி நிலேநவா. அப ரவ விதேகிகயந்
கநு நே வநுவலிந், லுங்குவலிந், வெநந்
வயபாடுலிந் லுலேந லகய, பேலி மூடல்
கிடுலி ஸேந யதே நகநம தேவர ஓவந்

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

කර තිබෙනවා. ඒ අනුමත නොවන ඉවත් කිරීමෙන් විශාල සහනයක් විදේශීය ධන පතියන්ට සලසා දී තිබෙනවා. විදේශීය ධනපතියන්ට ඒ අන්දමට සහනයන් සලසා දුන් මුදල් ඇමතිතුමා, මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට සලසා දී ඇති සහනය කුමක්දැයි එතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, 1965 මේ රජය බලයට පැමිණෙන විට කීවා, ආණ්ඩුව තවම බලයට පත් වුණා පමණයි, ලමයකු උපන් හැටියේම දණගාන්තේ නැත, එනිසා ටිකක් කල් ඔතා කරනවාය කියා. මේ 1969 අවුරුද්දයි, රජයේ කාල සීමාවේ අවසාන අවුරුද්දයි. ඊළඟ මහා මැති වරණයකට සූදානම් වන මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැන රජය කියන්නේ මොනවාදැයි දැනගන්න කැමතියි. ඇත්ත වශයෙන්ම ජනතාව බලාපොරොත්තු වුණා, ඊළඟ මහා මැතිවරණයකට මුහුණ දෙන නිසා ජනතාව තුළ එක්තරා විශ්වාසයක් තිබුණා, මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් යම් යම් පහසුකම්, සහනයන්, සලසා දේවිය කියා. නමුත් ජනතාවගේ ඒ බලාපොරොත්තු කිසිවක් දැන් ඉටු වී නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි මේ රටේ දෘවෙන ප්‍රශ්න එකින් එක ගෙන සලකා බලමු. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය, ජීවන වියදම ඉහළ යාමේ ප්‍රශ්නය, අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය, ලෙඩ දුකින් මිදීමේ ප්‍රශ්නය වැනි දෘවෙන ප්‍රශ්න ගණනාවක් මේ රටේ තිබෙනවා. මේ රජයේ 5 වැනි අය වැය ලේඛනයන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී මා අහන්නට කැමතියි, මේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මේ රජය කොයි තරම් දුරට පිළියම් යොදා තිබෙනවාද කියා.

අපි පළමුවෙන්ම අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය ගැන සලකා බලමු. අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය දෙස බලන විට පෙනෙනවා, මේ රටේ දුප්පත් දරුවන්ට අනාගතයක් නැති වන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙළක් අද සකස් වී තිබෙන බව. කොළඹ වගේ උසස් පාඨශාලා රාශියක් නැති අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාසල් ප්‍රතිසංවිධාන වැඩ පිළිවෙළ නිසා සිදු වී තිබෙන අමාරුව සුළු කොට සලකන්නට බැහැ. අද කණිෂ්ඨ විද්‍යාලයක 7 වැනි පන්තිය සමත් වූ ලමයකුට තව දුරටත් ඒ විද්‍යාලයේම

—දෙවන වර කියවීම

ඉගෙන ගන්නට බැහැ. ඒ සදහා ඔහු හැතැප්ම 18, 20—සමහරවිට ඊටත් වඩා—දුර ගොඩා මහා විද්‍යාලයකට යන්නට ඕනැ. දවසකට රුපියල් දෙකක්, තුනක් උපයන සාමාන්‍යය ගැමියකුට, සමහර විට ඒ මුදල වත් දිනපතා නොලැබෙන සාමාන්‍යය ගැමියකුට පුළුවන්කමක් නැහැ, දිනපතා බස් ගස්තු ගොඩා හැතැප්ම 18, 20, 25 ඇත ප්‍රදේශයක මහා විද්‍යාලයකට තමන්ගේ දරුවා යවන්නට. තමන්ගේ එක දරුවකු වෙනුවෙන් දිනකට රු. 1.50ක් 2.00ක් බස් ගස්තු වියදම් කරන්නට ඒ දුප්පත් දෙමව්පියන්ට බැහැ. බස් ගස්තු සදහා පමණක් නොවෙයි, ඔහුට වියදම් වන්නේ. නගරයේ තිබෙන මහා විද්‍යාලයකට තමන්ගේ දරුවා යවන විට ඒ විද්‍යාලයේ සිටින අනික් දරුවන්ගේ ඇඳුම් පැළඳුම්වල තත්ත්වයට තම දරුවාගේත් ඇඳුම් පැළඳුම් සකස් කරන්නට ඔහුට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා අද ගම්බද බොහෝ දරුවන්ගේ ඉගෙනීම 7 වැනි පන්තිය දක්වා පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. මා මේ කියන්නේ සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. දුප්පත් ගම්බද දෙමව්පියන්ට බස් ගස්තු සහ වෙනත් වියදම් දරා තමන්ගේ දරුවා මහා විද්‍යාලයකට යැවීමට බැරි නිසා හත පාසල් කළ පසු ඒ දරුවන්ට හත වැදී ගෙදරම නවතින්නට සිදු වී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මේ ගැන නොදන්නවා වෙන් නට පුළුවන්. එතුමා ජීවත් වන්නේ වෙනත් ලෝකයකයි. දුප්පත් දෙමව් පියන්ගේ දරුවන් ඉගෙනීම ලබන්නේ කෙසේද කියා එතුමා දන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, 1956 ට පෙර තිබුණු තැනට මේ රට නැවතත් ගෙන යන්නට ලැස්ති වන බව අපට පෙනෙනවා. 1956 ට පෙර මේ රටේ උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීමේ වරප්‍රසාදය තිබුණේ ධනපති දෙමව් පියන්ගේ දරුවන්ට පමණයි. අනියම් මාගී යකින්, අයුතු මාර්ගයකින් මේ රජය දුප්පත් දෙමව්පියන්ගේ දරුවන්ට හතෙන් එහාට යන්නට ඉඩ නොදී නුඹලා ඔතානම් නවතින්නට ඕනැය කියා ඇණවීමක් කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ නිසා ඒ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය හත දක්වා පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. මෙය, පන්ති හේදය ආරක්ෂා කිරීමට—තමන් කැමති අයට පමණක් 1956 ට පෙර තිබුණු වරප්‍රසාදය ලබා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මහ.]

දීමට—යොදන ලද වැඩ පිළිවෙළක් වශයෙන් සලකන්නට පුළුවන්. මේක ඉතා භයානක තත්ත්වයක්. මේ රටේ සෑම දරුවකුටම එක හා සමාන අධ්‍යාපනයක් ලැබීමේ වරප්‍රසාදය තියෙන්නට ඕනෑ.

මා මේ විස්තර කළේ සම්පූර්ණ සත්‍ය සිද්ධියක්. ගම්බද ප්‍රදේශවල බොහෝ තැන්වල හත පාස් කළ දුප්පත් දරුවන්ට ගෙදර තැවතී සිටීමට සිදු වී තිබෙනවා. මා දන්නවා මගේ කොට්ඨාශයේ සැහෙන සංඛ්‍යාවක් අද පාසැල්වලට නොයන බව. ලමයින් පාසැල්වලට යවන්නට දෙමව්පියන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. දෙමව්පියන් අපත් සමග කියනවා බස් ගාස්තු ගෙවන්නට බැරිකම නිසා ලමයි පාසැල් යවන්න පුළුවන්කමක් නැහැ කියා. අධ්‍යාපන ඇමති තුමාට නම් ඒ අයගේ අමාරුව තොතෝ රෙනවා වෙන්න ඇති. අපි කොයි පැත්තේ සිටියත් මේ රටේ ගම්බද දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කාබාසිනියා කරන්නට ඉඩ දෙන්න බැහැ. මේ රටේ තිබෙන නිදහස් අධ්‍යාපනය හැම කෙනෙකුටම එක හා සමානව ලැබෙන්නට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට ඕනෑ. එසේ නොකළොත් එය ජාතික අපරාධයක්. අද පාසැල් ගුරුවරුන්ට උගන්වන්නට වෙලාවක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, තමුත්තාන්සේගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ වුණත් ඒ තත්ත්වය පවතින බව තමුත්තාන්සේට පෙනෙනවා ඇති. ගුරුවරුන්ගේ කාලය මිඩංගු කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඉගැන්වීමේ කටයුතුවලට නොවෙයි වෙනත් කටයුතුවලටයි. ගුරුවරුන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ ටිකට් විකුණන්නයි. එක ගුරුවරයෙක් සියවස ටිකට් 50 ක් ගන්නම ඕනෑ. එක ලමයෙක් ටිකට් 2 ක් ගන්නම ඕනෑ. ගුරුවරයාට දෙන ටිකට් 50 විකුණුවේ තැත්නම් ගුරුවරයා රුපියල් 50 ක් ගෙවන්නට ඕනෑ. ගුරුවරු තමන් බේරෙන්නට ලමයින්ට ටිකට් දෙන්න. ඒ ලමයින්ට ටිකට් විකුණා ගන්නට බැරි වූ විට ඔවුන් පාසැලට එන්නේ නැහැ. පාසැලට නොඑනවා පමණක් නොවෙයි ගෙදරින් පැනලා යනවා. මේක විශාල අපරාධයක්. පාසැල් තිබෙන්නේ ටිකට් විකුණන්න නොවෙයි, ලමයින්ට උගන්වන්නයි. එහෙත් අද ගුරුවරුන්ට සිදු වී තිබෙන්නේ ලොරැයි ටිකට් විකුණ විකුණා ඉන්නයි. මේ නිසා

අධ්‍යාපනයට සම්පූර්ණයෙන්ම පහර වැදී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි දැන් මාස ගණනාවක් තිස්සේ සූදානම් වෙනව සියවස ප්‍රදශීනයට. මගේ කොට්ඨාශයේ සියවස ප්‍රදර්ශන ගණනාවකටම යන්නට මටත් සිදුවුණා. ගුරුවරු කියනවා ඔවුන්ට කරන්න දෙයක් නැතිලු. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වක්‍ර ලේඛන එව්වාම ඒ අනුව කටයුතු කරන්න ඔවුන්ට සිදු වෙනවාලු. ඉගැන්නුවේ නැතුවට කමක් නැහැ මේ වැඩේ කරන්න ඕනෑ කියා පාඨශාලා පරීක්ෂකවරුන් ගුරුවරුන්ට කියනවා. අපි ඒ ප්‍රදර්ශනවලට ගියාම ගුරුවරු කියනවා උගන්වන්න වේලාවක් නැහැ ප්‍රදර්ශනයේ වැඩ කටයුතු කරන්නට සිදු වී තිබෙනවාය කියා. සියවස ප්‍රදර්ශනය කියන්නේ ලබන මහ මැතිවරණයේදී මේ රටේ මහජනතාවගේ අදහස් වෙනස් මාර්ගයක ගමන් කරවීමට යොදා ඇති වැඩ පිළිවෙළක්. එන මහ මැතිවරණයේදී ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමේ කර්තව්‍යයක් ඉටු කිරීම සඳහා මේ සියවස ප්‍රදර්ශන පවත්වා ලමයින්ගේත් ගුරුවරුන්ගේත් කාලය තාස්ති කර දවසකට දහස් ගණනක් මහජන මුදල් කාබාසිනියා කරමින් මේ කරන වැඩෙන් අධ්‍යාපනයේ දියුණුවක් ඇති වෙනවාද කියා මා අහනවා.

අතික වැඩ හුරුවයි. කොළඹ වැනි නගරවල ලමයින්ට නම් වැඩ හුරුවක් දුන්නට කමක් නැහැ. එහෙත් ගම්බද ලමයින්ට එවැනි වැඩ හුරුවක් අවශ්‍ය නැහැ. ඒ ලමයින්ට හොදට වැඩ හුරුව තිබෙනවා. ගම්බද ලමයින් පාසැල ඇරී ගෙදර ගියාම හොදට වැඩ කරනවා. ඒ ලමයින්ට පාසැලෙන් වැඩ හුරුවක් දීම අවශ්‍ය නැහැ. එහෙත් අද ගම්බද ලමයෙක් පාසැලට ගියාම ඔහුටත් වැඩ හුරුවට යන්නට සිදු වෙනවා. වැඩ හුරුවට ගිහිත් ඒ ලමයින් අත පය කඩා ගෙන ආරෝග්‍ය ශාලාවලට ගියාම කරදරේ වැටෙන්නේ දුප්පත් දෙමව්පියන්.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ පෙරේදා ප්‍රතිඵල නිකුත් වූ අධ්‍යාපන පොදු සභානික පත්‍ර විභාගයෙන් කීදෙනාද සතුටුදායක අඟුමට සාමාර්ථය ලබා සිටින්නේ? එක ශිෂ්‍යයෙක් විභාගයෙන් අසමත් වුණ නිසා ඔහු වගීයක් පානය කර මැරුණාය කියා ප්‍රචාර්ති පත්‍රවල සඳහන් වී තිබේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ගැහැණු ළමයෙකුත් විභාගයෙන් අසමත් වුණාය කියා ඇඟට පැට්ටල් වක්කර ගිනිතබා ගෙන දැන් අසාධ්‍ය තත්ත්වයකින් ආරෝග්‍ය ශාලාවේ සිටිනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මිනි මරණවාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. දරුවන්ගේ කාලය නුවමනා වැඩවලට ගත වීම නිසා ඔවුන්ට ඉගෙන ගන්න කාලයක් නැහැ. ගුරුවරුන්ට ඉගැන්වීමේ කටයුතුවල යෙදෙන්නට වේලාවක් නැහැ. අද මෙවැනි කනගාටුදයක තත්ත්වයකට අපේ අධ්‍යාපනය පත් වී තිබෙනවා. පාඨශාලාවලින් නියම අධ්‍යාපනයක් නොලැබෙන නිසා විභාගවලට පෙනී සිටින ශිෂ්‍යයන් ඒවායින් අසමත් වෙනවා. විෂ වර්ග පානය කොට, ගිනි තබා ගෙන ඒ සමහර ශිෂ්‍යයන් මිය යන්නේ නියම අධ්‍යාපනයක් නොලැබීමේ හේතුවෙන් විභාගවලින් අසමත් වන නිසයි. තව මාස කීපයකින් මේ ආණ්ඩුවේ පාලන කාලය අවසාන වේවි. ඊළඟ මැතිවරණයෙන් පසුව අද ආණ්ඩු පැත්තේ සිටින උදවිය මේ පැත්තට ඒවි. ඒ ගැන ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය කා දමා යන්නට එපා යයිද, අනාගත පරම්පරාව විනාශ කර දමා යන්නට එපා යයිද මා ආණ්ඩු පක්ෂයට මතක් කරන්නට කැමතියි. 1966ට පෙර මේ රටේ පැවති තත්ත්වය නැවතත් ඇති කරන්නටයි. මේ ආණ්ඩුව මහත්සි ගන්නේ. තියෙන එකාගේ දරුවාට පමණක් නොව නැති එකාගේ දරුවාටත් සමාන අධ්‍යාපනයක් ලැබිය යුතුයි. කාටත් එක හා සමාන වරප්‍රසාද දෙන්නට වුවමනා බව මා මේ ආණ්ඩුවට ඉතාමත්ම තදින් කියා සිටිනවා. තමන් අයත් පංක්තිය ආරක්ෂා කිරීමට වඩා සෑම පුරවැසියකුටම සම අයිතිය දීම වැදගත් බව කල් පනා කරන්නට ඕනැ.

අද උඟ වැනි පළාත්වල පාඨශාලාවල උගන්වන්නට ගුරුවරුන් නැහැ. නොයෙකුත් ප්‍රදේශවල කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාල ආදී ආයතන ඇතත් උඟ පළාතට කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාලයක්වත් දුන්නේ නැහැ. කුලියාපිටියට, ගාල්ලට, මහනුවරට, කොළඹට කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල දී ඇතත් නොදියුණු උඟ පළාතට කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාලයක් දී ඒ ප්‍රදේශයේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය

වෙනුවෙන් සේවයක් කරන්නට මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කර නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් මා නොයෙක් වර ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට කියා තිබෙනවා. එහෙත් ඒ කීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නැහැ.

අපේ පාලනය පවතිද්දී උඟ පළාතේ බදුල්ලේ සාත්තු සේවා අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් ඇති කිරීම සඳහා මුදල් වෙන් කර ඉඩම්ද ලබාගෙන තිබුණු නමුත් මේ ආණ්ඩුව ඒකත් නැති කර දමා තිබෙනවා. මේ පළිගන්නේ කාගෙන්ද? මේ රටේ නොයෙකුත් දේශපාලන පක්ෂ තිබෙන බව ඇත්තයි. මහජනයාගේ කැමැත්ත අනුව කුමන පක්ෂය බලයට පත් වුණත්, සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය හා වෙනත් පහසුකම් සම්බන්ධයෙන් සෑම ප්‍රදේශයකටම එක හා සමානව සැලකීම ඒ බලයට පත් වන පක්ෂයේ යුතුකමයි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ඒ යුතුකම සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කර දමා තිබෙනවා. බදුල්ලට කණිෂ්ඨ කාර්මික විද්‍යාලයක් දුන්නේ නැහැ. සාත්තු සේවා අභ්‍යාස විද්‍යාලය පිහිටුවීමත් අහෝසි කර දමා තිබෙනවා. මේ අතර අප ඉතාමත්ම අමාරුවෙන් ලබාගත් විදුලිබල පේෂකම් මධ්‍යස්ථානයද තවම පිහිටුවා නැහැ. ඒ සඳහා ඉඩම්ද ලබාගත් නමුත් දැන් ඒ මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවීමත් අතහැර දමා තිබෙන බව පෙනී යනවා. උඟ පළාතට කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල දක්වන්නේ මන්දැයි ස්වදේශ කටයුතු හාර ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට පවා අපට සිදු වුණා. ඇත්තෙන්ම උඟ පළාතට කිසිම කමින්න ශාලාවක් දී නැහැ. ඒ පළාතේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට මගක් නැහැ. කර්මාන්ත ශාලා සියල්ලම වාගේ තිබෙන්නේ කොළඹ අවට ප්‍රදේශයේයි. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අවිස්සාවේල්ල කොට්ඨාශයට තුනී ලැලි කමින්න ශාලාවක් දී තිබෙනවා. ඇමතිවරුන් වැඩ කරන්නේ තමන් තියෝජනය කරන කොට්ඨාශවලට පමණයි. අනෙක් කොට්ඨාශ ගැන සලකන්නේ නැහැ. උඟ ප්‍රදේශයේත් අමු ද්‍රව්‍ය තිබෙනවා. ඒ වාගේම රැකිරක්ෂා නැති උදවිය දහස් ගණන් සිටිනවා. ඒ නිසා ඒ ප්‍රදේශයේත් කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවීම යුතුකමක්. සාධාරණ අත්දමට මුළු රට පුරාම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එම්. බණ්ඩාර මහ.]

කර්මාන්ත ශාලා බෙදා හැරිය යුතුයි. කෙසේ වුණත් මේ දක්වා උච්ච පළාතට නම් කිසිම කර්මාන්ත ශාලාවක් ලැබී නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල අහිංසක මිනිසුන් තේ වතු වල රුපියල් දෙකට වැඩ කරනවා. සමහර විට එවැනි රැකියා පවා ලබා ගත් තට බැරි වෙනවා.

සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම අනුව ඉන්දියානු වත්, 5,25,000ක් ඉන්දියාවට යවන්නට තීරණය වුණා. එහෙත් අවාසනාවකට මෙන් ඒ ගිවිසුම අත්සන් කළ ඒ ආණ්ඩුව ඉකුත් මැතිවරණයේදී පරාජයට පත් වුණා. රටක් තැත්තවුත් වශයෙන් හැදින් වෙන ඒ විශාල පිරිසෙන් සැහෙන කොටසක්වත් ඉන්දියාවට යවන්නට සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම මගින් බලා පොරොත්තු වූ නමුත් අද එයත් සම්පූර්ණයෙන් ඇතහිට තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල රජයේ කම්මාන්තශාලා පිහිටුවා තැත්තම්, රැකිරක්ෂා ලබා ගැනීම සඳහා වෙනත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තැත්තම්, ඔවුන්ට තිබෙන එකම බලාපොරොත්තුව වන්නක වැඩ කර කියක් හෝ උපයා ගැනීමයි. උඩරට වතු වල වැඩ කරන, මේ රටේ පුරවැසිකම පවා නොමැති ලක්ෂ ගණනකට නිවාස පහසුකම්, වෛද්‍ය පහසුකම් ආදී පහසුකම් රාශියක්ම තිබෙනවා. එහෙත් ඒ ප්‍රදේශවලම උපන්, පාරම්පරික ලාංකිකයන් වන සිංහලයන්ට අර කොටසට ලැබෙන පහසුකම්වලින් එකක්වත් ඇත්තේ නැහැ. එම නිසා ඔවුන් තුළ විශාල බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා, අඩු තරමින් 5,25,000ක් මේ රටින් ඉන්දියාවට යැවීමෙන් පසුවත් ලාංකිකයන් 5,25,000කට වතු වල රැකිරක්ෂා හිමි වේය කියා. එහෙත් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද?

බලාපොරොත්තු වුණු අන්දමින් සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. මේ රටේ පුරවැසිකම නොමැති 5,25,000 ක් ඉන්දියාවට යැවීම ගැන තොණ්ඩමත් හා අන්තමලේ වැනි මහතූන් දැඩි විරෝධයක් දක්වනවා. මේ රජය ඔවුන්ට භයයි. එම නිසා සිරිමා-ශාස්ත්‍රී ගිවිසුම නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ. ලාංකිකයන් 5,25,000 කට රැකිරක්ෂා ලැබිය යන බලාපොරොත්තුව පවා

තිබෙන්නේ ඒ නිසායි. එම නිසා, කරුණා කර දැනුවත් ඒ ගිවිසුම නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කටයුතු කරන ලෙස මේ රජයෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. දැන් නම් එය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කාලයත් මදි. එම නිසා එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට සිදු වන්නේ තව මාස කීපයකින් අප නැවතත් බලයට ආ පසු වයි. ඒ කොහොම වුණත්, රැකියාවක් නොමැතිව දුක් විදින ලාංකික පිරිසෙන් අඩු තරමින් 5,25,000 කටවත් රැකියා සැපයීමට ඇති අවස්ථාව අපතේ නොහැරීමට වගබලා ගන්නා ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ රටේ ඇති දෑවෙන ප්‍රශ්න මොනවා දැයි මා මුලින්ම පෙන්වා දුන්නා. ඒ දෑවෙන ප්‍රශ්න අතුරින් රැකියා ප්‍රශ්නයත් ඉතා ප්‍රබල එකක්. මේ රජය මගින් සැහෙන තරම් දුරට රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙන බවක් පෙන්වීම සඳහා විද්‍යා පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමතිතුමා සංඛ්‍යා ලේඛන වගයක් ඉදිරිපත් කළා. එතුමාගේ කථාවට මා ඉතා ඕනෑකමින් ඇහුම්කන් දිගෙන සිටියා. තමුත්තාත්සේලාගේ හෙන්වයිසලා කීප දෙනෙකුටවත් රැකිරක්ෂා සපයන්නට තමුත්තාත්සේලාට පුළුවන් කම ලැබුණේ අපේ ආණ්ඩු විසින් ඇති කරනු ලැබූ සංස්ථා නිසා බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමැතියි. ලංකා ගමනා ගමන මණ්ඩලයට පමණක් 15,000 කට අධික පිරිසක් තමුත්තාත්සේලා පත් කර තිබෙනවා. ඉවක් බවක් නැතිව එසේ පත්වීම් දීම නිසා අද ලංගමය ඉතාමත් අවාසනාවන්ත විධියට පිරිහී තිබෙනවා. වුවමනාවටත් වැඩි සේවක පිරිසක් ලංගමයේ සිටින නිසා ඔවුන්ට පඩිනඩි දෙන්නටවත් ලංගමයට පුළුවන්කමක් නැහැ. බසයකට සේවකයන් කී දෙනෙක් ඉන්නවාද? කොළඹින් බොහෝ දෙනෙක් අළුතින් පත් කර එවා තිබෙන නමුත් ඔවුන්ට දීමට තරම් තනතුරු නැතැයි ලංගම ඩිපෝ කළමනාකරුවන් කියනවා. ඒ අයට පඩි ගෙවන්නේ නිකම් ඉන්නවාටයි. අළුතින් මිකෑනික්වරුන් පත් කර ඇතත් ඔවුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකුට ඒ පිළිබඳ කිසිම දැනීමක් නැහැ. එම නිසා, තිබෙන බස් විකාශය දිනෙන් දින අබලන් වී යනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රැකියා සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම සඳහා කටයුතු කර තිබෙනවා යයි මේ අය වැය ලේඛනයේ දැක්වෙනවා. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කළා යයි තමුත්තාත් සේලා කොයිතරම් කෑ ගැහුවත් ඒ වැඩි කරන මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් අනෙක් පැත්තෙන් ආපසු ලබා ගන්නටයි, තමුත්තාත් සේලා කටයුතු කර තිබෙන්නේ. එහෙත් පඩි වැඩිවීමක් තබා කිසිම පඩියක් නොලබන, රැකියා නැති අයගේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට තමුත්තාත් සේලා කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන අප සැමදාම කපා කරනවා. පඩි වැඩි කළත් ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා නම් සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද ජීවන අංකය ඉතාම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා බඩු මිල අඩු කිරීමෙන් මිනිසුන්ට ටිකක් ලාභයට කාල ඇදල ජීවත් වන්නට ඉඩ හරින්න. බඩු මිල අඩු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් අර රකෂාවක් නැතිව සිටින පිරිසටත් විශාල සහනයක් ලැබෙනවා.

රැකියා සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම සඳහා කටයුතු කර තිබෙනවා යයි මේ අය වැය ලේඛනයේ දැක්වෙනවා. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කළා යයි තමුත්තාත් සේලා කොයිතරම් කෑ ගැහුවත් ඒ වැඩි කරන මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් අනෙක් පැත්තෙන් ආපසු ලබා ගන්නටයි, තමුත්තාත් සේලා කටයුතු කර තිබෙන්නේ. එහෙත් පඩි වැඩිවීමක් තබා කිසිම පඩියක් නොලබන, රැකියා නැති අයගේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට තමුත්තාත් සේලා කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන අප සැමදාම කපා කරනවා. පඩි වැඩි කළත් ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා නම් සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද ජීවන අංකය ඉතාම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා බඩු මිල අඩු කිරීමෙන් මිනිසුන්ට ටිකක් ලාභයට කාල ඇදල ජීවත් වන්නට ඉඩ හරින්න. බඩු මිල අඩු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් අර රකෂාවක් නැතිව සිටින පිරිසටත් විශාල සහනයක් ලැබෙනවා.

රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කිරීම සඳහා කටයුතු කර තිබෙනවා යයි මේ අය වැය ලේඛනයේ දැක්වෙනවා. ඒ ගැන අපේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කළා යයි තමුත්තාත් සේලා කොයිතරම් කෑ ගැහුවත් ඒ වැඩි කරන මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් අනෙක් පැත්තෙන් ආපසු ලබා ගන්නටයි, තමුත්තාත් සේලා කටයුතු කර තිබෙන්නේ. එහෙත් පඩි වැඩිවීමක් තබා කිසිම පඩියක් නොලබන, රැකියා නැති අයගේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට තමුත්තාත් සේලා කිසිම පියවරක් ගෙන නැහැ. බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන අප සැමදාම කපා කරනවා. පඩි වැඩි කළත් ජීවන වියදම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා නම් සහනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද ජීවන අංකය ඉතාම ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා බඩු මිල අඩු කිරීමෙන් මිනිසුන්ට ටිකක් ලාභයට කාල ඇදල ජීවත් වන්නට ඉඩ හරින්න. බඩු මිල අඩු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළොත් අර රකෂාවක් නැතිව සිටින පිරිසටත් විශාල සහනයක් ලැබෙනවා.

රකෂාවක් නැති උදවිය ගැන කවුරුවත් කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම කිසිම රක්ෂාවක් නැතිව රැකියා කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වන්නේත් නැති ව මහත්සියෙන් යන්නමින් ජීවත් වන මනුෂ්‍යයින් කී දහසක් ලංකාවේ සිටිනවා ද? ඒ පිරිස ගැන කවුද කල්පනා

කරන්නේ? ඔවුන්ට පිං පඩියක්වත් ලැබෙනවාද? නැහැ. ලැබුණු පිං පඩින් කපා තිබෙනවා. දැන් අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක සිටම බදුල්ලේදී මට නිතර නිතර ලැබෙන පැමිණිල්ලක් තමයි ඒක. පිං පඩියක් නැත්නම් මහජනාධාර මුදලක් වශයෙන් මට රුපියල් දහයක පහළොවක මුදලක් ලැබුණා, තමුත් ඒ මුදල ගෙවීම දැන් නතර කර තිබෙනවාය යන පැමිණිල්ල දිනපතාම වාගේ මට ලැබෙනවා. මේ පිළිබඳව දිසාපති තුමා හමු වුවාම සමාජ සේවා අමාත්‍යාංශයෙන් දැන් කිසිම මුදලක් නොගෙවන බවත්, තිබෙන අයගේ ඒවා කපා දමන්නටත් නියමයක් කර තිබෙන බවත් අපට දනගන්නට ලැබුණා. මේ ආණ්ඩුව මහජනතාවගේ පිං පඩියටත් තට්ටු කර තිබෙනවා.

ගොවි හමුදාව පිහිටුවීමෙන් මේ රටේ හතළිස් දහසකගේ පමණ රැකියා ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙනවාය කියා සෞඛ්‍ය උප ඇමතිනිය ඊයේ ප්‍රකාශ කළා. ගොවි හමුදාවට බැඳුණු අය කීප දෙනෙකු මට ලියුම් කීපයක් එවා තිබෙනවා. ඒවා ගෙනෙන්නට බැරි වුණා. ජ්‍යෙෂ්ඨ සමාජ වූ ලමයින් කරන්නට දෙයක් නැති නිසා ගොවි හමුදාවට බැඳී රුපියල් දෙකක සුළු වැටුපකට උදේ සිට රෑ වන තුරු දහඩිය මුගුරු හෙළාගෙන දිනකට පස් කියුබ් එකහමාරක් කපන්නට ඕනෑ. ගොවි හමුදාවේ අද තත්ත්වය කුමක්ද? සියයක් යන කොට හැත්තෑපහක් ආපසු එනවා. මගේ කොට්ඨාශයෙන් සැමදාම ගොවි හමුදාවට තරුණයින් බඳවා ගන්නවා. මේ මාසයේ සියයක් යනවා. ඊළඟ මාසයේ හැත්තෑපහක් ආපසු ගෙදර එනවා. මුලින් බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව ගොවි හමුදාවට බැඳෙනවා. නමුත් ගියාට පසු තත්ත්වය තේරෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේක පුදුම සෙල්ලමක්. ගොවි හමුදාවට තරුණයින් බඳවා ගැනීමත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණ වැඩ පිළිවෙලක්. මගේ කොට්ඨාශයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ එක්තරා කාර්යාලයක් තිබෙනවා. ගොවි හමුදාවට බැඳෙන්නට වුව මනා නම් පළමුවෙන් ඒ කාර්යාලයට ගිහින් රුපියලක් ගෙවා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකත්වය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

ලබාගන්නට ඔහු. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකයකු වුණොත් පමණයි ගොවි හමුදාවට ගන්නෙ. ඉඩම් ඇමති තුමාත් ගොවි හමුදා නායක කපිතන් සෙනෙවිරත්න උප ඇමතිතුමාත් සිටින අවස්ථාවක බදුල්ලේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කාරක සභාවේදීත් මා ඒ කාරණය මතු කළා. මේ විහිළුව කුමක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කළා. ගොවි හමුදාව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අරමුදලින් කරන වැඩක්ද? ගොවි හමුදාවේ රක්ෂාව දෙන වාය යන මුවාවෙන් අර රක්ෂාවක් නැතිව බොහොම අසරණ තත්ත්වයක සිටින තරුණයා මුළු කර බලන්නකාරයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකයකු කරනවා. නමුත් අවසානයේදී යු. එන්. පී. කියන නමත් එපා වී ඔවුන් ආපසු ගෙදර එනවා.

ගොවි හමුදාවෙන් පිට වී පැමිණි සමහර තරුණයින් අප සමග ප්‍රකාශ කළ අදහස් මොනවාද කියා තමුන් නාත්සේලා දන්නවාද? එක් පක්ෂයක වාසිය පිණිස නොව මේ රටේ සියලු දෙනාටම එක හා සමානව සාධාරණ අන්දමට රැකිරිණි ලැබීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන්නට ඔහු. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන අවස්ථාවේදී ඒකට පන්දම් අල්ලන උදවියටවත් එහෙම නැත්නම් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු කරන අවස්ථාවේදී ඒකට පන්දම් අල්ලන උදවියටවත් නොවෙයි, මේ රටේ සියලු දෙනාටම, කවුරු ආණ්ඩු කළත් මේ රටේ සියලු දෙනාටම එක හා සමානව සාධාරණ අන්දමින් රැකිරිණි සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන්නට ඔහු. මොකක්ද මේ විහිළුව? ජීවත්වීම සඳහා මේ රටේ මනුෂ්‍යයින් දෙතුන් පැත්තකට බෙදෙන්නට ඔහුද? කුමන පක්ෂයකට අයත් වුවත් මේ රටේ සියලු දෙනාටම මනුෂ්‍යයින් හැටියට මේ රටේ ජීවත් වෙන්නට අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස තිබෙන්නට ඔහු. තමුන් නාත්සේලා දන්නවා ඔය ලංගමයට බස් කොන්දොස්තරවරුන් ගැනීමේදී පවා අපි අනුගමනය කළ වැඩපිළිවෙල මොකක්ද කියා. සමහර විට ඉල්ලුම් පත්‍ර 30ක් 40ක් ලැබුණ විට ඊළඟට ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් අනුව කිහිප දෙනෙක් තෝරා ගෙන වුවමනා කරන ප්‍රමාණය පමණක් බඳවා

ගැනීමට අවශ්‍ය වූ විට ලොතරැයි ඇදීමෙන් ඒ පිරිස තෝරා ගත් අවස්ථා තිබෙනවා. ඉල්ලුම්කරුවන් 30 දෙනෙක් සිටියොත් අවුරුද්දකට බඳවා ගන්නේ 12 දෙනෙක් බැගින් නම් අපි ඒ 12 දෙනා තෝරා ගන්නේ ලොතරැයි ඇදීමෙනුයි. ඒ ඒ ඡන්ද කොට්ඨාශවල සිටින දිසාපතිවරුන් ඇතුලු තිදෙනෙකුගෙන් යුත් මණ්ඩලයක් ඉදිරියේ ලොතරැයි ඇදීමෙනුයි ඒ සුදුසු අය තෝරා ගන්නෙ.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන (විද්‍යාත් මක පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමති)

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன—விஞ்ஞான ஆய்வு, வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—Minister of Scientific Research and Housing)

ගුණදාස මහත්මයාට අස් වෙන්න වුණ හේතුව දන්නවා නේ.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

අපි වැඩ කළේ ඒ විධියටයි. එපමණක් නොවෙයි, අපි ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් තෝරා ගන්නේ ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් අනුවයි ඔවුන්ගේ දක්ෂකම් අනුව, ලබා ගත් ලකුණු ගණන් අනුව යු. එන්. පී. පක්ෂයේ හෝ මොන පක්ෂයේ හෝ වේවා සුදුසුකම් අනුවයි පත්වීම් දුන්නේ.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

23 වෙනි සභානායක පැමිණි ශිෂ්‍යයෙකුටත් ශිෂ්‍යත්වයක් දී තිබෙනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමාගේ දුටුවත් ශිෂ්‍යත්වයක් දී ආපසු එක්ක ආ බවත් අපි දන්නවා.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

ඒවා ගැන කියන්න වුවමනා නැහැ. අය වැඩ කරන ගැන කතා කරන්න.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

අද ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කරන්නේ දක්ෂතා අනුව නොවෙයි. ලබා ගත් ලකුණු සංඛ්‍යාව අනුව, විභාග ප්‍රතිඵල අනුව අද පත්වීම් ලැබෙන්නේ නැහැ. සමහර විට සමත් වී තිබෙන ශිෂ්‍යයාගේ ලකුණු සංඛ්‍යාවට වඩා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පැරදුන අපේක්ෂකයා හෝ මන්ත්‍රීවරයා හෝ විසින් නම් කර යවන ලද ශිෂ්‍යයා ගේ ලකුණු සංඛ්‍යාව අඩු නම් මොකද කරන්නේ? ඊළඟ ප්‍රයෝගය කරන්නේ සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදීයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ලමයෙක් විභාගයෙන් වැඩි ලකුණු සංඛ්‍යාවක් ලබා සිටිනවා නම් සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නම් කරන ලද ශිෂ්‍යයාට වැඩි පුර ලකුණු සංඛ්‍යාවක් ලැබෙන්නා කටයුතු කරනවා. අධ්‍යාපන කාර්යාලයේම වැඩ කරන නිලධාරී මහත්මයෙකුයි මට මේ කරුණු කිව්වේ.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

කොළොන්නාවේ සමරසිංහගෙ නඩුවෙන් මොකක්ද ඔප්පු වුණේ?

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

ඒ විධියට සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් තබා ඔවුන්ට වුවමනා කරන අය පමණක් තෝරා ගන්නවා. මොකක්ද මේ විහිලුව? ඒ නිසා මේ විධියට—අසාධාරණ විධියට—තමුත්තාත්තේලා මේ රුකියා ප්‍රශ්නය විසදීමට යනවා නම් එය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රඥාගෝචර වැඩක් නොවන බව කිව යුතුයි. කවුරුත් විසින් ආණ්ඩුව කර ගෙන ගියත් එවැනි වැඩ ප්‍රඥාගෝචරය කියා කියන්න බැහැ.

ඊළඟට පොලීසියට මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ? සමහර විට තරුණයෙක් පොලීසියට ඇතුල් වීමට සුදුස්සෙක් වශයෙන් තේරුන හොත් දේශපාලන වශයෙන් ඔහුගේ වගකුණ සම්පූර්ණයෙන්ම සොයා බලනවා. ඔහුගේ දෙමව්පියන් පසුගිය මැතිවරණයේදී මොන දේශපාලන පක්ෂයට වැඩ කර තිබෙනවාද කියා සොයා

—දෙවන වර කියවීම

බලනවා. එය තමයි ප්‍රධානම සුදුසුකම වන්නේ. බැරිවෙලාවත් ඔහුගේ දෙමව්පියන් පසුගිය මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හෝ ලංකා සම සමාජ පක්ෂයට හෝ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට වැඩ කර තිබුණොත් ඔහු කොයි තරම් සුදුසුකම් තිබෙන පුද්ගලයෙක් වුණත් ඔහුට පොලීසියට ඇතුල් වෙන්න ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්තේලා මේ ස්ථානයේදී මොන විධියට කිව්වත් කාරණා සිදු වන්නේ ඔය ආකාරයටයි. ඒ නිසා මා කියනවා මේ කටයුතු කරන පිළිවෙළ සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදිය කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මීට වැඩියෙන් ඒ ගැන කතා කරන්න යන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ ලොකුම සින්දුව තමයි වගා සින්දුව. කොළඹ පළාතේ නොවෙයි, අපේ පළාත්වල තමයි මේ වගාව තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි සතුටුයි, මේ රටේ වගාව දියුණු වී මේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත වෙනවා නම්. අපි විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් අපි පාර්ලිමේන්තුවේ නොසිටියත් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා නම්—වගාව අතින් රට දියුණු වෙනවා නම්—රට ස්වයංපෝෂිත වෙනවා නම් අපි ඉතා මත් සතුටු වෙනවා. තමුත් අද රටේ එහෙම දෙයක් අපට පෙනෙන්න නැහැ. වගාවේ යම්කිසි දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. අපි වී වගාව පැත්තකින් තබමු. ඒ ගැන වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) හුඟක් කරුණු ඉදිරිපත් කළානේ. ඒ නිසා ඒ ගැන නැවතත් කරුණු කියමින් මේ ගරු සභාවේ කාලය තාක් කිරීමට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ.

මා උඩරට ප්‍රදේශයේ අල වගාව ගැන යමක් කියන්න අදහස් කරනවා. අර්තාපල් අල වගා කර තිබෙන ඉඩම් අක්කර 1,500 ක පමණ ප්‍රමාණයක් සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී තිබෙන බව කියන්න සිදු වී තිබෙනවා. මොකක්ද හේතුව? නුසුදුසු නැත්තම් රෝග සහිත බීජ අල ගොවීන් අතරේ බෙදා හැරීම නිසා ලෙඩ බෝවීමයි. අක්කර 1,500ක් පමණ විනාශ වී යෑම නිසා ගොවීන් අතරමං වෙලයි සිටින්නේ, අධෛර්‍යමත් වෙලයි සිටින්නේ. කිසිම වගකීමක් නැතුව රෝග සහිත බීජ අල ගොවීන් අතර බෙදා දීමයි මීට මූලික හේතුව. උඩරට ප්‍රදේශවල එවැනි බීජ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

අල බෙදුවාට මොකද යාපනයට නම් කිසිම ලෙඩක් නැති හොඳ බීජ අල බෙදා තිබෙන බව පෙනෙනවා. මෙම විනාශය නිසා වන්දි ගෙවනවා නම් අක්කරයකට රුපියල් 2,500ක් වත් ගෙවන්නට ඕනෑ. ඒ අනුව බලන විට ගොවීන්ට රුපියල් ලක්ෂ 37½ක් පමණ ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. එහෙත් එවැන්නක් කෙරෙන්නේ නැහැ. සමහර නිලධාරීන් කිසිම වගකීමක් නැතුව ක්‍රියා කිරීම නිසා ඒ පළාතේ අර්තාපල් වගාවට ලබා තිබෙන කලදසාව ඒකයි.

අද පමණක් නොව 1953 ඩබ්ලි සේනා නායක මහතා අගමැතිකම් කරන කාලයේ දීත් මෙම තත්ත්වය පැනනැගී තිබුණා. එම අවස්ථාවේදීත් ඔය පිළිවෙලට ලෙඩ සෑදුනා. එදා අර්තාපල් වගාව පිළිබඳව හොඳ දැනුමක් තිබෙන තෝමන් ගුණ නිලක නමැති මහත්මයෙක් එම ප්‍රදේශයේ සිටියා. අද ඔහුගේ සේවය සම්පූර්ණයෙන්ම අතහැර දමා තිබෙනවා. අනුරාධ පුර දිස්ත්‍රික්කයේ කෘෂිකර්ම කාර්යාලයේ ලිපිකරුවකු හැටියටයි අද ඔහු සේවය කරන්නේ. අර්තාපල් වලට ඒ ආකාරයට ලෙඩ රෝග බෝ වුණු විට ඔහු කීව්වා “අර්තාපල් වලට රෝග වැළඳී විනාශ වීම වළක්වන්නට මට ඉඩ දෙන්න; ඒ වැඩේ කරන්න බැරි වුණොත් මම රක්ෂාවෙන් අස් වෙනවා; එහෙම නැති නම් ඒ සඳහා යන මුදල් මගේ පඩියෙන් කපා ගන්න” යන පිළිවෙලට. එදා එතරම් ධෛර්ය සම්පන්න පිළිවෙලට ඔහු ඉදිරිපත් වුණා. ජනතාවටත් ඔහු ගැන ලොකු විශ්වාසයක් තිබුණා.

1963 අපි ආණ්ඩු කරන කාලයේදී මොකද සිදු වුණේ? පිලික්ස් ඩයස් බණ්ඩාර නායක මහතා කෘෂිකර්ම ඇමති වුණායින් පසු එතුමා ඔහුගේ උපදෙස් අනුව ක්‍රියා කොට අර්තාපල් වගාව ලෙඩරෝගවලින් මුදවාගෙන නැවතත් යථා තත්ත්වයට පත් කර ගත්තා. එහෙත් අද එවැනි දැනුමක් තිබෙන උදවිය අයින් කර දමා සිටි නවා. අද ඔහු වැඩ කරන්නේ නිකම් ලිපි කරුවකු හැටියටයි. මේ රටේ දේශගුණය සහ පස පිළිබඳ දැනුමක් ඇති පිරිසට විශේෂඥයන් ගෙන්වාගෙන කටයුතු කරන්නට යාමෙන් අර්තාපල් වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වී ගොස් තිබෙනවා.

මා දන්නවා රහංගල ප්‍රදේශයේ ගොවීන් විසින්ම නිපදවන ලද බීජ අල බොහොම හොඳට තිබෙන බව. වගාව ගැන බොහොම හසියෙන් කතා කළාට මොකද වගාව විනාශ වන ව්‍යාපාරයි ක්‍රියාවට යෙදෙන්නේ. එම වැඩ පිළිවෙල වෙනස් කොට දැනුමක් තිබෙන උදවියගෙන් වැඩ කට යුතු කරවා ගත යුතුයි. වගාව ගැන ක්‍රියා කරනවා නම් ඝාමාන්‍ය ගොවියාගේ ජල ප්‍රශ්නය, පොහොර ප්‍රශ්නය සහ වගා ණය ප්‍රශ්නය වැනි දේට මුල් තැන දී ක්‍රියා කළ යුතුයි. එම ප්‍රශ්න නොවිසඳා නිකම් බොරුවට අක්කරයකින් වී බ්‍රසල් 290 ක් 300 ක් පමණ ලැබුණායයි කියනවා. නිෂ්පාදනය අතින් බොහොම ඉදිරියට ගිහිල්ලා යයි එදා මුදල් ඇමතිතුමා කීව්වා. නිෂ්පාදනය අතින් බොහෝ දුරට ඉදිරියට ගමන් කර තිබෙනවා නම්, කැපු හාල් සේරුව ආපසු දෙන්නට බැරි මන්දයි මම අහනවා. අපේ නිෂ්පාදන වැඩි වී තිබෙනවා නම් කෘෂිකර්ම ද්‍රව්‍යවල මිල අඩු නොවන්නේ මන්දයි මම අහනවා. මේ රටේ නිෂ්පාදන සිසුයෙන් වැඩි වී ගොස් ඇතැයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කොයි තරම් කීවත් මේ තත්ත්වය අනුව අපට එය පිළිගන්නට නම් ප්‍රචවත්කමක් නැහැ. නිෂ්පාදන අතින් විශාල දියුණුවක් ලැබී තිබෙනවා නම්, එක්කෝ කැපු හාල් සේරුව ආපසු දෙන්නට ඕනෑ; එහෙම නැත්නම් ද්‍රව්‍ය මිල බහින්නට ඕනෑ. ඔය දෙකෙන් එකක් වත් සිද්ධ වෙලා නැහැ. ඒ නිසා කොයි විධියට කීවත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාව පිළිගන්නට ප්‍රචවත්කමක් නැහැ.

රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. බොහෝ විට දොස්තරවරුන් නැති නිසා ආරෝග්‍යශාලා වල ලෙඩුන් පෝලිමේ ඉන්න හැටි අපට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. සමහර ආරෝග්‍යශාලාවල ඉන්නේ දොස්තර මහත්වරුන් එක්කෙනයි, නැත්නම් දෙන්නයි. විශාල සංඛ්‍යාවක් ප්‍රතිකාර ගන්නට ආවාම සතුටුදායක ලෙස වැඩ කරන්නට ප්‍රචවත්කමක් ඒ උදවියට ලැබෙන්නේ නැහැ. වෛද්‍ය අධිකාරී තැනගෙන් මේ ගැන අසා බැලුවාම එතුමා කියන්නේ දොස්තර මහත්වරුන් මදි බවයි. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම අද සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ වෛද්‍යවරුන් හැටියට උපාධි ලබා සිටින උදවියටවත් රක්ෂාවල් දෙන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නට ආණ්ඩුවට පුළුවන්කමක් නැති වීමයි. මේ රටේ මුදලින් අධ්‍යාපනයක් ලබා සිටින අයගෙන් මේ රටට ප්‍රයෝජනයක් නැතිව යාමයි එයින් සිදු වන්නේ. බොහෝ දෙනාට දැන් පිරිවැටලි රැකිරික්ෂා සොයන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය වැනි වැදගත් ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීමට අවශ්‍ය දොස්තර වරුන්ගේ හිඟය පවා නැති කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන්කමක් නැහැ.

උපාධිධාරීන් කී දෙනෙක් අද රැකියා වලට නැතිව ඉන්නවාද? එහෙත් අපේ කාලයේදී නම් එකම උපාධිධාරියෙක්වත් රැකියාවක් නැතිව සිටියේ නැහැ. මෙවැනි ප්‍රශ්නවත් විසඳන්නට වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙන්නට ඔහු. ඒ ඒ ඡන්ද කොට්ඨාශයට මේ මේ තරම් සංඛ්‍යාවක් උපාධිධාරීන් ගුරුවරුන් හැටියට පත් කරනවායයි පසුගිය දවස්වල පුවත්පත් මගින් අපට දැන ගන්නට ලැබුණා. අපේ ප්‍රදේශයෙන් නම් ලංකාවේ වෙනත් ප්‍රදේශයන් සමග සසඳා බලන විට උපාධිධාරීන් සුළු සංඛ්‍යාවක් පමණයි සොයා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඇතැම් අය තමන්ගේ නිත්‍ය පදිංචි ප්‍රදේශයෙන් පිට ප්‍රදේශවලට ගොස් තමන්ගේ භාල් සලාක පොතක් මාරු කරගෙන උපාධි පත්වීම් ලබා ගන්නට උත්සාහ කළා. සුළු සංඛ්‍යාවකට හෝ ලැබෙන්නට තිබෙන ඒ වරප්‍රසාදය ඒ උදවියට අහිමි වන ලෙස පිට ප්‍රදේශවලින් පැමිණ පදිංචි වී ඒ පත්වීම් ටික පවා මංකොල්ල කන්නට වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවා නම් ඊට ඉඩ නොදෙන්නැයි මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. මා මුලින්ම මතක් කළා වාගේ රැකිරික්ෂා ප්‍රශ්නය අතින්, සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය අතින්, අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය අතින් ඉතාමත් දුර්වල තත්ත්වයක තිබෙන උච්ච පළාත වැනි ප්‍රදේශවල උත්තරීය සඳහා අප පටන් ගත් දේවල් පවා දැන් අයින් කර දමා තිබෙනවා. ඒ විධියට අපේ ප්‍රදේශවලට කුඩම්මාගේ සැළ කිල්ල නොදක්වන්නැයි මා ගෞරවයෙන් කියනවා. නොයෙක් දුෂ්කරතාවන් මධ්‍යයේ ජීවත් වන්නටයි මේ ජනතාවට සිදු වී තිබෙන්නේ. හැම පැත්තෙන්ම වාගේ වතුකරයෙන් මිරිකි ජීවත්වන විශාල පිරි

සක් මෙහි සිටිනවා. සමහර වතුවල අධිකාරීන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් මේ ආණ්ඩුවටත් හිතවත්කම් දක්වන අය බව අපි දන්නවා. ඒ උදවියත්, මැනේජර්ලාත් කම්කරුවන්ගෙන් පලි ගන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා; ජනතාවගෙන් පලිගත් නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ ගැන ගරු සෞරණාතොට මන්ත්‍රීතුමා ඊයේ මතක් කළ බව මට ආරංචියි. රංජන් විජේරත්න නම් මහත්මයා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආධාරකරුවෙක්. දෙමෝදර වත්තේ මැනේජර්. ගම්බද ජනතාවට වතුර ටික පවා ලබා ගන්නට ඔහු ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. වතුර ටිකක් ඉල්ලුවොත් ඊටත් ඔහු අවහිර කරනවා. වතුවලට යාව ඇති අවට ගම්වලින් පැමිණ වැඩ කරන උදවිය පසුගිය ගම්කාරිය සහා මැතිවරණයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට වැඩ කළාය කියා හිරිහැර කරනවා. වේවැල්හේන කියන ගමේ සිටින උදවියට විශේෂයෙන් අවහිර කම් කර තිබෙනවා. ඇතැමුන් වෙනත් වත්තකට පවා යවා තිබෙනවා. සමහර විට ඒ උදවියට වැඩ නැති කරනවා. ඔය විධියේ බලපෑම් කර තිබෙනවා. ඊයේ පෙරේදා ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමා—ගරු අගමැතිතුමා—ගිය අවස්ථාවේ එහි ලැබුම් ගත්තායයි මට ආරංචියි. මේ වාගේ වතු පාලකවරුන් තමන්ගේ බලය පාවිච්චි කර අහිංසක ගම්බද ජනතාවගෙන් පලිගන්නා ව්‍යාපාරය තතර නොකළොත් ඊට සුදුසු පිළියම් යොදන්නට අපට සිද්ධ වන බව මතක් කරන අතර ගම්බද ජනතාවට හිරිහැර කරන්නට ඉඩක් නොතැබීමට කටයුතු කරන ලෙසද මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන්—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

අවසාන වශයෙන් කියා දැන් කී සැරයක් කිව්වද?

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

මා ඉදිරිපත් කළ ඔය ප්‍රශ්න ආණ්ඩුවේ සැලකිල්ලට යොමු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරන අතර තමුන් තාත්සේගේ ඉල්ලීමට කිකරු වෙමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍ර. හා. 10.55

ඩී. පී. අනපත්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඩී. පී. අත්තපත්තු—இராஜாங்க அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

ගරු කළානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කළා කරන අවසානවේදී තමන්ගේ පෞද්ගලික දේවල්, පෞද්ගලික හැඟීම්, පෞද්ගලික විරුද්ධවාදීකම් සම්බන්ධව සැහෙන ඇත්තන්ගේ නම් ඉදිරිපත් කර කළා කිරීම ඉතාමත් දුර්වල ක්‍රියාවක් බව මා මතක් කර දෙන්න කැමතියි. බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් රංජන් විජේරත්න මහතා සම්බන්ධව විශාල චෝදනාවක් මේ සානයේදී කරන්නට යෙදුණා. එහෙත් රංජන් විජේරත්න මහත්මයාට මොන ක්‍රමයකින්වත් එය නැතැයි කියන්න අවසානවක් නැහැ. කරන ලද චෝදනාව සම්පූර්ණ බොරුවක් වුණත් ඒ සම්බන්ධව ක්‍රියා කරන්නට නීතියක් නැති බව මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැනගන්න ඕනැ. නීතියේ හැටියට වුණත් අප මේ සානයේදී ඕනෑම බොරු බේගලයක් ඇද බා පෞද්ගලික විරුද්ධවාදියෙකුට අපහාස කළත්, නීතිඥ යකු හැටියට තමුන්නාත්සේත් දන්නවා, ඒ ගැන කිසිම උසාවියකට යන්න බැරි බව. එ නිසා බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට සුළු අවවාදයක් කරන්න මා සතුටුයි.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(තිரு. පී. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

තමුන්නාත්සේගේ අවවාද අපි පිළි ගන්නෙ නැහැ.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

අපොයි, පිළිනොගන්න එක වෙනම දෙයක්. ඔය මන්ත්‍රීතුමාට පුළුවන් නම් එළියට ගිහින් ඒ ගැන කළා කරන්නය කියා මා මතක් කරන්න කැමතියි.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(තිரு. පී. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

කළා කරලත් තිබෙනවා, කළා කරන්නත් සූදානම්.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

මට තිබෙන කනගාටුව ඉතාමත් හොඳ මහත්මයෙක් ගැන—

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(තිரு. පී. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

තමුන්නාත්සේට හොඳයි.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

ඔව්, අපට හොඳයි. හොඳ මිනිස කාටත් හොඳයි.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(තිரு. පී. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

හොඳ තමයි, මහජනයාට නිරිහාර කරන කාලකන්නි.

කළානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළා කර අවසානයි.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

අර පේන්නෙ නැද්ද, සැහෙන මිනිසෙ කුට සැහෙන විධියටද කළා කරන්නෙ? මේ ගරු සභාවේදී කියනවා කාලකන්නි කියා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(තිரு. පී. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

එහෙම කියන්නෙ නොසැහෙන වැඩ කරන නිසා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

නොසැහෙන වැඩ කරනවා නම් එහෙ ගිහින් කපා කරගන්නවා. ඇයි මට මේ ගැන කැක්කුමක් තිබෙන්නේ? හොඳ මිනි හෙකුට බණින කොට කාටත් කැක්කුමක් ඇති වෙනවා. ඒ නිසයි ඒ වෙනුවෙන් වචනයක් කියන්න අපට සිද්ධ වෙන්නේ.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

තමුත්තාන්සේලාට කැක්කුම බව අපි දන්නවා.

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

කපානායකතුමනි, කියන දේවල් කියන්න බොහොම ලෙහෙසියි. ඒ මන්ත්‍රී වරුන් නොයෙක් විශාල තර්ක ඉදිරිපත් කරමින්, හාල් සේරුවේ ගණන අඩු කරන්නයි, වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථක වී තිබෙනවා නම්, දියුණු වී තිබෙනවා නම්, හාල් සේරුවේ ගණන අඩු කරන්න බැරි ඇයි, දෙකක් දෙන්න බැරි නම් මිල අඩු කරන්නේ නැත්තේ ඇයි, ආදී වශයෙන් කෑ ගසනවා. යම් කිසි විධියකින් විවලට දෙන සහතික මිලෙන් රුපියලක්වත් අඩු කර එය රුපියල් 13 කළොත් මේ උදවියම කෑ ගසා, අපොයි ගොවියා ඉවරයි, කියා. මේක විශාල තර්ක යක්. ඔය විධියට බලන විට, වගාව දියුණු කරන්නත් ඕනෑ. ගොවියාට තැන දෙන්නත් ඕනෑ, හාල් අඩු කරන්නත් ඕනෑ, හාල් නිකම් දෙන්නත් ඕනෑ—

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා. (පොළොන්නරුව)

(திரு. லீலாரத்ன விஜேசிங்க—பொலன்னறுவை)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe—Polonnaruwa)

කවුද නිකම් ඉල්ලුවේ?

—දෙවන වර කියවීම

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

නිකම් ඉල්ලනවාට වඩා තර්කයි ගණන අඩු කරන්නයි කියන එක. ඔන්න ඔය විධියට වගා ව්‍යාපාරය ගැන විශාල තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් කපා කරනවා.

අද ජීවන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර කියනවා, ලුහු ගණන් වැඩි වී තිබෙනවාය, මිරිස් ගණන් වැඩි වී තිබෙනවාය, ඒ සියලුම මිල ගණන් පහත් කර මහජනතාවට සහනයක් දෙන්නයි කියා. කපානායකතුමනි, කවදාවත් රටක් ආර්ථික තත්ත්වයෙන් දියුණු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ, ඒ රටේ උපද්දවන ද්‍රව්‍ය සඳහා ඒ ගොවිජනතාවට සැහෙන මිලක් නොගෙවනවා නම්. ගොවියාට අඩු මිලක් දෙන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. තමුත්තාන්සේ දන්නවා අපේ ජීවන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කරන විට 1965, 1966, 1967 අවසානය දක්වා ගණන් ඉලක්කම් විමසා බැලුවොත් ඒ අවුරුදු 3 ආතුලත ජීවන වියදම නැග ඇත්තේ ඉතාමත් සුළු ප්‍රමාණයකින් බව. 1967 දෙසැම්බර් මාසයේදී රුපියලේ මිල අඩු කළ අවස්ථාවේදී ජීවන වියදම හුඟක්ම නැග්ගා. රුපියලේ මිල අඩු කිරීමත් සමගම, සාමාන්‍ය ජනතාව නාවිතා කරන බොහෝ ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ යාම නිසා ජීවන වියදම ඒ විධියට වැඩි වුණා. රුපියලේ මිල අඩු කිරීම විශාල ආර්ථික ප්‍රශ්නයක්. එහෙත් ඒ අවස්ථාවේ තිබුණු තත්ත්වයේ හැටියට, එසේ නොකර කටයුතු කරන්නට පුළුවන්ද යන ප්‍රශ්නයට නියම විධියේ පිළිතුරක් මෙතෙක් මේ ගරු සභාවේ කපා කළ කිසිවකුගෙන් ලැබුණේ නැහැ. අප වෙනත් රටක මුදල් සමග සම්බන්ධකම් ඇතිව කටයුතු කරගෙන යන නිසා ඒ අවස්ථාවේදී රුපියලේ මිල අඩු නොකළා නම් අපට මිටත් වඩා දුර්භාග්‍යසම්පන්න තත්ත්වයකට මුහුණ පෑන්නට සිදු වනවාට කිසිම භූකයක් නැහැ. රුපියලේ මිල අඩු කළ අවස්ථාවේදී අප මොනවාද කෙළේ? ඒ වෙනුවෙන් ම ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට සහනයක් සැලසූ බව තමුත්තාන්සේලාට මතක ඇති. ඒ වාගේම, පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය කීපයක මිල සීමා කළා. වි බුසලකට වැඩිපුර රුපියල් දෙකක් ගොවි ජනතාවට ලැබෙන්නට සැලැස්වූයේත් රුපියලේ මිල අඩු කළ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[අනුපත්තු මයා.]

අවස්ථාවේදීයි. මේ සෑම දෙයක්ම කෙළේ රුපියලේ මිල අඩු කිරීම නිසා ඇති වුණු බව මිල ඉහළ යාමේ අමාරු තත්ත්වයෙන් ජනතාව බේරා ගැනීමටයි.

වගා ව්‍යාපාරය ගැන කෙරුණු කථා කීපයකටම මා ඊයේත් ඇහුම්කන් දුන්නා. ඒ සෑම මන්ත්‍රීවරයකුම ඇසුවේ, වගාව දියුණු කිරීම සඳහා වතුර කෝ, ඇළ වේලි කෝ යනාදී ප්‍රශ්නයයි. තවත් සමහර මන්ත්‍රී වරුන්, ගොවිතැන් පාඨ වෙනවා, නියත නිසා කුඹුරු විනාශ වී යනවා යනාදී චෝදනා එල්ල කළා. මේවා පුදුම කථා. වර්ෂාව ඇති වීම නැති වීම නතර කරන්නට මොනම ආණ්ඩුවකටවත් මොනම පක්ෂයකටවත් මොන තරම් බලසම්පන්න ජාතියකටවත් පුළුවන් වෙයි මා හිතන්නේ නැහැ. බජ්ට් එකෙන් නම් එය කොහොමවත් කරන්න බෑ. මෙවැනි දේවල් තර්ක වශයෙන් ඉදිරිපත් කරමින් සමහර අය වගාව දියුණු වී තිබෙන්නේ කොහේදැයි අපෙන් අහනවා. සාමාන්‍ය වශයෙන්, වර්ෂාව නියම අන්දමට ලැබුණු කාලවල වගාවෙන් ලැබුණු ප්‍රතිපල ගැන කල්පනා කිරීමෙන් විනා එසේ නොමැති අවාසනාවන්ත යුගවල ප්‍රතිඵල අනුව සලකා බලා වගාවට දොස් කිම ඥානාන්විතයයි මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. වගාව දියුණු කිරීමට වතුර කෝ, ඇළ වේලි කෝ, අරක කෝ, මේක කෝ ආදී වශයෙන් මට පෙර කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇසුවා. එතුමා කථා කරන්නේ, අප මේ රටේ අවුරුදු 50 ක් පමණ කල් රාජ්‍යය කළ බවක් හිතාගෙන වෙන්න ඇති. එතුමන්ලා 1956 සිට 1965 වනතුරු මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කිරීමට කිසිම උනන්දුවක් නොගෙන, වැඩක් අලුත් වැඩියා නොකර, ඇළක් වේල්ලක් නොබැඳ ඉඳලා රට අන්ත දුගී තත්ත්වයට හෙළවා මදිවාට, දන් අපෙන් වගාව දියුණුදැයි අහනවා.

අපේ පළාත්වල සිදු වුණු දේවලින් සමහරක් මා පෞද්ගලික වශයෙන් කියන්න සතු වුයි. මාත් අවුරුදු 40 ක පමණ කාලයක් තිස්සේ වගා ව්‍යාපාරය සම්බන්ධව පෞද්ගලික වශයෙන් උනන්දු වුණු කෙනෙක්. මගේ කොට්ඨාශයේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ කුඹුරු අක්කර 13,000 ක් පමණ තිබෙනවා. අවුරුදු 20 ක පමණ කාලයක් මුළුල්ලේ ඒ කුඹුරු වෙනුවෙන් නියම

—දෙවන වර කියවීම

විධියේ වාරිමාගී සැලැස්මක් ඇති වුණේ නැහැ. වම්බට පින් සිදු වන්නට සමහර කාලවලදී මේ කුඹුරු වැඩ කරන්න පුළුවන් වුණා. ඉබෝර කාලවලදී වැඩ කෙළේ නැහැ. ඒ කුඹුරු අක්කර 13,000 වෙනුවෙන් නියම විධියේ වාරිමාගී සැලැස්මක් ඇති වුණේ 1954 අවුරුද්දේයි. ඒ සැලැස්ම සකස් කළ ඉන්ජිනේරු මහත්වරු කියා සිටියා, මේ ව්‍යාපාරය සඳහා විශාල මුදලක් වැය වන නමුත් මේ වාරිමාගී කර්මාන්තය සම්පූර්ණ වී අවුරුදු 3 ක් ගතවන විට ඒ වැය වුණු හැම ශතයක්ම ආපසු ආණ්ඩුවට ලැබෙනවා කියා. 1956 සිට 1965 දක්වා ගත වුණු අවුරුදු 9 තුළ මගේ මිත්‍ර මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.) ඒ වගේම මගේ මිත්‍ර බෙලිඅත්තේ හිටපු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී දිවංගත ඩී. ඒ. රාජපක්ෂ මහත්මයාත් නොයෙක් විධියේ මහන්සි ගත්ත, පසුගිය රජය මගින් මේ කටයුත්ත ඉටු කරවාගන්න. එහෙත් ඒ කටයුත්ත ඉෂ්ට කරවා ගන්න බැරි වුණා. මෙදා නම් නමුත්තාත්සේ ජාතික ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් පත්වී සිටින නිසා මේ කටයුත්ත කරවා ගන්න පුළුවන් වෙයි කියා පසුගියදා මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා මට කියා සිටි බව මතකයි. මේ මුරුතවෙල ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් මා අවුරුදු 2 ක් බලා සිටියා. කොයිතරම් බැණුම් අහන පුද්ගලයකු වුණත් මේ කටයුත්ත සඳහා සැහෙන මුදලක් වෙන් කර දෙන්නට ගරු ඉඩම්, වාරිමාගී හා විදුලි බල ඇමතිතුමා ගත් උත්සාහයට එතුමාට ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ. එහෙත් මේ යෝජනාව මුදල් ඇමති අංශයට ඉදිරිපත් වුණාම එය අනුමත කරන්නේ නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමා ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. කොහොමද ඉඩ දෙන්නේ? මුදල් තිබිල එපාය, දෙන්න. අපි ගිහින් මේ ගැන ප්‍රශ්න කළාම එතුමා කියනවා, “කරදර කරන්න එපා සල්ලි නැහැ ; විදේශ විනිමය තිබෙන්නේ මෙව්වරයි. අපට රටේ ඉන්න ටන් බැරිවයි තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ලක්ෂ ගණන් වැය වන වැඩ ගැන මා සමග කථා කරන්නවත් එපා” කියා.

වැඩි කලක් නොවෙයි, ගිය අවුරුද්දේ 1967-68 අයවැය ඇස්තමේන්තු සකස් කරන අවස්ථාවේදී මා අගමැතිතුමාට කියා සිටියා, “මේ වගේ සංවර්ධන වැඩක්වත් කර ගන්න බැරි නම් අපි මෙතරම් මහන්සි වී මේ ස්ථානයට පත්වීමෙන් වැඩක් නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඒ නිසා කරුණාකර මේ ව්‍යාපාරය පටන් ගන්න” කියා. රුපියල් ලක්ෂ 300 කටත් වැඩි මුදලක් වැය වන මේ ව්‍යාපාරයේ කටයුතු දැන් ආරම්භ කර තිබෙන අතර දකුණු පළාතේ අළුතෙන් ඉදිවුණු විශාලම ජලාශයයි කියන්නට පුළුවන් මේ මුරුතවෙල වාරි මාගී ක්‍රමයෙන් ලබන අවුරුද්දේ මහ කාලයේදී ඒ අක්කර 13,000 ටම යළි මහ වැඩ කරන්නට වතුර දෙන්න පුළුවන් බව මා කියන්නට සතුටුයි. මේක ඉතිහාස ගත වන දෙයක්. අද දවසේ කෙරෙන ගොවිතැන් කටයුතුවලට නිසි විධියට ජලය ලබා ගැනීමට අපිත් ගොවිතැන් දුක් වින්දා. නිසි වාරිමාගී තැන් නම් කවදාවත් හරියා කාර ගොවිතැන් කරන්නට බැහැ. ඔය මම සඳහන් කළේ පසුගිය අවුරුදු 5 ඇතුළත මගේ පළාතට සිදුවූ සුළු සේවයක්.

ගරු කථානායකතුමනි, වගා ව්‍යාපාරය ගැන කථා කරන විට මේ කාලය තුළ සිදු වී තිබෙන සේවයන් මොනවාද කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් නොව මුළු රටේම ජනතාව දැන ගන්නට ඕනෑ මා මිත්‍ර වර්තමාන නිස්සමහරාම මන්ත්‍රීතුමා (එදිරිප්පිය මයා.) තංගල්ල ඇතුළු මන්ත්‍රී කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කළ අවස්ථාවේ ඉදිරිපත් කළ සැලැස්මක් අනුව සකස් වුණු තංගල්ලය ව්‍යාපාරය නමැති යෝජනා ක්‍රමයක් තිබුණා. දැන් අවුරුදු ගණනාවක් ගත වී ඇති නමුත් ඒ ව්‍යාපාරය පිළිබඳ යම්කිසි පියවරක් ගන්නට මෙතෙක් කිසිවකු ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. මහජන අද්දර හැමදාම වැඩ කරන්නට පුළුවන් අක්කර 1,800ක් පමණ කිරිපිප් ගැලීම නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම අතහැර දමා තිබුණා. කිරිපිප් ගැලීම වළක්වා ඒ කුඹුරු අස්වැද්දීමේ වැඩපිළිවෙලකුත් දැන් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මේ මුදල් වර්ෂය ගත වන විට ඒ ව්‍යාපාරයේ කටයුතුවත් සම්පූර්ණ වෙන්නට ඉඩ තිබෙන බව මා ඉතා ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. ගත වූ අවුරුදු 4½—5 ඇතුළත ගොවිතැන් කටයුතු අතින් සිදු වූ සේවා ඕවායි.

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය කාලයේ අපේ පළාත්වල පැහිරි වැවිල්ල ඉතා විශේෂ කර්මාන්තයක් වශයෙන් සිදු වුණා. මගේ මිත්‍ර කුඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රී

තුමාත් (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) දැනට මේ සභාවේ සිටිනවා. ඒ ප්‍රදේශයේත් මේ වගාව සිදුවුණු අතර ගාල්ල තරම දක්වා එය විහිදී තිබුණා. පැහිරි වැවිල්ලේ තිබුණු විශේෂ ලක්ෂණයක් මා මේ අවස්ථාවේදී ආඩම්බරයෙන් මතක් කරනවා. යම් ගමක පැහිරි අක්කර සියයක් වගා කර තිබුණා නම් ඒ ගමේ ජීවත්වන, වැඩ කරන්නා කෑමති ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපක්ෂයටම හැමදා මත් රැකියාව තිබුණා. නමුත් පොල් අක්කර සියයක් වගා කළාම හෝ රබර් අක්කර සියයක් වගා කළාම කොපමණ සංඛ්‍යාවකටද රැකියාව දෙන්න පුළුවන්? නමුත් පැහිරි අක්කර සියයක් වගා කර තිබුණම වැඩ කරන ජනතාවට, වැඩ කරන්නා කෑමති ජනතාවට ඒකාන්ත යෙන්ම ජීවත්වන්නා මාර්ගයක් සැලසෙනවා.

මෙහිදී එක්තරා සුළු සිද්ධියක් මට මතක් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ කාරණය ගැන සඳහන් කරන්නේ මෙබඳු හැඟීම් ඇති අය අපේ ප්‍රදේශවල ජීවත් වන බව පෙනී නා දෙන්නටයි. ඊළඟට මා කියන කාරණය සම්බන්ධයෙන් අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් සම්චාරය කිරීමට මෙන් කථා කරන නිසයි. “හාල් සේරුවක් නිකම් දෙනවාය කියනවා, හාල් සේරු දෙකක් දෙනවා නම් මෙපමණ මුදලක් යනවා, නිකම් හාල් සේරුවක් දීමෙන් මෙපමණ ලාභයක් ලැබෙනවා, මෙය කිසි ප්‍රයෝජනයක් නැති දෙයක්, හාල් සේරුව නිකම් ගතට විසි කරනවා වාගේ” ය කියන කථාවන් විරුඬ පාර්ශ්වයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් සම්චාරයට වාගේ ප්‍රකාශ කරනවා. ඇත්තවශයෙන්ම මේ සම්බන්ධයෙන් නියම අවබෝධයක් ඇති කර ගන්නා නම් ගම්බද ජීවත් වන අය සමග සාකච්ඡා කර ඒ අයගේ හැඟීම් දැනගන්න ඕනෑ.

මා පැහිරි ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් කථා කරගෙන ආ නිසා කියන්න කෑමතියි, මා කලින් සඳහන් කළ මෙයට අවුරුදු එක හමාරකට උඩදී ඇති වුණු සිද්ධියක් ගැන. එක් දිනයක රාත්‍රියේ හතට හත හමාරට පමණ එක්තරා ස්ත්‍රීයක් මා හමුවන්නට ඇවිත් මට ලිපියක් දුන්නා. මා එය කඩා බැලුවාම මට වැටහී ගියා එබඳු ලිපියක් ඒ ස්ත්‍රීගේ ලියන්නට බැරි බව. අවසාන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[අතපත්තු මයා.]

පිටුව පෙරළා බැලුවාම මට පෙනී ගියා එය ලියා ඇත්තේ ඇගේ දූව වෙන්නට ඇතැයි කියා. එම ලිපියේ සඳහන්ව තිබුණේ මෙන්න මේ දෙයයි. මැතිතුමණි, අප ජීවත්වන්නේ මේ පළාත්වල පැහිරි කපලා. මගේ පුරුෂයා පැහිරි වතුවල වැඩ කළා. අපේ ළමයිනුත් නොයෙක් අවස්ථා වලදී එම වතුවල වැඩ කර ලැබෙන ආදාය මින් අප ජීවත් වුණා. අද මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන්නේ දුෂ්කර අවස්ථාවකටයි. පැහිරි වතුවල වැඩ සම්පූර්ණයෙන්ම අත් සිටුවා තිබෙනවා, කිසි කෙනෙකු පැහිරි කපන්නේ නැහැ, තෙල් විකුණා ගන්නට බැරිනිසා. මේ ආණ්ඩුවට පිංසිදුවන්න හාල් සේරුවවත් නොමිලයේ නොදෙනවා නම් අපට හාමතෝ මිය යන්නට වෙනවා. මට කියන්නට තිබෙන්නේ ඉස්කෝලේ යන ළමයින්ට පොත් ගන්නට ක්‍රමයක් නැති බවයි. එනිසා ඊට ආධාරයක් කරන්නට යයි එම ලිපියෙන් කියා තිබුණා. එය ඉතාමත්ම සුළු දෙයක්. නමුත් මට මෙවැනි දේවලින් හැඟී ගියේ කොපමණ සංඛ්‍යාවකට හාල් සේරුව නොමිලයේ දීම නිසා ප්‍රයෝජනයක් සැලසී තිබෙනවාද කියායි. සමහර විට තමුත්තාත්තේ පුදුම නොවන්නට ඇති, හාල් සේරු දෙක ලැබුණු අවස්ථාවේදී ඇතැම් උදවියට එම හාල් සේරු දෙකින් ප්‍රයෝජනයක් කළාවත් ලබා ගන්නට බැරි වී තිබුණු බව පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනගන්නට ලැබුණු විට. බොහෝ විට හාල් ගැනීමට පවා මුදල් නොමැති නිසා හාල් පොත් උගස් තබා එයින් ලැබෙන සුළු මුදලින් ජීවත් වුණු අවස්ථා තිබෙනවා. හාල් සේරු දෙක මිලදී ගැනීමට තරම් වත්කමක් නොමැති පුද්ගලයන් ගැන අපට දැනගන්න ලැබුණා. එවැනි පුද්ගලයන් ජීවත්වන දුෂ්කර ප්‍රදේශවල ජනතාවට හාල් සේරුව නොමිලයේ දීමෙන් ලැබෙන සහනය ගැන අමතුවෙන් විස්තර කරන්න වුවමනාවක් නැතැයි මා කල්පනා කරනවා. මා ඒ කාරණය ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කළේ මේ ගරු සභාවේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් සමච්චලයට වාගේ ඒ පිළිබඳව නොයෙකුත් ප්‍රකාශයන් කරන නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගිරුවාපත්තුවය කීවාම ඉස්සර අපේ කමුරුපිටියේ මන්ත්‍රී තුමා වැනි උදවිය අපට සරදම් කරනවා.

අප කරක්කන් කාලා ජීවත්වන පිරිසක්ය කියා. ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම ඇත්ත. අපේ ප්‍රදේශ එතරම්ම දුෂ්කර පළාත්. ජීවත්වීම සඳහා ඉතාමත්ම වෙහෙස ගන්න ඕනැ. ඒ කෙසේ වුණත් අද පැහිරි වගාවට දී තිබෙන ස්ථානය ගැන, පැහිරි වගාව සම්බන්ධයෙන් ඇති වී තිබෙන උනන්දුව ගැන කල්පනා කර බලන විට එයට වඩා ලොකු සේවයක් එම ප්‍රදේශවාසීන්ට කරන්නට බැරි බව අපට වැටහී යනවා. මා මේ සභා ගර්භයට ආදා සිටම ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාත්, වෙළඳ ද්‍රව්‍ය මිලට ගැනීමේ කොමසාරිස්තුමාත්, හම්බන්තොට දිසාපතිතුමාත් සමග සාකච්ඡා කොට පැහිරි කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට විශාල වැඩ කොටසක් කළා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද පැහිරි මිල සැහෙන තත්ත්වයකට නැග තිබෙන බව අපට කියන්නට පුළුවන්. අපේ මුදල් ඇමති තුමාට මා ඒ ගැන ප්‍රශංසා කරන්නේ නැහැ. ටිකක් මිල වැඩි වන විට ඒකටත් බද්දක් දමා තිබෙනවා. ඒකට කරන්නට දෙයක් නැහැ. බදු පනවන්නේ නැතිව කිසිම රටක අය වැය ලේඛනයක් සකස් කරන්නට බැහැ. දුප්පතා පිට වැඩියෙන් බර පටවන්නේ නැතිව තියෙන අයගෙන් හැකි තරම් බදු අය කිරීමයි, කරන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථානලී නිලකරන්න මයා.) කීව්වා, මේක අය වැය ලේඛනයක් නොවේය ණය වැය ලේඛනයක්ය කියා. ඇයි අප ණය වෙලා තියෙන්නේ? කොලොන් නාවේ මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) කීවා, මේ අය වැය ලේඛනයේ තියෙන්නෙ ණයය, අප කළාවත් මේ තරම් ණයක් ගත්තෙන් නැත, ගන්නට බලාපොරොත්තු වුකුත් නැත කියා. මේකද වැඩේ කියා එතුමා ප්‍රශ්න කළා. මේ ආණ්ඩුව භාණ්ඩ ණය අරගෙන තිබෙනවාය, ඒ ආණ්ඩුව භාණ්ඩ ණය ගත්තේ නැත, 1964 අයවැය ලේඛනය බලන්නය කියා එතුමා කීව්වා. එවකට මා මේ සභාවේ නොසිටියත් රහස මොකක්ද කියා දන්නවා. කවරුවත් එතුමන්ලාට ණය දුන්නෙ නැහැ. ණය ගන්නට ණය දෙන කෙනෙක් ඉන්නට ඕනැ. කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇමෙරිකන් කාරයන්ට තිබුණු පෙට්රල් ඡෙඩ්ස් විකුණා මුක්කොම අල්ලා ගත්තා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඒක තරකද?

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

ගැනීම තරක නැහැ. හොඳයි. නමුත් ගත යුතු පිළිවෙළක් තියෙනවා. අපේ ප්‍රතිපත්තිය නම් බලහත්කාරයෙන් නොගැනීමයි. ඒ අය සමග සාකච්ඡා කර සැහෙන අන්දමට මුදල් ගෙවා හෝ ගෙවන්නට පොරොන්දු වී ගැනීමයි, අපේ ප්‍රතිපත්තිය. පිටරැකියාවක් දෙයක් හෝ මේ රැකියාවක් දෙයක් හෝ බලහත්කාරයෙන් ගැනීම අපේ ප්‍රතිපත්තිය නොවෙයි. එසේ ගැනීමෙන් මොකද වුණේ? ඒ කාලයේදී ඒ අයටත් ඇමෙරිකන් ආණ්ඩුවෙන් විශේෂ ආධාර ලැබෙමින් තිබුණා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයත් ණය ගත්තා. ඒ අය තමයි, ණය ගන්නට අපට ඉගැන්නුවේ. 1956 දී අප රජය භාර දෙන විට අපේ විදේශ විනිමය අහස උසට නැග තිබුණා. එහෙත් ඒ අය ණය වුණා. අපි දැන් ඒ ණය ගෙවනවා. 1964 අවුරුද්දේ කිසිම භාණ්ඩ ණයක් නොගන්න බව කොළොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. නමුත් ඒ කාලයේදී සිදු වුණේ මොකක්ද? ඒ අවුරුදු නවයේ කාලය ඇතුළත අපේ ප්‍රදේශයේ එකම වාරි මාර්ග ක්‍රමයකවත්, එකම පාරකවත් වැඩක් කෙරුණේ නැහැ. පාර හරිගස්සන එකම රෝලක්වත් තිබුණේ නැහැ, ආණ්ඩුව රෝල් වුණා. එක ට්‍රැක්ටරයක්වත් තිබුණේ නැහැ. ඉතින් කොහොමද වැඩ කරන්නේ? ඒ කාලයේදී තිබුණු විදේශ විනිමය වියදම් කළාට කමක් නැහැ. එයින් සංවර්ධන වැඩ කළා නම්. දොම්පේ මන්ත්‍රීතුමා (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) එදා කී විධියට, සංවර්ධන වැඩ නොකර විදේශ විනිමය ඉතිරි කර තබා ගත යුතුය කියා අප කියන්නේ නැහැ. ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගන්නට ඕනෑ. ඒ කාලයේදී විදේශ විනිමය අහස උසට තිබියදී ඒවායින් නියම විධියට ප්‍රයෝජනයක් නොගත් බවයි, අප කියන්නේ. මේ තරම් ණය ගෙන තිබෙන වාය, මේ ණය ගෙවන්නේ නොහැකිවි.

කියා කොළොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රශ්න කළා. මුදල් ඇමතිතුමා වෙනදා විධියටම කීව්වා, අපි ඒක බලාගන්නම් කියා. මුදල් ණයට අරගෙන අප ලොකු වැරද්දක් කළ බවයි, කියන්නේ. ප්‍රශ්නය නම් විශාල ණය මුදලක් නොගෙන දියුණු වේගෙන යන ජාතියකට කටයුතු කරගෙන යන්නට පුළුවන්ද කියන එකයි. පෞද්ගලික අංශය ගැන බලන්න. කවුද ගෙදර තිබෙන සල්ලි ගෙනත් බිස්නස් කරන්නේ? මුදල් ඇති අයගෙන් හෝ බැංකුවකින් ආධාර නොගෙන දියුණුවට යමක් කරන්නට බැහැ. අපි ඒ ණය මුදල් අරගෙන ඒවා දියුණුවට අදාළ කටයුතු සඳහා යෙදුවා මිස කැම් බිම් සඳහා පාවිච්චි කළේ නැහැ. ණයට මුදල් ගන්නවාය කියා කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ඉලංගරත්න මයා.) ලොකු කැක්කුමක් ඇති වුණා. එහෙත් ඒ අය ආණ්ඩු කළ කාලයේදී අවුරුදු 4 ක් ඇතුළත මුදල් ඇමතිවරු 5 දෙනෙක් සිටියා.

අන්තිමේදී මුදල් ඇමති කෙනෙක් සොයා ගන්නට බැරිවූ විට කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට පින් සිදු වෙන්න එතුමා මගල් කපුකමක් කර යටියත් තොට මන්ත්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා මහතාට මුදල් ඇමතිකම දුන්නා. එතුමා මුදල් ඇමතිකම බාරගෙන කීවේ කුමක්ද? එදා එතුමා කීවේ ඕනෑ තරම් මුදල් ණයට නොගෙන දියුණු වේගෙන යන රටක් කවදවත් දියුණු කරන්න බැරිය කියලයි, ණයට මුදල් අරගෙන ඒවා කාබා සිතියා කරනවා නම් එය තරකයි. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා 1964 අවුරුද්දේ පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය කිසිවකට පිටරටින් මුදල් ලැබුණේ නැත කියා. එය ඇත්ත. නමුත් නාන්සේලාට ඒ කාලයේ සිදු වූ හරිය මතකද? අද කැගහනවා එලවලු වගාව කෙරෙනවාය. එලවලු තිබෙනවාය නමුත් ඒවා විකුණා ගන්නට “ට්‍රාන්ස්පෝට්” පහසුකම් නැහැ කියා. ඒ කාලයේ එක ලොරියක්වත් ගන්නට නමුත් නාන්සේලාට විදේශ විනිමය තිබුණෙත් නැහැ; පිටරටවලින් දුන්නෙත් නැහැ. ඉතින් 1964 දී ණය නොගන්නාය කියන එක ප්‍රද්‍රමයක්ද? අද තත්ත්වය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[අතපත්තු මයා.]

බලන්න. දැන් ලොරි විශාල සංඛ්‍යාවක් ලංකාවට ගෙනවිත් තිබෙනවා. ඒ හැම එකක්ම ආධාර ක්‍රමයටයි. සමහර අය කිව්වා ඒ ලොරි දුන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පන්දම්කාරයින්ටය, අර පන්දම් කාරයින්ටය, මේ පන්දම්කාරයින්ටය කියා. ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කොට්ඨාශයටත් ලොරි හත අටක්ම ගිහිත් තිබෙනවා. මගේ ආසනයේ නම් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේය කියා හෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේය කියා හෝ කොටසක් ඇත්තේ නැහැ. ඔහෝ අහුමුඵවල ඉන්න වා. අවස්ථාව පැමිණි විට යු. එන්. පී., ශ්‍රී ලංකා ආදි කොටස් එළියට එනවා. එහෙම නැතිව පක්ෂ බේදයක් නැහැ. මට විරුද්ධව මැතිවරණයේදී වැඩ කළ හුන දෙනෙක් ඇතිත් මට කිවා මේ ලොරි අපට දෙන්නට සුදුසුකම් තිබෙනවා කියා ඇමති තුමා කියා තිබෙනවාය. ඒ නිසා අපට අනු මැතියක් දෙන්නය කියා. මම කිව්වා එහෙ නම් මගේ අනුමැතිය ගන්න, මගේ විරුද්ධයක් නැහැ කියා. ඒ අන්දමට “ට්‍රාන්ස් පෝට්” අනිත්‍රත් අපේ පළාත් හුඟක් දියුණු වී තිබෙනවා.

අපේ දෙවනුවර මන්ත්‍රීතුමාට (ද මෙල් මයා.) තෝරා ගන්නට බැරි ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණා. එතුමා කථාව පටන් ගත්තේ කොහොමද? ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේදී කළ කථාව තමුන්නාන් සේලා හුනදෙනෙක්ම අහගෙන ඉන්න ඇති. එතුමාගේ අදහස්වලට තමුන්නාන් සේලා එකඟ වුණත් නොවුණත් එතුමා ගේ කථාව ඉතාමත්ම ලක්ෂණව කරුණු සහිතව කාරණයට අදාළව කළ කථාවක් ය කියන එක කවුරුත් අවිවාදයෙන් පිළි ගන්නට ඕනැ. අපේ කථා වගේ නො වෙයි, ඒ කථාව මේ විවාදයට ඔබ්බ කථා වක්. එහෙත් දෙවනුවර මන්ත්‍රීතුමා එතුමා ගේ කථාව පටන් ගත්තේ කොහොමද? රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ ඒ කථාව ඡේක්ස් පියර්ගේ කෘතියක එන “වර්ඩ්ස් වර්ඩ්ස් වර්ඩ්ස් පමණයි” කියමිනුයි. මට පුදුමයි. ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අහගෙන සිටි විට මට කියන්නට හිතුණා එතුමාගේ කථාව නම් ඡේක්ස්පියර්ගේ “වර්ඩ්ස් වර්ඩ්ස් වර්ඩ්ස් මිස තේරුමක් නැත” කියන කථා වට ගැලපෙන බව. දෙවනුවර මන්ත්‍රීතුමා

හිටපු සිවිල් නිලධාරියෙක්. භාෂා පිළිබඳව දන්නවා. භාෂා දනගෙන හිටි පළියට ඡේක්ස්පියර් දැනගත් පළියට ලැටින් දැනගත් පළියට ඒවා නොයෙදිය යුතු තැන්වලට යෙදීම හරි නැහැ. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවේ තිබෙන්නේ වචන පමණක්ය කියා කියන්නේ කවුද? අනෙක් අතට වචන නැතිව කථා කරන්න ටත් බැ නොවැ? කථා කරන විට ලස්සන වචන තිබෙන්නට ඕනැ. ඒ වාගේම ලස්සන අදහස් තිබෙන්නට ඕනැ. කථාව තේරුම් ගන්නට බැරි වීම වෙනම ප්‍රශ්නයක්. මා කියාගෙන ආවේ කෘෂිකාර්මික දියුණුව ගැනයි.

ඊළඟට ධීවර කම්මන්තය ගැන කල්පනා කර බලමු. ධීවර කර්මාන්තය අතින් දෙවි නුවර ප්‍රදේශයේ කිසි දියුණුවක් නැති බව දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ ප්‍රකාශය ගැන මා පුදුම වෙනවා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දෙවිනුවර කොට්ඨාශය නියෝජනය කළත් ධීවර කාර්මිකයාගේ තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධයක් එතුමාට ඇද්දැයි මට සැක හිතෙනවා. නියම අවබෝධයක් තිබෙනවා නම් ඒ විධියට කථා කරන එකක් නැහැ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේත් ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදෙන්නන් සැහෙන පිරිසක් සිටිනවා. දැනට අවුරුදු දහයකට පෙර පැවති තත්ත්වයත්, අද පවතින තත්ත්වයක් සසඳා බලන විට, ඒ ප්‍රදේශය ධීවර කර්මාන්තය අතින් සැහෙන දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව පෙනී යනවා. තවත් දියුණු වන්නට වුවමනා බව ඇත්තයි. තව තවත් බෝවිටු ලබා ගන්නට, වුවමනා කරන වෙනත් උප කරණ ලබා ගන්නට මහන්සි ගන්නවා. නියම විධියේ සැලැස්මක් ඇති වුණයින් පසු ඒ කාර්මිකයන්ට ඇති අනෙක් අඩු පාඩුකම්ද නැති කරන්නට පුළුවන් වේවි. ඔවුන්ගේ වුවමනා ඉෂ්ට කර දෙන්නට පුළුවන් වේවි.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම රජය පිහිටු වුවායින් පසු ගරු ධීවර ඇමතිතුමා තංගල්ලේ ධීවර වරායක් ඇති කරන්නට කටයුතු කළා. දැන් ඒ වරාය පිහිටුවා ඉවරයි. අනෙක් වුවමනා කරන කටයුතු සකස් කරගෙන යනවා. කොළඹ සිට තිස්සමහා රාමයට යන තුරු ඇති මුහුදු තීරය ගැන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කල්පනා කරන විට මාලු ඇල්ලීම අතින් අද තංගල්ල ප්‍රමුඛස්ථානය නොවෙයි නම් දෙවැනි ස්ථානය ගන්නවා. ඒ අංශයෙන් ඒ තරම් දියුණුවක් අද ලබා තිබෙනවා. ඔය වැඩ තමයි, විදේශ විනිමය පාවිච්චි කරමින් අප කර තිබෙන්නේ. විදේශීය රටවල් අප ගැන ලොකු විශ්වාසයක් තබා තිබෙනවා. අප බංකොලොත් නොවන බවට ඒ රටවල් තුළ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට ලොකු සැලකිල්ලක් ලැබෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ලෝක බංකු වේ මුදල් මණ්ඩලයේ සභාපති තනතුර ලැබුණු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් දන්නවා ඇති. ඒක අපට කොයි තරම් සැලකිල්ලක්ද? එවැනි සැලකිල්ලක් ලැබෙන්නේ විදේශීය රටවල් අප කෙරෙහි විශ්වාසය තබා තිබෙන නිසයි. ඒ නිසා මේ රට බංකොලොත් වේගන යනවා යයි සමහර මන්ත්‍රීවරුන් තුළ හැඟීමක් තිබෙනවා නම් එහි කිසි හරයක් නැති බවත්, එවැනි අදහස් සිතින් ඉවත් කර ගත යුතු බවත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සහ මෙම ආණ්ඩුව ගැන විදේශීය ජාතින් තුළ විශ්වාසයක් තිබෙනවා. අප හරි මග යන බවට ඒ අය තුළ හැඟීමක් තිබෙනවා. අපට සියයට සියයක් කාරණා ඉෂ්ට කර ගන්නට බැරි වන්නට ඇති. එහෙත් අප නිවැරදි පියවරවල් ගෙන තිබෙන බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා ඇති. තමුත්තාත්සේලා නොයෙකුත් විදේශීය සඟරා ආදිය කියවනවා ඇතැයි මා හිතනවා. ඒ සඟරාවලින් අපේ ආර්ථික දියුණුව ගැනත් කියවන්නට අවස්ථාව ලැබෙන්නට ඇති. අපේ රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය සියයට 8 කින් වැඩි වීම ගැන ලෝකයේ වෙනත් රටවල් පුදුම වෙනවා. ඇත්තෙන්ම මේ තත්ත්වය අප ලබා ගත්තේ කෙසේදැයි මුදල් පිළිබඳ ගනුදෙනු කරන ජාතින් කීපයක් මේ ගැන පුදුමය පළ කර තිබෙනවා. අප ගත් ක්‍රියා මාර්ගවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි, අපට ඒ තත්ත්වය ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණේ. මේ යන මාර්ගය දිගේ ඉදිරියට යෑමෙන් තමයි, අපේ අතෙක් පුශ්ටත් තිරාකරණය කර ගන්නට අපට දුටුවත් වන්නේ.

රැකිරීම් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රශ්නය ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු විසින්ම සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. රැකිරීම් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රශ්නයේ අද පවතින තත්ත්වය මා පිළිගන්නවා. ඒ වාගේම ඒ ගැන කතා ගාටු වෙනවා. 1956 න් පෙර තිබුණු තත්ත්වයට අපේ රටේ අධ්‍යාපනය පත් කරන්නට මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන බවට බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බණ්ඩාර මයා.) චෝදනාවක් කළා. ඇත්තෙන්ම මේ මන්ත්‍රීවරුන් මැරී උපන්නාදැයි මා දන්නේ නැහැ. පීටිසර දුප්පත් ජනතාවගේ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය අතින් නියම තැනක් දුන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආදි කර්තෘත් බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නේ නැද්ද? සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන් ගර මහත්මයාට පිං සිදු වන්නට, මේ රටේ දරුවන්ට නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. පීටිසර ප්‍රදේශ වල දරුවන්ගෙන් අපේ විශ්ව විද්‍යාල පිරෙන්නට පටන් ගත්තේ 1956 න් පසුව ඇති කරන ලද අමුතු තත්ත්වයක් නිසා නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අධ්‍යාපනය ගැන කතා කරන්නේ, නිදහස් අධ්‍යාපනය ගැන කිසිම මතකයක් නැතිවා වාගෙයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට කලින්ම නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇති කළේ.

අතපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

ඇයි අප්පේ, තත්ත්වයේ ගර මහත්මයා කැපුවත් තිබෙන්නේ යු. එන්. පී. ලේ නොවැ? උත්තරයේ සී. එස්. සේනානායක මහත්මයා සමඟ එකට වැඩ කළා. උත්තරයේ අපේ පක්ෂයේ පියා නොවෙයි මුත්තෙක්. ඒ වාගේම වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා වැනි අය නිදහස් අධ්‍යාපනයේ පුරෝගාමියෝ. පැය 24 න් සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව කරනවාය, දෙමළත් නැති කරනවාය කියන පොරොන්දු අනුව ඇති වුණු දේශපාලන ගංවතුරට අසුවී තමුත්තාත්සේලා මේ පැත්තට ආවා. එක්සත් ජාතික

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[අතපත්තු මය.]

පක්ෂයට ජන්දය දීම අපායට යන තරමේ පවක් හැටියට ඒ කාලයේ ප්‍රචාරය කළා. හාමුදරුවරුන් එකතු කරගෙන ඒ අන්දමටයි. 19෫6 දී මැතිවරණ ප්‍රචාරය ගෙන ගියේ.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

එහෙම කීවේ තමුත්තාත්තේලායි.

අතපත්තු මය.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

මා නම් කවදාවත් එහෙම කියා නැහැ. එවැනි ගජබිත්තාලංකාර කපා මා නම් කියන්නේ නැහැ. මගේ ආගම මට බොහොම උතුම්. ආගම කෙරෙහි මා තුළ ලොකු ගෞරවයක් තිබෙනවා. එම නිසා මගේ දේශපාලන වේදිකාවට හික්ෂුන් වහන්සේ ගමක්වත් වැඩමවන්න මා කැමැති නැහැ.

අපේ ආණ්ඩුවකින් නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමය ඇරඹුවා. එහෙත් මා කලින් සඳහන් කළ විධියේ දේශපාලන ගංවතුරකින් මේ පැත්තට ආ තමුත්තාත්තේලා අපේ අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීම සඳහා කළේ මොකක්ද? පුළුවන් තරම් එස්. එස්. සී. කාරයන් බෝ කළා. ඒ මිස රටේ අවශ්‍ය තාවත් සපුරාලන විධියට අධ්‍යාපනය හැඩ ගසුවේ නැහැ. විශ්ව විද්‍යාල කීපයක් නම් අළුතින් ඇති කළා. ඒවායේ ඉගැන්වුවේ බුද්ධ ධර්මය, සිංහල භාෂාව හා බෞද්ධ සංස්කෘතිය වැනි විෂයයන්ය. රටට අවශ්‍ය විධියේ උගතුන් බිහි කිරීම සඳහා අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය හැඩ ගස්වීමට තමුත්තාත්තේලා කටයුතු නොකළ නිසා තමයි, අද රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය මේ තරම් උග්‍ර වී තිබෙන්නේ.

දෙවිනුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද මෙල් මයා.) කියනවා, තමන්ගේ වෙළඳ කටයුතු සිංහලෙන් කරන ලෙස මේ රටේ කොමිෂනේවලට බල කරන්න ඕනෑය කියා. කරන්න පුළුවන් දේවල් එපායා, කපා කරන්න. අසුවල් භාෂාවෙන් වැඩ කරන්න ඕනෑ යයි වෙළඳුන්ට බල කරන්නේ කොහොමද?

භාෂාවෙනුත්, ඉංග්‍රීසි කාරයා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනුත්, චීනා චීන භාෂාවෙනුත් තමන්ගේ වෙළඳ කටයුතු කරගෙන යාම නවත්වන්න බල කරන්නේ කොහොමද? ඒ විධියට මේ ගරු සභාවේ කීවාම, තමා සිංහලය වෙනුවෙන් සටන් කරන බව ජන්දදායකයන්ට දැන ගන්නට ලැබෙන නිසා ඒ විධියට කියනවා. මේ වාගේ විකාර කපා කියන්නේ ඇයි ?

මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට තමුත්තාත්තේලා අධ්‍යාපනය නියම විධියට හැඩගසුවේ නැති නිසා සිදු වුණේ මොකක්ද? සම්මාන හතර පහ ඇතිව එස්. එස්. සී. සමත් වුණු උදවිය එක පවුලේ දෙන්නා තුන් දෙනා බැගින් ඇති වුණත්, ඔවුන්ට රැකිරක්ෂා ලැබුණේ නැහැ. ඒ අයට රැකියා සැපයීම සඳහා තමුත්තාත්තේලා කළේ මොකක්ද? කළේ, එකම දෙයයි. 1964 දී තමුත්තාත්තේලා 22,000 කට රැකිරක්ෂා සපයා තිබෙනවා. එහෙත් මට මතක හැටියට නම් තමුත්තාත්තේලා 1963 දී රැකිරක්ෂා සපයා තිබෙන්නේ 9,000 කට පමණයි. 1962 දී ඊටත් අඩුයි. මේ අන්තිම අයවැය ලේඛනය මගින් අපෙනුත් එවැන්නක් කෙරෙනයි තමුත්තාත්තේලා බලා පොරොත්තු වුණා. සුදුසුකම්, අවශ්‍යතා වත් ගැන කිසිම තැකීමක් නොකර රැකියා නැති හැමෝටම මේ අන්තිම අවුරුද්දේ රැකියා ලබා දෙනයි සම්භරුන් බලාපොරොත්තු වුණු බව අප දන්නවා. අපේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න දෙක—කෑම හා ඇදීම—විසඳන අතරම නියම විධියට රැකියා සපයන්නටයි, අප කටයුතු කරන්නේ. නියම සැලැස්මක් ඇතිවයි, අප ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳන්නේ. රටට අවශ්‍ය, ප්‍රයෝජන සැලසෙන ආකාරයට අප රැකියා දෙනවා. ඒ මිස ජන්දය ගරා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අප කටයුතු කරන්නේ නැහැ. අප කටයුතු කරන විධියෙන් රටටත්, ජනතාවටත් විශාල සේවයක් සැලසෙනවා.

බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට දොස් කියන අතරම, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් පත් කර ඇත්තේ යු. එන්. පී. කාරයන් පමණක් යයි කීවා. ඇමතිතුමා ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

තුමාට ලැයිස්තුව දුන්නාම, එයින් තමන් කැමති අය කවුරුදැයි මන්ත්‍රීතුමා ඇමති තුමාට දන්වනවාලු. ඒ අනුවලු, ශිෂ්‍ය ගුරු පත්වීම් දුන්නේ. අනේ ගරු මන්ත්‍රී තුමනි, ඔය තරම් පහත් අදහසක් ඇමති වරයකු තුළ තබා මන්ත්‍රීවරයකු තුළවත් පහළ වෙනවාද කියා මට නම් සැකයි. ප්‍රසිද්ධ විභාගයක් පවත්වනවා. විශාල සංඛ්‍යාවක් ඒ විභාගයට පෙනී සිටිනවා. ඊළඟට දිස්ත්‍රික්ක අනුව පත්වීම් දෙනවා. එක දිස්ත්‍රික්කයක වුණත් දාහක් හමා රක් ඉන්නවා. ඔය දාහෙන් හමාරෙන් පත්වීම් ලැබෙන්නෙත් විසිපස් දෙනෙකුටයි. නැත්නම් තිස් දෙනෙකුටයි. ඒත් නැත්නම් හතළිස් දෙනෙකුටයි.

එක් අවස්ථාවකදී මගේ කොට්ඨාශයේ තිස් එක් දෙනෙකුට පත්වීම් ලැබුණා. තවත් අවස්ථාවක හතළිස් පස්දෙනෙකුට පමණ ලැබුණා. ඒ එක් අවස්ථාවක නරක තත්ත්වයක් පැන නැගුණ බව මට මතකයි. ඔන්න ඔක මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කරන්නට පුළුවන් කියා සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් ගැන මට කිව්වා. ඒ අවස්ථාවේදී අනේ, අප ඔවාට ඇද ගන්නට එපාය කියා මා අවාකවම කියා සිටියා. ලකුණු තිබෙනවා නම්, ඇස් තිබෙනවා නම්, කන් තිබෙනවා නම් ඒ වැඩේ කරන්නට ඔය සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් වුවමනා නැත කියා මා කිව්වා. එමනිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළේ සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්. මා විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියළු දෙනාගෙන්ම ප්‍රශ්නයක් අසන්නට සතුටුයි. තමුත්තාන්සේලාගේ කොට්ඨාශයක එක්සත් ජාතික පක්ෂයට හිතවත් හෝ තමුත්තාන්සේලාට විරුද්ධ වෙනත් පක්ෂයකට හිතවත් ළමයකු ඒ විභාගයෙන් පළමුවන තැනට තේරී තිබෙනවාය කියමු. ඔහු අත්හැර විසි වන ස්ථානය ගෙන තිබෙන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට හිතවත් වෙනත් ළමයකුට ඔහුගේ ස්ථානයට පත් කරන්නට කිසිම කෙනෙකුට පුළුවන්කමක් තිබෙනවාද? කාටද එහෙම කරන්නට පුළුවන්? එවැනි දෙයක් කරන්නට තරම් තදබල උණු නොවන හෘදය වස්තුවක් තිබෙන්නේ කාටද? එමනිසා ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළේ සම්පූර්ණ අසත්‍යයක් බව මා නැවතත්

ප්‍රකාශ කරනවා. තවත් එවැනි දේවල් රාශියක් කිව්වා. මා ඒ සෑම කරුණක් ගැනම කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු කථා කරන ගමන් නැත්නම් කථාව ආරම්භ කරන ගමන් ඒත් නැත්නම් කථාව අවසාන කරන ගමන් අපේ ගරු මුදල් ඇමති තුමාට විශේෂ මල් මාලාවක් පළඳවමින් දේශපාලන වශයෙන් නොව පෞද්ගලික වශයෙන් එතුමන්ලාගේ ගෞරවය මුදල් ඇමතිතුමාට හිමි වෙනවාය කිව්වා. එතුමා මේ පිහිටුවා තිබෙන වාර්තාව ලෙහෙසි පහසු වාර්තාවක් නොවෙයි. අවුරුදු හතරක් ඇතුළත මුදල් ඇමතිවරු පස් දෙනෙකු පත් කරලත් තමුත්තාන්සේලාට කරන්නට බැරි වුණා. තමුත් වන්තියේ සිට පැමිණි අපේ මුදල් ඇමතිතුමා දිගටම මුදල් අමාත්‍ය ධුරය දරමින් 1965 න් පටන් ගෙන 1975 වන තෙක් අය වැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළොත් තමුත්තාන්සේලා පුදුම වෙනවා නේද? ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අපේ පෞද්ගලික මිත්‍රයෙක්. අපේ ගෞරවය සදාකාලිකව එතුමාට හිමි වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා ඉතා උසස් ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයෙක්. වාර්තාවක් පිහිටුවමින් එතුමාට පිට පිට පස් අවුරුද්දක් තුළම අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන අප ඉතාම සතුටු වෙනවා. තමුත් එතුමාට නැවතත් මුදල් ඇමතිකම ලැබේවාය කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ නැහැ. මා කරන්නේ ඊටවඩා උසස් ප්‍රාර්ථනයක්. මේ හේතුවෙන් එතුමාගේ ජීවිතයම වාස නාවන්න වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

තමුත්තාන්සේලා නම් දැනටමත් දිනල ඉවරයි. ඇමැතිකම් පවා බෙදා ගෙන ඉවරයි. කෘෂිකම් ඇමති පදවිය දෙන්නට සිතා ගෙන සිටින තැනැත්තාට ආසනය වත් ලැබේද කියා මට නම් සැකයි. ඇමති කම් දෙන්නට සිතා ගෙන සිටින සමහර අයට ආසනයවත් ලැබේවිද කියා මා දන්නේ නැහැ. එමනිසා මා එවැනි දේවල් ගැන කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මට නම් පරාජය වුණත් කමක් නැහැ. ජයග්‍රහණය කරන්නටම මගේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. දැන් සිටම ඔවා

விசேஷன பனன் கெடுமென, 1969-70

—தேவன வர் கியிலே

[அனபன்ரு மய.]

கலா னன்ரு லு. லீ மனீநிசுட? தீ
காலய ஸோட நுலு. லீன பிபிவெல ஸோட
நுலு. நலுந்நான்சேலு கலாபலன் கிவி
லன் டுன் தீ ரவெ மல்கன மலயன் டுநி
வி நிலெலா. டுசே டுரீவலகலி நிலெ
லல டுந்நலி. நலுந் லீன் டேயன் டு
டுப கல்கலா கர்ந்நல மல. டுபி யலி
கிவி பிபலலன் டுன். டுபல விடுடல
நலயெகலன் லேடலா லீல கலா. டுலீல
டுந்நலய டுடி வலயென் நலயெகலன்
லேடலா லீல கலா. டுசே டுந்நல டுப டுநி
நுந் லுரடி கெரெலா டுநி; மல நுலு
கியன்நே நுலு. நலுந் டுசே டுந்நே
டுப டுலீல டுன் டுகாரய கியன்ந
கலன் நலுந்நான்சேலு ஸோட டுந்
சேலு ஸெ லீந்ந லேவி. நலுந்நான்
சேலுலே மிவிசுந் டுலீல டுன்ந டுவி
ஸோட மலக டுநி நே.

ஸு லன்நிநாயக

(கெளரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

லீல ஸோடந்ந லு லு லுலேவி நிலெ
சலன் லீக டுந்நன் மடி.

அனபன்ரு மய.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

நலுந்நான்சேலு சல லீகலு வி கிய
கல டுப கியலா லுலேவி நிலெ சலன்
லுக்லே டுந்நன் மடிய டுசே நிலெ
லே சேலு டுந்ந கிய. லீ நிய லீகலு
பலிசலன் டுந்ந. டுநலயெடே லே
லேலா விடியே டேலு லீகலு டுலே
நுலு. ஸு கலாநாயகலுமலி, லு லீ
யென் கலா கர்ந்ந டுடலன் கர்ந்நே
நுலு. லே கலால லேலன் டுலசன் கர்
நலா.

பு. ஸ. 11.41

லீ. லீ. லுசலாநிசுலி மய.

(படிடிபிபு)

(திரு. ஸ. ஸ. இராசமாணிக்கம்—
பட்டிருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-
ruppu)

கெளரவ சபாநாயகரவர்களே, இந்த ஐந்தா
வது வரலு செலவுத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்த
நிதி அமைச்சரவர்களை சம்பிரதாய முறைப்

படி நான் வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டவனாக
இருக்கிறேன். வழக்கமாக இருக்கின்ற வி
லுப்பும் ஹாஷ்யமும் அவரது இந்தப் பேச்
சிலே அமையவில்லை. சென்ற காலத்தில் நிதி
அமைச்சர் உபகதைகளைக் கூறிப் பல கேலிச்
சித்திரங்களைத் தீட்டி இந்தச் சபையிலேயுள்ள
அங்கத்தவர்களைச் சிரிப்புக்குள்ளாக்கி, மிகவும்
உருக்கமாகப்பேசி தமது வரலுசெலவுத்திட்டங்
களைச் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் இந்த முறை
அவைகளையெல்லாம் நாம் காணவில்லை. தண்ட
வாளத்திலே ஓடுகின்ற ரெயில்போல இந்த
முறை அவருடைய வரலுசெலவுத்திட்டம் ஐந்
தாவது முறையாகத் தாமாகவே உருண்டு
கொண்டு சென்றது.

நாட்டின் அபிவிருத்தி, சென்ற சில ஆண்டு
களாகக் கூடிவந்திருக்கிறதென்பதை நான்
ஒப்புக்கொள்கிறேன். கிருஷிகத்தில், நெல்
விளைச்சலில், கைத்தொழிலில் சுகாதார முன்
னேற்றத்தில், சில அபிவிருத்தியை நாம்
கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த அபிவிருத்தி,
இலங்கையிலுள்ள எல்லாப்பகுதிகளிலும் பரவ
லாக ஒரேயளவிலே நடக்கவில்லை என்பது
நான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதுவே
நான் நிதி அமைச்சரவர்களுக்கும் இந்த அர
சாங்கத்துக்கும் கூறும் குற்றச் சாட்டாகும்.
வரலுசெலவுத்திட்டமென்றால் வரலையும் செல
வையும் சமன்படுத்துவது மாத்திரமல்ல.
நாட்டின் அபிவிருத்தியை செலவின் மூலம்
வழிநடத்துவதுதான் வரலுசெலவுத்திட்டத்
தின் பிரதான கடமையாக இருக்க வேண்டும்.
உணவு உற்பத்தி, சமூக சேவை, சுகாதார
சேவை ஆகிய பல சேவைகளை இந்த நாட்டி
டிலே அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அரசாங்
கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்த போதிலும்,
இந்த நடவடிக்கைகள் நாட்டின் எல்லாப்
புறங்களிலும், மூல முடுக்குகளிலும் பாமா
மக்கள் வாழுகின்ற பிரதேசங்களிலும் ஒரே
சமமாக நடக்கவில்லை என்பதை நான் கூறி
வைக்க விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே நகரங்
களிலும் நகரங்களை அண்டியிருக்கும் பட்ட
ணப்புறங்களிலும் கூடிய அபிவிருத்தி முன்
னேற்றம் காணப்படுகையில், கிராம மக்கள்
வாழும் கிராமப் புறங்கள் குறைந்த அபி
விருத்தியைப் பெறக்கூடியதாக இன்னுமிருப்
பதை நாம் கேட்டு விசனிக்க வேண்டியவர்க
ளாக இருக்கிறோம்.

விசேஷ உணர்வு கைப்பிடி, 1969-70

—தேவன் லக்ஷ்மி

கிருஷ்ணத்தை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போம். வினாச்சல் கூடியிருக்கிறது. ஏக்கருக்குக் கூடிய வினாச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கூடிய நிலங்கள் அபிவிருத்திசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையிலே விவசாயிகள் இந்தக் கூடுதலான வினாச்சலின் பலனை எல்லாப் பகுதிகளிலும் சமமாகப் பெற்றிருக்கின்றார்களோ என்றால் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். போக்குவரத்து வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில், தேவையான சாதனங்களைப் பெறக் கூடிய பகுதிகளில், தாங்கள் சாகுபடி செய்யும் பொருட்களைத் தகுந்த விலைக்கு விற்கக் கூடிய பகுதிகளில் விவசாயிகள் இலாபத்தைப் பெறக்கூடியதாயிருப்பதையும், தக்க வசதிகள் இல்லாத பகுதிகளில் அவர்கள் பெறும் இலாபம் எல்லாம் செலவுகளிலே விரயம் செய்யப்பட வேண்டியிருப்பதையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அபிவிருத்தி அடையாத பகுதிகளில் விவசாயிகள் தங்கள் விளைபொருட்களை விற்பனை இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடிய பாதை வசதிகள் இல்லை. விதை நெல்லை ஏற்றிச் செல்லத் தகுந்த போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லை. நிலங்களை உழவு செய்ய நியாயமான விலைக்கு உழவு இயந்திரங்களைப் பெறக்கூடிய வசதி இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே, விவசாயிகள் மிக நவீன முறையில் பசுனைகள் இட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்கிய போதிலும் அதற்காக ஏற்படும் செலவு சென்ற காலங்களைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுது அவர்களை ஆட்கொண்டு விடுகின்றது.

சென்ற காலங்களிலே ஓர் உழவு இயந்திரம் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் ரூபாவுக்கு வாங்கக் கூடியதாக இருந்தது. ஆனால், இன்று இருபதாயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் உழவு இயந்திரம் விற்கப்படுகின்றது. அவற்றை வாங்கி வாடகைக்கு விடுகின்ற பொழுது சென்ற காலங்களில் ஓர் ஏக்கரை மூன்று முறை உழவு செய்ய ஏறக்குறைய 30 ரூபா செலவானது. ஆனால், இன்று 85 ரூபா மட்டில் செலவுசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது.

ஆகவே, இந்த நிலையில் மக்களுடைய அபிவிருத்தி ஒரு கோணத்தில் தான் சென்று கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். விவசாய உபகரணங்களின் இறக்குமதிக் கட்டணங்களைக் குறைக்கிறோம்

என்று கூறும் அரசாங்கம் உழவு இயந்திரங்கள் போன்ற விவசாயிகளுக்கு இன்றியமையாத இயந்திரங்களைக் கூடிய விலையில் இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தி வைத்திருப்பது துக்கப்படக்கூடிய விஷயமாகும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்காகச் செய்யக்கூடிய வசதிகளையிட்டு பிரச்சாரங்களைச் செய்யும் நாம் அவர்கள் தங்கள் விவசாயத்தைக் குறைந்த செலவில் செய்யக்கூடிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இலங்கையிலே பல பகுதிகளைப் பார்த்தால் அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. குடியேற்றத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். அரசாங்கம் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, அந்தக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் மக்களைக் குடியிருத்தி, அவர்களுக்கு உதவிகளை அளித்த போதிலும் அவர்களுக்குப் பூரண வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவில்லை. உதாரணமாக, கல்லோயா அபிவிருத்திப் பகுதியின் இடதுகரை வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் குடியேற்றத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அங்கு மக்களைக் குடியிருத்திய போதிலும் அவர்களுக்குப் போதிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையோ, போக்குவரத்து வசதிகளையோ, மற்றும் சுகாதார, கல்வி வசதிகளையோ ஏற்படுத்திக் கொடுக்காத காரணத்தினால் அவர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல பிரதேசங்களிலுள்ள குடியேற்றத் திட்டங்களின் நிலை இதுவாகத்தான் இருக்கும். அப்படியான குடியேற்றத்திட்டங்களில் அக்கறை செலுத்தவதும் நுணுகி ஆராய்ந்து அக்குடியேற்றவாசிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதும் மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது.

மாவட்ட இணைப்புக்குழுக் கூட்டங்களிலும் விவசாயக் கூட்டங்களிலும் இப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அவற்றுக்குப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று அரசாங்கம் அறிவித்திருந்த போதிலும் அவற்றில் எடுக்கப்படும் முடிவுகளுக்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பதனால் குடியேற்றவாசிகள் இன்று ஏமாந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய கிராமங்களில் வாழ்ந்ததும் இல்லை; புதிய குடியேற்ற

விசேஷன பனை கைபிபன, 1969-70

—தேவன வர கியலீத

[ஓசலாநிக் கை மல.]
றக் கிராமங்களில் நன்கு வாழக்கடிய நிலையி
லும் இல்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் தத்
தளிக்கிறார்கள்.

சில குடியேற்றத் திட்டங்களில் விவசாயம்
செய்வதற்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லா
லது மாத்திரமன்றி குடிநீர் இல்லாத கஷ்ட
மும் இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு ஆழக்
கிணறுகளை அமைத்துக் குடிநீர் வழங்கப்படு
மென்று அரசாங்கம் சொன்னபோதிலும் இது
வரை எதுவும் செய்யப்படவில்லை. பல ஆண்டு
களாக இது விடயத்தில் பாராளுமன்றப்
பிரதிநிதிகள் ஏமாந்தே வருகின்றார்கள். உதா
ரணமாக என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள
குடியேற்றத் திட்டங்களில் உள்ள குடிநீர்த்
தட்டுப்பாடு பற்றி நான் பல சந்தர்ப்பங்களில்
அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூறியும் அரசாங்
கம் குடியேற்றவாசிகளின் நலன்களைக் கவ
னித்ததாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய
தொகுதியிலுள்ள நிலைதான் இன்னும் பல
தொகுதிகளில்—

பி. சிவசிதம்பரம் மல. (வலுநியா)
(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்—வலுநியா)
(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)
வலுநியாவில்—

ஓசலாநிக் கை மல.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)
இருக்குமென்று நம்புகிறேன். 1967-68 ஆம்
ஆண்டில் நாம் எதிர்பார்த்ததை விடக் கூடுத
லாக நெல் விளைவிக்கப்பட்டிருப்பதாக
உணவு, விவசாய அமைச்சர் பெருமைப்படு
கிறார். இது பற்றி நாமும் பெருமைப்படாமல்
இருக்க முடியாது. விவசாயப் பகுதிகளாக
இருக்கும் கிழக்கு மாகாணம், மன்றார்—

கே. பி. ரத்நாயக மல. (அனூராபுர)
(திரு. கே. பி. ரத்நாயக—அனூராதபுரம்)
(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)
வலுநியா—

ஓசலாநிக் கை மல.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)
ஆம்;

பி. சிவசிதம்பரம் மல.
(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்)
(Mr. T. Sivasithamparam)
ஏன் எனது தொகுதியைச் சொல்லத்
தயங்குகிறீர்கள்?

ஓசலாநிக் கை மல.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)
—தயங்கவில்லை. உங்கள் தொகுதி அடிக்கடி
ஞாபகத்திற்கு வருவதில் தாமதமாகிறதே
அல்லாமல் வேறென்றுமில்லை—ஆம்; வலுநியா
போன்ற பிரதேசங்களில் இன்னும் போதிய
அளவு உதவிகளை அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச்
செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே
அரசாங்கம் கூடிய அளவு விளைச்சலைப் பெற்
றுள்ளோம் என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்
டிருக்காமல் அந்தக் கூடுதலான விளைச்சலைக்
குறைந்த செலவில் விவசாயிகள் பெற்றுக்
கொள்ளக்கூடியதாக ஒழுங்குகள் செய்யப்பட
வேண்டும். என்னுடைய நண்பர் வலுநியாப்
பிரதிநிதி தலையை அசைக்கிறார்; அவரும்
என்னுடைய கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வார்
என்று நம்புகிறேன்.

பி. சிவசிதம்பரம் மல.
(திரு. சிவசிதம்பரம்)
(Mr. T. Sivasithamparam)
எனது பதிலைச் சொல்ல வேண்டிய நேரத்
தில் சொல்லுவேன்.

ஓசலாநிக் கை மல.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)
கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச்
சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் கூறிய
ஒரு விடயத்தை மீண்டும் ஒருமுறை கூற
விரும்புகிறேன். எந்த ஒரு நாட்டிலும் அபி
விருத்தி வேலைகள் துரிதமடைய வேண்டுமென்
றால், மக்கள் விரைவாக முன்னேற்றமடைய
வேண்டுமென்றால் சிறந்த போக்குவரத்து,
பாதை வசதிகள் அவசியம். பாதைகள்தான்
மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு
முன்னோடியாக இருக்க வேண்டுமென்று
பொருளாதாரத்தில் கூறுவார்கள். சிறந்த
பாதை வசதிகள் அமைந்தால் போக்குவரத்
துக்கள் சிறக்கும். சிறந்த போக்குவரத்துக்
களினால் மக்கள் அபிவிருத்தி அடைவது

விசேஷ உணர்வு கெட்டுப்போன, 1969-70

—தேவன் வர் கியவீடு

இலகுவாக இருக்கும். நாம் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பு இந்த நாட்டிலிருந்த போக்குவரத்து முறைகளை ஆராய்ந்தால் இந்த நாட்டின் பிரதான பொருட்களான தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்களை இலங்கையிலிருந்து இலகுவான முறையில் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய முறையிலேயே எமது போக்குவரத்துப் பாதைகளை அன்று வெள்ளைக்காரர்கள் அமைத்து வைத்தார்கள். இந்தப் பொருட்கள் சுலபமாகத் துறைமுகங்களுக்குச் செல்லும் பாதைகளே அன்று போடப்பட்டன. ஆனால் இன்று நாட்டின் அபிவிருத்தி வேறு துறைகளில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. இன்று நாட்டின் அபிவிருத்தி முக்கியமாக விவசாயத்தில் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவேதான், இன்று போக்குவரத்துப் பாதைகளும், போக்குவரத்து வசதிகளும் விவசாயிகளுடைய வயல்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அவர்களுடைய பண்டகசாலைகளுக்கு, அவர்களுடைய தொழிலிடங்களுக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட வேண்டும் என நான் முன்னர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூறியுள்ளேன். தோட்டங்களிலிருந்து பட்டினங்களுக்கூடாக துறைமுகங்களுக்குச் செல்வதைவிட்டு, பட்டினங்களிலிருந்து கிராமங்களுக்கூடாக விவசாய நிலையங்களுக்கும் பண்டகசாலைகளுக்கும் இப்பாதைகள் செல்ல வேண்டும்.

இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளாக, இந்த நாடு சுதந்திரமடைந்ததன் பின்னர் கூட, கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்தையிட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருந்த பல அரசாங்கங்கள் அவர்களின் இன்றியமையாத வசதியாகிய போக்குவரத்து வசதியை இதுவரை கவனியாமலிருந்தது விசனிக்கத் தக்கது என்றே கூற வேண்டும். ஆகவே, மக்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கு பாதைகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியத்தோடு, கிருஷிகத்தை முன்னேற்றுவதற்கும் அவர்களுக்குப் பாதைகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். எதிர்வரும் நிதி வருடத்தில் இப்படியான அபிவிருத்தியடைந்த பகுதிகளுக்கும், பொருள்களை அனேகமாக அபிவிருத்தி செய்யும் பகுதிகளுக்கும் பாதைகள் அதி தீவிரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில், திருகோணமலை மாவட்டம் என்றால்

என்ன, மட்டக்களப்பு மாவட்டம் என்றால் என்ன, அம்பாறை மாவட்டம் என்றால் என்ன இவைகளெல்லாம் இலங்கையின் தானியக் களஞ்சியங்கள் எனப் பெயர் பெற்றவை. இந்தப் பகுதிகளில் இன்று சரியான போக்குவரத்துப் பாதைகள் இல்லை. ஆறுகளைக் கடப்பதற்கு நவீன வசதிகள் இல்லை. ஆறுகளையும் வாசிகளையும் கடப்பதற்கு பாதைகள் இல்லை. இந்த நிலையில் மக்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கான வசதிகளை மிகவும் அவசியமாக அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

பாதைகளை அமையுங்கள் என்று நாங்கள் அதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரிடம் கேட்டால் அவர் எடுக்கும் முயற்சிகள் அங்கு பாதைகள் அமைப்பதில் ஆமைவேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இன்று நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு பாதைகள் அமைக்கும் யுகத்தில் நாம் இருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும் பொழுது ஒரு சில கூவியாட்களைக் கொண்டோ, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுச் சாதனங்களைக் கொண்டோ பாதைகள் அமைப்பதில் துளி முன்னேற்றம்கூட அடைய முடியாது. ஆகவே, நவீன சாதனங்களைப் பெற்று விவசாயிகளுக்கு விமோசனம் அளிக்க வேண்டுமெனப் பல முறை கூறியதன் பயனாக அரசாங்கம் உலக வங்கியிலிருந்து ஐந்து வருடத்துக்கு 50 இலட்சம் டொலர்கள் பெறுமதியான கடனைப் பெற்று ஒவ்வொரு வருடமும் பத்து இலட்சம் டொலர் பெறுமதியான கடனை நவீன இயந்திரங்களாகவும் கருவிகளாகவும் வரவழைத்து கிருஷிகத்துக்குத் தேவையான பாதைகளை இலங்கை முழுவதிலும் அமைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறது. இப்பாதைகளில் ஒன்று முதலில் தென் மாகாணத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகளிலே நாட்டின் எல்லாப் பாகங்களுக்கும், எல்லா மாகாணங்களுக்கும், இயந்திர சாதனத்தின் உதவியுடன் நவீன முறையில் பாதைகளை அமைத்து போக்குவரத்துச் சாதனங்களைப் பெருக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இன்று கிராமப்புறங்களிலே-அபிவிருத்தியடையாத கிராமப்புறங்களிலே பாதைகள் இல்லாத காரணத்தால்—போக்குவரத்து

விசேஷ உதவி கைப்பிழை, 1969-70

—தேவன வர் கியலே

[உபதேசிக்கிற கையே.]

வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால்—மக்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறது. குடியேற்றத்திட்டங்களை அமைத்த அரசாங்கம், அந்தக் குடியேற்றத்திட்டங்களுக்கு மக்கள் இலகுவாகப் பிரயாணஞ்செய்யக்கூடிய வசதிகளைச் செய்யாத காரணத்தால், மக்கள் துரமான இடங்களுக்குச் செல்வதற்குத் திண்டாடுகிறார்கள். குடியேற்றத் திட்டங்களிலே யுள்ளவர்கள் போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் தங்கள் விளைபொருட்களைப் பண்டசாலைகளுக்குக் கொண்டுசெல்லமுடியாமலிருக்கிறது. அங்குள்ள சிறுவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்குப் போதிய போக்குவரத்து வசதியில்லை. வைத்தியவசதிகள் போன்ற ஏனைய வசதிகள் அங்கு இல்லை. இதனால் அவர்கள் சிரமப்படுகிறார்கள். இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையினரும், தங்களுடைய பஸ்கள் பேரகக்கூடிய பாதைகள் இல்லாமலிருப்பதனால் இப்பகுதிகளில் பஸ்சேவையை விஸ்தரிக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார்கள். பஸ்பாதைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, அவை தீவிரமாக அபிவிருத்தியடையமுடியாத நிலையிலே இருக்கின்றன. பாதைகளைத் திருத்தியமைப்பதில் காலதாமதமேற்பட்டு அதனால் பஸ்சேவையை விஸ்தரிக்கும் நிலைமை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் மக்கள் எவ்வாறு தங்களுடைய போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெறமுடியுமென நான்கேட்கின்றேன். ஆகையினாலே விரைவில் பாதைகளைத் திருத்தியமைத்து, இலங்கைப் போக்குவரத்துச்சபை மூலம் மக்களுக்குப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களையும் மக்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கான வசதிகளையும் செய்துகொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதுவும் கிழக்கு இலங்கையிலே, பிரதானமாக மட்டக்களப்புப் பகுதியிலே இது மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்பதைக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்று நாட்டிலே மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டமாகும். படித்த வாலிபர்களுக்கிடையில் வேலையின்மை தோன்றி நாட்டிலே ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளிலே நாம் எவ்வாறு பொருட்களை உற்பத்தி செய்து வியாபாரத்துக்கு அனுப்புகிறோமோ அதைப் போலச் சர்வகலாசாலைகளிலே இருக்கின்ற மாணவர்களும் வருடா

வருடம் பட்டம் பெற்று வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குப் போதிய தொழிலின்மையால் அவர்கள் இன்று வெகு அதிருப்தியடைந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனது உத்தேசத்தின்படி ஏறக்குறைய 14,000 பட்டதாரிகள் இந்நாட்டிலே தொழில்பெற முடியாமலிருக்கிறார்கள். அத்தோடு பட்டதாரிகளல்லாத ஏனைய கல்வித் தகைமைகள் பெற்றவர்கள் எட்டு இலட்சம் பேர் தொழில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் திருத்தியமைக்க அரசாங்கத்தினால் முடியாவிட்டால் அரசாங்கம் எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் பெற முடியாதென்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டிலே படித்த வாலிபர்கள், பட்டம் பெற்ற வாலிபர்கள், கல்வி கற்ற வாலிபர்கள் வேலையில்லாமலிருந்தால் அந்த நாட்டின் கல்வி அமைப்பிலே—பொருளாதார அமைப்பிலே கோளாறு இருக்கிறதென்பதுதான் அதன் கருத்து.

அதுமட்டுமல்ல, இன்று சாதாரண தொழிலாளர்கள்கூட தொழில் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான சாதாரண தொழிலாளர்கள் இன்று நாட்டிலே தொழில்பெற முடியாமலிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் ஒரு பாலம் அமைக்கப்படுகின்றது. அதில் வேலை செய்வதற்குப் பத்துக் கூலியாட்கள் தேவைப்பட்டனர். தொழில் பரிவர்த்தனைக் கந்தோர் மூலம் இந்தப் பத்துக் கூலியாட்களும் கோரப்பட்டபொழுது இருநூறு பேருக்குமேல் இந்த இடங்களுக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கிடையே எவ்வாறு வேலையின்மை நிலவுகின்றது என்பதையே இது காட்டுகின்றது. படித்த இளைஞர்களுக்கும் பட்டதாரிகளுக்கும் மற்றும் சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் விரைவில் தயாரிக்க வேண்டும்.

ஒரு நாடு முன்னேற்றமடைய அதன் இயற்கை வளங்களையும் மனித சக்தியையும் ஒருங்கே பயன்படுத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு உண்மையான முழு அபிவிருத்தியை அடைய முடியும் என்பது பொருளாதாரத்தில் ஒரு அடிப்படை உண்மையாகும். மனித சக்தியும் நாட்டு மூல வளங்களும் நன்கு பயன்படுத்தப்படாமல் விரயம் செய்யப்படுமானால் இந்த நாடு எவ்வாறு முன்

விசேஷ உணர்வு கெட்டுப்போன, 1969-70

—உணர்வு வர கிடைக்க

னேற்றமடைய முடியுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நெல் உற்பத்தியில் கணிசமான முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்று மட்டும் பெருமைப்படுவதில் பயன் இல்லை. நாட்டின் மனித சக்தியையும் இயற்கை வளங்களையும் பயன்படுத்தக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் திட்டங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் படித்த பட்டதாரிகளிடையே உள்ள வேலையின்மையையும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் ஒழிக்க வேண்டும். இன்றுள்ள பட்டதாரிகளின் பலர் கலைப்பட்டதாரிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகளாக இருந்திருந்தால் நாட்டிற்கு அவர்களால் கூடுதலான பயன் உண்டு. ஆகவே கலைப் பட்டதாரிகளைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யும் நிலை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவைக்கேற்பவே இன்று வைத்திய, பொறியியல் துறைகளுக்கு மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். கலைத்துறைப் பட்டதாரிகளைப் பொறுத்த அளவிலும் ஒரு வரையறை அவசியம்.

கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு குறிப்பை இங்கு கூற விரும்புகிறேன். இது எனது தொகுதிக்கு மாத்திரமன்றி ஏனைய தொகுதிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு விடயம். எமது மாகாணத்தில் இதுவரை ஒரு தொழில்துட்பக் கல்லூரியோ, அல்லது தொழிற்பயிற்சி அளிக்கக்கூடிய தொழிற்கல்லூரிகளோ அல்லது ஒரு சர்வகலாசாலையோ இல்லை. பெருந்தொகையான மக்களையும் மாணவ சமுதாயத்தையுமுடைய கிழக்கிலங்கை போன்ற ஒரு பிரதேசத்திலே இதுவரை தொழில் துணுக்கங்களையும் தனித் தொழில்களையும் கற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்குமாக இருந்தால் அந்தப் பகுதி மக்கள் எவ்வளவு பிற்போக்குள்ளவர்களாக தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, விரைவில் தொழில் துட்ப வசதிகளை ஏற்படுத்த அங்கே ஒரு கனிட்ட தொழில் துட்ப கல்லூரியை ஏற்படுத்தி அங்குள்ள மக்களுக்கு தக்க கல்வி வசதியை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கௌரவ சபாநாயகரவர்களே, கிழக்கிலங்கையின் ஒரு எல்லை முழுவதும் கடற்பிரதேசமாக இருக்கிறது. இலங்கையின் கடற் பிரதேசத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கிழக்கிலங்கை

யில் இருக்கிறது. அப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்து கடலிலுள்ள பொருட்களையும் செல்வங்களையும் பெறக் கூடிய வழிவகைகளைச் செய்ய முடியுமானால் கிழக்கிலங்கை மக்கள் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இந்த நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து கொடுப்பது மாத்திரமன்றி கடற் பொருட்களையும் கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிழக்கிலங்கையின் கடற் பிரதேசமெல்லாம் அபிவிருத்தியில்லாமல்-நவீன முறையில் மீன்பிடித் தொழில் அபிவிருத்தியில்லாமல்-பின்தங்கியதாக இருக்கிறது. அங்கு மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. வட கிழக்குப் பருவப் பெயர்ச்சிக் காற்றுக் காலத்தில் மீன் பிடிக்கார்கள் தங்கள் மீன்பிடித் தோணிகளைக் கடலில் வைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால் கிழக்கிலங்கையில் மீன்பிடித் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக கிழக்கிலங்கையில்-சிறப்பாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில்-நவீன முறையில் ஒரு மீன்பிடித் தொழிற்பாடசாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பாடசாலையை ஏற்படுத்தும் முயற்சியையும், கிழக்கிலங்கையின் கடற் பிரதேசங்களில் மீன்பிடித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய வழிவகைகளையும் உடனடியாக அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். கடற் ரெழில் பொறியியல் பாடசாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தினால் ஏராளமான வாலிபர்கள் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, சபாநாயகரவர்களே, ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கிழக்கிலங்கையில் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் இரண்டு உபஸ்தானங்களை ஏற்படுத்துவதாகப் பல வருடங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இது வரையிலும் அவற்றை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே, இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் விரைவில் கிழக்கிலங்கையில் ஒரு உபஸ்தானத்தையாவது ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும், எதிர் காலத்தில் நமது நாட்டிலே தொலைக்காட்சிக் கருவிகளை நிறுவ வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

At this stage, Mr. Speaker, I wish to say a few words on the achievements of the Ceylon Broadcasting

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[රාසමානික මය.]

Corporation recently in giving a running commentary on the flight of the "Apollo 11" to the moon and the landing of the astronauts on the moon. Sir, the commentary that was arranged by the Ceylon Broadcasting Corporation on the eve of the flight to the moon, on the landing on the moon, and the return flight of the astronauts, is an achievement that not only the Ceylon Broadcasting Corporation but the entire country should be proud of.

The commentaries given in English, Sinhala and Tamil were, Mr. Speaker, certainly the best that were broadcast in South Asia. The commentaries were picked up from distant transmitting stations in America and even though they were very indistinct they were picked up and simultaneous translations were given by the Ceylon Broadcasting Corporation in a way that it gave not only an accurate account but also an exciting account of what was taking place so much so that people really felt that they were witnessing the events.

And I am proud to mention here that three of the simultaneous interpreters who were engaged in giving these running commentaries were from the House of Representatives and the Senate. I think the commentaries were not only commended by listeners in Ceylon but also by listeners from all over India. The Director-General of Broadcasting said that he had received thousands of letters praising the commentaries.

I must join in congratulating the three simultaneous interpreters who were engaged in this effort, namely, Mr. V. Sundharalingam, Mr. P. A. Alfred Perera, and Mr. S. Kumarasamy for their excellent performance.

අ. හා. 12.19

ඩී. ඊ. තිලකරත්න මය. (රත්ගම)

(திரு. டி. எ. திலகரத்ன—ரத்தம்)

(Mr. D. E. Tillekeratne—Ratgama)

ගරු කළානායකතුමනි, පද්දිරිප්පුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නැගෙනහිර පළාතේ අඩු පාඩු රාශියක් පෙන්වුම් කර දුන්නා. ඒ

වගේම බස්නාහිර සහ දකුණු පළාත්වල මන්ත්‍රීන් හැටියට අපිත් අපේ ප්‍රදේශවල අඩුපාඩු පෙන්වුම් කර දිය යුතුව තිබේ නවා. විශේෂයෙන්ම දකුණු පළාතේ කොට්ඨාශයේ ආසනයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු හැටියටයි මා කළා කරන්නේ. දකුණු පළාතේ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශත් තවම දියුණු වෙලා නැහැ. දියුණු කරන්නට තව දුරටත් හුඟක් ඉඩ තිබෙනවා. ඒ බව විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

කොළඹ සිට හම්බන්තොට දක්වා මුහුදු බඩ ප්‍රදේශය කර්මාන්ත අතින් දියුණු කරනවා මිස වෙන අතකින් දියුණු කරන්නට බැරි බව මා නොකීවාට මේ ගරු සභාව පිළිගන්නවා ඇති. ධීවර කර්මාන්තය ඉතාමත් උසස් ලෙස දියුණු කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක තිබියදී පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයේදී ඒ සඳහා අවශ්‍ය විධිවිධාන නියම අන්දමට නොයෙදූ නිසා අපට එයින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට බැරි වුණා. එහෙත් ජාතික ආණ්ඩුව බලයට පැමිණි පසු ධීවර කර්මාන්තයට විශේෂ තැනක් දීම නිසා දැන් එය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් දියුණුවෙන යනවා.

දකුණු පළාතේ ධීවර වරායවල් කිහිපයකට සැලැස්මවල් හදා තිබෙනවා. ඒ වගේම ධීවර වරායවල් කිහිපයකම වැඩ තරමක් දුරට දැනටමත් කරගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ ගැන ගරු ධීවර ඇමති තුමාට අප හැම දෙනාම ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි.

ධීවර වරායවල් දියුණු වෙනවාත් සමගම ධීවර කර්මාන්තය දියුණු වෙනවාත් සමගම ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන් ගැනත් සිත් යොමු කරන්නට ඕනෑ. ඒ අයට නිවාස, ආම්පන්න ආදි සියල්ලක්ම පහසු විධියට ලබා ගැනීමට වැඩ පිළිවෙලවල් ඇති කිරීම රජයේ යුතුකමකැයි මා කල්පනා කරනවා. අප දුම්රියෙන්, බස්රියෙන් හෝ මෝටර් රථයෙන් යන විට ධීවර කර්මාන්තයේ නියුතු උදවිය ඉතාමත් දුක්ඛිත තත්ත්වයට ජීවත් වන ආකාරය පෙනී යනවා. කුඩා පැල්පත්වලයි මොවුන්ගෙන් බොහොමයක් දෙනා ජීවත් වන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඉතාමත් දිළිඳු විධියටයි මේ අය වාසය කරන්නේ. මට පෙනී ගොස් තිබෙන අන්දමට නම් පසුගිය අවුරුදු පණහක් තරම් වූ දීර්ඝ කාලය තුළ මේ රටේ තිබුණු කිසිම ආණ්ඩුවකින් මේ පිරිසට සැහෙන තරම් සහයෝගයක් දක්වා නැහැ. එහෙත් ඒ අය වෙනුවෙන් ජාතික රජය යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් යොදා තිබෙනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කරන්නායි මා ඉල්ලා සිටිනවා. ධීවර කාර්මිකයන්ට නියම විධියේ නිවාස ක්‍රම, නියම විධියේ ලී, නියම විධියේ වැසිකිළි, ජලසම්පාදන ක්‍රම ආදී සියල්ලක්ම ප්‍රමාද නොකර ලබා දෙන්නට ඕනෑ. ඒ අයට අවශ්‍ය නූල්, දෑල් ආදී ආම්පන්නත් ලැබෙන්නට ඕනෑ.

මාලු මිල බස්සන්නායි කවුරුත් නිතර නිතර කෑ ගහනවා. මාලු මිල බස්සන්නට නම් වැඩි වැඩියෙන් ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට ඕනෑ. තවද, ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට නම් ධීවර කාර්මිකයන්ගේ තත්ත්වය දියුණු කරන්නට ඕනෑ. ධීවරයන් උනන්දු කරවීමට ක්‍රියා කිරීම රජයේ යුතුකමකැයි මා කල්පනා කරනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් දැනටමත් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් හරිගස්සා දී තිබෙනවා. ධීවර දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමාත් මාත් ධීවර කර්මාන්තය සහ ධීවර කාර්මිකයන් ගැන කිහිපවිටක්ම සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. ධීවර කාර්මිකයන්ගේ අඩුපාඩුකම් හරි ගස්සා දෙන්නට ධීවර අධ්‍යක්ෂතුමා මහත්සි ගන්නවා. ඒ වාගේම යාන්ත්‍රික බෝට්ටුත් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් සපයා දී තිබෙනවා. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයටත් කීපයක් ලැබී තිබෙන බව ප්‍රීතියෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. රු. 20,000ක් වටිනා බෝට්ටු දී තිබෙනවා. බෝට්ටු ගත් ඇතැම් අය බෝට්ටුවලට නියම විධියට මුදල් නොගෙවීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා. එසේ නොගෙවීමෙන් දෙපාර්තමේන්තුවට විශාල හිරිහැරයක් ඇති වෙනවා. පමණක් නොව, සමහර සුදුස්සන්ට ඒ බෝට්ටු ලබාදීමේ අවස්ථාවත් නැතිව යනවා. ඒ නිසා ඒ එන්නට තිබෙන මුදල් ලබාගැනීමට රජය යම්කිසි

ක්‍රියා මාගීයක් ගන්නවා නම්, ඒ මුදල් ආපසු ගැනීමට පහසු ක්‍රමයක් සකස් කරනවා නම්, මා හිතන හැටියට මිට වඩා බෝට්ටු සංඛ්‍යාවක් ධීවර කාර්මිකයන් අතරේ බෙදා දෙන්නට අපට පුළුවන් වෙයි. ගරු කථානායකතුමනි, රුපියල් 20,000ක් කියන මුදල දුප්පත් ධීවර කාර්මිකයන්ට ඉතාමත් විශාල මුදලක්. බෝට්ටුවක් ගැනීමට ඒ තරම් මුදලක් විසඳුම් කිරීම ධීවර කාර්මිකයන්ට කළ හැකි දෙයක් නොවෙයි. ඒ නිසා ඒ මිලද අඩු කිරීමට පුළුවන් ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම්, බෝට්ටු ලබා ගැනීමට මිට වඩා පහසු ක්‍රමයක් සකස් කළ හැකි නම් එය ඉතා යහපත්ය කියා මා කල්පනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂයේ—පෙබරල් පක්ෂයේ—මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙකු විසින්ම කියන්නා යෙදුනා, ඒ අයගේ පළාත්වලට මේ ආණ්ඩුවෙන් කිසිම දෙයක් කර දී නැත කියා. නමුත් දැන් මේ ලඟදී මාලු ටින් කිරීමේ කර්මාන්තශාලාවක් ලක්ෂ ගණනක් කෝටි ගණනක් වියදම් කර සකස් කර දී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අප එයට විරුද්ධ විය යුතුයි. ඊට වඩා දකුණු පළාතේ මාලු අල්ලනවා. ඒ පළාතට මාලු ටින් කිරීමේ කර්මාන්තශාලාවක් දෙනවා නම් දකුණු පළාතට ඒ විධියේ කර්මාන්තශාලා දෙකක් දෙන්න ඕනෑය කියා මා සිතනවා. අඩු ගණනේ එක කර්මාන්තශාලාවක්වත් දෙන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මා රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, දකුණු පළාතටත්—මා කියන්නේ නැහැ, මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයටම කියා—දකුණු පළාතේ ධීවර කර්මාන්තය තවත් දියුණු කිරීම සඳහා මාලු ටින් කිරීමේ කර්මාන්තශාලාවක් පිහිටුවා දෙන්නය කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විවාදයට සහභාගි වුණ විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කිහිප දෙනෙක්ම කිව්වේ මොකක් ද? අර සිංහල කියමනක් තිබෙනවා, උදේට නැත්නම් දවාලට පරිප්පුයි බතුවයි කනවා, රෑට බතුවයි පරිප්පුයි කනවා කියා. ඒ දෙකම එකයි. අන්න ඒ වගේ විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුනුත් නැගිට කිව්වේ එකම කාරණාවල්මයි. ඒ අය කියන්නේ පරණ වන්නම මයි. පරණ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.]

බෝලයමයි ගහන්නේ. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කිව්වා. නැති වුණ පෝලීම් ගැන කිව්වා. එහෙම නැත්නම් කරන්නට බැරි දෙයක් ගැන කියනවා. එහෙම නැතිව අපට අද වන තෙක්ම මේ විවාදයේදී අසාගන්න බැරි වුණා, අවවාදයක් වශයෙන් යම්කිසි දෙයක්. දැනමුතුකමක් විධියට කිසිම දෙයක් ගන්න බැරි වුණා. කිසිම මන්ත්‍රීවරයෙකුගෙන් දැනමුතුකමක් හෝ අවවාදයක් ලබා ගත නොහැකි වුණ බව කතාශාටුවෙන් වුවද කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කියනවා. රැකිරක්ෂා නැතැයි කියනවා. මාත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ කාලයේදීත් මේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට නොහැකි වූ බව මා මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි. ඒ කාලයේදීත් මේ ප්‍රශ්නය මේ විධියටම උග්‍රයි. එදා ජනගහනය දෙස බලන විටත්, ඒ වගේම අද ජනගහනය දෙස බලන විටත්, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයේ කිසිම වෙනසක් සිදු වී නැති බව පෙනෙනවා. නමුත් අද ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය දෙස බලන විට අපට පෙනී යනවා, අද හෙට බැරි වුණත් අපේ සංවර්ධන වැඩ නිසා තව අවුරුද්දක් නැත්නම් දෙකක් ගත වන විට විශාල සංඛ්‍යාවකට රැකිරක්ෂා දෙන්න අපට පුළුවන් වේවිය කියා. විශාල සංඛ්‍යාවකට රක්ෂාවල් දිය හැකි අන්දමේ ව්‍යාපාර රාශියක් අද ඇති කර ගෙන යනවා.

මේ අවස්ථාවේදී මා තවත් කරුණක් මතක් කරන්න කැමතියි. මා අද උදේ හික්කඩුවේ සිට එන විට මගේ මිත්‍රයෙක් මට කොමියුනිස්ට් ප්‍රගතිශීලී පක්ෂයේ මිත්‍ර කණ්ඩායමක්—ශාලු දිස්ත්‍රික්කයේ පිරිසක්—විසින් පළ කරන ලද දැන්වීමක් පෙන්වුවා. එය මේ ආකාරයි:

“කොමියුනිස්ට් සහ ප්‍රගතිශීලී තරුණ සමිති සම්මේලනයේ ශාලු දිස්ත්‍රික් සම්මේලන උළෙලට සැරසෙමු.

රක්ෂා දියව්, නැත්නම් ජීවනාධාර දියව්.”

ඔන්න කොමියුනිස්ට් පක්ෂය රක්ෂාවල් සොයන සැටි. “දියව්”. පන්සල්වලට ගොස් අත් දෙක බාදගෙන බද්දාමුදරා

—දෙවන වර කියවීම

වන්ට වදිනවා. නමුත් මේ විධියටයි කතා කරන්නේ. “රක්ෂා දියව්.” මා මෙය පෙන්වන්නේ විරුද්ධ පක්ෂයටයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Order please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදී, අ. හා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.

(திரு. டி. எ. திலகரத்ன)

(Mr. D. E. Tillekeratne)

ගරු කථානායකතුමනි, දිවා භෝජනය සඳහා විසිර යන්නට මන්නේ මා කතා කරමින් සිටියේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳවයි. කොමියුනිස්ට් හා ප්‍රගතිශීලී තරුණ සමිති සම්මේලනයේ දැන්වීම පිළිබඳව තවත් ස්වල්පයක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. මෙම දැන්වීම කියවාගෙන යන විට මෙසේ සඳහන් වී තිබෙන බව පෙනෙනවා:

“ශාලු දිස්ත්‍රික් සම්මේලන උළෙලට සැරසෙමු

‘රක්ෂා දියව් නැත්නම් ජීවනාධාර දියව්’”

මේ අන්දමට ඉතා කැන පිළිවෙලට දැන්වීම් පළ කර තිබෙනවා. මෙවැනි දැන්වීම් පළ කිරීම විරුද්ධ පාර්ශ්වයට කරන අපහාසයක්. එහි තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

“සටන පණ ගැන්වෙන දැවැන්ත පෙලපාලිය සමග පෙරමුණු නායක නායිකාවන් ඔබ අමතන යෝධ මහා ජනතා, රැලිය”

මෙම උළෙලට කොමියුනිස්ට් පක්ෂය විනා වෙනත් පක්ෂයක් සහභාගි වන්නේ නැතැයි මා සිතනවා. ඒ තරම් තරක අන්දමට මෙම පත්‍රිකාව මුද්‍රණය කර තිබෙනවා. එහි අන්තිමට මෙසේද පළ කර තිබෙනවා:

“සංගීත සංදර්ශනය හා මල් වෙඩි දර්ශනය”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

උලෙලට පසුව මේ විධියේ නොයෙකුත් විනෝදාංශ පැවැත්වෙන බවයි කියන්නේ. එහෙමයි ඒ උදවිය රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ. දහස් ගණන් මුදල් මල්වෙඩි වලට එහෙම වියදම් කරනවා. රැකිරක්ෂා නැති තරුණයන්ගේ රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන හැටි තමයි මේ.

ගරු කථානායකතුමනි, රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කතා කරන විට මා ඉතාමත් සංතෝෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි, ජාතික රජය මගින් කර්මාන්ත ජනපද රාශියක් ඇති කරගෙන යන බව. පල්ලෙකැලේ සහ ඒකල එවැනි ජනපද ඇති කර තිබෙනවා. ඒවාගේම යාපකේත් ඇති කර තිබෙනවා. ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ බුස්සේද කාර්මික ජනපදයක් ඇති කරගෙන යනවා. මෙම වැඩ පිළිවෙළ ගැන මා සන්තෝෂය පලකරනවා. මෙවැනි පියවර වල් ගැනීමෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ එම පළාතේ සිටින තුන් හාර දහසක් කම්කරුවන්ට සුදුසු විධියේ රැකී රක්ෂා ලබා දෙන්නටයි. එසේ නැතුව එක් අයකුට හෝ දෙන්නෙකුට යම්කිසි ආයතනයක රක්ෂාවක් ලබා දීම නොවෙයි, අපේ පරමාර්ථය. රජයේ ආයතනයක වේවා, පුද්ගලික ආයතනයක වේවා, වෙනත් මණ්ඩලයක වේවා, ලිපිකරු තනතුරුවලට හෝ වෙනත් යානාන්තර වලට දෙතුන් දෙනකු පත් කිරීම නොවෙයි, රජයකින් කළයුතු කාරිය. මේ අන්දමේ විශාල කර්මාන්තායතන රට සැමතැනම විසුරුවා හැරීමෙන් ගොවි ජනපද නොමැති, කාර්මිකයන්ටම නියමවෙව්ව පළාත් වල සිටින පිරිස්වලට විශාල සහනයක් සැළසෙනවා. විශේෂයෙන් දකුණු පළාත වැනි ප්‍රදේශවල මේවා පිහිටුවීමෙන් දහස් ගණනකට රක්ෂා ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමා කාගේත් විවේචනයට ලක් වන කෙනෙක්. මට මතකයි එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමති වශයෙන් සිටියදීත් එවකට සිටි විරුද්ධ පක්ෂයත් සෑම විටම එතුමාට චෝදනා එල්ල කළ බව. දැනුත් ඒ වාගේමයි. අපේ සිංහල කීමක් තිබෙනවා, හුඟක් වැඩ කළාම

හුඟක් බැණුම් අහනවාය, මදක් වැඩ කළාම මදක් බැණුම් අහනවාය, වැඩ නොකර සිටියොත් කොහෙත්ම බැණුම් අහන්නෙ නැත කියා. ඒ වාගේම ඉඩම් ඇමතිතුමා වැඩ කරන්න කරන්න එය විරුද්ධ පක්ෂයට විශාල හිසරදයක්; විශාල කැක්කුමක්. අප විමසා බැලුවොත් අපට පෙනී යාවි, විරුද්ධ පක්ෂයෙන් මෙම විවාදයට සහභාගි වුණ මන්ත්‍රීවරුන් සියයට 90 ක් චෝදනා එල්ල කෙළේ ඉඩම් ඇමතිතුමාට බව. එහෙත් එතුමා කළ වැඩ ගැන විමසා බැලුවොත් අපට කිසිම බියක් නැතුව කියන්න පුළුවන්, රට සංවර්ධනය සඳහා කෙරුණු වැඩවලින් දෙකෙන් පංගුවක්ම එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන් සිදු වුණ බව.

අද විදුලි බලය ගැන අපි ටිකක් කල් පනා කර බලමු. 1965-66 වර්ෂය ආරම්භයේදී ලංකාවේ තිබූ විදුලි බල ප්‍රමාණය මෙගාවොට් 181 යි. එහෙත් මෙගාවොට් 262 ක විදුලි බල ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. ප්‍රමාණය සියයක් පමණ වැඩි වී තිබෙනවා. තවත් අවුරුදු දෙකකින් තුනකින් ඒ ප්‍රමාණය මීටත් වඩා වැඩි කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ වැඩි කිරීමෙන් සංවර්ධන වැඩ, කුඩා කම්මාන්ත දියුණුව, කෘෂිකම් දියුණුව, ගෙදර දොර කටයුතු ආදී සියල්ලකටම එයින් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජන ලැබෙන බව මා විසින් සඳහන් කරන්න ඕනි.

තවත් ඉතාමත් වැදගත් සේවයක් ඉටු කෙරෙන අමාත්‍යාංශයක් තමයි ප්‍රවාහණ අමාත්‍යාංශය. ප්‍රවාහණ අමාතිතුමා නිසොල්මන්ව වැඩ කළත් ඉතාමත් ක්‍රියාකාරීව විශාල සේවයක් එතුමාගේ ඇමති පදවියෙන් මේ රටට සිදු වෙනවා. විශේෂයෙන් අද දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු පිළිබඳව බැලුවොත් 1965 ට වඩා විශාල දියුණුවක් තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. දුම්රිය සේවයේ නියුතු කම්කරුවන්ගේ නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳා තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවා. දුම්රියෙන් ගමන් කරන මගීන්ගේ සැපපහසුව තකා කටයුතු කර තිබෙනවා. හෝෂ්නාගාර සේවයක් ඇති කර තිබෙනවා. අලුත් ගෙඩිනැගිලි තැනීමෙන් දුම්රියස්ථාන වැඩි දියුණු කර තිබෙනවා. මගේ පළාතෙන් ස්ථාන කීපයක්ම ඒ ආකාරයට වැඩි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සී. ඊ. තිලකරත්න මයා.]

දියුණු කර තිබෙන බව මා සඳහන් කරන්නේ ප්‍රීතියෙන්. ඒ වාගේම අලුත් දුම්රිය යන්ත්‍ර ගෙන්වා තිබෙනවා. එතුමා ගෙන් අපට විශාල සේවයක් සිදු වුණු බව අප කවුරුනුත් පිළිගත යුතුයි. එපමණක් නොවෙයි. එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය විසින් ඇති කරන ලද නව ගුවන් සේවයට අයත් “ටයිඩන්ට්” නම් ගුවන් යානය අද පළමුවන ගමන අරම්භ කළ බව මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.—[බාධා කිරීමක්] විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට එය හිතාවට කරුණක් වෙන්න පුළුවනි. එහෙත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වය ආණ්ඩු බලය ලබා සිටිද්දී එවැනි ගුවන් සේවයක් තබා බරකරන්න සේවයක්වත් ඇති වුණායයි මා හිතන්නේ නැ. කලින් මදුරාසියට යාමට පැය දෙකක් ගත වූ ගමන දැන් මිනිත්තු 50 කින් යන්න පුළුවනි. බොම්බායට යාමට පැය 4 ක් ගත වූ නමුත් ටයිඩන්ට් අහස් යානාවෙන් ඒ ගමන පැය එකහමාරකින් යන්න පුළුවනි. මෙම ගුවන් ගමන් සේවයේ විශේෂාංගයක් නම් එහි සියලුම නිලධාරීන් ලාංකිකයන් විමයි. ලාංකිකයන්ටම මෙවැනි රැකියා දීම ගැන අප ඇමතිතුමාට විශේෂ ගෞරවයක් කරන්න ඕනැ.

බලපිටියේ මන්ත්‍රීතුමාද (ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.) මතක් කළ පරිදි, “ලෙවල් ක්‍රොසිං” හෙවත් දුම්රිය පාරවල් හරහා සාමාන්‍ය පාරවල් වැටුණු තැන්වලට ගේට්ටු දැමීම සම්බන්ධව අප අවුරුදු 50 ක් තිස්සේ කැගැසුවා. බොහෝ තැන්වල තවමත් ඊල් ගේට්ටු නැහැ. ඒ නිසා මරණ විශාල ගණනක් සිදු වෙනවා. මෙවැනි තැන්වලට ගේට්ටු දැමීම නිසා අමතරව දෙනුත් දෙන කුට රක්ෂාව දීම සඳහා මුදලක් වැය කරන්නට සිදු වන නමුත් ඒ මගින් සිය දහස් ගණනකගේ වටිනා ජීවිත බේරා ගැනීමට පුළුවන් විම වැදගත් කරුණක් බව මතක් කරන්න ඕනැ.

අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව ශිෂ්‍ය ගුරු වරුන් බඳවා ගන්නා පිළිවෙල සම්බන්ධව බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.) ඉතාම කැන විධියේ චෝදනාවක් එම දෙපාර්තමේන්තුවට එල්ල කළා. අප පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් අතට එම විභාගයේ ප්‍රතිඵල ලැයිස්තු ලබා දී අපට ඕනැ හැටියට එම පත්වීම් කරන

බව ඒ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා. එය අප හැම දෙනාටම එල්ල කළ චෝදනාවක්. එවැනි කැන චෝදනාවක් මෙම සභා ගර්භය තුළ කිරීම මන්ත්‍රීවරයකුට සුදුසු දෙයක්යයි මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. වරප්‍රසාද තිබෙන නිසා මෙම සභා ගර්භය තුළ දී ඔවුනි චෝදනා කළ හැකි වුවත්, පිටත දී ඔවුනි දේ කිව්වොත් ගුප්ත කරන්නට සිදු වන්නේ ගල්වලින් පමණක් නොව මුවිටිවල පුරවන ලද වෙනත් දේවලිනුයි. එතුමා කළ චෝදනාව ඒ තරමට නින්දිතයි. අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව අද විශාල පරිවර්තනයකට භාජන කර තිබෙන බව අප කවුරුනුත් දන්නවා. පැරණි අධ්‍යාපන ක්‍රමය වෙනස් කළ යුතු බව කවුරුනුත් පිළිගන්නවා. ඒ වෙනස කිරීමට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පුළුවන් තරම් විරිය කරනවා. එය ජාතික කටයුත්තක්. ආණ්ඩු පක්ෂයට පමණක් තනිව කළ හැකි දෙයක් නොවෙයි. ඒ සඳහා ආණ්ඩු පක්ෂයත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයත් එකතු වී සාකච්ඡා කොට නියම විධියේ සැලැස්මක් හා වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කර ගත යුතුයි. බොරු චෝදනා එල්ල කිරීම හපන්කමක් නොවෙයි.

ඊළඟට මා පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුයි. සමහර ගම්සභාපතිවරුන් අසාධාරණ බදු එකතු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන බව මා පළමුවෙන්ම කියන්න ඕනැ. ඇතැම් ගම්සභා ප්‍රදේශ දියුණු පළාත් වශයෙන් වෙන් කොට ඒ පළාත්වල දුප්පත් ජනතාවගෙන් අසාධාරණ බද්දක් අය කරනවා. රාත්‍රි කාලයට තමන්ගේ ගෙදර ලාම්පුව පත්තු කර ගන්නවත් මුදල් නැති උදවියට බදු ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ විධියේ ගම් කිහිපයක් මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේම තිබෙනවා. පරණ නීති රීති වෙනස්කර අළුත් නීතිරීති සකස් කළොත් මේ උදවිය බදුවලින් නිදහස් කර ඔවුන්ට සහනයක් ලබා දෙන්නට අපට පුළුවන් වෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. පරණ නීතිරීති ඉවත් කර අළුත් නීති පනවා පළාත් පාලන අංශයේ සංශෝධනයක් කිරීමට අපේ පළාත් පාලන ඇමතිතුමා ලොකු උත්සාහයක් දරන බව අප කවුරුත් දන්නවා. ඒ නිසා දුප්පත් ජනතාව තමා අසාධාරණ ලෙස බදු අය කිරීමේ මේ පැරණි ක්‍රමය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නවත්වා දුප්පත් ජනතාවට සහනයක් සැලසෙන නව බදු ක්‍රමයක් සකස් කිරීම කෙරෙහි එතුමාගේ අවධානය මා යොමු කරවනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාගෙනුත් එක්තරා ඉල්ලීමක් කරන්නට තිබෙනවා. වර්තමාන ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ සම්පූර්ණයෙන්ම සංශෝධනය කළ යුතුයි. දැනට අවුරුදු 10 කට පෙර තිබුණු ග්‍රාමසේවක කොට්ඨාශ අදත් ඒ විධියටම තිබෙන අතර, අද ගම් දියුණු වී ජනගහනය වැඩි වී තිබෙන නිසා සමහර ග්‍රාමසේවක කොට්ඨාශ එක ග්‍රාම සේවක නිලධාරියකුට පාලනය කරන්නට අමාරුයි. ගංවතුර ගලන සමහර ප්‍රදේශවල ජනගහනය අඩු වී තිබෙනවා. ඒ වගේම ජනපද ආදිය පිහිටුවීමෙන් සමහර ස්ථාන ප්‍රඵල් වී තිබෙනවා. මේ අනුව කල්පනා කර බලන විට ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ නැවත බෙදා වෙන් කළ යුතු බව මා මේ අවස්ථාවේදී ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

මා වැඩිදුර කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. ජාතික රජයට කිසි කරදරයක් නැති ව අවුරුදු 5 ක්ම නොකඩවා රාජ්‍ය කරන්නට පුළුවන්වීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය අපට මොන විධියේ අකුල් හෙළවත්, නොයෙක් තැන් වල 'කඩකප්පල්' ව්‍යාපාර ඇති කළත්, අපට ඒවාට මුහුණ පා ඉදිරියට යන්නට පුළුවන් වුණා. ඒ වගේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව ලබන මැතිවරණයේදීත් ජාතික රජය නැවත වරක් බලයට පත් වන බව අපට විශ්වාසයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට මෙය සිතහටට කරුණක් වුණත්, ලබන වර්ෂයේදීත් අපේ අයවැය කථාවට තමුත්තාත්සේලාට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිට ඇහුම්කන් දෙන්නට සිදු වන බව මා අවසාන වශයෙන් කියන්නට කැමතියි.

අ. හා. 2.18

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.
(මිහින්තලේ)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூண்—மிகிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුවේ පස්වෙනි අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාද

යට මටත් සහභාගි වන්නට ඉඩකඩ ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වන අතර එහිදී මටත් මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩකඩ සලසා දීම ගැන තමුත්තාත්සේට මගේ ගෞරවය පළමුකොටම පළ කළ යුතුව තිබෙනවා. තමන් එකම තැන ඉදගෙන පස්වෙනි අයවැය කථාවත් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපි කවුරුත් මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූති කරනවා. මමත් ගෞරව කරන්නට කැමතියි, විශේෂයෙන් ස්තූතිවන්න විශ්‍යය යුතුයි, ගරු අගමැතිතුමාට. ඒ ඇයි? එතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ලඟදී වෙනසක් ඇති වුණා. හිටපු සෞඛ්‍ය ඇමතිවරයා මාරු කරල තවත් ඇමතිවරයෙකු එතැනට දමල සංශෝධනයක් කළා. එහෙත් ඒ වෙනස අපේ මුදල් ඇමතිතුමාට සිදු නොවුණු නිසයි, වාර්තාවක් පිහිටුවමින් එතුමාට පස්වෙනි වතාවටත් මේ තත්ත්වය රැක ගත් ට පුළුවන් වුණේ. ඒ නිසා මුදල් ඇමතිතුමා එහාට මෙහාට නොපත්තා මෙතැන ම තබා ගැනීමෙන් එතුමාට පස්වෙනි අයවැය කථාවත් කරන්නට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා විශේෂයෙන් අගමැතිතුමාට මෙහිදී ස්තූතිවන්න වෙනවා.

අයවැය ලේඛනයකින් අපි කවුරුත් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ඉදිරි අවුරුද්ද අපි මොන විධියට ගත කරනවද කියන එකයි. දැන් අවුරුදු 4 ක් තිස්සේ මේ රටේ ජනතාව අයවැය කථාවලට සවන් දුන්නා. ඒවායේ රස හෝ තීරස විදගෙන අවුරුදු ගණනක් ජීවත් වුණා. මේ ආණ්ඩුවේ පස්වෙනි අයවැය ලේඛනයෙන්වත් මේ දුක් විඳින ජනතාවට යම් සහනයක් ලැබෙයි කියන එක්තරා විශ්වාසයක් ජනතාව තුළ තිබුණා. නමුත් ජනතාව බලාපොරොත්තු රහිතව ජීවත්වන බව මා කිව මතා නොවෙයි. එයට එක්තරා හේතුවක් තිබෙනවා.

තමුත්තාත්සේ දන්නවා, පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය ජනතාවට පොරොන්දු රාශියක් දුන් බව. එම පොරොන්දුවල තිබුණා, ඔබට හොඳ මනුෂ්‍යයෙක් වශයෙන් ජීවත්වන්න නම්, ඔබට නිවාසයක් ලබාගන්න නම්; ඔබට රැකියාවක් ගන්න නම්, ඔබට සැප පහසු අත්දැමින් ජීවිතය ගත කරන්නට නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඡන්දය දෙන්නටය කියා. එදා, අපේ රටේ ජනතාව 'ඔබට' කියන වචනය වැරදියට වටහා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පී. එම්. ජෙක් තෙන්නකෝන් මයා.]

ගත්තා. විශේෂයෙන්ම ජනතාව රැවටුණා ඔබ කියා අමතන්නේ අප සියළු දෙනාටම ය, එනිසා ගම්බද ජනතාව අලුත් පරිවෙෂ් දයක් බලාපොරොත්තුවෙමින් ජන්දය දුන්නා; එයින් එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණා. ඊට පසුව ජනතාවට තේරුම් ගියා ඔබ කියා කීවේ කාටද කියන කාරණය. එදා, එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඔබ කියා අමතා තිබෙන්නේ, මේ රටේ දුක් විඳින ජනතාවට නොව ඔවුන්ගේ පංක්තියේ උදවියටයි. ඔවුන්ගේ පංක්තියට අවශ්‍ය සැපපහසුකම් සලසා දුන්නා, ඔවුන්ගේ පංක්තියේ උදවියට රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා දුන්නා, ඔවුන්ගේ පංක්තියේ උදවියට අවශ්‍ය ලොරි, ජීප් රථ, මිනීමොක් රථ, විරුක්ටර් ගෙනැවිත් දුන්නා. දැන් මේ රටේ ජනතාව හොඳ හැටි අවබෝධ කර ගෙන තිබෙනවා, ජනතාවට අවබෝධ වී තිබෙනවා, එදා ඔබ කීවේ කාටද කියා. එම නිසා මිළඟ මැතිවරණයේදී, තමුත්තාත්සේලාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයෙහි ඔබ කියා සඳහන් කළොත් මහජනතාව පෙර මෙන් රැවටෙන්නේ නැති බව අවධාරණයෙන් මතක් කර දිය යුතුව තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය ආණ්ඩු පැවැති කාලය තුළදී, අයවැය ලේඛන සකස් කරන විට මා කවදාවත් ආණ්ඩු පක්ෂයක සිටියේ නැහැ. එය එසේ වුණත්, මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සිටියත්, මගේ කනට අසන්නට ලැබුනේ, මේ රටේ සිටින ධනපති පංක්තියෙන් අවශ්‍ය අයබදු අරගෙන පොදු ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් පිරිමසා ලත්තට ක්‍රියා කළ බවයි. එදා ඒ අන්දමට ක්‍රියා කළත් මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව ඔවුන්ගෙන් අය කළ ඒ බදු කපා හැර, අඩු වශයෙන් බල්ලන් ගෙන්වීමේදී අය කළ බද්ද පවා ඉවත් කර තමන්ගේ හිතවතුන්ගේ සැපපහසුකම්, අවශ්‍යතාවන් ඉටු කර දීමට ක්‍රියා කිරීමෙන් පසුව ආති වූ මුදල් අමාරුකම් පිරිමසා ගැනීමට විදේශ ණය ලබාගැනීමට සිදු වුණා. එපමණක් නොවෙයි, විදේශවලින් ලබාගත් ණය මුදල් වලින් ලොරි, ජීප් රථ, මිනීමොක් රථ, විරුක්ටර් ආදිය විවිහිස ක්‍රමය යටතේ සිය යට පණස් පහක මුදලක් ගෙවමින් ගෙන්වා ගැනීමට ඉඩ සලසා දුන්නා. මෙවැනි

කරුණු හේතුකොට ගෙන බඩු මිළ ඉහළ යාම නිසා අප රට ජනතාව ඉතාමත් අමාරු තත්ත්වයකින් ජීවත්වන අවස්ථාවකයි මෙම අයවැය ලේඛනය තමුත්තාත්සේලා සකස් කර ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, රජයේ මෙම ක්‍රියා කලාපය අපේ පොදු ජනතාව දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම අවබෝධ කර ගෙන තිබෙනවා. යම්කිසි පක්ෂයකට ආණ්ඩු බලය ලබා දෙන්නේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය, ගොවියාට එදිනෙදා මුහුණ පාන්න වන ප්‍රශ්න, වූක්ටර් කුලිය ආදී ප්‍රශ්න විසඳා දීමට යම්කිසි පියවරක් ගන්නවාය කියන බලාපොරොත්තුවෙන්. ආත්ත වශයෙන් උතුරු මැද පළාතේ ගොවියන්ට ලොරිවලින් එතරම් අවශ්‍යතාවක් නැහැ. ජීප් නැති වුණාට කමක් නැහැ. තමුත්තමන්ට ලැබෙන ආදායමින් කරදරයක් නැතුව ජීවත්වීමේ ක්‍රමයක් ඔවුන්ට අවශ්‍ය වෙනවා. එදා රුපියල් 23 ක් ව තිබුණු වූක්ටර් කුලිය අද රුපියල් 80, 85 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඔන්න ඔය කාරණා ගැන සිතන විට, වූක්ටර් සඳහා ගෙවියයුතු ගාස්තු, පෝර ලබා ගැනීම සඳහා යන මුදල්, වෙනත් උපකරණ සඳහා ගෙවියයුතු මුදල් ගැන කල්පනා කරන විට ගොවිරාළු ලාට අත්තිමට සිද්ධ වන්නේ ණය ගෙවා උකුණු ගහයි, බෝල් අත්තයි කර ගහ ගෙන ගෙදර යන්න.

අද, උතුරුමැද පළාතේ මෙවැනි තත්ත්වයකුයි ආති වී තිබෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි. මන්ත්‍රීකම මගේ රක්ෂාවක් නොවෙයි, මා ගොවිතැන් කරන ගොවියෙක්. මගේ අත්දැකීම් අනුවයි මා කියන්නේ. ආත්ත වශයෙන්ම අපේ රටේ ජනතාවට ජීවත්වන්න සිද්ධ වී තිබෙන්නේ මේ තරම් අහේනියකිනුයි. මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් පස්සෙ වූක්ටර් ගාස්තු තවත් වැඩි කර තිබෙනවා. වූක්ටර් මිල වැඩි කරන විට වූක්ටර් මුදලාලීලා අමතර මුදල ගෙවන්න ලැහැස්ති වන්නේ නැහැ. ඒ මුදල ගන්න අතික් පැත්තෙන් ගොවියාගේ බෙල්ල මිලිකනවා. එම නිසා තමුත්තාත්සේලා එක එල්ලේ ගොවියාට පහර නොගසුවත් තමුත්තාත්සේලාගේ ධනපති මිත්‍රයන්ට වාහන ගෙන්වා ගැනීමට, අතිකුත් ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට ඉඩදී ඒ අයගෙන් බද්දක් අය කරන විට ඔවුන්ගේ මඩියෙන් මුදල් දී බේරෙන්නේ නැහැ,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

අනික් පැත්තෙන් දුප්පත් මිනිහාගේ බෙල්ල මිටිකු ඒ මුදල ගන්නා බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රුපියල් මිල අඩු කළ නිසා එදා වී බුසලක සහතික මිල රුපියල් 14 කලා. ශත 80 ඒවා 14 ක් ගෙන බැලුවාම වෙන්තේ රුපියල් 11.20 යි. මේ අනුව වී බුසලක නියම මිල රුපියල් 11.20 යි. නමුත් මා කලින් සඳහන් කළ ද්‍රව්‍යවලට වැය කළ යුතු මුදල් ප්‍රමාණය ගැන කල් පතා කර බලන විට ගොවියා අද සිටින්නේ කොතැනද කියන එක අමුතුවෙන් පැහැදිලි කර දෙන්න ඕනෑ නැහැ. හාල් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා මේ රටේ විද්ශ විනිමය විශාල වශයෙන් පිට රටට ඇදී යනවාය, ඒක නවත්වා ගැනීම අපේ පරමාර්ථයය කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ අය කැගසනවා. මේ ආණ්ඩුවේ අදහස ඇත්ත වශයෙන්ම වී ගොවිතැන දියුණු කිරීම නම් වී මිල වැඩි කරන්නාය කියා මා මේ ආණ්ඩුවට යෝජනා කරනවා. එසේ කළොත් ගොවියා තව තවත් ධෛර්‍යමත් වී ගොවිතැන් කිරීමට පෙළඹෙන නිසා අපට අවශ්‍ය හාල් මෙහිම නිපදවා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා.

ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට පඩි වැඩි කරන්නට යන බව අපට දැනගන්නට ලැබුණා. අප ඒ ගැන විරුද්ධ නැහැ. මේ අය වැය ලේඛනයෙන් වී බුසලේ මිල රුපියල් දෙක තුනකින්වත් වැඩි වේය කියා ගොවි ජනතාව බලාපොරොත්තුව සිටියා. එහෙත් එය සිදු වුණේ නැහැ. මේ විධියේ ක්‍රමයක් යටතේ වී නිෂ්පාදනය කිරීමට සිදු වී තිබීම නිසා ඔවුන් අසහනයට පත් වී සිටිනවා; ඔවුන්ට ජීවත් වීමට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඔවුන්ගේ තත්ත්වය යහපත් කර ගැනීම සඳහා අය වැය ලේඛනය කෙරෙහි කිසිම බලාපොරොත්තුවක් තබන්නට බැරි බව අවබෝධ වීම නිසා ඔවුන් අද කළකිරීමට පත්වී සිටිනවා. පසු ගිය ආණ්ඩුව කාලයේදී ඉඩම් අක්කරයක් සඳහා අය කළ ශත පනහේ බද්ද අද රු. 4 දක්වා වැඩි වී තිබෙන බව අප මතක් කළ යුතුයි. මගේ අත්දැකීම අනුව කියන්නට පුළුවන්, මෙතෙක් කල් රු. 22.50 ක් ඉඩම් බදු ගෙවූ තිරප්පතේ එක්තරා පුද්ගලයකුට මැතකදී කරන ලද බදු වර්ග කිරීම නිසා රුපියල් 125 ක් ගෙවන්නට නියම කර

—දෙවන වර කියවීම

තිබෙන බව. මෙයින් සිදු වන්නේ දුක් විඳින ඒ ගොවි ජනතාව තව තවත් අසහනයට පත් වීමයි.

මේ රජය කාර්, ලොරි, ජීප්, මිනිමොක් ආදිය ගෙන්වූ බව තමුන්නාන්සේ දන් නවා. ඒවා ගෙන්වා බෙදා දුන්නේ කොහොමද? මගේ කථාව වැරදි නම් නිවැරදි කරවා ගන්නට මා කැමතියි. ඊයේ පෙරේදා වැක්සි සඳහා ගෙන්වන ලද කාර් මන්ත්‍රී වරුන්ගේ තෝනා මහත්වරුන්ගේ නම් වලින් වැක්සි වශයෙන් පාවිච්චි කරන බව ආරංචියි.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

නම් කියන්න; නම් කියන්න.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

මම නම් කියන්නේ නැහැ. ජීවිතයටම වැක්සි පාවිච්චි නොකළ අය දැන් වැක්සි දුවවනවා. ජීවිතයට වැක්සි එකක් පාවිච්චි නොකළ එප්පාවල ඩබ්ලිව්. පුංචිබණ්ඩා මුදලාලි මහත්මයාට, කහටගස් දිගිලියේ සී. ඒ. දිසානායක මුදලාලි මහත්මයාගේ පුතාට වැක්සි දීලා තියෙනවා. ජීවිතයට වැක්සි තිබුනේ නැති අනුරාධපුරයේ කීප දෙනකුටත් වැක්සි දී තිබෙනවා. මේ වැක්සි දෙන ක්‍රමය මොකක්ද? පන්දම්කාරයන් ගිහින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැඳුනම අවුරුදු 10 ක් තිස්සේ ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම අනුව ක්‍රියා කරනවාය යන කොන්දේසියකට අත්සන් අරගෙන වැක්සි දෙනවා. ඇමති තුමා එන විට වැක්සිය ඇමතිතුමා පසුපස යන්නට ඕනෑ. ඒ විධියේ වැඩ කිරීමේ පොරොන්දු උඩ වැක්සි දෙනවා. ලොරි දීම කෙරෙන්නේත් ඔය විධියටයි. තත්ත්වය මෙසේ තිබියදී දුප්පත් ජනතාව අසහන යෙන් පෙළෙනවා. මේ විධියෙන් යම් යම් පුද්ගලයන්ට උපකාර කර ලබන මැතිවරණ යේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඔවුන්ගේ උපකාරය ලබා ගන්නට බලාපොරොත්තුවෙනවා නම් එය නිහින ක්‍රියාවක් බව කියන්නට ඕනෑ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]

ගරු කථානායකතුමනි, තත්ත්වය මේ අන්දමට තිබෙද්දී එක්තරා කාරණයක් නිසා අප අගමැතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනැ. රාජාසන කථා විවාදයේදී අගමැතිතුමා පැහැදිලි කළා, තමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ එක්තරා ඇමතිවරයකුට විරුද්ධව අල්ලස් චෝදනා තිබෙනවාය, ඒ ගැන පරීක්ෂා කරනවාය කියා. ඒ ප්‍රකාශය ගැන ගරු අගමැතිතුමාට අප හිස නමනවා. අගමැතිතුමාගේ ඒ කථාවෙන් පසු මහජනයා අපෙන් අහනවා, කවිද ඒ ඇමතිවරයා කියා. ඒ නිසා අද කැබිනට් එකේ සිටින හැම ඇමතිවරයෙකුගේම නම තරක් වී තිබෙනවා. ඒ ඇමතිවරයා කවිද කියා නොදන්න නිසා හැම ඇමතිවරයකුම සැක කරනවා. පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද නමැති ලෝගුවෙන් වැසී ගෙන ඕනෑම වැඩක් කරන්නට පුළුවන්. කථානායකතුමාගේ අවසරය නැත්නම් පරීක්ෂණයට ඉඩක් නැහැ. [බාධා කිරීමක්] මා ගරු කථානායකතුමාගෙන් බැහැරව ඉල්ලනවා, මට විරුද්ධව අල්ලස් චෝදනාවක් තිබෙනවා නම් අල්ලස් කොමසාරිස්තුමා ඉදිරියට මාව යැවීමට අවසර දෙන්නය කියා. මා එයට ලැස්තියි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

කාටවත් විරුද්ධව අල්ලස් චෝදනාවක් ලැබී නැහැ.

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

අගමැතිතුමා කිව්ව එකයි, මම කිව්වේ.

අද උතුරු මැද පළාතේ තත්ත්වය ගැන මොහොතක් කල්පනා කර බලමු. වම්බා නියමිත විධියට නොලැබීම හේතුකොට ගෙන, පසුගිය මාස මෝසමේදී අපේ ගොවි ජනතාව කළ ගොවිතැන් පාලු වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ගොවි තාත්තාගේ පටන් අහිංසක ගොවි දරුවා දක්වා හැම කෙනකුගේම හාල් පොත් අද ආණ්ඩුව ආපසු අරගෙන තිබෙනවා. ජීවත් වන්නටත් බැරි තත්ත්වයකයි අද ඔවුන් ඉන්නේ. මහකනදරා ජනපදය, සාලියපුර, පානියංකඩවල, කෝපකුලම, ගල්කුලම, කලාත්තාව, කුරුන්දන්කුලම වැනි ප්‍රදේශ වල අය ජීවත් වන්නට බැරි තත්ත්වයකයි.

අද ඉන්නේ. ඔවුන්ට සහනාධාර ක්‍රමයක් ඇති කරන ලෙස නොයෙක් අවස්ථාවලදී කියා තිබෙනවා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ඒ අයට සහනාධාර නොදෙන්නේ ඇයි කියා මා දන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගේ ගොවිතැන් පාඨවීම නිසා ඔවුන්ට සහනාධාර දන්නොත් රජයේ වගා ව්‍යාපාරය අසාර්ථක වුණාය කියා—පහරක් වදිසි කියා—බයට සහනාධාර නොදෙනවාද මා දන්නේ නැහැ. මහ ජනතාව නම් කියන්නේ එයයි. කැකිරාව ආසනයේ හබදිවුල්වැව, පුස්දිවුල්වැව, මහ මිගස්වැව යන ගම්වලට මා මැන දී ගියා. මුළු ගමේම සිටියේ වයස අය දෙතුන් දෙනෙක් පමණයි. මිනිස්සු නැහැ. ගමේ අතික් අය කොහේ ගිහින්දයි මා ඇසූ විට කීවේ මී කොටන්න කැලවට ගිහිල්ලා කියලයි. ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් නැතිව කැලයට ගිහින් මී කොටලයි ජීවත් වන්නට බලන්නේ. මොන ආණ්ඩුවක් තිබුණත් ඔවුන්ට සහනාධාර ක්‍රමයක් සැලසීමට ආණ්ඩුවට යතුකමක් තිබෙනවා. පසු ගිය ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේ ඔය විධියේ අසහනයන්ට මහජනතාව පත් වූ අවස්ථා වල සහනාධාර වැඩපොළවල් ඇති කර ඔවුන්ට ජීවත් වන්නට ක්‍රම සලස්වා දුන්නා. අනුරාධපුර ප්‍රදේශයේ ආසන වැඩි ගණනක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ගොස් තිබෙන නිසා ඒ අහිංසක ජනතාවගෙන් පළිගන්නට මේ ආණ්ඩුව ඔවුන් වෙනුවෙන් යමක් නොකර සිටිනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඒ බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මැනදී ගොවි රජ වරුන් තේරීමකුත් කළා. ගොවිතැන් පාඨ වී මිනිසුන්ට කන්නත් නැහැ. එහෙත් ඔවුණු පලන්දනවා. මගේ ආසනයේ හිනුක්වැගම නමැති ගමේ තැනැත්තෙක් අක්කරයක් ගොවිතැන් කළා. ඒ අක්කරයේ ගොයම් පැහිමෙන් පසුව ඔහුට ලැබුණේ වී බුසල් 52 යි. එහෙත් පරීක්ෂා කිරීමට කැබැල්ල කපන විට වී බුසල් 148 කට ගණන් පෙන්වුවාලු. ඒ පුද්ගලයා කලාගම් පළාතේ තුන් වැනි ගොවි රජා හැටියට තේරී රුපියල් 300 ක තැග්ගකුත් ගත්තා. අන්නිමේදී ගොවි ණය ගෙවා ගන්නට බැරිව, හාල් පොත ආණ්ඩුව ඊට පසුව ඔහුට ජීවත් වන්නට ක්‍රමයක් නැතිව දුන් “සුම්කෝමෝ”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ඉලක්විටිකල් කොම්පැනියේ රුපියල් 4.50 ක වැටුපකට කුලී වැඩ කරනවා. ඔය විධියේ දූෂණ ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. ගොවීන් ධෛර්යමත් කිරීමට ඔවුනි දේ කරන එක හොඳයි. එහෙත් කළ යුතු ක්‍රමය ඕක නොවෙයි. තරඟයකට ගොවීන් 5 දෙනෙක් එක කොට්ඨාශයකට එනවා නම් ඒ එක එක ගොවියාගේ ඉඩමේ ගොයම් කපා එය පැහිමට අර 5 දෙනාම ගෙන්වන් නට ඕනෑ. තරඟයට සිටින 5 දෙනාම ඒ ඉඩම් කැබැලිවල ගොයම් කපා ගන්නා ගන්නවා නම් දූෂණයක් ඇති වන්නේ නැහැ. එහෙත් කරන්නේ එහෙම නොවෙයි. නිලධාරීන් දෙදෙනෙක් යනවා. ඒ නිලධාරීන් ගොවියා අල්ලාගෙන බෝතල යක් තබාගෙන අඩිය ගහනවා. අර අය අල්ලපු කුඹුරේ ගොයම් ටිකක් ගෙනැවිත් එයත් පාගා සියයට ගණන කියනවා. ඔවුන්ට කැමති ගණනක් ඔවුන් කියනවා. මෙතන තිබෙන්නේ ගොවීන් අතර තරඟ යක් නොවෙයි; නිලධාරීන් අතර තරඟ යක්. ඒ නිසා ඔය ගොවි රජුන් තේරීමේ ක්‍රමය සාර්ථක කර ගන්නට තම් තරඟයට ඉදිරිපත් වී සිටින ගොවීන් හැම දෙනාම එකට එක් කරගෙන එය කරන්නාය කියා මා මේ ආණ්ඩුවට කියනවා. එසේ කළොත් ඔය ඉලක්කම් නම් ආණ්ඩුවට ලැබෙන්නේ නැති බව පමණක් මා කියනවා. ඔන්න ඕකයි නියම තත්ත්වය.

ගරු කථානායකතුමනි, උතුරු මැද පළාතේ ගොවිතැන් යල් කන්නයට අතරින් පතර කළත් ඔවුන් එය කර ගෙන යන්නේ තරමක අමාරුවකින්. විශේෂයෙන්ම යෝදඇල පාමුල. මට අද ටැලිග්දම් පණිවුඩයක් ලැබී තිබෙනවා. මම එය කිය වන්නම් :

“මොරගොල්ලේගම අලුත් දඹෙවටන අලුතිනාරේගම වැඩකර ඇති කුඹුරුවලට වතුර ඒමට තොදී ඇල අවහිර කර කාගම ජනපදයට යන සුලස්ඵක වාරිමාරි නිලධාරීන් විසින් විවෘත කර ඇත. වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වන්න—ලේකම් අලුත් දඹෙවටන ගොවිකාරක සභාව—”

ගොවිතැන්වලට වතුර තොදී නිලධාරීන් මේ විධියට ගොවිතැන් විනාශ කිරීමට කටයුතු කරනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම උතුරු මැද පළාතේ අසරණ ගොවීන්ට කාගේ පිහිටක්ද කියා කල්පනා කර බැලිය යුතුයි.

අධ්‍යාපනය ගැන කල්පනා කර බලමු. අද උතුරු මැද පළාතේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ මුඛයට පත් වී තිබෙනවා.

සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු අද පවතින අධ්‍යාපන තත්ත්වය ගැන වර්ණනා කළා. මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට චෝදනා කරන්නේ නැහැ. එහෙත් එකක් කිව යුතුයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල තිබෙන තත්ත්වය නොවෙයි අප නියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල තිබෙන්නේ. උතුරු මැද පළාතේ ප්‍රධාන නගරය වූ අනුරාධපුරයට පැමිණ අධ්‍යාපනය ලබා ගන්නට ඒ ප්‍රදේශයේ දරුවන් සැතපුම් හයක්, හතක් පයින් ගමන් කරන්නට ඕනෑ. ඒ ප්‍රදේශයේ මාර්ග පහ සුකම් නැහැ. වාහන පහසුකම් නැහැ. ඒ නිසා දරුවන්ට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එදා අපේ දරුවන්ට ගමේ පාඨශාලාවෙන් අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර විභාගය දක්වා ඉගෙන ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා නගරයේ මහා විද්‍යාලයට ගියේ ඊට පසුවයි. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? අපේ වර්තමාන ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ පාඨශාලා ප්‍රතිසංවිධාන වැඩ පිළිවෙළ නිසා ගමේ පාඨශාලාවේදී 7 වැනි පංක්තියෙන් එහාට ඉගෙනීමක් ලබන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගමේ පාසලේ 7 වැනි පංක්තියෙන් එහාට ඉගෙනීමක් ලබන්නට වරප්‍රසාදයක් නොලබන ශිෂ්‍යයා වැඩි දුර අධ්‍යාපනයක් ලබන්නට වුවමනා නම් හැතෑප්ම හයක් අටක් මග ගෙවා නගරයේ මහා විද්‍යාලයට එන්නට ඕනෑ. ගමනාගමන පහසුකම් නැති අපේ ප්‍රදේශවල දරුවන්ට මෙය ලේසි වැඩක් නොවෙයි. ඒ නිසා ඒ බොහෝ දරුවන් 7 වැනි පංක්තියෙන් එහාට ඉගෙනීමක් ලබා ගැනීම නතර කර දමන්නට පෙළඹෙනවා. 7 වැනි පංක්තිය දක්වා ඉගෙන ගත් දරුවාගේ පියා ගොවියකු නම් ඔහුත් පියාත් සමඟ කුඹුරට යනවා. ඒ දරුවාගේ පියා කම්මල්කාරයකු නම් පුතාත් යකඩ තලන්තට පටන් ගන්නවා. පියා වළං තලන්තකු නම් පුතාත් ඒ රක්ෂාව පටන් ගන්නවා. මේ විධියට 7 වැනි පංක්තියෙන් එහා අධ්‍යාපනය කප්පාදු කිරීමට වැඩ පිළි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පී. එම්. කේ තෙන්නකෝන් මහා.]

වෙළඳාම යොදා ඇති හෙයින් අර බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. එච්. බණ්ඩාර මහා.) කීවාක් මෙන් 1956 න් පෙර මේ රටේ තිබුණු වැඩ වසම් ක්‍රමය යළිත් මේ රටේ ඇති නොවේදැයි ප්‍රශ්න කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අධ්‍යාපන සිය වස පිළිබඳව අද මුළු රට පුරාම උත්සව පවත්වනවා. කොතරම් උත්සව පැවැත්වූවත් අද දින උතුරු මැද පළාතේ පවතින තත්ත්වය ගැන සලකන විට අපට සතුටු වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. කොතරම් ජයට සියවස උත්සව පැවැත්වූවත් අපේ දරුවන්ට නියම අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. බොන්නට වතුර පොදක් නැතිව අද දරුවන් දහස් ගණනක් අනුරාධපුරයේත් උත්සව පවත්වනවා. ඇත්තෙන්ම ඒ දරුවන් මෙන්ම ඒ දරුවන්ගේ ගුරුවරුන්ද අද මහා අහේනියකට මුහුණ පා සිටිනවා. අගෝස්තු නිවාඩුවට කියන්නේ ග්‍රීෂ්ම නිවාඩුව කියලයි. ඒ කාලයේ පවතින අප හසු තත්ත්වය නිසා ගුරුවරුන් ගම් රට වල් බලා යන්නට ඕනෑ. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? වතුර නැතිව, ආහාර නැතිව, සැප පහසුකම් නැතිව අනුරාධපුර නගරයට වී සියවස උත්සව පවත්වන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. මේක මොන තරම් අහේනියක්ද?

පාඨශාලා ගොඩනැගිලි ගැන කල්පනා කර බලමු. මිහින්තලා විද්‍යාලයේ සියවස උත්සවයට ඊයේ පෙරේදා මාත් ගියා. ඒ පාඨශාලාවේ ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ට පමණක් නොව උගන්වන ගුරුවරුන්ටද වැසිකිළියක් නැහැ. එක පැත්තකින් ගුරුවරුන් කැළේට යනවා. අනෙක් පැත්තෙන් ළමයින් කැළේට යනවා. මෙය මොන තරම් ලජ්ජා විශ් යුතු වැඩක්ද? ඇත්තෙන්ම මේ ගුරුවරුන් වැඩ කර ගෙන යන්නේ මොන තරම් ලජ්ජා සහ ගත තත්ත්වයකින්ද? ඒ ගුරුවරුන් සහ ළමයින් වෙනුවෙන් වැසිකිළියක් දෙන්නට බැරි නම් කාටද ඒ තත්ත්වය ගැන සතුටු වන්නට පුළුවන් රසායනාගාර සහ අනෙකුත් ගොඩනැගිලි කිසිවක් පුසුගිය

කාලය තුළ අපේ කොට්ඨාශවල පාඨශාලා වලට ලැබී නැහැ. පාඨශාලාවල තිබුණු අඩුපාඩු ඒ විධියටම තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අනුරාධපුරයේ නුවර වැව යටතේ විශාල කුඹුරු යායවල් ගොවිතැන් කිරීමට සකස් කර තිබෙනවා. එහෙත් අනුරාධපුර නගරයේ සංවර්ධන වැඩ වල අවශ්‍ය ජලය නුවර වැවෙන් ගැනීම හේතුකොටගෙන ඒ වැව පහළ ගොවිතැන් සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ අසාර්ථක වී ගොස් තිබෙනවා. නුවරවැවේ ජලය අනුරාධපුර නගරයට ගැනීම වෙනුවට වෙනත් යෝජනාවක් ක්‍රියාත්මක කිරීම ගැන ආණ්ඩුව කල්පනා කළයුතුයි. මල් වතු ඔයට ඇළ වල් කීපයක් කපා අනුරාධපුරයට අවශ්‍ය ජලය ලබාගන්නට පුළුවනි. කතරගමට ජලය ගන්නා ආකාරයට මල්වතු ඔයෙන් අනුරාධපුරයට ජලය ලබා ගැනීමේ යෝජනා ක්‍රමයක් සකස් කළහොත් නගර වාසීන් 25,000 කට විශාල යහපතක් සැලසෙන්නා වාගේම ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදෙන ගොවියන්ට විශාල යහපතක් සිදු වෙනවා.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඊළඟ මූලික මැතිවරණ තුරුම්පුව මහවැලි යෝජනා ක්‍රමයයි. කවුරුනුත් අනුරාධපුරයට ගොස් කථා කරන විට නම් කියන්නේ තව අවුරුදු දෙකකින් වතුර ලැබෙන බවයි. ඒ නිසා උදලු මීට ගසා නගල්වලට පතකඩ ගසා ලැස්ති වී සිටීමයි, අවශ්‍ය වන්නේ. ඇත්තෙන්ම මේ විධියට කියා මිනිසුන් රවටන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපට ඉදිරිපත් කර තිබෙන පොත්පත්වලට අනුව, ලේඛනවලට අනුව මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩ 1970 දී ආරම්භ කර 1976 දී අවසන් වෙනවා. එහෙත් ඒ එහි මූලික පියවර පමණයි. එහෙත් මහවැලි ගඟේ කලාවැව යෝජනා ක්‍රමයට මුල් ගල තබා මේ උදවිය කියන්නේ තව අවුරුදු පහක් යන කොට රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳී යනවා පමණක් නොව වද පෙති දීම නවත්වා දමන්නට සිදු වන බවයි. මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය නිසා රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳී යනවා. ඊළඟට රක්ෂා තියෙනවා. මිනිසුන් මදි. මේ තත්ත්වය නිසා වද පෙති දීම නවත්වන්නට සිදු වෙයි. අගමැතිතුමා අනුරාධපුරයේදී එසේ කියා තිබෙනවා. දැන් වද පෙති දෙන නිසා මිනිසුන් අසහ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යෝජනා ක්‍රමය සාර්ථක වුණම රැකියා සඳහා මිනිසුන් විශාල ගණනක් වුවමනා නිසා ඒ අවස්ථාදී වද පෙනී දීම සම්පූර්ණයෙන්ම නවත්වනවාලු. ඒ ප්‍රකාශය අනුව මට ලොකු භයක් ඇති වුණා. ඒ අනෙකක් නිසා නොව මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමයට මිනිසුන් මදි වී, ඉන්දියාවට යවන්නට යන මිනිසුන් නොයවා මෙහිම රඳවා ගතිය යන සැකය නිසායි. මෙවැනි රැවටිලි කථාවලට උතුරු මැද පළාතේ ජනතාව රැවටෙන්නේ නැහැ. ඇලහැර හරහා අඹන් ගඟේ අදත් යන්නේ මහවැලි ගඟේ වතුරයි. දැනට අවුරුදු 13 කට අධික කාලයක සිටම සී. පී. ද සිල්වා මහතා ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බල ඇමති ධුරය දරනවා. එහෙත් මින්තෝරිය ජන්දදායක කොට්ඨාශයේ මැදිරි ගිරියේ ගොවි ජනතාවට වතුර සපයන්නට එතුමා අපොහොසත් වුණා. අවුරුදු 13 ක් තුළ මැදිරිගිරියේ ගොවි ජනතාවට වතුර සපයන්නට එතුමාට බැරි වුණා නම්, අවුරුදු 2 ක් තුළ උතුරු මැද පළාතට මහ වැලි ගඟේ වතුර ලබා දෙයි කියා අප බලා පොරොත්තු වන්නේ කොහොමද?

එපමණක් නොවෙයි. පසුගිය රජයෙන් නුවර වැවට පෝෂිත ඇළක් කැපුවා. වර්තමාන ඇමතිතුමාම පසුගිය රජය කාලයේදී ඒ ඇළ සැත්පසුම 4 ක් කැපූ නමුත්, එහි ඉතිරි සැත්පසුම 1/4 කපන්නට මේ රජයට අවුරුදු 4 1/2 ක්ම ගියා. එහෙත් එය කපා බැලුවාම වතුර එන්නේ නැහැ. ඉන්පසු පොම්පයක් දමා ඉක්මණින් ඇළ පිරව්වා. එසේ කොට වතුර අරින්න කීවා. ඒ විධියට වැඩ කර කුඩානෙලූබාවේ ඉඳු ගෙන ඇමතිතුමා කල්පනා කරන ගමන් කීවාලු, ඇරපු වතුර දැන් කොයි හරියේ එනවාද කියායි මා කල්පනා කරන්නේ කියා. එහෙත් වතුර කඳුලක්වත් ආවේ නැහැ. ඉංජිනේරු උන්නතයේ රැවටුවා. එහෙත් උතුරු මැද පළාතේ ජනතාව නම් රැවටෙන්නේ නැති බව මා කියන්න කැමතියි.

මෙවැනි කරදර මධ්‍යයේ ජීවත් වන උතුරු මැද පළාතේ ජනතාව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට නම් මොන විධියකින්වත් පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ

අයවැය ලේඛනය හොඳයි කියන්න. ජනතාවට ජීවත් වීමේ පහසුකම් සලකන්න ඕනැ. එහෙත් ඔවුන් ඉතා මහත්සියෙන් එදිනෙදා උපයා ගන්නා සුළු මුදල පවා වැය කර බඩු බාහිරාදිය ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඉතා අධික මිලකටයි. ගොවි තැන් කටයුතු සඳහා මේ රජයෙන් ඔවුන්ට කිසිම සහනයක් සලසා නැහැ. පසුගිය රජයෙන් සියයට 6 පොළියට ගොවි ණය ලැබුණත්, මේ රජය ඒ පොළිය සියයට 12 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ගොවි උපකරණවල මිලත් ඒ වැගේම බොහොම ඉහළයි. එසේ බොහොම අමාරුවෙන් ජීවත් වන ජනතා යක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් වන අපට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මේ ධනපති අයවැය ලේඛනයට සහාය දෙන්නට කොහෙත්ම පුළුවන්කමක් නැහැ.

අවසාන වශයෙන් මගේ කවි කථාව කරන්නට කලින්, වර්තමාන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවටත්, පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවටත් මා ස්තූති කළ යුතුව තිබෙනවා. මා කිසිම දවසක ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකුට සිටියේ නැහැ. මා ඒ ආණ්ඩුවලට ස්තූති කරන්නේ බෞද්ධයෙක් වශයෙනුයි. ඊයේ පෙරේදා රන් වැට විවෘත කිරීමේ උත්සවය තිබුණා. ආණ්ඩු දෙකෙන්ම මේ සඳහා ආධාර දී තිබෙනවා. ඒ උත්සවයට සහභාගි වන්නට මටත් අවස්ථාව ලැබුණා. අගමැති තුමා හා සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියත් ඒ උත්සවයට සහභාගි වුණා. දස දහස් සංඛ්‍යාත පිරිසක් ඒ මග දෙපස සිටියා. අගමැතිතුමාත්, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියත් තමන්ට පැවරී තිබුණු වැඩ කොටස් ඉටු කළා. ඒ වැඩ හමාර වුණාට පසුව සිදු වුණේ මොකක්ද? නායක හාමුදාරවෝ පඩුරක් හදාගෙන ආවා. ඒ පඩුර අගමැතිතුමා අතට දී කීවා, 1970 දී යළිත් බලයට එන්නට මෙය ගැට ගහන්නය කියා. එය ඇසී අගමැතිතුමාත් ගල් ගැහුණා. කොහොම වුණත් අගමැති තුමා එය ගැට ගැසුවා. එය වැරදි වැඩක් බව එතුමාට පසුව අවබෝධ වන්න ආති. කිසිම දේශපාලන පක්ෂයකට සීමා නොවුණු, මුළු ලෝක බෞද්ධ ජනතාවගේම පූජනීය චිත්තවත් වන මේ අසහාය බෝධි දෘමයන් වහන්සේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂ පක්ෂය බලයට පැමිණවීම සඳහා පඩුර ගැට ගහන ස්ථානයක් කර ගැනීම ගැන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[පී. එම්. කේ තෙන්නකෝන් මයා.]

මා කතාගාටු වෙනවා. මෙවැනි දේශපාලන කටයුතු සඳහා ජය ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේ උපයෝගී කර ගන්නවා නම් මා ඊට තරයේම විරුද්ධ වෙනවා. ජය ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේ අපක්ෂපාත බෝධින් වහන්සේ නමක්. මා තවත් කාරණයක් කියන්නම්. 1956 වර්ෂයේදී ජය ශ්‍රී බෝධින් වහන්සේ භාරව සිටියේ බුලත්කුලම දිසා පති තුමායි. එවකට අටමස්ථාන සභාවේ සභාපතිව සිටියේ එතුමායි. නමුත් එතුමාත් 1956 මහා මැතිවරණයෙන් පරාජය වූවා නම්, ජය ශ්‍රී මහා බෝධින් වහන්සේ දේශ පාලන කටයුතුවලට මැදහත් නොවන බව හොඳටම පැහැදිලියි. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී, රටේ ජනතාව රටට, ගරු අගමැති තුමාත් රටට පමුරු ගැට ගස්වනවා නම්, කවුරු කළත්, මොන හමුදරුවෝ කළත්, ඒක කැන ක්‍රියාවක් බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. මෙවැනි වැඩ කටයුතු දකින විට මුළු මහත් ජනතාව එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ක්‍රියාමාර්ගය පිළිකුල් කොට හෙළා දකිනවා. මිලිග මැතිවරණය පවත්වන්නේ කවදාද කියා රටේ ජනතාව බලාගෙන ඉන්නවා. එදා මැතිනිය උඩ මලුවට යන විට ජනතාව දුන් අත්පොල සන් හඬ ගැන කල්පනා කර බලන විට, මිලිග මහා මැතිවරණයේදී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ නාකත්වයෙන් මේ රටේ ආණ්ඩුවක් ඇති වීම සහතික බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. එය එසේම චේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මා දැන් මගේ කවි කථාව පවත්වන්නට අදහස් කරනවා.

කිරිපැණි වලින් රට උතුරමු කියා රැකි
පිළිවෙත කතානායක මැති හෙලා දැකි
මානා තිබෙන ඡන්දය අහුලනා කෙකි
අය-වැය ඉනාවකි අයවැය හිනා වකි

හිතයට තබා ගෙන අතළහ බව වන්දේ
ලෙඩ අලි නැගිටුවන්නට මෙන් මර නින්දේ
ගොරහැඩි දෙසුමකින් නැගු මළ බෙර සද්දේ
පුදුමය මුදල් ඇමතිඳු මෙහි ඉකි බින්දේ

කලිසම් කබා ඇඳගහන යාපහුව ඊ
ගැටසෙන අයත් දුටුවෙමු යන අයුරු මග
ධනපති බෙර පදය අනුවම රහන රහ
පෙන්විය හිඟකම තව ණය හිඟක වග

වගුරන කළු ගොවි කම්කරු පිරිස දුගී
බිය මුසු කමිනි ලැබ අසරණ බවෙක ඉගී
ඒවන මිලද ඇත එකසිය තිහට සිහි
ගරුතර මුදල් ඇමතිගෙ ඔළු ගෙඩිය දුගී

ජාතික ධනය රට පටවන රුදුරු යකා
බදුබර තැනිව අද වැජඹෙති හොඳට කකා
මැරියව මැරෙන උන් මින්පසු බඩට නොකා
කියමින් පෙන්නවා මුළු දිවයිනට කොකා

නැගුවත් වගා හඬ දුරලන පිරි පතය
වන්නියෙ කිසිම ගෙදරක නැත අත සතය
රටකැ අයට කෙළවන්නට කෙළි පොතය
මේවර ගැහැණු අරගත්තේ ඉල පොතය

රැකිබව විදෙස් විනිමය කී රැගෙන දිරි
දහලන දුබල පිරිසක් රට කරනු බැරි
මොරදෙති කතානායක මැති දෙසට හැරි
විමසම් කො හෙද අද ඇත්තේ ලදරු කිරි

නොදී ලදරුවන් හට කිරි කරන රට
අදි වගා පිළිවෙත රට ඉදිරි පිට
හදි හුනියම් එන මැතිවරණ යට
වැදි මියෙන වගනම් කිව හැකිය මට

රිදවා දමා පිඩිතයට දිළිඳු පෙල
රැකගත් අයුරු අපි දුටුවෙමු ගසෙහි මුල
දනපතියනට සෙන සලසා දෙසුම කල
රැක්කා මුදල් ඇමතිඳු හොර වෙළඳ පොල

කම්හල් පැවැත්තුම ගැන හිස් වවන ගොඩ
තිබුනා උලුප්පා අයවැය පොදිය උඩ
නැගුවත් මහත් අබිමානෙන් දුබල හඬ
මේ රටේ කෙරෙන්නේ අද හෙන ගහන වැඩ

අසරණ අභි-සක පිඩිතයගේ දුක
නොමඳත් රජය අති බිහිසුනු බයා නක
කම්හල් අයිතිකරුවන් මෙහි විජා තික
හේතු ව නොදන්නෙමි සියට අසු වක

“ බර්ලා ” නැමැති ඉන්දිය ධනවතකු ලවා
වියවා අනගි රෙදි බලනල ඔහුට දෙවා
කම්හල් පැවැත්තුවහොත් මේ රටට එවා
ඇඳගෙන වැටේ සැක නැහැ තුල්හිරිය පවා

හැට දහසක පමණ යන්තර වියන රෙදි
අසරණයින්ට බර්ලාගෙන පහර වදි
එය දක දක අභි-සක පිළිවෙතට බැදි
පුදුමය ඇමති බල පැටියකු පරිදි නිදි

එලවලු ගොවින්ගෙන් සත දෙක තුනට ගෙන
විකිනේ රාත්තල රුපියල්ටලට ගැන
මේවා සොයා නොබලන හත් හවුල පැන
පටසයි වගා දියුණුව ගැන රටට ව ණ

රජරට පළාතෙන් මහවැලි නදිය ගලා
යන්නට සලස්වන්නෙමු යයි දෙගොඩ තලා
බෙරිහන්දෙමින් දගලුමුත් ගිරිය පලා
පැවසූ ඇමති ඇත චේතිය රජකු වෙලා

මස් කිරි බටර් බිත්තර දරුවනට ගැමි
දෙන්නට ඉඩක් නැත දනපතියනට හිමි
බත්පත පරිප්පුද නැවතිනි වැදුනි බැමි
ඔක්කොම නිකම් ඇස් බැන්දුම් මෙවර නිමි

වෙහෙසි දුකට පත්වීමෙන් දිළිඳු කුලේ
අන්තිම දිළිඳු කම්කරුවා පහළ පෙළේ
සිහිබවුබකි බත නැතිමුත් තොලට කළේ
නැතිවම බැරි නියයි ඔහුහට දුමෙහි බලේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අදහස් ගෙනෙන කිවිදුට නැටවෙන
ලේඛකයාට සරසන පත් පිටු
හරබර ගැඹුරු අදහස් කොතෙකුත්
මොනවා නැති උනත් සිගරටටුව

පැන
ගැන
ගේන
ඕන

අපගේ කවින් ගත් කරුවන් දෙකොල
රදවන දුම්වැටියෙ මිල වැඩි කරන
අයවැය කිලටු පුස්තක රෙදි පොදිය
ජාතික රජය ගිනිබත් කල යුතුය

මැද
ලද
ඇඳ
බැඳ

ගරු ඇමතිකු අල්ලස් උගුලකට
ඇති බැව් දිනක් අගමැති මේ සබයේ
දනගත යුතුය රට ඒ උදවියගෙ
හොඳ නැහැ ඇසුර මහ වස ජාතියකි

වැටි
දිටි
හැටි
කොටි

කවුරුද ඔහුගෙ නම මොන ඇමතිදුද
පැවසිය යුතුය මෙහිදි වැඩි දුරට
ජඩකම් කළානම් ඔහු නිලබලය
පත්කළ යුතුයි අධිකරණය වෙතට

කියා
නොයා
නියා
එයා

නොසිතූ විලස බඳවා හැම අතින්
රැදවූ දෙනෙත උණු කුසුලැලි වලින්
පිරිසක් වෙසෙන දුකසේ අසරණුත්
මම මගෙ මිහින්තලයට දැන් හැරෙන්නේ

බැමි
තෙමි
ගැමි
නෙමි

පාලුයි කුඹුරුපිටි රජරට හතර
නැවෙයි නිදි පැදුරතුළ දහදියට
නැග එන අවට හිරු රැස්කඳ අපරි
අද නම් කාන්තාරයකට දෙවැනි

අත
ගත
මිත
නැත

වෙනද නිබු අද එහි නැති සහන
දස අත නගි කුසගිනි පිට නොයෙක
ඉවතට දමා මට නිබු සැනසුමක
තැබුවා වැන්න ගිණි කබලක් ඔළුව

වැඩ
හඩ
ඉඩ
උඩ

රෝහල මිහින්තලයේ ගව මඩු
ඔසු නැත ඇඳන් නැත මහ හිරිහැර
එය මහ විපතක්ය එය මහ විප
ඉවසා සිටින්නේ මැතිවරණය

වක්ය
යක්ය
තක්ය
තෙක්ය

පාසැල් ඇතත් වැසිකිලි පාසැලෙහි
සිසුනගෙ අවැසියාවට වන ගැබට
අඹතල දරුවනට ඇති කිරි සුවද
සැලකුම නරක නැත “ වස ඇමතිදුට

නොවේ
යැවේ
මුවේ
කැවේ ”

ගැමි දරුවනට හත්වැනි පන්තියේ
නැවතුනි ඉගැන්නුම දුන් තීරතේ
විපතක් කළ නිසා රජරට පලා
යනවා ඇමති යනවාමයි අපා

සිට
පිට
තට
යට

සැනසුම් දහය පහලොව මහ වනය
විදුහල්වලට යනි දරුවන් රිදෙන
වල්අලි රහති මහරැක අකු රිකිලි
දෙන්නට හොඳද පොඩිවුන්නට මෙවැනි

මැද
හද
බිඳ
වද

කිසි සේවයක් නැති මගෙ රජ රටට
පස්වසරකම කෙරුවාවල් දැනිනි
අනුමත කරන්නට අය-වැය කිසිම
පුළුවන්කමක් නැති බව කිව හැකිය

කොට
රට
පිට
මට

අ. හා. 2.53

එම්. එස්. අමරසිරි මයා. (හිනිදුම)

(ති.රු. எம். எஸ். அமரசிரி—ஹினிடும்மா)

(Mr. M. S. Amarasiri—Hiniduma)

ගරු කථානායකතුමනි, මිහින්තලේ
ගරු මන්ත්‍රිතුමාගේ කවි කතාවට පසුව
අයවැය ලේඛනයට පක්ෂව වචන සවලස
යක් කතා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන
මා සන්තෝෂ වෙතවා. මිහින්තලේ ගරු
මන්ත්‍රිතුමාගේ කතාවෙන් අපට තේරුම්
ගියේ, පසුගිය අවුරුදු 50 ඇතුළත මේ රටේ
ඇති වී තිබෙන ආර්ථික පරිහනියට
සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රජයට දෙස් පැවරිය
යුතු බවයි. මිහින්තලේ මන්ත්‍රිතුමා ඇතුලු
විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රිවරුන්ගෙන් මා
අහන්න කැමතියි, 1965 ට කලින් මේ රට
පාලනය කර ගෙන ගියේ, මේ රටේ වැඩ
කටයුතු කර ගෙන ගියේ, කොහොමද කියා.
ඒ කාලයේදී තිබුණ අසහනයන් ගැන ඒ
මන්ත්‍රිවරුන්ට දැන් මතක නැතිවී ගොස්
තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ කාලයේදී
මහජනතාවට තිබුණු අසහනයන්, බඩු
බෙදා හැරීම් ආදී අතිකුත් හැම කටයුත්
තකදීම මහජනතාව කොතරම් පීඩාවකට
පත් වී සිටියාද යන්න ඒ අයට අද අම
තක වී තිබෙනවා විය හැකියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජාතික
සංවර්ධනයක් ඇති කිරීම සඳහා ලංකාවේ
පළමුවරට අයවැය ලේඛන 5ක් ම ඉදිරි
පත් කළ අපේ ගරු මුදල් ඇමතිවරයාගේ
5 වෙනි අයවැය ලේඛනය ගැනයි අපි අද
විවාදයක් පවත්වන්නේ. මේ අයවැය
ලේඛනවලින් මේ රටේ ජාතික සංවර්ධන
ය අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද වැඩි දියුණු කිරීම
ට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. 1965 අවුරුද්
දේ සිටම අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද ජාතික
සංවර්ධනයේ ප්‍රගතිය කරා යාමට කටයුතු
යොදා තිබෙනවා. 1964 වර්ෂයේදී පැවති
සභාග රජයේ මුදල් ඇමතිව සිටි යටියන්
තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්.
පෙරේරා) එදා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත්
කරමින් මොකක්ද කිව්වේ? රට ආර්ථික
පීඩනයකට පත්ව තිබෙනවාය, ඉතාමත්
අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටින
කාලයක්ය, මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතිද්
දිසි මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්
න සිදුවී තිබෙන්නේ කියයි. 1964 දී ඒ
විධියේ තත්ත්වයක් තිබුණා නම්, 1965

[අමරසිංහ මයා.]

[අනපත්තු මයා.]

වර්ෂය වන විට රට ඊටත් වඩා භයානක තත්ත්වයක තිබුණ බව අපට තේරුම් ගත හැකියි. 1965 දී ජාතික ආණ්ඩුව මේ රටේ පාලනය භාර ගන්නා විට එදා රටේ තිබුණ තත්ත්වය ගැන මහජනතාව හොඳින් දන්නවා. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ජාතික සංවර්ධනය සඳහා මහජනතාව යොමු කරවමින් බදු මුදල් වශයෙන් ලබා ගන්නා මුදල් වැඩි කොටසක් සංවර්ධන කටයුතු සඳහා යෙදවීමෙන් අද රටේ සංවර්ධනයේ ප්‍රගතියක් ඇති වී තිබෙන බව ඒකාන්ත යෙන්ම කියන්න ඕනෑ.

දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය, රටේ සංවර්ධන ප්‍රගතිය, 1965 ට වඩා 1966 වර්ෂයේදී කෝටි 28 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. 1966 ට වඩා 1967 වර්ෂයේදී රුපියල් කෝටි 34 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. 1967 වර්ෂයට වඩා 1968 වර්ෂයේදී රුපියල් කෝටි 68කින් දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි වී තිබෙනවා. මෙම ජාතික නිෂ්පාදිතය වැඩි කිරීමට හේතු වුණු කරුණු රාශියක් තිබෙනවා.

කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන කටයුතු සඳහා වෙන අවුරුදුවලට වඩා ඉඩම් සංඛ්‍යාවක් මහජනතාව අතර බෙදා දී තිබෙනවා. ඒ බව මිට ප්‍රථම කථා කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථාවලින්ද කියැවුණා ගම් පුළුල් කිරීමේ කටයුතු සඳහාද ඉඩම් රාශියක් ලබාගෙන බෙදා දී තිබෙනවා. ජනපද ව්‍යාපාර, උස්බිම් ජනපද ව්‍යාපාර සහ තරුණ ගොවි ජනපද ව්‍යාපාර යනාදි යෙහි කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා විශාල මුදලක් පසුගිය අවුරුදු හතර ඇතුළතදී වැය කර තිබෙනවා. 1965-68 කාල සීමාව තුළ වී ගොවිතැන සඳහා අක්කර ලක්ෂ 3 කට වැඩි ප්‍රමාණයක් දුප්පත් ගොවි ජනතාව අතර බෙදා දී තිබෙනවා. ගොවි තැන්වලින් ලැබෙන අස්වැන්න වැඩි යෙන් ලබා ගැනීම පිණිස රසායනික පොහොර සහ නවීන ක්‍රම උපයෝගී කර ගෙන තිබෙනවා. ගොවීන්ට නවීන ක්‍රම අනුව උපදෙස් දීම නිසා අද රටේ වී නිෂ්පාදනය පසු ගිය කාලවලට වඩා—1965 ට ඉහතින් පැවතුණාට වඩා—දෙතුන් ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් උදා කර ගැනීමට, කෘෂිකාර්මික කටයුතු අතින් සංවර්ධනයක් ඇති කර

—දෙවන වර කියවීම

ගැනීමට ජාතික රජය පියවර රාශියක් ගෙන තිබෙනවා. ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ 1965 සිට 1968 අවසාන දක්වා අක්කර 61,000 ක් දුප්පත් ගම්වාසීන් අතර බෙදා දී තිබෙනවා. හිනිදුම ආසනයෙහි පමණක් අක්කර 2,000 ක් දුප්පත් ගම්වාසීන් අතර බෙදා දී තිබෙන බව ප්‍රති යෙන් කියන්නට කැමතියි. ගම් පුළුල් කිරීමේ කටයුතු සඳහා ධනපති වතු හිමියන්ගෙන් අක්කර 1,700 ගණනක් 1965-68 අතර ලබා ගෙන තිබෙනවා. හිනිදුම ආසනයේ වතුවලින් පමණක් අක්කර 400ක් පමණ අත්පත් කර ගෙන ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය යටතේ බෙදා දී තිබෙනවා. ජනපද ව්‍යාපාර වෙනුවෙන් 1965-68 දක්වා අක්කර 57,515ක් ජනපද කයන් අතර බෙදා දී තිබෙනවා. මේවායේ කට්ටිකරුවන් 20,000 ක් පමණ පදිංචි කරවා තිබෙනවා. ජනපදවල පදිංචි කරවන කට්ටිකරුවන්ට ගෙයක් තනා ගැනීම සඳහා රුපියල් 1,000 ක් ලැබෙනවා; තව තවත් ආධාර ලැබෙනවා. ජනපද දියුණු කිරීම සඳහා රජයෙන් මෙවැනි ආධාර සියල්ලක්ම දෙන අතර ජනපදික යන් 17,500 ක් පමණ ඒවායේ පදිංචි කරවා තිබෙනවා. විශේෂයෙන් දකුණු පළාතේ හිනිදුම ආසනයේ උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර සහ තේ ව්‍යාපාර යනාදිය ඇති කර තිබෙනවා. එසේම අළුතින් උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාර රාශියක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. අක්කර 1,500 ක් පමණ උස් බිම් ජනපද ව්‍යාපාරවලට වෙන් කර තිබෙනවා. ලංකාවේ ප්‍රථමවරට කුරුදු වගාව උස් බිම්වල ඇති කිරීම සඳහා හිනිදුම ආසනයෙන් අක්කර 600 ක් පමණ බෙදා දී වැඩ කටයුතු කර ගෙන යනවා. තරුණ ගොවි ව්‍යාපාර යනාදිය සඳහා රුපියල් කෝටි ගණනක් මුදල් වැය කරන නිසා ජාතික සංවර්ධනයේ විශාල ප්‍රගතියක් පසුගිය අවුරුදු 5 ඇතුළත ඇති වී තිබෙනවා. සෑම කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන කටයුතු සඳහා—විශේෂයෙන් පිරිසර ආසනවල පුවක්, කරදමුංගු සහ කුරුදු යනාදී වගාවන් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා—ජාතික රජයෙන් විශේෂ පහසුකම් සලසා දී තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

එසේම කර්මාන්ත සංවර්ධනය නිසා රටේ දියුණුවට හා ප්‍රගතියට විශාල සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. එක පැත්තකින් කෘෂිකාර්මික අතින් රට සංවර්ධනය කෙරෙන අතර අනික් පැත්තෙන් කර්මාන්ත සංවර්ධනය නිසා රටට අවශ්‍ය විදේශ විනිමය ඉතිරි කර ගන්නවා. ඒවාගේම කර්මාන්ත සංවර්ධනයෙන් විශාල පිරිසකට රක්ෂා සැපයීමට පුළුවන් වී තිබෙනවා. මේ අන්දමින් කටයුතු කිරීම නිසා ජාතික රජයේ ඉදිරි ගමන ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හෙමින් සිරුවේ ඉතා සිංග්‍රාකාරයෙන් දියුණුව කරා යන අතර ඊට අවහිර කිරීමට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් කොතෙකුත් චෝදනා එල්ල කළත් ඔවුන්ගේ එම උත්සාහයන් සම්පූර්ණයෙන්ම අසාර්ථක වන බව කියන්න කැමතියි. 1965-68 අතර මේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයේ නිමැවුම් රුපියල් කෝටි සියයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. එයින් පෙනෙන්නේ විදේශ විනිමය කොතරම් ප්‍රමාණයක් අප ඉතිරි කර ගෙන තිබෙනවාද, ඒවාගේම කර්මාන්ත සංවර්ධනය නිසා කොතරම් පිරිසකට රක්ෂා ලබා දීමට පුළුවන් වී තිබෙනවාද යන්නයි. 1965 දී ලංකාවේ කර්මාන්ත අංශවල වැඩ කරන මිනිස් දින ගණන 1,53,00,000 ක් තිබුණු අතර එය 1968 වන විට තුන් කෝටියක් දක්වා වැඩි වුණා. මේ කාලය තුළ ඒ තරම් උසස් ප්‍රගතියක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. මේ තරම් ශිංග්‍රාකාරයෙන් වැඩි දියුණු වන විට යම් යම් උදවිය තුළ යම් යම් ආකාරයේ අසහනයන් ඇති වීමට ඉඩ තිබෙනවා. ජාතික සංවර්ධනය කෙරෙහි හිත ඇති උදවිය එවැනි අවස්ථාවලදී හැකිතාක් දුර ඒවා ඉවසීමෙන් විඳ දරාගෙන රට වෙනුවෙන්, ජාතික දියුණුව වෙනුවෙන්, ජාතිය වෙනුවෙන්, අනාගත පරම් පරාව වෙනුවෙන් සංවර්ධන කටයුතු කර ගෙන යෑමට ඉඩ සලසා දිය යුතුයි.

1965 දී කර්මාන්තශාලාවලින් පුද්ගලයන් 56,000 කට රැකිරීම් භාවල් සපයා ඇති අතර 1968 වන විට කර්මාන්තශාලාවලින් රක්ෂාවල් සැපයුණු පිරිස එක් ලක්ෂයක් දක්වා වැඩි වී ගියා. වැටුප් සඳහා කර්මාන්තශාලාවලින් 1965 දී පඩි නඩි වෙනුවෙන් වැය කරන ලද මුළු මුදල රුපියල් කෝටි අටහමාරක් වුවත්, 1968

දී දහඅට ලක්ෂයක වැඩිවීමක් ඇති වුණා. කර්මාන්ත සංවර්ධනයේ නියම ප්‍රගතිය මොන තරම් උසස් අන්දමට, සාර්ථක අන්දමට, වැඩි දියුණු වී ගොස් ඇද්දැයි එයින් තේරුම් යනවා.

කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය මගින් මගේ කොට්ඨාශයේ තුනී ලැලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වැඩ අංශයක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. අක්කර 25,000 ක පමණ කැලා ප්‍රදේශයක් සංයුක්ත මණ්ඩලයට ගෙන එහි දැව කැපීමේ ව්‍යාපාරයක් පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ මගින් ජාතික ධනය විශාල ප්‍රමාණයක් ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් සැලසෙන අතර, විදේශ විනිමයත් බොහොම විශාල ප්‍රමාණයක් අපට ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ජාතික සංවර්ධනය සඳහා පසුගිය පස් වර්ෂය තුළ ජාතික ආදායමෙන් විශාල මුදලක් වැය කරන ලද බව තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්නට ඕනෑ. මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතුවල ප්‍රගතියක් නැතිව, කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන කටයුතුවල ප්‍රගතියක් නැතිව, කර්මාන්ත සංවර්ධන කටයුතුවල ප්‍රගතියක් නැතිව, දුක් විඳින ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය නගා සිටුවීමට අපහසු බව ජාතික රජය තේරුම් ගැනීම නිසා පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද සංවර්ධන කටයුතු සඳහා වැඩි වැඩියෙන් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. 1966-67 අදායම් වර්ෂයේදී කෝටි 60 ක් ජාතික සංවර්ධනය සඳහා වෙන් කළ අතර, 1967-68 වර්ෂයේදී කෝටි 63 ක්ද, 1968-69 වර්ෂයේදී කෝටි 69 ක්ද, ඉදිරි වර්ෂය, එනම් 1969-70 වර්ෂය සඳහා කෝටි 74 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක්ද වැය කරන්නට විධිවිධාන යෙදීමෙන් අපේ ආණ්ඩුව ජාතික සංවර්ධනය කෙරෙහි දක්වන ඉමහත් සැලකිල්ල පැහැදිලි වෙනවා. වාරිමාර්ග, විදුලි බලය, මංමාවත් ආදී නොයෙක් අත්‍යවශ්‍ය දේවල් ලබා දීම නිසා ගැමි ජනතාවගේ ජීවිත තත්ත්වය වඩා උසස් වීමට ඉඩ තිබෙනවා. මේ සඳහා පසුගිය අවුරුදු පහ තුළ වර්තමාන ආණ්ඩුව විසින් ගෙන යන ලද සුපරීක්ෂාකාරී වැඩ පිළිවෙළ නිසා ආර්ථික තත්ත්වයෙන් ඉතාමත් අමාරු අඩියක සිටි මේ රටේ ජනතාව වැටෙන්නට තිබුණු අමාරු තත්ත්වයෙන් බේරා ගන්නට හැකි වූ බව සන්නේෂයෙන් කියන්නට කැමතියි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[අමරසිංහ මයා.]

යම් යම් අවස්ථාවල අපේ ගැමි ජනතාව නොයෙක් විධියේ අසහනයන්ට පත් වී සිටි නමුත්, එන්ට එන්ටම ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය දියුණු වී තිබෙන බව මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) මොන විධියට කිව්වත් කවුරුත් පිළිගන්නවා. මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ රටේ ජනතාව ඉතාමත් දුක්ඛිත අභිංසක තත්වයක වැටී සිටිනවාය කීවා. එහෙත් වෙන දාට වඩා අද ගැමි ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් මට්ටමක පවතින බව එතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. සාමාන්‍ය වශයෙන් බඩුමුට්ටුවල මිල විකක් වැඩි වී ඇතත්, ආදායම් තත්ත්වයත් වැඩි වී තිබෙන බව කියන්නට පුළුවනි. 1964 වර්ෂයේදී යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ අය වැය ලේඛන විවෘදයේදී ජීවන ආකය ගැන කථාකරමින් එතුමා පෙන්වා දුන්නා ජීවන අංකය වැඩි වී තිබෙන අතර ජනතාවගේ ආදායම් තත්ත්වයත් වැඩි වී තිබෙනවාය කියා. අද අපටත් පෙන්නුම් කර දෙන්න පුළුවන් ජනතාවගේ ආදායම් තත්ත්වය මොන අන්දමින් වැඩි වී තිබෙනවාද කියා. දර්ශකය අනුව අපට පෙනී යනවා, 1960 වර්ෂයේදී ගොවියෙකුගේ ආදායම 106.5 ක් බව. එය 1964 දී 103.5 කට බැස්සා. ඒ කාලයේ මේ රටේ තිබුණ ආර්ථික පරිහාණිය නිසා ගොවීන්ගේ ආදායම් තත්ත්වය බැස්සා. 1968 වර්ෂයේ තත්ත්වය මොකක්ද? 114.3 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. එයින් පෙනී යන්නේ නැද්ද, ගොවියන්ගේ, ගම්වල ජනතාවගේ ආදායම් තත්ත්වය වැඩි වී තිබෙන බව?

එපමණක් නොවෙයි, වාණිජ හා වෙළඳ ආශයේ කම්කරුවන්ගේ ආදායම 1960 දී 123.8 යි. 1964 දී 118.4 කට බැස්සා. නමුත් 1968 දී 133.1 දක්වා වැඩි වුණා. මෙයින් පෙනී යනවා කම්කරුවන්ගේ ආදායම් තත්වයත් වැඩි වී තිබෙන බව. ආදායම් තත්ත්වය වැඩි වන විට ජීවන තත්ත්වය උසස් වෙනවා. වැඩි වැඩියෙන් බඩු ලබාගන්න යනවා. ඒ හේතුව නිසා අද යම් යම් අවස්ථාවල අසහනයන් ඇති වී තිබෙන්න පුළුවන්.

අද ලංකාවේ විවිධ කර්මාන්ත සඳහා පඩි පාලක සහ ඇති කර තිබෙනවා. පඩි පාලක සහ යටතේ ඇති කර්මාන්තවල කම්කරුවන්ගේ මූර්ත වැටුප් ආදායම ගණන් බැලූවොත් 1960 දී 108 ක් බව දර්ශකවලින් පෙනී යනවා. එය 1964 දී 105 දක්වා අඩු වී තිබෙනවා. 1968 දී 116.3 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. ලංකාවේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ මූර්ත වැටුප් ආදායම 1960 දී 126 යි. එය 1964 දී 116 දක්වා වැඩි වුණා. 1968 දී 134 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා.

ඉතුරු කිරීම් සම්බන්ධව මහා බැංකුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන බලන විට 1964 දී තැපැල් කන්තෝරු සේවිංස් බැංකුවේ තැන්පත් කරුවන් 1,54,472 ක් සිට තිබෙනවා. 1968 අවසානයේදී සිටින තැන්පත්කරුවන්ගේ ප්‍රමාණය 1,71,437 යි. ඒ අනුව අපට පෙනී යනවා, තැන්පත්කරුවන් 17,000 ක් පමණ වැඩි වී තිබෙන බව. ඔවුන්ගේ තැන්පත් ප්‍රමාණය 1964 දී කෝටි 8.15 යි. 1968 දී කෝටි 9.8 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. මෙයින් පෙනී යනවා ගම්බද ජනතාව වැඩි ආදායමක්ද ලබාගෙන තිබෙන අතර එයින් සැහෙන මුදලක් ඉතුරු කිරීමටද ඔවුන් පෙළඹී තිබෙන බව.

1967 දෙසැම්බර් මාසයේදී කරන ලද රුපියලේ අගය අඩු කිරීම නිසා විශේෂ දීමනා වක්ද රජය විසින් රජයේ සේවකයන්ට දෙන්න යෙදුණා. ඒ සහනය වෙළඳ ආශයේ සේවකයන්ටද ලැබුණා. මෙම අය වැය ලේඛනයෙන් රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කර තිබෙනවා. ලංකාවේ මිට පෙර කීප වතාවක්ම රජයේ සේවකයන් නොයෙකුත් අන්දමින් කෑ කසා වෘත්තීය සමිති මගින්ද ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරන ලද නමුත්, කිසිම රජයක් එයට ඇහුම්කන් නොදුන් අතර, ජාතික රජය පමණක් සේවකයන්ගේ වැටුප් පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇතුළුව, වැටුප් කොමිෂන් සභාවක් පත්කර ලබාගත් වාණිජ අනුව ලංකාවේ සියලුම රජයේ සේවකයන්ට සැනසීමක් ලබා දෙන්නට කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ නිසා ජාතික රජය වියදම් කරන මුදල් රටේ ජනතාවගේ සුභසිද්ධිය තකාම රටේ සංවර්ධනය සඳහාම වියදම් කරන බව රටට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, දැන් අවුරුදු පහක් ගත වීත් එකම මුදල් ඇමතිවරයෙකුටම රජයේ අද තව වඩා තුරුන් ඉදි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ගෙන අවුරුදු 5 ක් කුළ අය වැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්කම ලැබුණේ. 1965 න් එහා කාලය ගැන බලන විට, අවුරුද්දකට මුදල් ඇමතිවරුන් දෙදෙනා බැගින් සිටි බව අපට පෙනෙනවා. එයින් මොකද වුණේ? මුදල් ඇමතිවරුන් ගේ වැඩ පිළිවෙලවල් හා ප්‍රතිපත්ති වෙනස් වීම නිසා මේ රටේ ආර්ථික දියුණුව ක්‍රමයෙන් නැති වී ගියා. මේ රට ඉතාම අමාරු තත්ත්වයකට වැටුණා. ජාතික රජය විසින් මේ රටේ දැන් ඇති කර තිබෙන කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන ප්‍රගතිය නිසා විදේශ රටවලින් ජාත්‍යන්තර බැංකු වලින් වැඩි වැඩියෙන් අධාර මුදල් හා ණය මුදල් ලබා ගැනීමට අපට පුළුවන් වී තිබෙනවා. රටේ සිග්‍ර සංවර්ධන ප්‍රගතිය සඳහා මේ රජය විසින් ගෙන තිබෙන පිය වරවල් මොනවාද යන වග මේ අයවැය විවාදයේදී තමුන් නාත්සේව දැනගන්නට ලැබුණා. එහෙත් මේ කටයුතුවල යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට ඕනෑ. යම් යම් දෙපාර්තමේන්තු මගින් අපගේ සංවර්ධන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සමහර දෙපාර්තමේන්තුවල යම් යම් අඩුපාඩුකම් ඇති වෙනවා. ඒවා සම්පූර්ණ කර ගැනීමට අවශ්‍ය පියවරවල් ඒ ඒ අමාත්‍යාංශ විසින් ගන්නවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ගාලු දිස්ත්‍රික්කයට බල පාන ප්‍රශ්නයක් වන ගිං ගඟ යෝජනා ක්‍රමය මේ වර්ෂයේ ආරම්භ කිරීමට විධිවිධාන යොදා තිබීම ගැන වාරිමාර්ග අමාත්‍යාංශයට විශේෂ යෙන් ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මෙය ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ හැම දෙනාටම සන්තෝෂ විය හැකි කරුණක්. පසුගිය කාලය තුළ නොයෙක් විධියේ විමර්ශන පවත්වා මේ වර රාජ්‍ය කථාවට ගිං ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ඇතුළත් කිරීම නිසා එය මේ වර්ෂයේම ආරම්භ කිරීමට පුළුවන් වුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් ඉඩම් වාරිමාර්ග හා විදුලි බල අමාත්‍යාංශය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අප ඉතාම සන්තෝෂයෙන් අනුමත කරනවා. මෙම යෝජනා ක්‍රමය ඉතාම ඉක්මනින් ආරම්භ කිරීම ගැන ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානයට මා මේ අවස්ථාවේදී යොමු කර වනවා.

අද අපේ රටේ තේ වෙළඳාම, විශේෂ යෙන්ම පහත රට තේ වෙළඳාම, ඉතා දුර්වල තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. තේ අපනයනය කිරීමේදී ඇති වන යම් අඩුපාඩුකම් නිසාත්, තේ මිලට ගන්නා රටවල් සමග හරියාකාර සම්බන්ධකම් ඇති කර නොගැනීම නිසාත්, අද අපේ තේ මිල පහළ බැස තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය මග හරවා ගැනීමට සෑම රජයක්ම විශේෂ ප්‍රයත්නයක් දැරුවා. මේ රජයත් ඉතාම උනන්දුවෙන් මේ ගැන කටයුතු කරනවා. එහෙත් පහත රට තේ සම්බන්ධයෙන් අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය නිසා පහත රට කුඩා තේ වතු හිමියන් ඉතාම අසීරු තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනවා. කුඩා තේ වතු පාලනය කිරීම ඉතාම අමාරු වී තිබෙනවා. මේ ගැන වෙළඳ ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි. කුඩා තේ වතු හිමියන් මේ අමාරු තත්ත්වයෙන් ගොඩ ගැනීම සඳහා එතුමා පසුගිය කාලය තුළ නොයෙක් වර යම් යම් අලුත් යෝජනා ක්‍රම ඇති කළත්, එයින් සැහෙන ආධාරයක් හෝ සහනයක් හෝ ඒ තේ වතු හිමියන්ට මෙතෙක් සැලසී නැහැ. විශේෂයෙන්ම, උස් බිම් ජනපද වල සිටින අක්කරය දෙක බැගින් ඇති කුඩා තේ වතු හිමියන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඉතාම අසීරු අවස්ථාවකටයි. තේ දළවල මිල ශත 15 ට බැස තිබෙනවා. එය ශත 25 ක් වත් වෙනවා නම්, යන්නම් තමන්ගේ තත්ත්වය රැක ගෙන තේ වතු තබන්නා කර ගන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් වෙනවා ඇති. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති කර ගැනීමට වෙළඳ ඇමතිතුමා අවශ්‍ය පියවර ගන්නවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

මිලට රබර් වගාව සම්බන්ධවත් වචනයක් කිව යුතුයි. ජාත්‍යන්තර වෙළඳ පොළේ රබර් මිල හොඳ තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන නිසා ලංකාවේ රබර් මිලද හොඳ අතට හැරී තිබෙනවා. මේ නිසා කුඩා රබර් වතු හිමියන්ට විශාල සහනයක් සැලසී තිබෙන බව රබර් වගාව ඇති ප්‍රදේශයක කෙනෙකු වශයෙන් මට කියන්නට පුළුවනි. පසු ගිය දිනවල මගේ කොට්ඨාශයේ රබර් මිලට ගැනීමේ ගබඩාවක් පිහිටුවීම නිසා ප්‍රදේශයට විශාල සේවයක් සිදු වුණු බවද මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. තවත් ගබඩාවක් ඉදි කිරීමට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[අමරසිංහ මො.]

ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කර තිබෙනවා. එය ද ඉතා ඉක්මණින් ආරම්භ කරන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අද අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන ඉතා බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් නම් රැකියා නොමැතිකමේ ප්‍රශ්නයයි. මෙය මේ රජයට පමණක් සීමාවූවක් නොවෙයි. පසුගිය රජය පැවති කාලයේදීත්, ඊටත් පෙර තිබුණු ආණ්ඩු කාලවලදීත්, මේ ප්‍රශ්නය උග්‍රව පැවතුණා. රැකියා ලබා ගැනීමේ අපහසුතාවන් රැකියා ලබා ගැනීමේ අපහසුකමත් නිසා අද තරුණයන් තුළ මානසික අසහනයක් ඇති වී තිබෙනවා. පසුගිය අර්ධ ශත වර්ෂය තුළ පැවති අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වරදින් රටේ අවශ්‍යතාවන්ට ගැලපෙන පිරිසක් මේ රටේ ඇති නොවීම මීට හේතුවයි. රටේ අවශ්‍යතාවන්ට ගැලපෙන, රටේ ආර්ථික පරිසරයට සරිලන, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවන්නට අවශ්‍ය, කාර්මිකයන්, විද්‍යාඥයන්, ඉංජිනේරුවන් වැනි පුද්ගලයන් බිහි කරන අංශවල අධ්‍යාපන ක්‍රමය සැහෙන තත්ත්වයක නොතිබුණු නිසා අද මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙනවා. මේ පිළිබඳ සම්පූර්ණ වගකීම අවුරුදු 5 ක් රට ආණ්ඩු කළ අප වෙත පැවරීම වැරදියි. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී ඇති වුණු ප්‍රශ්න එකතු වී අද ජාතික රජයට බැරෑරුම් රැකියා ප්‍රශ්නයකට මුහුණපෑමට සිදු වී තිබෙනවා. රටේ කෘෂිකර්ම අංශය පමණක් දියුණු කිරීමෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට පුළුවන්කමක් නැහැ. කර්මාන්ත සංවර්ධන අංශයෙන් විශාල පිරිසකට රැකියා සැපයීමට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති වෙත්ම, ඇති වෙත්ම, ඒ වාගේම කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් මේ රටේ ඇති වෙත්ම, ඇති වෙත්ම, වැඩි වැඩියෙන් රැකියා ලබා දීමට ඉදිරි කාලයේදී හැකි වෙනවා. මහවැලි ගඟ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය, ගිංගඟ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය ආදී විශාල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමවල වැඩ කටයුතු සඳහා සාමාන්‍ය කම්කරුවන්, වඩුවන්, පෙදරේරුවන්, කාර්මිකයන්, ඉන්ජිනේරුවන්, ඔවර්සියර්වරුන්, ලිපිකරුවන් ආදී හැම අංශවලින්ම සේවකයන් වුවමනා වෙනවා. ඒ අවස්ථාව වන විට සැහෙන ප්‍රමාණයකට රැකියා ලබා

දීමට පුළුවන් වෙනවා. ඒ විධියට කර්මාන්ත හා කෘෂිකර්මාන්ත ප්‍රගතියක් ඇති නොකළොත් රැකියා ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට අපොහොසත් වෙනවා. රැකියා ප්‍රශ්නය මීට වඩා උග්‍ර තත්ත්වයකට පත් වුණොත් ලංකාවේ විශාල කල කෝලාහල ඇතිවී, තරුණයන් අතර මානසික අසහනයක් ඇතිවී, ඔවුන් දරදඩු හිතුවක්කාර ක්‍රියාවල යෙදෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. රැකියා ප්‍රශ්නය විසඳීම ජාතික රජයට අවුරුද්දකින්, දෙකකින් තැන් නම් අවුරුදු හතරකින්, පහකින් කළ හැකිකමක් නොවෙයි. ක්‍රමයෙන් රටේ ඉතිරි වන මුදල් ප්‍රමාණය සංවර්ධන කටයුතුවල යොදවා ඒ වගේම ජාත්‍යන්තර අරමුදල් වලින් ලැබෙන මුදල් පහසුකම් රට සංවර්ධනයෙහි යොදවා කටයුතු කරන අතර මේ ප්‍රශ්නයන් විසඳෙන්නට අවස්ථාව සැලසෙනවා ඇති.

ඊළඟට ජනපද ව්‍යාපාරවල කුඩා තේවතු වගා කරගෙන සිටින සුළු තේවතු හිමියන්ට අද මුහුණපාන්නට සිදු වී තිබෙන දුක් කරදර මතක් කළයුතුව තිබෙනවා. ජනපදවල ජීවත්වෙන කුඩා තේවතු හිමි කට්ටිකරුවන්ට ඔවුන්ට නියමිත බදු පවා ගෙවා ගන්නට බැරී අමාරු තත්ත්වයක් අද පවතිනවා. ඔවුන්ට සහන සැලසීමක් වශයෙන් පසුගිය අවුරුදු 3 ඇතුළත ඔවුන්ගෙන් අයවිය යුතු බදු සම්පූර්ණයෙන්ම කපා හැරිය යුතු යයි අපි ගාල්ලේ දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධ කරන කාරකසභාවේදී තීරණයක් ගත්තා. එය ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ කාරුණික අවධානයට යොමු වෙනවා ඇතැයි අපි විශ්වාස කරනවා. 1968 අවසානය දක්වා සුළු තේවතු හිමි ජනපදිකයන්ගෙන් අය විය යුතු වාර්ෂික බදු මුදල් කපා හැර තේදළුවල මිළ පහළ බැස තිබෙන ඒ අවස්ථාවේදී ඔවුන්ට සහනය සලසන ලෙස විශේෂයෙන්ම අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ක්‍රියාවේ යොදන වගා රක්ෂණ ක්‍රමය යටතේ අපේ පළාත්වල සමහර ගම්වල එක්තරා අසහනයක් ඇති වී තිබෙන බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. සමහර ගම්වල වගා, රක්ෂණ ක්‍රමයට යටත් අතර සමහර ගම්වල වගා, රක්ෂණ ක්‍රමයට යටත් නැහැ. කුඹුරු පහත ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඒ ඒ කාලවලදී ඇතැම් ගම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

රාශියක් එයින් ඇත් කර තිබෙනවා.

ඒ හේතුව නිසා කෘෂිකර්මාන්ත කටයුතු වල නිරතව සිටින ගොවියාට අද ලොකු අසහනයක් ඇති වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම උනන්විටිය, අළුත්තානායම් ගොඩ, උඩවැලිවිටිය, පරණ තානායම්ගොඩ යන ගම්, වගා රක්ෂණ ක්‍රමයට ඇතුළත් කර තැනි බැවින් එම ප්‍රදේශද වගා රක්ෂණ ක්‍රමය යටතට ගන්නා ලෙස එම ප්‍රදේශ වල ඇති ගොවි කාරක සභා විසින් ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වා යවා තිබෙනවා; ඒවාගේම කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාටත් දන්වා යවා තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානයට ලක් වෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගැ. කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දැඩි විවේචනයට අපේ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ලක් වුණා. මොන අන්දමට ඒ මන්ත්‍රීවරුන් විවේචනය කළත් අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි ප්‍රතිසංවිධානයක් ඇති වී තිබෙන බව අනිවාර්යයෙන් පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංවිධාන ඇති වුණු හැම අවස්ථාවකදීම මේ අන්දමට විවේචන, මේ අන්දමට දෙස් දක්වීම ඒ ඒ වකවානුවලදී සාමාන්‍යයෙන් සිදු වූ දෙයක්. පළමුවන වරට නිදහස් අධ්‍යාපන පනත ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ දීද, එවකට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වශයෙන් සිටි සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන්නන්ගර මහතා දැඩි ලෙස විවේචනයට ලක් වුණා; එතුමාට අප්‍රමාණ දොස් නැගුවා. එතුමා ක්‍රියාත්මක කළ නිදහස් අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵල අද මේ රටේ ජනතාව භුක්ති විදින නිසා එහි ප්‍රතිඵල දක්නට ලැබී තිබෙන නිසා එතුමා ගත් පියවර ජනතාව ගෙන් සියයට අනූනවයක් අද අනුමත කරනවා. ඒ වාගේම ගැ. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා දැන් ඇති කරන අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංවිධානයේ ප්‍රතිඵල දැක ගැනීමට පුළුවන් වන්නේ තව අවුරුදු හත අටක් ගියාට පසුවයි. ඒ කාලය වන විට අද තිබෙන තත්ත්වයට වඩා වෙනස් තත්ත්වයක් ඇති වන බව නියම වශයෙන් කියන්න පුළුවනි. ගැ. කථානායක තුමනි, අධ්‍යාපන ක්‍රමය, මේ රටට ගැළපෙන, මේ රටේ ආර්ථික පදනමට ගැළපෙන, රටේ අවශ්‍යතා වන්ට ගැළපෙන අන්දමට සකස් කර තිබෙනවා. එමගින් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය

—දෙවන වර කියවීම

විසඳීමට පුළුවන්කම ලැබෙනවා පමණක් නොවෙයි, රටට ගැළපෙන පුරවැසියන් පිරිසක් බිහි කිරීමට ද හැකි වෙනවා. එබැවින් මෙම කාලසීමාව තුළදී රටේ ප්‍රගතිය සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයෙන් සහ කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයෙන් විශාල සේවයක් සිදු වී ඇති බව නියම වශයෙන් කියන්නට කැමතියි. ගැ. කථානායකතුමනි, අපේ ගැ. මුදල් ඇමතිතුමාටම පස්වන වරටත් මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්න ලැබීම ගැන එතුමාට ස්තූතිවන්ත වන අතර එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය යෝජනා රටේ ජනතාවගේ සුභ සිද්ධියට හේතු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 3.25

ඩබ්ලිව්. ඒ. ධර්මදාස මයා. (පැල්මඩුල්ල)
(ති. 19. 1. 1970. 8. தர்மதாச—பெல் மதுல்ல)

(Mr. W. A. Dharmadasa—Pelmadulla)

ගැ. කථානායකතුමනි, පළමුකොට අපේ වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා, මේ රටේ කිසිම මුදල් ඇමතිවරයකුට මෙයට පෙර කරන්න බැරි වුණු හාස්කමක් කරමින් පස් වන වරටත් තම අයවැය ලේඛනය මේ ගැ. සභාවට ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. මට පෙර කථා කළ හිනිදුම මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට සවන් දුන් අපට පෙනී ගියා එතුමා හිනිත් මවා ගත් ලෝකයක සිට මුළු වී අදහස් ප්‍රකාශ කරන බව. ඒ වාගේම එතුමාගේ මට්ටමේ උදවිය ගැන සිතා අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා මිස මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව ගැන කල්පනා කර අදහස් ප්‍රකාශ නොකරන බව පෙනී ගියා. ඒ කෙසේ වුණත් මට පෙර කථා කළ රත්ගම ගැ. මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. ඊ. නිලකරන්න මයා.) කළ ඉල්ලීම—ග්‍රාම සේවා කොට්ඨාශ නැවත බෙදා වෙන් කළ යුතුය කියන ඉල්ලීම—මාද අනුමත කරන්න කැමතියි. ඒ අතරම එම මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළා, විරුද්ධ පාර්ශ්වය අඩු පාඩු පෙන්වා දෙමින් රජයට උපදෙස් දුන්නේ නැත, පරණ රැකෝඩිම නැවත වාදනය කළා මිස ප්‍රයෝජනවත් විවේචනයක් කළේ නැත කියා. අප අදහස් දුන්නත් ඒ අදහස් අනුව ක්‍රියා කිරීමෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවියගේ පන්නියට වදින නිසා ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය ඒ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ධම්දස මයා.]

අදහස් ක්‍රියාත්මක කරයි කියා අප බලා පොරොන්තු වන්නේ නැහැ. රාජ්‍ය උප ඇමතිතුමා එතුමාගේ කථාවේදී කියා සිටියා, නොමිලයේ හාල් දීම ගැන එතුමාගේ ආසනයේ අය එතුමාට පින් දෙනවාය කියා. ඒ ගැන අපට කියන්නට තිබෙන්නේ නොමිලේ හාල් සේරුව දීම ගැන පින් දෙන තත්ත්වයක මේ රටේ මහජනතාව ගෙන ආවා නම් එසේ ගෙන ඒමේ ගෞරවයත් වර්තමාන පාලක පක්ෂයට හිමි බවයි.

පසුගිය අය වැය කථා 4 න් මෙන්ම මේ අය වැය කථාවෙනුත් නියෙන මිනිහාටම පහසුව සලසා තිබෙනවා මිස නැති මිනිහාට කිසිම පහසුවක් සලසා නැහැ. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී ධනපතින්ගෙන් අය කළ සියයට අසූවේ බද්ද මේ මුදල් ඇමතිතුමා සියයට 65 දක්වා අඩු කළා. මේ අය වැය ලේඛනයෙනුත් ඒ බද්ද ඒ තත්ත්වයෙන්ම තිබෙන්නට ඉඩ හැර ඇති අතර ගම්බද දුප්පත් මිනිහාට—නැති බැරි මිනිහාට, ගොවි කම්කරුවාට—කිසිම සහනයක් සලසා නැහැ. ඒ අය තවත් මිලිකෙන විධියටයි, බදු බර පටවා තිබෙන්නේ.

ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉදිරිපස ආසනවල සිටින අය මෙන්ම පසුපස ආසනවල සිටින අයත් මොනවා කීවත්, කොයි විධියේ සිතිවිලි පහළ කරගෙන සිටියත්, ගම්බද ජනතාව ජීවත් වන්නේ ඉතාමත් අමාරුවෙන් බව, ජීවන බරින් මිලිකි බව අප දන්නවා. ජීවන අංකය ඉහළ නැග තිබීම නිසා ගම්බද ගොවිකම්කරු ජනතාව අද ඉතා දුකසේ ජීවත් වන බව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ඒ සම්බන්ධයෙන් අප තමුන්නාන්සේලාට වරද පවරන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා විසින් මවා පෙන්වන ලද දිව්‍ය ලෝකයක් ගැන සිතාගෙන, තමුන්නාන්සේලාගේ පන්තිය ගැන අවබෝධයක් නැතිව, තමුන්නාන්සේලාගේ පන්තිය අමතක කර තමුන්නාන්සේලා බලයට පත් කළ උදවියට තමයි, දොස් පවරන්නට තිබෙන්නේ. ඒ අය කළ වරදට විපාක විදින බව අප පිළිගන්නවා. තමුන්නාන්සේලාත් ඒ බව පිළිගන්නවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, අද ගම්බදව පිරිහෙන පවුල් තියෙනවා. දෙමව්පියන් මහන්සියෙන් හම්බ කර තිබූ දේ උගස් කර කන අය ඉන්නවා; විකුණා කන අය

ඉන්නවා. කාලා ස්ටයිල් කරනවා. මේ අවුරුද්දේ රුපියල් 4,000 කට උගස් කළා නම් පොලිය එකතු වී රුපියල් 5,000 ට නැංග විට 7,500 කට උගස් කර 5,000 ගෙවා ඉතිරි 2,500 න් ස්ටයිල් එකට ජීවත් වෙනවා. 7,500 ට පොලි එකතු වී 9,000 ට නැංග විට 12,000 ට උගස් කර 9,000 ගෙවා ඉතිරි 3,000 න් සැපවත් ජීවිතයක් ගත කරනවා. ඒ වගේම මේ රජයත් ගෙන යන්නේ අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද මේ රට වැඩි වැඩියෙන් විදේශීන්ට ණය කර බාහිර ආටෝපයක් මහජනයාට පෙන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළක් බව අපෙන්, ගම්බද මහජනයාගෙන් පිළිගැනීමයි. මේ විධියට ණය වන විට මේ ණය අපට කවදා ගෙවන්නට පුළුවන් වේද කියා හිතන්නට බැහැ.

රත්ගම මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඩී. ඊ. තිලක රත්න මයා.) ඉල්ලීම ගැන ටිකක් කන් දෙන්න අපි සූදානම්. රජයක් නැත්නම් රටක් ආර්ථික අතින් අමාරු තත්ත්වයකට වැටෙන අවස්ථාවලදී ස්වාභාවිකව තිබෙන ධන නිධාන නැත්නම් ධන උල් පත්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට රජයකට පුළුවන්කම තිබෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ජනතාවට ලැබෙන ලොකු වස්තුවක් තමයි පොළොවෙන් ලැබෙන මැණික්.

එම්. ඒ. ඩැනියෙල් මයා. (හේවාහට)

(තිල. எம். ஏ. டனியல்—ஹேவாஹெற்ற)

(Mr. M. A. Daniel—Hewaheta)

ඕක කියයි කියා බලාපොරොත්තු වුණා.

ධම්දස මයා.

(තිල. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

මේ රටේ තිබෙන මැණික්වලින් සහයකවත් ආදායමක් ලබා ගැනීමට තරම් මුදල් ඇමතිතුමා ශක්තිමත් වී නැති බව මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පෙනෙනවා.

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(තිල. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால்)

(Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

කවුද හන්ගන්නේ ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ධර්මදාස මයා.

(තිரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

හත්ගත්තේ කවුද කියා තමුන්නාන් සේලා සොයා ගන්න. තමුන්නාන්සේලා ගේ කථාවලට අපි බාධා කළේ නැහැ. ඇයි මගේ කථාවට බාධා කරන්නේ?

අවුරුදු පනා විශාල වශයෙන් මේ රටෙන් මැණික් පිටරට යනවා. ඒ සඳහා පිටරටින් එන ආදායම් රජයට ලැබෙන්නේ නැහැ. හෙංකොං වෙළඳපොළේ මිල ගණන් අනුව දිනකට රුපියල් 11 ලක්ෂයක මැණික් මේ රටින් පිටවෙනවා; අවුරුද්දකට කෝටි 40 ක පමණ මැණික්. ඔය හොංකොං වෙළඳ පොළේ මිල දර්ශනය අනුවයි. ගරු කථා නායකතුමනි, පුරාණ කාලයේ, එනම්, අපි පරාදින වන්නට පෙර, හාණ්ඩාගාරයට තිබුණු ලොකුම ආදායම් මාර්ගය තමයි මැණික්. එහෙත් අද මැණික්වලින් රජයට සත්‍යකවත් ආදායමක් නැහැ. මෙවැනි විශාල ධන නිධානවලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට තරම් රජය ශක්තිමත් වන්නට ඕනෑ. තමුන්නාන්සේලාට එවැනි හැකියාවක් තැනිකම ගැන අපට කරන්නට දෙයක් නැහැ.

පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජය පැවැති කාලයේ සබරගමුවේ මන්නිවරුන් කියා හිටියා සබරගමුවත් උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතට පත් කරන්නාය කියා. ඒ ආණ්ඩුවෙහුත් එය කෙරුණේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුවෙහුත් සබරගමුවේ මන්නිවරුන් ඒ ඉල්ලීම කළා. මේ ආණ්ඩුවෙන් එය කෙරුණේ නැහැ. මීට පසුව අපි ඒ ඉල්ලීම කරන්නෙත් නැහැ. සබරගමුවේ වටිනා මැණික් තිබෙනවා. සබරගමුව උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතට පත් නොකළාට මිලග මැතිවරණයේදී අපි බලයට පත් වුණාම සබරගමුවෙන් ලැබෙන මැණික් වලින් සබරගමුවේ සෑම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. 1965 මැතිවරණයට පෙර, අපේ ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේ මැණික් සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වක් තිබුණ නිසා, එම සභාග රජයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට බිය වූ මැණික් වලින් හම්බකර ගත් මුදලාලියා, 1965 පැවැති

—දෙවන වර කියවීම

මහා මැතිවරණයේදී දැනට ආණ්ඩුව කර ගෙන යන පක්ෂයට ඒ අයගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙමින් කටයුතු කළා. අප එකක් කියනවා. අප නැවත බලයට පත් වූ පසු පෞද්ගලික මැණික් වෙළෙඳුන්ට කිසි අවහිරයක් නොකර අපේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා එයින් රජයට ආදායම් ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් සකස් කරනවා.

ගරු මන්නිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අනාගත මුදල් ඇමතිතුමා.

ධර්මදාස මයා.

(තිரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ඕවා කියන්නට බැහැ. අදත් මුදල් ඇමති වී සිටින්නේ වන්නියේ කෙනෙක්.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ පොළොවේ ඇති හොඳ රතු කැට ක්‍රාන් එකක් බටහිර ජර්මනියට යවන්නේ රුපියල් 15,000 ගණනේයි. මංවාඩියක් පමණ වූ රතු කැටයක ක්‍රාන් පහක් හයක් තිබෙනවා. ඉතින් මේ ඉතාමත්ම වටිනා වස්තුවෙන් අප ප්‍රයෝජන ගන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, පාන් පිටි ගෙන්වීම සඳහා මෙම රජය රුපියල් කෝටි 23 ක් ණය වී ඇති බව මා පසුගිය දවස්වල පුවත්පතකින් කියෙව්වා. ඒක අපේ පත්තරයක් නොවෙයි. ආණ්ඩුවේ පත්තරයක්.—[බාධා කිරීමක්] මේක පුදුම වැඩක්. මේ රටේ වැවෙන එළවලු පළතුරු ආදියෙන් සෝයා බොංචි හැරුණු විට ඉතාමත්ම වැඩි පෝෂණ ගුණයක් ඇත්තේ කොස්වලයි. කොස් වාරයට අපතේ යන කොස් දෙස බැලුවොත්, වාරය අවසන් වී මාස දෙකක් තුනක් තරම යන තුරු කොස් ගස් ඇති මණ්ඩියකින් යන්නට අමාරුයි. ඒ කොස් ගෙඩි ගස් යට වැටී කුණු වී යනවා. සෝයා බොංචි ලිහට පෝෂණ ගුණයක් ඇති කොස්වල ප්‍රෝටීන් තිබෙනවා. එහි ජීව ධාතු සියයට 20 ක් ඇති බව විශේෂඥයන් කියා තිබෙනවා. මේ කොස් පිටිකර තබා ගත හැකි ක්‍රමයක් යෙදුවහොත් පාන් පිටි සඳහා මේ තරම් මුදලක් පිටරට යවන්නට අපට සිදු වන්නේ නැහැ. සබරගමුවේ සහ

[ධම්මස මහා.]

මැද රටේ කළ මුද්‍රාත්මක කොස් වගා කිරීමේ පළල් ව්‍යාපාරයක් ගෙන යාමට පාලක පක්ෂය ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ වාගේම අපතේ යන වටිනා දෙයකින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. විද්‍යා පර්යේෂණ හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා මේ පිළිබඳව සැලකිල්ල දක්ව තැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොස් හොඳ ආහාරයක්. උදේ, දවල්, රෑ යන තුන් වේලටම කොස් හොඳයි. මා මෙසේ කියන විට සමහර මන්ත්‍රීවරුන් හිනා වෙනවා. හැම් බේකන් කන, කුකුළුන් ගිලින මහතුවට කොස් ගැන කියන විට හිනා යනවා ඇති. එහෙත් ගම්බද ගොවි කම්කරු පවුල්වලින් එන, ඔවුන් ගේ සිතූම් පැතූම් හොඳින් දන්නා අපට මේවා හිතවට කරුණු නොවෙයි. “කැරලි ගැසී ගැසී සිරුරට මස් වඩන —හෙරලි වැනි දෙයක් කෝ මේ මුළු දෙරණ” කියා පැරණි කවියකුන් තිබෙනවා. ඒ තරම් පෝෂ්‍ය දායක ආහාරයක් කෙරෙහි පාලක පක්ෂයේ අවධානය ලක් නොවීම කණගාටුවට කරුණක්. එහෙත් නුදුරු අතා ගතයේදී අප බලයට ආවාම නම් මේවායින් නිසි ප්‍රයෝජන ගන්න අවශ්‍ය කටයුතු කරනවා.

එසේම රජය නිසි සැලකිල්ල නොදක්වීම නිසා අපේ තවත් ස්වාභාවික ධන නිධානයක් ගිනිබත් වෙනවා. “කංසා වැට එවා; ඇල්ලවා; ගිනි තිබ්බා; නඩු දැමීමා” යනුවෙන් කොතෙකුත් ප්‍රවාචනි පත්‍රවල පළ වී තිබෙනවා අපට දකින්නට ලැබෙනවා. කංසා ඉතා වටිනා ඖෂධයක්. පාලක පක්ෂයේ අවධානය ඒ කෙරෙහි යොමු විය යුතුයි. එවේලේම ගුණ ලැබෙන අත්දුටු බෙහෙත් හදන්න වෛද්‍යවරුන්ට අඛණ්ඩව කංසාත් වුවමනා කරනවා. එම නිසා වෛද්‍යවරුන්ට කංසා ලබා ගැනීම සඳහා බලපත්‍ර ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට ඔහු. ඒ හැරෙන්නට අපේ මුතුන් මිත්තන් මාළු පිනි හදන විට එය රසවත් කර ගැනීම සඳහා කංසා එකතු කිරීමටත් අමතක කර නැහැ. බේරුවල, මග්ගොන ආදී ප්‍රදේශවල තවමත් මාළු පිනිවලට කංසා දමනවා. කංසා අගුණ වන්නේ එය දුම් බීමක් වශයෙන් පාවිච්චි කළොත් පමණයි. එයට තවත් විටමින් වර්ග එකතු

—දෙවන වර කියවීම

කර පෙනි හදන්නට පුළුවන් නම් හුඟාක් ප්‍රයෝජනවත්. විද්‍යා පර්යේෂණ හා නිවාස ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට භාජන වීම සඳහා මා ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා. අපේ බෙහෙත් බඩු විකිණීමෙන් රුපියල් 35,000 ක ආදායමක් ලබා ගන්නට යන බව මෙවර අයවැය කථාවේ සඳහන් කර තිබුණා. එහෙත් අර විධියට වෙනත් විටමින් වර්ග එකතු කර කංසා පෙනි හදා පිටරට විකිණීමෙන් රුපියල් 35,000 ක් නොව 35,00,000 ක් උපයා ගන්නට පුළුවන් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. එසේම ශක්තිමත් පරපුරක් ඇති කිරීමටත් එය ඉවහල් වෙනවා. අපේ ආහාරයට කංසා එක් වීමෙන් ආහාර දිරවීමේ ශක්තිය දියුණු වෙනවා. ඒ මිස මෙය හිතවට කාරණයක් නොවෙයි.

අපට විදේශ විනිමය පවා උපයා ගන්නට පුළුවන් තවත් දෙයක් තමයි, කිතුල් හකුරු. එහෙත් අද හොඳ කිතුල් හකුරු කැල්ලක රස බලන්නටත් පුළුවන් කමක් නැහැ. ශ්‍රාවස්තියේත් හකුරු තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා සක්කරාවලින් හෝ සීනිවලින් හැදූ හකුරු මිස හොඳ කිතුල් හකුරු නොවෙයි.

සබරගමුව බොහොම කිතුල් ගස් තිබෙන ප්‍රදේශයක්; කිතුල් ගස් මදින උදවිය සිටින ප්‍රදේශයක්. නමුත් නීතිමය අවහිරකම් නිසා අද සබරගමුවේ කිතුල් ගස් මදින්නන්ට කිතුල් ගස් මදින්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ කාරණය පිළිබඳව ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු විය යුතුයි. ගම්බද කිතුල් ගස් මදින උදවියට අද එක්කෝ පොලිස් නිලධාරීන්ගෙන් නැත්නම් සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්ගෙන් ගැහැට විදින්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මොවුන් තැබූරුම්කරුවන් සමග එක් වී කිතුල් මල් කඩනවා. කිතුල් මලක් ගෙතැවින් දුන්නොත් තැබූරුම් කරුවා රුපියල් 10 ක් දෙනවා. සබරගමුවේ රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ අද එවැනි තත්ත්වයක් පවතිනවා. දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවේදීත් මා මේ තත්ත්වය ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. තැබූරුම්කරුවාට තැබූරුම් පවත්වාගෙන යන්නට පොල් ගස් 50 ක් නිවුණොත් ඇති. ඊටපසු සිස්ටි ලොරි

ගණන් ගෙන්වනවා. සිස්ට් ලොරි ගණන් ගෙන්වනවා වගේම තැබුරුම්කරුවා ලොරි ගණන් මුදලත් හම්බ කරනවා. ඔය මුදල්වලට යට වන ගතියක් සමහර නිල ධාරීන් තුළ තිබෙන නිසා ගම්බද පැණි හකුරු කර්මාන්තයට අද බැරෑරුම් තත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. තේ වලින් ලැබෙන ආදායම දැන් ක්‍රමයෙන් අඩු වෙමින් පවතිනවා. තේ වවා තිබෙන කඳු මුදුන්වල කිතුල් ගස් වවන තත්ත්වයක් සමහර විට අනාගතයේදී ඇති වන්නට පුළුවනි. ඒවාගේම කිතුල්වලින් මේ රටට විශාල විදේශීය බිනිමය ආදායමක් උපයා ගන්නට පුළුවනි. ඒ සමගම ස්වදේශිකයන්ටත් මේ බිටිනා ආහාරය රිසිසේ ලබා ගැනීමේ මාර්ගය පාදා දෙන්නට ඕනෑ. කිතුල් රා බෝතල් කිරීමෙන් ගම්බද ලොකු කර්මාන්ත විප්ලවයක් ඇති කරන්නට පුළුවනි. මේ කරුණු ගැන ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමා මැතිවරණ කාලයේ දුන් පොරොන්දු අමතක කර නැත්නම් ඕනෑකමින්ම අත්හැර අද රටේ සෑම තැනම කියා ගෙන යන ජාතික සමගිය ගැනත් වගාව ගැනත් වවන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට මා අදහස් කරනවා. ඉහළ පෙළේ උදවිය අතර ජාතික සමගියක් තිබුණත් සාමාන්‍ය දුප්පත් පෙළේ ජනතාව අතර නම් ජාතික සමගියක් නැති බව අපට කියන්නට පුළුවනි. ජාතිවාදීන් සමග හවුල් වී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ජාතිවාදීන්ගේ ඉල්ලීම් ඉටු කරන්නට මහා ජාතිය පාවා දීම නිසා දැන් මහා ජාතිය බලවත් සිත් වේදනාවකින් පෙළෙමින් සිටින බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. අපේ සිංහල මිනිසුන් සිංහල ජාතිය ගැනත් සිංහල භාෂාව ගැනත් කථා කරන විට ඒක ජාති වාදය, ජාතිවාදීන් සමග එකතු වී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීම රට සභා දෙනවය කියා හොර ගිවිසුම් ඇති කර ගැනීම ජාති වාදය නොවෙයි. ඒ පිළිබඳව මා කථා කරන්නේ එපමණයි.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමාගේත් එතුමාගේ පක්ෂයේ උදවියගේත් අදහස මේ රටේ ගම්බද ගොවීන්ගේ

ආර්ථික තත්ත්වය බොහොම ඉහළ ගොස් තිබෙනවාය, වෙනදාට වඩා උසස් ජීවන තත්ත්වයක් දැන් ඔවුන්ට තිබෙනවාය යන්නයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ හැම උදවියගේම මතය එයයි කියා මා අදහස් කරනවා. නොයෙක් නොයෙක් විධියේ ගණන්හිලවී ඉදිරිපත් කරනවා. අපි මේ ගැන සලකා බලන්න ඕනෑ ගම්බද උදවියගේ මට්ටමෙනුයි; ග්‍රාමීය මට්ටමෙනුයි. සංඛ්‍යා ලේඛන ලොකු තර්ක මෙයට වුවමනා කරන්නේ නැහැ. මේ ගෙන යන පාලන ක්‍රමය නිසා ගොවියාගේ ආර්ථික තත්ත්වය ඉහළ නැග තිබෙනවාද, පහළ වැටී තිබෙනවාද කියා සොයා බැලීමට අපට ඔය ලොකු ගණන් හිලවී වුවමනා කරන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ආණ්ඩු කාලයේ අපි වී බ්‍රසලකට රුපියල් 12 ක් දුන්නා. ඒ දුන්නේ බාල්දු නොකළ රුපියල්වලිනුයි. අද තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව වී බ්‍රසලකට රුපියල් 14 ක් දෙනවා.

ගරු වන්නිනායක
(கௌரவ வன்னிநாயக்க)
(The Hon. Wanninayake)
රුපියල් 12 ක් දුන්නෙන් අපේ ආණ්ඩුවෙනුයි.

ධර්මදාස මයා.
(திரு. தர்மதாச)
(Mr. Dharmadasa)
අපේ ආණ්ඩුවෙනුත් දුන්නා. මම නම් ඔය එක ආණ්ඩුවක වත් සිටියේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව රුපියල් 14 ක් දෙනවා. 20 ක් කප්පාදු කළ රුපියල්වලිනුයි තමුන්නාන්සේලා දෙන්නෙ.

ඩැනියෙල් මයා.
(திரு. டனியல்)
(Mr. Daniel)
කවද කප්පාදු කළේ ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

රුපියලක වටිනාකම සියයට 20 කින් අඩු කළ බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ප්‍රකාශ කළේ. බාල්දු කළ රුපියල්වලින් තමන් තාන්සේලා රුපියල් 14 ක් ගෙවුවේ. තමන් තාන්සේලාගේ රුපියලක වටිනාකම ශත 80 සි. ඒ අනුව බලන විට තමන් තාන්සේලා වි බුසලකට ගෙවන්නේ රුපියල් 11.20 ක් පමණයි. ඒ කියන්නේ රුපියල් 12 කටත් අඩුවෙනුයි අද තමන් තාන්සේලා වි බුසලකට ගෙවන්නේ. අපි මේ මට්ටමෙන් කල්පනා කර බලමු.

ඩැනියෙල් මයා.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

ඉල්ලු මට්ටමෙන්ද කතා කරන්නේ?

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ඉල්ලු මට්ටමෙන් නොවෙයි; තිබෙන මට්ටමෙන්.

ඩැනියෙල් මයා.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

ඉල්ලමක් පැදෙන්න ඕන.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ඕනෑ මට්ටමක් වෙන්න පුළුවනි. 1964 දී වි බුසලක් විකුණු මිනිසෙකුට ඒ මුදල දී ලබා ගන්න පුළුවන් ද්‍රව්‍ය ටික අද මිල දී ගැනීමට නම් කොයි තරම් වි ප්‍රමාණයක් විකිණිය යුතුද යන කාරණාව ගැන අපකෂ පානව ටිකක් කල්පනා කර බලමු. ගම්බද දුප්පත් තාලයට ජීවත් වෙන 6 දෙනෙකු ගෙන් යුක්ත පවුලක් ගැන අපි සාමාන්‍ය යෙන් සිතා බලමු. රුපියල් 12 කට වි බුසලක් විකික විට 1964 කාලයේදී ඒ පවුලට සතියට අවශ්‍ය ආහාර ටික මිලදී ගැනීමට පුළුවනි. මේ ද්‍රව්‍යවල එදා මිලත් අද මිලත් ගැන අපි ටිකක් සොයා බලමු. එදා මිලිස් රාත්තලක් රු. 1.20 සි; අද මිලිස් රාත්තල රු. 3.00 සි. රතුලුනු රාත්තල් 2 ක් එදා ශත 52 සි; අද ශත 80 සි.

—දෙවන වර කියවීම

බොම්බයි ලුනු රාත්තල් 2 ක් එදා ශත 36 සි; අද ශත 60 සි. පරිප්පු සේරුවක් එදා ශත 80 සි; අද රුපියල් 2.40 සි. මුං ඇට සේරුවක් එදා ශත 72 සි; අද රු. 1.20 සි. කරවල රාත්තලක් එදා රු. 1.20 සි; අද රු. 2.40 සි. හාල් මැස්සන් රාත්තලක් එදා ශත 80 සි; අද රුපියල් 2.20 සි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කුණු කරවල නේද?

ඩැනියෙල් මයා.

(திரு. டனியல்)

(Mr. Daniel)

තමන් තාන්සේලාගේ කරවලවලට ඕඩි කොලොන් දමා තිබෙනවා නේ.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

එදා ශත 20 කට ගත් තුන පහේ ටික ගන්න අද ශත 40 ක් ඕන. එදා කහ අරික්කාලක් ශත 10 සි; අද ශත 38 සි. එදා උලුහාල් අරික්කාලක් ශත 8 සි; අද ශත 20 සි. එදා හාල් සේරු 12 ක් රු. 3.36 සි; අද හාල් සේරු 6 ක් නිකම් ලැබෙනවා. අනික් හාල් සේරු 6 ගන්න රුපියල් 7.20 ක් වුවමනා කරනවා. එදා පිටි කිරි ටින් එකක් රුපියල් 1.90 සි; අද කිරි ටින් එකක් රු. 7.95 සි. එදා බැට්ටි කැලි 2 ක් ශත 80 සි; අද බැට්ටි කැලි 2 ක් රු. 1.60 සි.

එදා පවුලකට සතියකට අවශ්‍ය වන මේ ද්‍රව්‍ය ටික ගැනීමට වියදම් වන්නේ රුපියල් 12 කුත් ශත ගණනක් පමණයි. වි බුසලක් විකිණීමෙන් එදා මේ ද්‍රව්‍ය ටික ගන්න පුළුවන්කම තිබුණා. අද වෙළඳ පොළේ පවත්නා මිල ගණන්වල හැටියට එම ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණයම ලබා ගන්නට රුපියල් 27.33 ක් යනවා. ඒ සඳහා රුපියල් 14 ගණනේ වි බුසල් 2 ක් විකුණන්නට සිදු වි තිබෙනවා. එදා රුපියල් 12 ගණනේ එක වි බුසලක් විකුණා ලබාගත් මුදලෙන් එම පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය ටික ගන්නට පුළුවන් වුවත්, අද එය කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් පැන නැගී තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ගොවියා රජ කෙරුවාය කියා, ගොවියාට ඔවුණු පැළැත් දුවාය කියා, සිතින් මොහොත සිටිනවා. දියුණු ලෝකයක් ඇති කළාය කියා සිතා සිටිනවා. එහෙත් ගොවියාට ඇති කර දී තිබෙන්නේ මෙවැනි තත්ත්වයක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමා, එක්තරා ගොවි පිරිසකට නම් මෙම රජයෙන් සෑම සෙනක් ම සැළසී තිබෙනවා. එනම් නියම ගොවියාට නොව ගොවිතැන් කරවන්නාටයි. අපට ලැබී තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛනවලට අනුව ගොවිතැන් කරවන්නාට කැල අක්කර එක් ලක්ෂ හාර දහසක් දී තිබෙනවා. ඒවායේ ගොවිතැන් කර අවසාන වෙලා දැන් අක්කර 55 දහසක් ආපසු අර ගෙන තිබෙනවා. ඒ උදවියට එම කැලවල තිබෙන ලී ටික කපා ගැනීම සඳහා වුවමනා කරන ලොරි රථ, වෑක්ටරීස්, මිනීමොක් රථ සහ ජීප් රථ යනාදිය පවා දී තිබෙනවා. ඒවායින් ප්‍රයෝජන ලබමින් ඒ උදවිය හම්බ කර ගන්නාට පස්සේ එම ඉඩම් වලින් අක්කර 55 දහසක් ආපසු ලබාගෙන තිබෙනවා. එවැනි පිරිසකට නම් තමුත් නාත්තේලා සිතා සිටින විධියේ සේවයක් සැළසී තිබෙනවා. එදා ගම්බද ගොවියාගේ ගෙදර වී ටික තිබුණා නම් සලාක පොත් 6 කට ලැබුණු සහල් සේරු 12 ප්‍රමාණය එකක් ගත 85 ගණනේ විකුණා රුපියල් 10.20 ක් ලබා ගන්නට හැකි වුණා. එසේ ලබා ගන්නා මුදලින් සතියකට වරක් ගෙදර කෙනෙකුට රෙදි යාර 6 ක් මිල දී ගන්නට පුළුවන් වුණා. අදත් ඔහුට සලාක පොත්වලට ලැබෙනවා සහල් සේරු 6 ක්. එම සහල් සේරු 6 විකුණන්නට පුළුවන් රුපියල් 7.20 කට. එම මුදලින් එදා ගත් රෙද්දෙන්ම යාර 3 ක් පමණයි, ඔහුට අද ලබාගත හැක්කේ. එදා ආණ්ඩුවෙන් ලැබුණු සහල් ටික විකුණා එම දුප්පත් ගොවියාට රෙදි යාර 6 ක් ලබා ගත හැකි වූ නමුත් අද ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නේ යාර 3 යි. ගම්බද ගොවියාගේ ජීවන මට්ටම ඒකයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා 4 ට ඉවර කරන්නා

—දෙවන වර කියවීම

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

මට පැය තුන්කාලක් දෙනවාය කිව්වා.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

මිනින්තු 40 යි. ඒ කාලය 4 වන විට අවසානයයි.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

එකින් එක ගෙන ටික දුරක් කතා කරන්නට ගිය නිසා මගේ කතාව දික් වුණා. මා තමුත්තාත්තේගේ අණට කීකරු වෙනවා. එම නිසා තව වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කොට මගේ කතාව අවසාන කරන්නම්. ගරු කථානායකතුමා, මම එහෙත්ම අනික් අංශ අහකට දමා අපේ සංස්කෘතිය ගැන පමණක් වචන ටිකක් කතා කරන්නම්. [බාධා කිරීමක්] ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය මගේ කතාව කරන්න දෙන්නේ නැහැ. අවහිර කරනවා. එම නිසා මට තව ටිකක් වේලාව වුවමනා කරනවා. අපේ නායකයාණන් වූ දිවංගත ගරු බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා සිටියදී මේ රටේ සංස්කෘතිය පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා කටයුතු කළා. එතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම පිණිස අමාත්‍යාංශයක්ද ඇති කළා. අද එය දෙපාර්තමේන්තුවක් බවට පත් වී තිබෙනවා. මේ පාලක පක්ෂයේ ඉහළ පෙළේම සිටින අය තමයි අපේ සංස්කෘතිය මකා දමන්නේ. මෙය සනාථ වන කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කළ යුතුයි.

දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේදී අපේ රටේ අමරණීය විද්‍යා පීඨයන්ව පැවති විද්‍යාලංකාර පිරිවෙනත් විද්‍යෝදය පිරිවෙනත් විශ්ව විද්‍යාල දෙකක් බවට උසස් කරනු ලැබුවා. ඒවායේ උපකුලපතිවරුන් හැටියට අපේ කුල දේවතා වූත් වහන්සේලා දොපොළක් පත් කර ගනු ලැබුවා. එදා එසේ කරනු ලැබූ නමුත් අද මේ ආණ්ඩුව හිමින් සිරුවේ කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? ඒ උපකුලපති බුරුවලින් අපේ ගරුතර කුල දේවතාවූත් වහන්සේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[ධර්මදාස මයා.]

ලා ඇත් කර තිබෙනවා. අවසාන වශයෙන් හිටපු ගරු වල්පොල හාමුදුරුවන් වහන්සේ එදා ප්‍රංශයේ සිට මෙහාට එන විටත්, මෙහි විශ්ව විද්‍යාල උපකුලපති වශයෙන් වැඩ කරගෙන යන විටත්, බොහොම හොඳ කෙනෙකු හැටියටයි අපේ අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු භාර ගරු ඇමති තුමාට පෙනී ගියේ. ගරුතර වල්පොල හාමුදුරුවන් වහන්සේගේ වැරදි ගරු ඇමතිතුමාට පෙනෙන්නට පවත් ගෙන ඇති බව පෙනෙන්නේ උන්වහන්සේ මෙතැනින් පිට වෙලා ගියාට පස්සේ බවයි පුවත්පත් මගින් අපට දැන් දැන් කිය වන්නට ලැබෙන්නේ.

වී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(திரு. ரி. பி. இலங்கரத்தன—கொலொன்னை)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

ලජ්ජයි, ලජ්ජයි.

ධර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ සංස්කෘතිය රැකීමට දිවුරුම් දී එය භාරව ඉන්න අය අතින්මයි මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් අපේ සංස්කෘතිය විනාශ වන්නේ. වැටත් නියරත් ගොයම් කෘ නම් කාට පවසමු ඒ අමාරුව? වැටත් නියරත් ගොයම කන්නා වාගේ අපේ සංස්කෘතිය නැති කිරීමට ලැස්ති වන්නේත් සංස්කෘතිය භාරව ඉන්න අය බවයි මට පෙනෙන්නේ. මේ උදවියගෙන් අපේ සංස්කෘතිය රැකෙයිද කියන එක ගැන මා තුළ සැකයක් පහළ වී තිබෙන බව සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

අපේ සංස්කෘතිය භාරව ඉන්න ගරු ඇමතිතුමා බුද්ධ ශ්‍රාවක ධර්ම පිළිය විවෘත කළ දවසේ මහජනයා ඉදිරිපිට ප්‍රසිද්ධියේම අපේ බෞද්ධ චාරිත්‍ර අපහාසයට ලක් කළා. ඒ වාගේම අපේ සංස්කෘතිය භාර ගරු ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේදී ඇතැම් විට කරන ප්‍රකාශන් අපට නම් දෙන්නෙකු ඉදිරියේ කියන්නට බැරි දේවල් බව කනගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ. ඒවා හැන්සාඩ් වාර්තාව කියවා බලන විට අපට පෙනී යනවා අපේ සංස්කෘතිය

කෘතිය භාරව ඉන්න ඉහළ පෙළේ ඇත් තත්ගේ කෙරුම් ගැන අපේ බලවත් අප්‍රසාදය මේ අවස්ථාවේ පළ කරන්නට ඕනෑ.

ඉංගිරිසින් අපේ රට පාලනය කළ කාලයේ අපේ දරු දැරියන්ගේ විභාග මාර්තු මාසය ඉකුත් වන්නට පෙර ඉවර කරන සිරිතක් තිබුණා. එහෙත් අද මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව—සංකෘතිය භාරව ඉන්න ගරු ඇමතිතුමා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව—සිංහල බෞද්ධයන්ගේත් දෙමළ හින්දුන්ගේත් වැදගත් චාරිත්‍රික උත්සවයක් වන අලුත් අවුරුදු උත්සවය පවත්වන දවසේ පවා විභාග පැවැත්වීම විභාග අංශයෙන් කර ගෙන යනවා. පසුගිය අප්‍රේල් මාසයේ 16 වැනිදා සිංහල අලුත් අවුරුද්ද සඳහා තෙල් ගෑන උත්සවය පැවැත්වීමට නියමිත දින යයි. ඒ දවසේත් විභාග පැවැත්වුණා. ඉතින් ඒ දවසේ සිංහල දරුවන්ට ඒ විභාගයට පෙනී සිටින්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. විභාගයට පෙනී සිටියෙන් තෙල් ගෑන අවුරුද්දේ උත්සවයට සහභාගි වන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ දවසත් විභාග දිනයක් කර තිබුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ සංස්කෘතිය භාරව ඉන්න ගරු ඇමතිතුමා හිතා ගෙන ඉන්නේ අපේ ගරුතර හාමුදුරුවන් වහන්සේලා කිසිම ශීලයක් නොරකින පිරිසක් හැටියටයි; ගරු සැලකිලි නොලැබිය යුතු පිරිසක් හැටියටයි. එවැනි හැඟීමක් එතුමා තුළ තිබෙන බවයි මට පෙනී ගොස් තිබෙන්නේ. මට එය ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි. පසුගිය දවසක පවත් වන ලද උසස් අධ්‍යාපන විභාගයට හාමු දුරුවන් වහන්සේලාත් පෙනී සිටියා. හාමු දුරුවන් කියන උදවිය දැන් කාලයේ හැටියට ගල් ලෙන්වල, ගස් යට වාඩි වී සිටිමින් “අත්පි ඉමස්මි. කායේ කේසා, ලෝමා, නබා, දත්තා” යනාදී වශයෙන් කියමින් භාවනාවලම යෙදී ඉන්න පිරිසක් නොවෙයි. බුදු හාමුදුරුවන් වහන්සේ දේශනා කර තිබෙන්නේ, “වරද හික් බවේ චාරිකා, බහුජන හිතාය, බහුජන සුබාය, ලෝකානුකම්පාය” ආදී වශයෙනුයි. ඒ කාර්යය උන්වහන්සේලා අතින් කෙරෙන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා ධර්මය හදා රන්නට ඕනෑ. හාමුදුරුවරුන් රටේ ජන මාලිගා යහපත පිණිස නොයෙක් නො

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යෙක් හානි ශාස්ත්‍ර ඉගෙනගන්න ඕනැ. ඒකට අවහිර කෙළේ නැද්ද අපේ සංස්කෘතික ඇමතිතුමා? එදා විභාගයට පෙනී සිටි හමුදුරුවරුන්ට දවල් දානය ගන්න වත් ඉඩ ප්‍රස්තාවක් ලබා දුන්නෙ නැහැ.

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)

(Mr. Speaker)

ඔය කථාව මේකට අදාළ නැහැ. දැන් වෙලාවත් මිනිත්තු 5 ක් වැඩියෙන් අරගෙන තිබෙනවා.

ධර්මදාස මයා.

(තිරු. තර්මතාස)

(Mr. Dharmadasa)

ඇයි කථානායකතුමනි, අදාළ නැත්තේ? මම කථා කරන්නෙ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති අංශය ගැනයි. මම තව මිනිත්තු 5 කින්—

කථානායකතුමා

(ආපාතායකර් අවාර්කර්)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 4.30 P.M. On resumption the Hon. Deputy Speaker will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 4.30 ට නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාගේ [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எம். சிவசிதம்பரம்] தலைமை தாங்கினார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY SPEAKER [MR. M. SIVASITHAMPARAM] in the Chair.

ධර්මදාස මයා.

(තිරු. තර්මතාස)

(Mr. Dharmadasa)

නැගී සිටියේය.

எழுந்தார்.

rose.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප ආපාතායකර් අවාර්කර්)

(Mr. Deputy Speaker)

You have exhausted your time. I was not here, but I am told that you have gone beyond the time allotted to you.

ධර්මදාස මයා.

(තිරු. තර්මතාස)

(Mr. Dharmadasa)

මා අවසන් කෙළේ නැහැ, තව විනාඩියකින් අවසන් කරනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. තේ පානය සඳහා විසිර යෑමට පෙර මා කියමින් සිටියේ පසු ගිය වාරයේ අධ්‍යයන පොදු සහතික උසස් පෙළ විභාගයට පෙනී සිටි ස්වාමීන් වහන්සේලාට දවල් දානය ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්තාවක් නොදීම ගැනයි. බුද්ධාගම සහ පාලි යන විෂයයන් දෙක ස්වාමීන් වහන්සේලා විසින් අනිවාර්යයෙන්ම ගත යුතුමයි. උදේ 9 සිට දවල් 12.30 වන තුරු මෙම විෂයයන්ට පෙනී සිටීමට සිදුවීම නිසා උන්වහන්සේලාට දානය ගැනීමට අවස්ථාවක් සලසා නොදීමෙන් අපේ සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා අපේ ගරුතර ස්වාමීන් වහන්සේලාට නිගරුවක් කළ බව මේ ගරු සභාවේදී අප විසින් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඉරු දිනවලදී ක්‍රිස්තු භක්තිකයන්ට පල්ලි යෑමට අවස්ථාවක් සලසා තිබීම ගැන අපි ගරු කරනවා. අන්න ඒ වාගේ අපේ බෞද්ධයන්ගේ සංස්කෘතිය රැකීමට මෙයින් මතුවටත් ඇමතිවරයා ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

අධ්‍යාපන අංශය සම්බන්ධයෙන් කිව යුතු තවත් බොහෝ දේ තිබෙන නමුත්, ඒවා කාරක සභා අවස්ථාවේදී කියන්නට අවස්ථාව ලැබේවියයි මා අදහස් කරනවා.

අවසාන වශයෙන්, මේ රටේ දුක් විඳින ජනතාව තව තවත් ආර්ථික පරිහානියට ඇද වැටීමට හේතු වන විධියේ අයවැය යෝජනා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති නිසා එම අයවැය යෝජනාවලට මගේ අප්‍රසාදය පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය සමාප්ත කරනවා.

අ. හා. 4.32

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලබා දීම ගැන මා තමුන්නාත්සේව ස්තූතිවන්ත වෙතවා. විශේෂයෙන්ම පැල්මඩුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ කථාවට පසුව මට කථා කරන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා. ඒ මක්නිසාද? රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය ගැන මාත් හොඳට දන්න කෙනෙක්. මා ආණ්ඩුවේ සේවකයකු වශයෙන් සිටින කාලයේදී ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ ගමක් ගමක් පාසා ඇවිද තිබෙන නිසා මට හුඟක් දුරට රත්නපුරේ ගැනත් ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කොට්ඨාශය ගැනත් කරුණු කියන්න පුළුවන්.

ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට සවන් දී ගෙන සිටි මට විශේෂයෙන් විනෝද වීමට අවස්ථාවක් ලැබුණා. රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ—විශේෂයෙන් පැල්මඩුල්ලේ ආසනයේ වෙන්න ඇති—මා සිටි 1958-59 කාලයට වඩා ලොකු වෙනසක් අද ඇති වී තිබෙන බව මට එතුමාගේ කථාවෙන් දැනගන්නට ලැබුණා. පැල්මඩුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා, මේ රජය බලයට පැමිණියාට පසුව ඒ පළාතේ ලැබෙන මැණික්වලින් රජයට වාසියක් නොහොත් ආදායමක් නැත කියා.

බර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

මා එහෙම කීව්වෙ නැ. මා කීව්වේ මැණික්වලින් ආදායම් ලබා ගැනීමේ මාගේ යක් මේ අය වැය කථාවෙන් පිළියෙළ කර නැති බවයි.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

අය වැය කථාවේ වරදක් කියන්නෙ. අප කිරි පැණි කැව්වත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලාට ඒවා තිත්තයි.

බර්මදාස මයා.

(திரு. தர்மதாச)

(Mr. Dharmadasa)

කරුණාකර ඇස්තමේන්තු බලන්න.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

කතා කරන විට කැගහන්න එපායයි තමුන්නාත්සේම කීවා. දැන් තමුන්නාත්සේම කැගහනවා. කරුණාකර, ඔබ කියන දේ අහගෙන ඉන්න.

මීට වික කලකට පෙර නම් පැල්මඩුල්ල පළාතේ මැණික් විශාල වශයෙන් තිබුණා. එහෙත් දැන් එහි තිබෙන්නේ හිස් වළ වල්, පරණ පතල් පමණයි. එහෙත්, පාර දෙපැත්තේ ලොකු මාළිගාවල් නම් පෙනෙන්න තිබෙනවා. ඒවා සමහර විට මැණික් විකිණීමෙන් ලැබුණු ආදායම්වලින් ඉදි කළ ඒවා වෙන්න ඇති. කවුද ඒ මැණික්වලින් ආදායම් ලැබුවේ? එයින් කොටසක් රජයටත් දුන්නා නම් රජයට විශාල ආදායමක් ලබන්න තිබුණා. එසේ නොදීමයි කණගාටුවට කාරණය. මා රජයේ සේවකයකුට සිටියදී, ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධ කටයුතු කරද්දී ඔය හැම පතලක් ගාණේම මාත් ගිහිත් තිබෙනවා. මැණික් බිම් බෙදන ලද අවස්ථාවේ දීත් මා එහි සිටියා. ඒ බිම්වල අද තිබෙන්නේ හිස් වළවල් පමණයි. ඒවායින් ආදායම් ලැබූ අය එයින් කොටස් බද්දක් වශයෙන් වෙන යම් අන්දමකින් හෝ රජයට දුන්නා නම් එය රජයට විශාල ආදායමක් විය හැකිව තිබුණා. මැණික් සම්බන්ධව සොයා බැලීමට පිළිවෙළක් ඇති කරන ලෙස පැල්මඩුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා. යම් යම් අය ඒ මැණික් ලබා ගත්තේ කෙසේද යන වග සොයා බැලීම සඳහා විශේෂ පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තම පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්නට පුළුවන් වුණොත් රත්නපුරයේ මැණික් වලින්ම රත්නපුර කොට්ඨාශය දියුණු කරන්නට පුළුවන් බව පැල්මඩුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. තම පක්ෂයට ආණ්ඩු බලය ලැබෙන තුරු එතුමා රත්නපුරය දියුණු කරන්න බලා සිටිනවා නම් මා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, අදම ඉල්ලා අස්වන ලෙස. රත්නපුරය ඉතාම දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් බව මා හොඳින්ම දන්නවා. පැල්මඩුල්ලත් ඒ විධියයි. එවැනි ප්‍රදේශ දියුණු කරන්නට හොඳ මන්ත්‍රීවරයකු සිටිය යුතුයි. මැණික් විකුණා එසේ කරන්නට බලා සිටීමෙන් පමණක් ඒ වැඩේ සාර්ථක වේයයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. යම් ප්‍රදේශයක් දියුණු කරන්නට නම්, මෙතැනට ඇවිත් කපා කරන්නට පමණක් නොව වැඩ කරන්නන් ප්‍රථම මන්ත්‍රීවරයකු ඒ ප්‍රදේශයට සිටිය යුතුයි. කොයි තරම් ලොකුවට කොයි තරම් විනෝදමත් අන්දමට කපා කළත් පළාතට වැඩක් කෙරෙන්නේ නැත්නම් එවැනි මන්ත්‍රීවරයකුට පළාතක් දියුණු කරන්න බැහැ.

කොස් පිටි හඳුන්නත් එතුමා අපට කීවා. එසේ කියන්නට ඇත්තේ පිටරිත් ගෙන්වන පිටි නතර කරන්න හිතා ගෙන වෙන්න ඇති. අප කවුරුනුත් කොස් පොළොස් කන අය නිසා කොස්, පිටි කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. හැම් බේකන් කන උදවිය රත්නපුර පැල්මඩුල්ල පළාතේ නැහැ.

කංසා වගාව දියුණු කරන ලෙසත් එතුමා අපට උපදෙස් දුන්නා. වැරදි විධියට නොව හරි මාර්ගයකින් කංසා වගාව දියුණු කෙරෙතොත් මාත් ඊට කැමැතියි. එහෙත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර නියෝජිත මහත්වරුන් මිනිසුන්ට ගංජා, අරක්කු, අබිං වැනි දේ දී මිනිසුන්ගේ හිත් අවුල් කොට, “දැන් ඉතින් මේ රජයට කරන්න ප්‍රථම දෙයක් නෑ, අපට ඡන්දය දීපල්ලා” යි මිනිසුන් මුළා කළ අවස්ථාත් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ අන්දමට ජනතාව මුළා කර ඡන්දය ලබා ගත්ට සූදනම් වෙනවා නම් ඒකත් ලොකු ලෝක අපරාධයක් බව ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කියන්නට කැමතියි. මා ඒ මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රකාශ ගැන මිට වඩා කාල වේලා ගත කරන්නෙ නැහැ.

මේ රජය විශාල මුදලක් වැය කර රථවාහන 10,000 ක් පමණ ගෙන්වා තිබෙනවා—විශේෂයෙන් කියන්නේ කාර් කියායි—ගොවියාට පිහිටවන කිසිවක් කර නැත, ලොරි ගෙන්වා තිබෙන නමුත් ඒවායින් ගොවියාට පිහිටක් නැත. ජීප්

ගෙන්වා තිබෙන නමුත් ඒවායින් ගොවියාට පිහිටක් නැත, ආදී වශයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් ගෙන් කියවුණා. මට වැඩි වේලාවක් නැති නිසා මා මේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව ප්‍රථම වශයෙන් නොව ඉතා කෙටියෙන් කියන්නටයි සූදනම් වෙන්නෙ. එහෙත් මේ ගෙන්වන ලද රථවාහන 10,000 න් කියක් ලොරි ද, කියක් ජීප් ද, කියක් මෝටර් බයිසිකල් හා ස්කූටර් ද, මිනීමෝක් කියද, ආදී වශයෙන් කිසිම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකු ඒ සංඛ්‍යා ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. ඒ වගේම කාර් එකකට වන වියදම හෝ ලොරියකට වන වියදම කියදැයි කිව්වෙ නැහැ. මේවා ගෙන්නුවේ ආධාර ක්‍රම යටතේද, එසේ නැත්නම් මේ රටේ විදේශ විනිමය වියදම් කර මේවා ගෙන්නුවාද, කියාත් පහදා දුන්නෙ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කපාතායක තුමනි, මේ රථවාහනවලින් වැඩි හරියක් විදේශ රටවලින් ආධාර හැටියට ලැබුණු ඒවායි. අපේ විදේශ විනිමය වැය කර මේවා ගෙන්නුවෙ නැහැ. දුෂ්කර ප්‍රදේශ වල වගා කරන ද්‍රව්‍ය නගරවලට ගෙනෙන්නට ඒ ප්‍රදේශවලට දුම්පිය යන්නෙ නැහැ. ලොරි නැත්නම් ඒවා ගෙනෙන්නට වෙනත් පිළිවෙළක් නැහැ. කොළඹ සිටින ලොකු මුදලාලිලා මේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට ගිහින් ඉතා අඩු මිලට ගොවීන්ගේ නිෂ්පාදන මිලදී ගන්නවා. රත්නපුරයේ ඇඹිලි පිටිය කියන ප්‍රදේශයේ ජනතාව ලොරි සොයා ගන්නට නැතිව කොයි තරම් දුක් වින්දාද කියා මා එහි සේවය කළ කාලයේ මට පෙනී ගියා. ඒ කොලනියේ ජීවත් වූ ජනතාවට හැතැපීම 3 ක් තරම් දුර ගොස් කළයෙන් වතුර ගෙනැවිත් බොන්නට සිදු වුණා. ඒ වගේම ජල පහසුකම් නැති නිසා ලිං හාරාගෙන වගාවලට වතුර දමන්නට ඔවුන්ට සිදු වුණා. එතරම් මහත්සි වී ඔවුන් වගා කළත් ඔවුන් නිෂ්පාදනය කළ බණ්ඩක්කා රාත්තල ශතයටත්, වැටකොලු රාත්තල් 2 ශතයටත් විකුණන්නට සිදු වූ අවස්ථා ගැන මා හොඳින් දන්නවා. එ වැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණේ කොහොමද කියා මා අහන්නට කැමතියි. ඒ ගොවි පොළවල නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය වෙළඳ පොළවලට යවන්නට ලොරි සොයා ගන්නට ගොවීන්ට බැරි වන තුරු මුදලාලිලා බලා සිටිනවා, එම ද්‍රව්‍ය අඩුවෙන් මිලදී ගන්න. අද ලොරි ඕනෑ තරම් තිබෙන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ඩී. හේරත් මහා.]

නිසා ගොවීන්ට තමන්ගේ නිෂ්පාදන ඉතා පහසුවෙන් කොළඹ නගරයට ගෙනා විත් විකුණා ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ වගේම රත්නපුරයේ සිට කොළඹට බඩු ලොරියක් ගෙනෙන්න කුලිය වශයෙන් එදා රු. 250 ක් තරම් ගෙවන්නට සිදු වුණා නම්, අද රු. 75 කින් පමණ ඒ කට යුත්ත කර ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ සෙන සැලසුනේ ලොරි හිමියන් ටද, ගොවි මහජනතාවටද කියා මා අහන්නට කැමතියි.

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ඉතාම සාධාරණ අත්දමට අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් එය විවේචනය කරනවා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉතා ආදරයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, වරදක් තිබෙනවා නම් විවේචනය කරන්න කියා. එහෙත් මහජනතාවට යහපතක් සිදුවන අයවැය යෝජනාවක් ගැන කවදාවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරයකු නැති සිට ප්‍රශංසාවක් කර තිබෙනවාද කියා මා අහන්නට කැමතියි. මේ ආණ්ඩුව පසුගිය අවුරුදු 4½ නිස්සේ ගෙන ගිය ව්‍යාපාරය මගින් මේ රටේ ගොවියාට කිසි සෙනක් සිදු වුණේ නැත, මේ රටේ රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳුනේ නැත, කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කථාවලින් නිතරම කියවෙනවා. රුපියල් ලක්ෂ හය හත, දහය දොළහ වැය කර වාරිමාර්ග ක්‍රම ඇති කරන්නේ මේ නගරබද ජනතාව වෙනුවෙන්ද, ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන්ද, කියා මා අහනවා. ඇයි ඒවා ප්‍රකාශ නොකර, මහජනයාත්, තමුත්තාත්සේලාගේ ජන්දදායකයනුත් මුළා කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ? මේ රජයෙන් කළ එක හොඳ වැඩකට තමුත්තාත්සේලා ප්‍රශංසා කළාද? හොඳ වැඩ ගැන ප්‍රශංසා කරන අතර වැරදි වැඩ විවේචනය කරන්න. වැරදි වැඩ සිදු වෙනවා නම් ඒවා පෙන්වා දුන් විට ඒවා පිළිගන්න මේ රජය සූදානම් බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ රටින් පිටරටට යවනු ලැබූ ද්‍රව්‍යවල මිල පහත වැටීම නිසා අපේ දේශීය ආදායම පහත වැටී තිබුණු අවස්ථාවේදී අප රට වැටී තිබුණු ආර්ථික පරිහාණියෙන් ගොඩ ඒමට හැකි වුණේ අපේ නායකතුමා විසින් ගෙන ගිය ආහාර වගා කිරීමේ සටන නිසා බව මතක් කර

දෙන්න කැමතියි. මේ රටේ ගොවි ජනතාවට පිං සිදු වන්න, අපේ නායකතුමාට පිං සිදු වන්න අප වැටී සිටි ඒ ආර්ථික පරිහාණියෙන් ගොඩ ඒමට හැකි වුණා. නමුත් අපේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් පළාත් පාලන මැතිවරණවලදී ගම්බද මහජනතාවට කියන්නේ මොනවාද? මේ රජය පසුගිය කාලසීමාව තුළදී මහජනතාවට කිසිවක් කර නැත කියා වැරදි අවබෝධයක් ඇති කරලීමට උත්සාහ දරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ප්‍රදේශවල පමණක් නොවෙයි, අනිකුත් ප්‍රදේශවල ඇති වැව් පසුගිය අවුරුදු දහය තුළ කිසිම ප්‍රතිසංස්කරණයක් කර නැහැ. ඒ වගේම හිරියාලේ කොට්ඨාශයට පසුගිය රජයේ කාල සීමාව තුළදී පාඨශාලා ගොඩනැගිලි දෙකයි ගොඩනංවා තිබුණේ. එහෙත් මේ රජය බලයට පැමිණීමෙන් පසු ඒ වැව් සියල්ලක්ම පාහේ ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙනවා; පාඨශාලා ගොඩනැගිලි අලුතෙන් ඉදි කර තිබෙනවා. ඒ වගේම අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ නොසලකා හැරීම නිසා වලගොඩැලි වී ගිය, රළු වාහන ගමන් කිරීමට බැරි වී තිබුණු මාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණය කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වය මොන අත්දමට විවේචනය කළත් ගොවියාගේ තත්ත්වය නගා සිටුවීම සඳහාත්, ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂණය කිරීම සඳහාත් මේ රජය ක්‍රියා කර තිබෙන බව මහජනතාව පිළිගෙන අවසානයයි.

ගරු කථානායකතුමනි, හිනිදුම ආසනය සඳහා මා තරඟ කරන විට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් කීවා, 1965 දී හිනිදුම මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මා තේරී පත් වුණොත් මහවැලි ගඟ ඉහළට ගලන වාය කියා. මා සන්නෝෂයි කියන්න, එදා ඒ කී කථාව අද ඇත්ත වේගය යන බව. මහවැලි ගඟ ඉහළට නොගැලුවත්, එහි ජලය දුෂ්කර ප්‍රදේශ මැදින් ගලා යාමට සැලැස්වීමේ කටයුතු දැනට මත් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මට පෙර කථා කළ මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා, ඒ ප්‍රදේශවල ගොවි ජනතාවට වගා කරන්න ජලය නොමැතිව මී කඩා, පැණි විකුණා ජීවත් වන බව. නමුත් දැනට මේ රජය අරඹා ඇති මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය වැනි ව්‍යාපාර ශ්‍රී ලංකා තිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩු තිබුණු කාල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

යෝදි ඇරඹුවා නම්, ජලය ලබා දීමට ක්‍රම සකස් කළා නම්, ඒ ප්‍රදේශවල ගොවිජන තාවට මි ජාණි විකුණා ජීවත් වන්නට සිදු වන්නේ නැති බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි. එම නිසා මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කර ඒ ප්‍රදේශවලටත් ජලය ලබා දෙන්න අපේ රජය සූදානම් බව ඒ මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරනවා. ඒ වාගේම ප්‍රදේශයේ මහජනතාවට මේ රජය මගින් එබඳු වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කර ඇති බවත් පෙන්වා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම අයවැය ලේඛනය ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රී වරුන් විවේචනය කරන විට 1965 ට පෙර අප රට ආර්ථික වශයෙන් කොයි විධියේ තත්ත්වයක තිබුණද කියා කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ඒ අවධියේදී, අපේ කර්මාන්තයන් කර ගෙන යාමට අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට අවශ්‍ය විදේශ විනිමය, ඒ වාගේම අපට ඉතා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට වුවමනා විදේශ විනිමය නොමැතිව, ඉතාමත්ම දුෂ්කර තත්ත්වයකට මුහුණ පා සිටි බව අමතක කරන්න තරකයි. එහෙත් අද ඒ තත්ත්වය වෙනස් වී තිබෙන බවත්, ලංකාවේ තිබෙන කර්මාන්ත ශාලා එදා මෙන් දෙගුණයක් භාණ්ඩ අද නිෂ්පාදනය කරන බවත් කියන්නට සතුටුයි. එදා සියයට 3 ක්ව තිබූ මේ රටේ දියුණුව අද සියයට 6 ක් පමණ දක්වා නැග තිබෙනවා. ඒ දියුණුව තව තවත් වැඩි වන බව සතුටින් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු මන්ත්‍රීවරුන් වි වගාව සම්බන්ධයෙන් අප ලබා ඇති දියුණුව ගැනත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. 1965 දී වර්ෂාපතනයේ තිබුණේ ඉතා සුළු අඩුපාඩුවක් පමණයි. එහෙත් ඒ අවුරුද්දේ බුසල් 3,60,00,000 ක් වූ වි අස්වැන්න අද වන විට 7,10,00,000 දක්වා නැග තිබෙන බව තමුන්නාන්සේලා මහජනතාවට කියනවද කියා මා අහන්නට සතුටුයි. ඇයි මේවා ගැන කියන්නෙ නැත්තෙ? තමුන්නාන්සේලාගේ රට දියුණු වෙනවාද නැද්ද කියා තමුන්නාන්සේලා මහජනයාට කියන්නට ඕනෑ. දේශපාලන පක්ෂ ගැන කල්පනා කර බලය ඇල්ලීමට පමණක් ඉදිරිපත් වෙනවා නම් එය රටටත් ජාතිය

ටත් කරන ලොකු දුෂ්ඨකමක් බව, ලොකු හානියක් බව මා කියන්නට කැමතියි. රබර් අංශයෙන් අද එදාට වඩා දියුණුවක් තියෙනවා. 1965 දී සංස්ථාවලින් ලාභ ලැබුණේ 7,00,00,000 ක් පමණයි. එහෙත් අද සංස්ථාවලින් ලැබෙන ලාභය 26,20,00,000 ක් බව තමුන්නාන්සේලා මහජනතාවට ප්‍රකාශ කළාද කියා මා අහන්නට කැමතියි. 1965 සිට මේ දක්වා මේ රජයෙන් අළුත් කැර්මාන්ත 667 ක් සූදානම් කර තිබෙන බව අප මහජනතාවට ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ජාතික රජය, ලැබෙන මුදල් සියල්ලක්ම වියදම් කරන්නේ ගොවි ප්‍රදේශවලටයි. මේ රජය මේ රට දියුණු කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ විශේෂයෙන්ම ආහාර නිෂ්පාදන අංශය දියුණු කිරීමෙන් බව මේ සභා ගර්භයේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් නොව මුළු මහජනතාවම පිළිගෙන අවසානයයි. කොළඹේ ක්‍රමය යටතේ ඉඩම් කට්ටි 57,000 ක් පමණ මේ කාල සීමාව තුළ දී තිබෙනවා. අළුත් කට්ටිකරුවන් 17,000 ක් පමණ දැනට පදිංචි කරවා අවසානයයි. අළුත් වාරිමාර්ග ක්‍රම 51,700 ක් පමණ සූදානම් කර තිබෙනවා. වතුර නැතිව තිබුණු කුඹුරු අක්කර 32,000 කට වැඩි ප්‍රමාණයකට වතුර සැපයීමට ජලාශ සූදානම් කර අවසානයයි. ඉඩම් කට්ටිකරුවන්ට ඉක්මනින්ම ඉඩම් දීමට මේ රජය සංවිධානයක් ඇති කරගෙන යනවා. බලෙන් ඉඩම් අල්ලා ගෙන සිටින ගොවි මහත් වරුන්ට තඩු වැටි වැටි සිටින්නට ඉඩ නොතබා ඔවුන්ට ඒ ඉඩම් ලබා දී ඉක්මණින් ඒ සඳහා ඔප්පු දෙන්නට මේ ආණ්ඩුව වැඩ පිළිවෙලක් සූදානම් කරගෙන යනවා. එහි ප්‍රමාදයකට තිබෙන්නේ ඒ ඉඩම් මැනලා ඒවාට හතර මායිම් හදන් නේ නැතිව ඔප්පු පිළියෙල කරන්නට ක්‍රමයක් නැතිකමයි. උතුරට මේක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[එස්. බී. හේරත් මයා.]

නැගෙනහිරට මේක දකුණට මේක බස්නා හිරට මේක යනාදී වශයෙන් හතර මායිම් හදන්නට ඕනෑ. එසේ නොකර ඔප්පු ලියන්නට බැහැ. ඒ සඳහා පැන නැග තිබෙන ප්‍රශ්නය නම් මිනින්දෝරු මහත් වරුන්ගේ හිඟය යි. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී මිනින්දෝරු අංශය පුළුල් නොකිරීම නිසා මිනින්දෝරුවන්ගේ හිඟයක් පවතිනවා. අන්න ඒකයි ප්‍රමාදයට හේතුව.

මේ රජයේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කාර්මික විද්‍යාල ඇති කර අපේ තරුණ පරම්පරාව කලා අංශයට පමණක් යොමු නොකර ලංකාවට අවශ්‍ය ඉංජිනේරු, මිනින්දෝරු ආදී අංශ මෙන්ම කෘෂිකර්ම වාණිජ ආදී අංශන් ඇති කර ලංකාවේ දියුණුව ඉක්මණින් ගෙන යන්නට පුළුවන් වන අන්දමට අධ්‍යාපනය සකස් කිරීම ගැන එතුමාට අපි ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ. ඒ වැඩ පිළිවෙල අනුව ඉක්මණින් මිනින්දෝරුවන් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණොත් මේ ඉඩම් ප්‍රශ්නයත් ඉක්මනින් විසඳන්නට පුළුවන් වේවි. මා හිතන විධියට දැනටමත් ඔප්පු ලක්ෂ දෙක කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් ලියා අවසානයි. මේ වගා සටන නිසා අපට සන්තෝෂ විය හැකි දියුණුවක් ලැබී තිබෙනවා. මෙතෙක් කල් පිටරටින් ගෙන්වූ හාල් ප්‍රමාණයෙන් දැන් ගෙන්වන්නට ඕනෑ කරන්නේ බාගයයි. අපට අවශ්‍ය හාල් වලින් සියයට 75 ක්ම දැන් ලංකාවෙන්ම ලබා ගන්නට අපට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඉතා ඉක්මණින්ම අපට ඕනෑ හාල් ප්‍රමාණය සියයට සියයක්ම ලංකාවෙන්ම ලබා ගන්නට පුළුවන් වේවි. දැනට ලොකු ඉඩෝරයක් තිබුණත් අප බලාපොරොත්තු වූ හාල් ප්‍රමාණය දැනට අපට ලැබී තිබෙන වාය කීයා මා හිතනවා. මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ඇති කළාට පසුව මේ

—දෙවන වර කියවීම

තත්ත්වය තවත් හොඳ වේවි. ඊට පසුව දැනට වේලි පාළු වී යන කුඹුරු යායවල් සශ්‍රීක කරගන්නට පුළුවන් වේවි. දැන් අපි අනුරාධපුරය පැත්තට යන විට පාර දෙපස ඔක්කොම වේලිලා රතු පාට වී තිබෙනවා. එහෙත් මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වුණාට පසුව ඒවා කොළ පාටින් බැබලෙයි කීයා මා කල්පනා කරනවා.

ගොවිතැන සඳහා අයවැයකින් වැඩිම මුදලක් මෙතෙක් ලංකාවේ වෙන් කර තිබෙන්නේ මෙවර අයවැය ලේඛනයෙනුයි. මේ ශීර්ෂය යටතේ මෙතෙක් වැඩිම මුදල මෙවර වෙන් කර ඇත්තේ ස්වයම් පෝෂිතභාවය ඉක්මණින් ඇති කර ගැනීමටයි. එය දෙපාර්තමේන්තුවට තනිකර කරන්නට අමාරු නිසා අපි ගොවි හමුදාවක් ඇතිකර තිබෙනවා. ඔවුන්ට ඉතා දුෂ්කරතාවයන් මැද වැඩ කරන්නට සිදු වුණත් ඔවුන් ඉතා සන්තෝෂයෙන් වැඩ කර මේ වගා සටනට රුකුලක් දීම ගැන අපි ඔවුන්ට ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ.

අපට ලැබෙන විදේශ ආධාර ගැන බලන විට එක කරුණක් ගැන කියන්න සන්තෝෂයි. එදා වැටී සිටි ආර්ථික ප්‍රපතය අනුව එයින් ගොඩ එන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. මහජනයාට බඩගින්නේ මැරෙන්නයි සිදු වී තිබුණේ. එහෙත් විදේශීය රටවල් මේ ආණ්ඩුව පිළිගෙන මේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි විශ්වාසය තබා මේ රටට විදේශ ආධාර විදේශ ණය ආදිය දී අපේ රට ඒ ආර්ථික පරිහානියෙන් බේරා ගැනීම නිසා දැන් අපි සැහෙන ප්‍රමාණයකින් දියුණු වී සිටිනවා. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ දුෂ්කර ජීවිත ගත කළ, පඩි වැඩි කිරීමේ සටන් ගෙන ගිය, රජයේ සේවකයන්ට සෙනක් සලසමින් ලබන ඔක්තෝබර් මාසයේ සිට වැටුප් කොමිෂන් සභාවේ අතුරු වාර්තාව ඒ වූ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

පරිද්දෙන්ම ක්‍රියාත්මක කරන්නට මේ ආණ්ඩුව තීරණය කරගෙන සිටින්නේ දැනට ලබාගෙන ඇති දියුණුව නිසයි. මමත් රජයේ සේවකයකු හැටියට සිටි කෙනෙක්. පුළුවන් තරම් උනන්දුවෙන් තම රාජකාරි කටයුතුවල යෙදෙමින් මෙම රජයේ කටයුතුවලට සහාය දෙන ලෙස හිටපු රජයේ සේවකයකු වශයෙන් මා සියලුම රජයේ සේවක සහෝදරයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටි නවා.

ගම් ප්‍රදේශවලට වැක්සි රථ ලැබී ඇති බව කියමින් මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) මෙම ආණ්ඩුවට දෝෂාරෝපණය කළා. කවදාවත් වැක්සි රථ නොතිබුණු ගම් ප්‍රදේශවලට වැක්සි රථයක් දෙකක් දීම ගැන ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අසතුවු වෙනවා නම් එය කතා ගාටුදායක කාරණයක්. ඊට අසතුවු විම අපරාධයක්. එදා වැක්සි රථ නොතිබුණු ගම්බද ප්‍රදේශවල උදවියට අද වැක්සි රථ වල අසිතිකාරයන් වන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා නම් ඒක සැලකිය යුතු කාරණයක්.

මේ ආණ්ඩුව පෞද්ගලික අංශයට සැහෙන තැනක් දී තිබෙනවා. පෞද්ගලික අංශය දියුණු වන විට ඒ මගින්ද රැකී රක්ෂා නැති මහජනතාවට රැකිරක්ෂා ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට අමුතුවෙන් වටහා දෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ. මේ අන්දමට අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වන්නියෙන් ආවත් නියම වන්නි නායකයකු හැටියට අපේ වන්නියේ දුෂ් කර ජීවිත ගත කරන දුප්පත් ගොවි ජනතාවට ලොකු සෙනක් කිරීමේ අභිලාෂය ඇතිව වැඩ කරගෙන ගොස් තිබෙනවා මෙම රජය අප්‍රසාදයට ලක් කිරීම සඳහා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙකුත් චෝදනා ඉදිරිපත් කරනවා;

කැ කෝ ගසනවා. එහෙත් එකක් කිව යුතුයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඔය චෝදනා, ඔය විවේචන, ඔය කැ කෝ ගැසීම් මෙම ගරු සභාවට පමණක් සීමා වෙනවා. ඒ උදවියගේ කථා හැන්සාඩ් වාර්තා ගත වුණත්, පුවත් පත්වල පළ වුණත් මහජනතාව ඒවා ගැන වැඩිපුර සලකන්නේ නැහැ. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ බොරු ප්‍රචාරවලට මහජනයා රැවටෙන්නේ නැහැ. පසු ගිය රජය පැවති කාලයේ බෝඩ් ලැලිවලට පමණක් සීමා වී තිබුණු අපේ මහා විද්‍යාලවල දැන් විද්‍යා, වාණිජ හා කලා අංශ ඉතාමත් හොඳ තත්ත්වයක පවතිනවා. එම නිසා අපේ කුඩා දරුවන් පවා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. එම මහා විද්‍යාල ඒ තත්ත්වයට ගෙන ඒම නිසා ඒවායේ ඉගෙන ගන්නා බණ්ඩලාට, බසියලාට දැන් පුළුවන්කම තිබෙනවා; කොළඹ, මහනුවර, ගාල්ල, යාපනය ආදී නගරවල මහා විද්‍යාල වල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍යයන් සමග තරඟ කර ජය ගන්න පවා.

මට වෙන් කර දී තිබෙන කාල සීමාව අවසාන වේගෙන එන නිසා මීට වඩා කථා කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ලංකාවේ 5 වැනි වරටත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළ එකම මුදල් ඇමතිතුමා වශයෙන් වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා ඉතිහාසගත වුණා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ ප්‍රදේශවල දුෂ්කර ජීවිත ගත කරන ගොවි මහතුන්ටත්, ඔවුන්ගේ අඹු දරුවන්ටත් විශාල සහනයක් ලැබෙන නිසා මේ 5 වැනි අයවැය ලේඛනයත් ඉතිහාසගත වෙනවා. මේ රට දියුණුව කරා ගෙන යාම සඳහා ඒ තරම් හොඳ අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කළ මුදල් ඇමතිතුමාටත්, එවැන්නකට ඉඩකඩ සැලසූ ජාතික රජයටත්, මෙතෙක් මට කථා කරන්නට අවස්ථාව දුන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාටත් ස්තූතිය පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

අ. හා. 5.7

මංගල මුණසිංහ මයා. (බුලත්සිංහල)

(திரு. மங்கல முனசிங்க—புலத்திங்கள)

(Mr. Mangala Moonesinghe—Bulathsinhala)

Sir, if one were to examine this Budget, one would actually describe it as a maintenance Budget because there is an underlying principle in all the five Budgets presented by this Government. It is working on the principle, on the advice given to us and to most other Asian nations, that in order to get out of this economic stagnation in which we find ourselves we should look into the question of import substitution both in the agricultural and industrial sectors; that by foreign finance we might at some stage arrive at better economic conditions and also achieve more favourable terms of trade. Now, I am not going into the question of the merits or demerits of this policy, but I think we must examine the question to see where this policy is going to take us; whether this policy has proved a success in any of the Asian or South East Asian countries so far; whether we can say openly and boldly that we have come out of the economic morass in which we were and that we are now living in a society that is affluent and rich.

If you actually examine this Budget more carefully, examine the real merits, the so-called achievements as enunciated by the Hon. Minister of Finance, and analyse them, you will see whether this principle has really paid.

I shall confine my remarks mainly to two or three aspects of this Budget in reference to the Hon. Minister's statement that terrific achievements have been made on the economic front. First of all I shall take the question of paddy production. We all know that certain positive steps were taken by this Government towards import substitution. Whether they were right or wrong is a different matter, but, certainly, the Government did take some steps. Now, having taken those steps very rightly, they went all out to achieve these ends. This Government strained every nerve, used the heavy propaganda machinery at its disposal and organized and used the people to achieve these ends.

After all these efforts, we would like to see what are the real achievements of this grow more food campaign. In 1964 the production of paddy amounted to 50 million bushels and in 1968 there was a yield of 64 million bushels. That is, in about five years you have increased paddy production by about 14 million bushels. That is your achievement after all these efforts; but what have you done to achieve this? To achieve this how much did you spend on fertilizer?

In 1961 a sum of Rs. 46.9 million was spent on imports of fertilizer. That was the foreign exchange allocation that was made in 1961—Rs. 46 million. In 1966 the foreign exchange allocation for imports of fertilizer was Rs. 91 million—almost double the amount spent in 1961. I am not sure what it was in 1967 and 1968. Fertilizer was also brought into this country

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

on commodity aid. Be that as it may, in 1966 alone so much was spent on fertilizer.

In 1966 a foreign exchange allocation of Rs. 12.98 million was made for imports of agro-chemicals into this country, and in 1967 the allocation was Rs. 13 million. In 1968 it was increased to Rs. 15.66 million.

In 1967 Rs. 40 million was set aside in the Budget for the import of tractors, agricultural implements, and tractor spares, and it was indicated in the Budget speech of 1967 that the government agents in the various administrative districts would give permits to those who wished to purchase tractors, and that it was incumbent on them, apart from harvesting their paddy fields, to harvest the fields of anybody else at a rate of Rs. 55. I do not know whether the hon. Member for Polonnaruwa (Mr. Leelaratne Wijesinghe) can say what the tractor hire rate is today, whether it is Rs. 55 or more.

රසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Rs. 80.

මංගල මුනෙසිංහ මයා.

(திரு. மங்கள முனசிங்க)

(Mr. Mangala Moonesinghe)

Then, Sir, in 1964, 100 tractors were imported. Foreign exchange was allowed for the import of 100 tractors. In 1967, 1,707 tractors have been imported. That is the massive effort you have made towards this food drive. You have spent foreign exchange in this way. I am taking these figures haphazardly. Much more foreign exchange must have been spent. I am taking the figures from the Budget speeches of the Hon. Minister of Finance.

In 1967 the Hon. Minister of Finance said, "In order to push our food drive we are appointing fourteen more additional government agents in the most important administrative districts of this country. We will set up a special administration to man these kachcheries, and set aside Rs. 4 million for that purpose alone."

This Government has given the cultivator a subsidy of 50 per cent on fertilizer purchased on cash, and a subsidy of 33.½ per cent on fertilizer purchased on credit.

This Government has utilized the services of 345,000 school-children for the first time in this country to weed 13,600 acres in the 1965-66 Maha season alone. 84,000 school-children were engaged in transplanting and harvesting paddy. In 1966, 300,000 acres were hand-weeded by over one million school-children. Apart from engaging these children for this purpose, you can imagine, Sir, the organizational efforts that have gone into it on the part of the school teachers of the Education Department and of the transport system, not to speak of the amount of money that was spent on it. All that was done to achieve success in the food drive.

You created a new regal dynasty—a dynasty of *govi rajas* who are as weak as the crowns they wear on their heads and who are looked down upon by the people of this country. You had your massive agricultural exhibitions all over the country, from the north to the south, spending large sums of money and using your departmental officers to organize those exhibitions. You utilized the Commercial Service of the Ceylon Broadcasting Corporation to implement your food drive. I am not saying these are bad things. If you want to achieve success, certainly you must go ahead. All I am asking is, what benefits have you achieved from your food drive?

Then, 51,000 acres are claimed to have been brought under irrigation for the first time. From 1965 to 1968 you claim to have provided better

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මංගල මුණසිංහ මය.]

irrigation facilities for 32,000 acres. New colonization schemes have been set up. Youth settlement schemes have been set up. About 80,000 acres have been granted to the private sector by the Special Leases Board for the development of those lands and to increase food production. I am not going into the amount of foreign exchange allocated to those people to import tractors, bulldozers, jeeps—that matter has been much debated in this House. The main thing is, you claim to have brought under paddy cultivation 287,000 new acres from 1965 to 1968. All these have been done for the purpose of increasing food production.

After five years, having spent so much of foreign exchange, having done all this work—I do not know, I have not worked out the amount of foreign exchange spent—you have increased production by only 15 million bushels. That is what you have achieved after all this mighty effort. If you take the earlier figures you will find that in 1958 and 1959 the production of paddy in this country was 36 million bushels. That was at a time when nobody talked about paddy production, when nobody talked about a food drive. I am not comparing the previous Government with this Government; I am only saying that your achievement is not sufficient. Without any effort by the previous Government, paddy production increased from 36 million bushels in 1959 to 50 million bushels in 1964. There was an increase of 14 million bushels of paddy without any effort at all on the part of the previous Government.

Actually, one wonders whether this effort has been worth-while after all; whether something has not gone wrong; whether your officers have worked wholeheartedly; whether you have been hoodwinked; whether your exhibitions were not bloated-up exhibitions. These are the questions we must ask. This is not your duty only; it is our duty also. It is public money that has been spent.

Look at the figures of rice imports. In 1965, 642,200 tons of rice were imported into this country. In 1968, three years later, after this massive effort of yours, you had to import 344,000 tons of rice, almost half the amount you imported in 1965. But remember, Sir, that one measure of rice had been withdrawn from the ration since then.

So, apart from giving 10 million measures of rice free every week—today you are not giving 10 million measures of rice every week—it is no achievement at all if, after all your efforts, you are still importing 300,000 tons of rice. You have not made very much headway.

Look at the hospitals. Ever since you withdraw one measure of rice from the ration, hospital patients are not given any rice for their mid-day meal or their dinner. So, where is this increased production?

What is the price of rice today? A measure of rice, at its lowest, costs Re. 1.25 anywhere. If there is such a massive increase in rice production as you claim, the cost of rice must come down a little. Before you withdrew one measure of rice from the ration, any person in this country could have bought two measures of rice for 50 cents. Today, one has to pay at least Re. 1.25 for a measure of rice.

Then I ask: What is the proportion of the population that produces rice in this country? Those who produce rice—the smallholders, the men who own vast tracts of paddy land, the tenant cultivators—constitute a very small proportion of the population in this country. The ordinary man, in the rural areas or in Colombo, has to buy a measure of rice today at Re. 1.25, in spite of this increased production of rice.

The Hon. Minister went on to say that, apart from the massive strides made in the field of rice production, there has also been an increase in the rate of industrial growth; that

the industries have begun to come into satisfactory production. I concede that there has been some sort of industrial development in this country.

There was a time when our industries were languishing, when they were starved of raw materials, when the capital invested was insufficient. No doubt when you suddenly begin to feed them with foreign aid, with industrial raw materials, with massive capital investment, the rate of industrial growth will shoot up. That is a natural phenomenon.

Another matter one must consider is that most of these industries were started only a few years back. They were started about six or seven years ago by the previous Government; at that time they were nascent industries. They may have had their teething troubles, their initial problems; but year by year, as the technicians and the officers gained experience, the industries begun to bear fruit. The rate of production grew. With all the foreign aid that has been diverted into these industries, naturally there has to be a growth in industrial production.

But with all this industrial production, whether it be in the private sector or in the public sector, there has not been a full absorption of workers; there has not been a solution to the unemployment problem completely.

Take the private sector. There has been an increase in production in the private sector. Anybody would concede that. You have been able to give the private sector certain tax reductions; you have been able to give the private sector tax holidays. You removed the moratorium on certain dividends and profits so that private capital can come into this country, but I do not know whether the private capital that you expected to come in has actually come into this country.

But one thing is sure. After you fed the private industry with all this aid and the private industry started going, the private industrialists has started making money. If you will examine the private industrialists in this country—they are a very microscopic minority—you will see that they are making huge profits, they are making unconscionable profits. These profits have not come down to the workers; they have not come down to the consumer. You have not been able to control prices where the private industry is concerned. You have not been able to have your quality standards. You have talked of standards in quality but nothing has been done so far.

As to real income, the Hon. Minister went on to say that, apart from the economic growth in the agricultural sector as well as in the industrial sector, there has been a real growth of income, that today the society is affluent and that there is economic prosperity in this country. And today one often hears some Members of the Cabinet saying that the ordinary man is so prosperous, that if you go to the rural areas you will see buildings coming up like mushrooms, that the farmer is so well off, that there is a shortage in the cement industry because all the farmers and the ordinary man are going on a building spree. I do not know about these rural areas, but I certainly know that houses are not coming up in the rural areas. Today, you have even stopped the Rs. 2,000 loan you were giving to a man to build a house. Today no loans are given for housing. Certainly there has been a massive effort in Colombo. Houses have been coming up worth over Rs. 50,000 or Rs. 1 lakh. Houses of that type have come up, but certainly no houses have come up in the rural areas.

The Minister of Finance said that this economic growth could actually be substantiated by the fact that the real income of the worker has gone up, that the real income of the agricultural worker has gone up—

விவரணை பற்றி கெடுபிசு, 1969-70

—தேவன வர கியவி

இலங்கை மன.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

It has gone down.

மனே மனேசிங் மன.

(திரு. மங்கள முனசிங்க)

(Mr. Mangala Moonesinghe)

He compared it to two years and these are the figures he quoted. I think even the Prime Minister said so.

இலங்கை மன.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

That is the 1968 figure. That is wrong.

மனே மனேசிங் மன.

(திரு. மங்கள முனசிங்க)

(Mr. Mangala Moonesinghe)

This is what the Minister of Finance said in his Budget Speech :

“An examination of the indices of real wage rates also provides proof of the improvement in real incomes. With regard to workers in agriculture, the index of real wage rates which had steadily declined from 106.5 in 1960 to 103.5 in 1964 increased to 104.9 in 1967 and 114.3 in 1968.”—

A massive increase from 1967 to 1968, in the real wage rates of an agricultural worker ! These are the figures he quoted for the minor government employees.

—“With regard to workers in industry and commerce, the index of real wage rates had declined from 123.8 in 1960 to 118.4 in 1964. However, it rose”—

These are in respect of workers in industry and commerce.

—“to 121 in 1967 and 133.1 in 1968.”—

[OFFICIAL REPORT, 2nd August 1969 ; Vol. 86, c. 35.]

That again was a rise from 1967 to 1968. With regard to workers in wages boards trades also there was a similar rise. The index of real wage rates in respect of Central Government employees increased to 114 in 1967 and 125.7 in 1968. Those are the

figures that were quoted by the Hon. Minister, and he said : “Well, you know we are going through a terrific boom because the real wages have increased.”

If you look at the Central Bank Report and the figures given there—on the question of how these figures have been arrived at there are differences of opinion—you will see that even the cost-of-living index has been computed on the basis of—where the rents are concerned—the rates that existed in 1952. The rents have not been revised ; they have remained static from 1952. The Central Bank has taken the 1952 controlled rents for the purpose of calculating the cost-of-living index in 1968 !

If you look at the index of real wage rates of government employees, you will find, according to what the Hon. Minister has said, that the index in respect of minor employees has gone up from 118.6 in 1967 to 134.3 in 1968.

Now, how have these indices shot up ? Between 1967 and 1968 the Government gave an interim allowance to ease the effects of the cost of living. A few months later, the Government also gave a devaluation allowance. So, it is no wonder that these indices have shot up in one year. But that certainly is no indication that we are on the road to economic prosperity. In 1957, during the time of the late Mr. Bandaranaike, when the special living allowance of Rs. 17.50 was given, there was a similar rise in these indices between 1957 and 1958. The index of real wage rates of minor employees, as a result of the grant of the special living allowance, increased from 112.8 in 1957 to 124.2 in 1958. This increase was seen all round, whether it be in the agricultural sector, whether it be in respect of Central Government employees, or whether it be in the commercial sector. But, you will see, from 1965 up to 1968 there has not been a consistent increase in the index of real wage rates, but only this jump from 1967 to 1968. If there was a

விசேஷப் பதவி கெடுப்பத, 1969-70

—தேவன் வர கியவீத

consistent increase from 1965 to 1968 then one can say that there has been prosperity, and that this economic growth is reflected in the other spheres also, that the ordinary man also has been receiving the benefits of that prosperity. But it is not so.

ஒலேஓரன் மஹ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

From December 1967, the real wages have been going down.

மங்கலா மூனேசிங்ஹே மஹ.

(திரு. மங்கலா முனசிங்க)

(Mr. Mangala Moonesinghe)

So, one wonders whether, as the Hon. Minister tried to make out, these increases in the real wage rates are real achievements.

Now let us look at the programme of import substitution, backed by massive aid from foreign countries. You will notice that certain reports made by these foreign banks underline the one point that for the last so many years, apart from the internal growth rates, we and most of the developing countries in South East Asia are facing an adverse trade balance. Although our volume of exports has increased, our export prices keep on declining, and we have not been able to tackle this problem. That is the root cause of this problem. We have not been able to arrest this trend.

Certainly import substitution is a good thing. But before we accept any of this aid given to us by the Western democracies, we must consider whom this massive aid, this import substitution, is really going to benefit. They have added a note on the economic problem of Ceylon and they themselves say that our foreign trade has been dwindling from year to year. From 1965 onwards our external trade has been dwindling from year to year. They concede that

this can be cushioned by foreign aid so that we may import essential goods and at the same time attain a certain amount of economic growth.

We have what is called an import programme in respect of consumer goods, intermediate goods and investment goods. That import programme is necessary if we are to achieve a certain rate of economic growth and maintain it. But our economic capacity from 1965-69 has not been capable of maintaining that import programme. We will have to get far more than the aid and the loans that we are getting today. If there has been a rise in the rate of economic growth, that is no indication of economic prosperity. They say that this sudden rise in the growth rate is due to the pumping in of foreign aid to the industries that had been kept starving, and that the growth rate is bound to come down after this sudden rise. It will come down to 2 or 3 per cent. Then you will have to borrow some more money. So, where actually are we going?

I know you have taken certain positive steps and tried to find a way out. But I am telling you that we must actually examine all these loans in detail and also examine the policies that we have been asked to carry out as a condition of these loans. If we analyse this question of foreign aid we may be able to arrive at certain conclusions. The concept and philosophy of foreign aid, of lines of credit, of food aid and of grants, is one that had its birth during the post-war years. Before the war, when most of the South and South East Asian countries were colonial countries, the imperialist powers had made private and governmental investments in this area, and there was no question of aid then. With the emergence of these countries as independent nations after the war years, and with a cold war going on between two giant powers with different ideologies, both of them were trying

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මංගල මුහුර්තමය මයා.]

to win friends among these independent nations. That, I think, is how the concept of aid came into being.

You will remember that in about 1950 a noble resolution was passed in the United Nations that, because after the war there is so much poverty mainly in countries in South-East Asia, in Africa and in South America, some sort of aid must be given to these countries. They passed a resolution in 1950 that the donor countries, that is the more advanced countries, the industrially developed countries, should give at least one per cent of their national income towards putting the underdeveloped countries on their feet. Although such a resolution was passed, no country gave one per cent of its national income. That is how they looked at this question of foreign aid. There is a lot of rhetoric about the noble idea of giving aid to poor countries. All that talk is there.

Then in the 1950's there was actually a boost in aid. In the early 1950's the Colombo Plan was mooted and Colombo Plan aid was started. Technical assistance was given. In the early 1950's the percentage of aid increased to about 15 per cent a year. Then in the late 1950's, in 1957, 1958 and 1959, the socialist bloc came out with their aid, with project aid. Socialist countries began to give aid to the developing countries.

Then in the early 1960's, due to political reasons, due to budgetary difficulties of the donor countries, and due to adverse balances in trade, the amount of aid began to taper—the quantum of aid began to get reduced.

Now, this Government has been able to get a massive amount of commodity aid from 1965 onwards. If we look at the kinds of aid that we and the other developing countries are getting, you will notice that most of it is, in fact, not aid. To call it aid is actually a misnomer. Actually we are getting very little aid that is free. Whether it be by way of food, whether it be by way of commodities,

whether it be by way of projects, we have to pay for most of the aid that we receive. We have to pay by way of interest. There are a few instances where countries give aid without interest. Some countries want a small rate of interest. Some countries are very unconscionable and have laid down hard rules on a commercial basis. They want higher rates of interest on the aid that they give.

From 1965 to 1968 we have taken Rs. 1,200 million from the Aid Ceylon Group alone by way of aid and this has had to be supplemented by loans taken from the IMF in order to balance our trade deficits. When we look at the commodity aid—and that has been boosting our economic growth—we have to ask the question whether it is to our advantage or whether it is enslaving us. That is the question we have to ask.

Look at the commodity aid we receive. We are given certain commodities at a price stipulated by the aid giving countries. They stipulate the prices and we have to pay those prices. Those may be goods that those countries cannot sell in the open competitive market; those may be goods that are surplus there; those may be goods which, being inferior goods, can bring down our rate of efficiency; those may be goods for which we have to keep on buying spare parts; those are goods for which we have to pay back in foreign exchange and also pay interest.

Then look at the food aid. India is getting plenty of wheat and we are getting plenty of wheat flour under P. L. 480. But what is happening? We have to import that wheat flour in ships belonging to the donor countries at higher freight rates than we need to and to pay the prices stipulated by them. What is happening, Sir, is that in Europe and in the Western democracies there is actually over-production of certain industrial goods. They have to destroy a certain amount of their industrial goods. So, what is this aid they are giving us? They are getting rid of their

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

surplus; their food surplus they are getting rid of and their industrial goods they are getting rid of. They are solving their unemployment problem by giving us this aid. Sir, even some of the people in the donor countries are questioning the “noble” intentions of those countries.

After all we have received aid from 1950. For the last 18 years we as well as the other under-developed nations of Asia, South America and Africa have been receiving aid in various forms. We have got lines of credit. But where are we after 18 years of aid.

Sir, this is a question of not whether you have done well or we have done well, or whether what you have done is correct or what we have done is correct. It is a question on which we must all sincerely do some thinking as to the policies dictated to us, as to the aid we are getting, as to whether we can ever get out of this grip, and whether we really are having an increase in productivity. These are the questions we have to ask ourselves. We have to do a lot of re-thinking. We cannot accept what these people dictate to us.

Sir, the Hon. Minister of Finance very happily pronounced that he had made massive strides in agricultural production, that our growth rates have increased, that industrial production has gone up. You have done this only by way of getting foreign aid.

And, Sir, we do not know where this will lead us to. Actually, although there are these advantages they do not go down to the ordinary people. That is very, very clear. It is not manifested anywhere. There is even no impression of it.

I do not think I need take any more time of the House, but I would suggest that you look into this question of foreign aid and the question of import substitution more fully, in a more detailed manner and in a way

that is suitable to our country and to the different countries of South-East Asia, and try to find a real solution not to the problem of economic growth rates but to the problem of solving our adverse terms of trade, because you will notice that all the countries in South East Asia that are producing primary goods have this same problem. I know that we have been trying to do something about this. However, I do not think, unless we act and sort out this problem, we will be able to get rid of it. We have not been able to get rid of it for the last 18 years.

අ. හා. 5.52

එම්. එම්. මුස්තාෆා මයා. (සමාජ සේවා අමාත්‍යවරයා)

(ஜனாப் எம். எம். முஸ்தபா—சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

Mr. Deputy Speaker, after the General Election of 1965 the National Government was formed with a very comfortable majority. Hon. Members of the Opposition know very well that the life of a Parliament is five years. While that is a fact, there were very confident predictions by very responsible people, including the hon. Leader of the Opposition, that the Government would not last even three months. At that time, Mr. Deputy Speaker—

සෝමරත්න සෙනරත් මයා. (අම්පරායි)

(திரு. சோமரத்ன செனரத்—அம்பாறை)

(Mr. Somaratne Senerath—Amparai)

That is not correct.

මුස්තාෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I know what I am speaking about. People who were mere spectators dismissed this prediction as wishful thinking, but others who really knew the state of the economy took that statement rather seriously because they could not have said anything

[මුස්තාෆා මයා.]

better. After all, the present Opposition were ruling this country continuously for a period of nine years from 1956 right up to the end of 1964. So, they are the best judges of what the state of the economy was, and if the hon. Leader of the Opposition thought that the new Government that was formed was not going to last three months, or six months as she later changed it to, she was speaking the perfect truth.

We are very happy that the Hon. Minister of Finance has had the singular privilege of presenting his fifth consecutive Budget. One finds that it presents a complete and comprehensive picture of the economic progress this country has made from 1965 to 1969. In fact, the consensus of opinion in the country about this Budget was summed up very aptly by a very senior Member of the Opposition—who has been a Member of Parliament for an uninterrupted period of 25 years—that this was the finest Budget Speech he had heard since Independence. He said that in private, and I do not think he will say it on the Floor of this House because parliamentary democracy, or the whole system of parliamentary democracy, does not permit a Member of the Opposition to admit a thing like that on the Floor of this House, for he would cease to have any justification to remain any longer in the Opposition after expressing a statement like that.

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

Who is the Member ?

මුස්තාෆා මයා.

(ஜஸ்தபா முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

It would be better if you ask me privately because he spoke to me privately.

So that, one can see that this is a sober and very stable Budget. The stability of the country, the sobriety that prevailed in the last four to five years, is reflected in the Budget.

—දෙවන වර කියවීම

You will remember, Sir, in the earlier days there used to be pre-budget rush for goods. People used to rush here and there to buy goods. This year we had no such thing. The usual excitement prior to the presentation of a Budget was absent. There is good reason for this. I suppose the present Finance Minister had a singular and distinct advantage over most of his predecessors because he started with a sense of security, not only about his future as Finance Minister, but about the future of the Government, too. So that, he was able to set for himself a goal to achieve during the five years he was going to be Minister of Finance. Step by step, with the introduction of each successive Budget, he sought to achieve that goal.

After all, Sir, the Budget is really an instrument for translating into money terms the programme of the Government which it has to achieve on a set target. Because the Hon. Minister of Finance has been consistently working up to this target year by year without any fear that he would lose his portfolio, without any fear that the Government would suddenly be dissolved, every Budget of his had a method and pattern about it, and he has been able to keep to it, and the people have been able to anticipate quite a lot of things that were going to find a place in this Budget.

During the term of the last Government, the people were sprung with surprises. It was merely a sporadic attempt or a disjointed effort to meet certain particular evils with certain particular remedies. In fact, between 1960 and 1964, I think there were four or five Finance Ministers, and every Finance Minister was the author of one Budget. Naturally each Finance Minister had a different theme, and one could not expect a progressive development of the economy or a planned development of the economy in a set manner because, naturally, different people have different ideas and different things to work on. But happily for us it is completely different in the case

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

of this Government because the Hon. Wanninayake has had the distinction of being able to present five consecutive Budgets, and he has been able to do it on a set pattern.

As the Hon. Minister of Finance himself says, the primary, and chief objective of his was the achievement of an increased rate of economic growth. It simply means that the whole objective of the Government was to ensure to the people of this country a better standard of living, perhaps by increasing the per capita income of individuals. That is really what is meant by increasing the economic growth of the country.

Now, Sir, I was listening very carefully to the speeches made by every successive Member from the Opposition, and one cannot resist the temptation or resist the conclusion that the Opposition now finds itself pitched against a very terrible obstacle in their chances at the next General Election. The obstacle that seems to be in their minds is the phenomenal success that the Government has achieved in the food front, because every Member of the Opposition is quite understandably concentrating on this claim of this Government to have achieved vast strides in the food production front. From the first speaker, the hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) to the last Member who spoke before me, the hon. Member for Bulathsinghala, (Mr. Mangala Moonesinghe) they are all rather worried about this claim, so much so, that every one of them is trying to belittle this effort. In that respect, they are even trying to question the figures furnished to the Government by the Central Bank. The Central Bank is a neutral institution; it belongs to any Government that is in power. In the same way that in the latter part of 1964 this same Central Bank gave the output of paddy in this country as 36 million bushels, it is saying today that the output of paddy is 64 million bushels; and it is expected to rise to 71 million bushels this year. It does not need a mathematician or even a politician to say that during

the last four and a half years paddy production has almost doubled. We do not need the Central Bank to say that. After all, we are people of this country; we come from agricultural areas and we know what this Government has done.

We inherited from the last Government a very unenviable task to perform. Things are still fresh in our minds. Even dried fish and Maldivian fish became luxury items, to obtain an ounce of which people had to stand in a queue for hours on end. Cloth was so scarce to obtain that people, while standing in the queue to obtain a couple of yards, used to faint and fall. Rickety old lorries used to be sold for Rs. 75,000 because the import of lorries was banned in 1961. A lorry tyre was being sold for Rs. 1,750 so much so that vegetables produced in the up-country could not be transported to places where they were required; fish that was collected in the coastal belt could not be brought to Colombo, Badulla or Kandy where it was required.

While the last Government concentrated its entire attention on solving some sentimental problems or issues, the economy started deteriorating steadily day by day. Nobody can deny that. In fact, the people were becoming rather restive and rebellious at a certain stage. It was a common sight in the Pettah to see large crowds standing outside textile shops, creating a terrible commotion just because one man had gone and stood ahead of another in the queue. That was the reflection of a state of tension and restlessness in the minds of the people, so much so that certain persons in the last Government thought of introducing a little bit of totalitarianism. In fact, when the newspapers gave this news to the people, there was an attempt on the part of the last Government to deprive them of the freedom of expression. There was an attempt made in this House to curb freedom of expression. Towards the end of 1964 there was a definite attempt made to foist a dictatorship on the people of this country because the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාෆා මයා.]

last Government lost all faith in the democratic form of government to solve the problems that had built up at that period of time. So that, when the new Government came into power, thought it had a very comfortable majority, the Opposition started saying that this Government will fall, because they knew that our Prime Minister, the Hon. Dudley Senanayake, was committed to one thing and that was democracy. They knew that to pull this country out of the economic mess into which it had fallen, it required a superhuman effort. Indeed, they would have been quite correct in their prediction if that superhuman effort was not made by this Government under the inspiring leadership of the Hon. Dudley Senanayake.

Sir, the very first Budget introduced by the Hon. Minister of Finance gave as its chief objective the achievement of economic growth in this country. Now, what is economic growth? Economic growth can be in the agricultural sector, or in the industrial sector—of course there is private enterprise and public enterprise—but the aim is to inspire the people of the country to produce more.

The hon. Member for Kolonnawa and the hon. Member for Bulathsinhala are saying, “Why do you get foreign aid from other countries? Well, it is easy to get foreign aid and spend it in this country.” That seems to be the gravaman of their charge. From 1956 up to 1965 they were in the seats of power, and if in 1965 we were left with no alternative but to get foreign aid from other countries at least to pep up the sinking economy that threatened the entire country, what else do they want this Government to do? Do they think that by merely waving a magic wand we could get this country out of the economic crisis into which it had been dragged. Who is responsible for this?

I think that to make a charge of the fact that we have gone to foreign countries for aid is baseless and

puerile, and that has been done by hon. Members only because they are in the Opposition.

The first step that the Hon. Prime Minister took was to make an appeal to the World Bank for aid, and we should be thankful to that institution for having got a consortium of countries to come to the aid of Ceylon, and the result was that we got not less than Rs. 1,200 million for the development of the economy of this country.

In the agricultural sector today the simple fact is that not only in the production of paddy but also in the production of subsidiary foodcrops there has been a marked improvement; in certain cases production has doubled. All this has not been achieved by merely making speeches in the House or on public platforms.

The Hon. Minister of Finance has tabled a Supplement to his Budget Speech. In fact, you will find set out in that booklet the methods by which this Government has been able to bring about this increase in agricultural production.

In 1964-65 the total extent under cultivation was 1,455,349 acres, but by 1967-68 the total extent under cultivation has gone up to 1,742,469 acres. These figures reveal that the total extent under paddy cultivation, both seasons included, has increased by 287,120 acres during this period. In other words, during the last four years there has been an increase of 19.5 per cent in the land under cultivation.

To achieve this improvement there has been an increasing amount of fertilizer used. I was rather amused at the arguments of my good Friend the Member for Bulathsinhala who said, “You have been able to achieve an increased production of paddy because you have used more fertilizer.” Sir, we are not thinking only in terms of the next election. We do not work every year in watertight compartments. When you apply

manure, my hon. Friend must realize that it inures to the land not only for one year but to the end and this increased production is not going to stop suddenly at the end of this year and is not going to last only till the next election. It may be that you are going to reap the benefit of all that this Government is doing. It may be that, but we will not grudge it. After all, whether you are in the seats of power or we are in the seats of power, the country must go on and we are all interested in better standards of living for the people of this country. So we must not speak in terms of "you spent so much and we spent so much". That type of argument is irrelevant when you are talking of the development of the economy of a country.

In fact, as I mentioned earlier, the five budgets introduced by the Hon. U. B. Wanninayake are but five chapters of one story—in fact the story of the economic development of this country from 1964. He is singularly lucky that he was able to start this story and end it and the present Budget is a fitting conclusion to a chapter well started.

When you talk of industrial development in this country, you must remember that in 1964 the factories were closing down because they were working under capacity and the result was that there was constant retrenchment of labour. When it comes to the public sector, there was no expansion and it was virtually stagnant. There was no foreign exchange available to import the wherewithal by which these industries could be expanded and therefore the production had virtually come to a standstill. But today—if you read the latest administration reports of various corporations—every public corporation has been making a profit with the exception of two corporations including the Fisheries Corporation. I shall come to that point later. That is because the Government is today in a position to allocate more foreign exchange for

them to import the raw materials. That is the reason for these industries being able to get a profit after long periods of time.

Here again I was very happy to find in the Throne Speech a statement to the effect that the Government believes in establishing industries in the provinces so that the whole populace, the entire country, would get a benefit out of this industrial development. Here again I was most amused when I read the other day in the papers that the Fisheries Corporation of Ceylon was one industry which was still losing. Those of us who come from the coastal belt of Ceylon are not at all surprised that this Fisheries Corporation should be losing.

I come from a coastal area where the people take to fishing as a chief occupation. I was very happy when the Hon. D. P. R. Gunawardena paid a visit to this area. I believe he is the first Minister of Industries and Fisheries to do so and see for himself the conditions under which the fishermen live there. In spite of his age, I insisted on his going on the sea-beach road from one end of my electorate to the other. I was sorry to do that. But seeing is believing, and I wanted the Hon. Minister to see for himself the state of the fisheries roads in that part of the country. In fact, in certain areas along the coast there are no roads at all, and the other roads have been neglected over long years by my hon. Friends on the other side. Not even jeeps can go on those roads, with the result that the large quantities of the fish caught and collected by those fishermen, after a strenuous day's work, by the sweat of their brow, have sometimes to be buried on the sea beach itself. Also, there are no transport facilities to transport this fish out. In fact, during the time of my hon. Friends opposite, there were not even lorries to come to the main road and from there transport the fish to Colombo and other areas. Today, at least there are lorries, but those lorries cannot go up to the beach, they cannot

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාෆා මයා.]

traverse the so-called fisheries roads which have now been reduced to mere sandy tracks.

I was very happy when the Hon. Minister, even before I could open my mouth and tell him, "Now, look at the condition of this road", in his characteristic way, said, "the primary need of this part of the country is good roads leading right up to the sea beach". And he gave the assurance that he would see that those roads were repaired at once. Here again, there is an anomaly. The responsibility for constructing and repairing the fisheries roads is with the Ministry of Local Government. The Fisheries Department does not come into it at all. These roads are constructed or improved on the recommendation, not of the Fisheries Inspector but of the Assistant Commissioner of Local Government. I do not know from whom he gets his information. This procedure itself must be changed, because I find that these fisheries roads are constructed and repaired through the medium of the village council. So, when the Ministry of Local Government allocates a very small sum like Rs. 5,000 or Rs. 10,000, the V. C. chairman or the V. C. member who, as a politician, is more worried about his votes, spends this money which is meant for the fisheries roads, to construct roads which would be more advantageous to him politically. The Hon. Minister is not here, but I would appeal to him that he take upon himself the responsibility for constructing the fisheries roads.

There is a long stretch of sea—about 40 to 50 miles—along the eastern coast which abounds in the best varieties of fish. Today, man has set foot on the moon; but the people living in the coastal belt of Batticaloa and Amparai Districts still continue to use the fishing boats and fishing gear which were used by their forefathers. No engined boats could be used in that area because there are no anchorage facilities. When you go to the Director of Fisheries and

ask for engined boats, he says, "What is the use of engined boats when there are no anchorage facilities?" And when you ask that anchorage facilities be provided, you are told, "What is the use of anchorage facilities when you do not have engined boats."

The Hon. Minister must see that fishing as an industry is put on a much better footing. It can be done. It is a crying shame that Ceylon which is an island should be importing tinned fish—tinned fish which our villagers do not like to eat. People from Japan come all the way to our shores, collect our fish, take it to their country, and export it back to us. Our failure to tap our resources is losing for us a considerable amount of valuable foreign exchange. Sometimes, I cannot help but feel that we are penny wise and pound foolish; we grudge spending a couple of million rupees to construct a harbour, or to provide a few engined boats, to our people. But we do not grudge spending even Rs. 50 million to Rs. 100 million for the import of various items which can be produced in this country.

Now, my hon. Friends of the Opposition talked about the cost of living index. In the first place, the cost of living index was compiled in 1952. When it was compiled it stood at 100 points. Surely, from 1952 to 1967 there have been a lot of changes in and outside Ceylon? I still feel that the cost of living in Ceylon is the lowest in the whole world. Even today the cost of living in Ceylon, about which my Friends are talking so much, is still the lowest in the world. In 1952 there was prosperity in the country with the Korean Boom. At that time things were cheap. The Colombo Consumers' Price Index was fixed at 100 points. Today it has increased slightly and has gone up to 120 or 121 points, as the Hon. Minister of Finance said, due chiefly to two factors: (1) the devaluation of the rupee; and (2) the introduction of the FEEC scheme. These are the two factors which have taken it up by two or three points all at once.

விசேஷப் பதவி கெடுப்பத, 1969-70

—தேவன வர கியலி

செனரத் மஹ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

What about the increase from 1965-67 ?

முஸ்தபா மஹ.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

The increase from 1965 to 67, if you do not know, was only an increase by two or three points. It was even less. But it was only with the devaluation of the rupee that it shot up. In 1967 there was a marked increase in the cost of living index, purely because the rupee was devalued ; it had to go up. The second step the Government took was the introduction of the FEEC scheme. But still the people are buying goods today. My hon. Friends opposite want the cost of living index brought down. But I have not heard one single Member of the Opposition telling us how to do it.

செனரத் மஹ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

We are not competent enough to give you advice.

முஸ்தபா மஹ.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

You, as a responsible Opposition, should have a programme of your own. You have only found fault with the Minister of Finance. You simply say, "You have done this." Nobody is going to believe you when, parrot-like, you repeat, "Bring down the cost of living, bring down the cost of living." To do that, do you want us to pay a lower price to the people who are producing our paddy? Do you want us to decrease the guaranteed price? Or, do you want us to lessen the price we are paying to the vegetable grower and to the fish producer? I cannot think of any other way. The only thing to do to facilitate the purchase of these

goods even at these increased prices is to increase wages. That is what the Government is going to do. If there is a corresponding increase in the wage rate, and if the increase is higher than the increase in the cost of living index, as is the case today, well, then, the people are better off now than they were a couple of years back. That is the real position today.

Mr. Deputy Speaker, you know, coming as you do from an agricultural area, that there has been an unprecedented sale of tractors in this country. In fact, the hon. Member for Bulathsinhala was telling us that in 1964, 100 tractors were imported into this country but this year this Government has imported more than 1,000 tractors. All those tractors are being sold. Who are the people who are buying them?

செனரத் மஹ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

You all.

முஸ்தபா மஹ.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

The hon. Member represents an adjoining electorate. I am not representing a capitalist electorate like my Friend here or my good Friend there.

செனரத் மஹ.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

How many colonists own tractors in your electorate?

முஸ்தபா மஹ.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

We have no colonists. The hon. Member can talk of colonists when it comes to his turn. I am talking of my electorate which is composed of peasants who own 3, 5, 10 or 15 acres. The highest extent that any one person owns is 50 acres. There are only three or four such persons. All the others are farmers who own three

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාපා මය.]

or five acres. Now, these people are buying these tractors at Rs. 20,000 each.

සෙනරත් මය.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

It is Rs. 24,000.

මුස්තාපා මය.

(ஜஸ்தபா முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

Even at that price they are buying them. The main thing is that they are buying them today. There was a time when a tractor was sold at Rs. 12,000, but people did not have the money to buy it. That is the important thing, and that is what I am trying to emphasize.

Now, my good Friend the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) said the other day that the benefits of this food production drive are not going to the peasants. When he said that I was for a moment wondering whether he was referring to the situation that existed during their regime or to the situation that is existing today. My good Friend from Amparai knows that during their regime a cultivator invariably got Rs. 8 per bushel of paddy although the guaranteed price was Rs. 12 per bushel. For the sake of political expediency one should not deny that. That is a fact. Actually, the producer at that time got about Rs. 8 or Rs. 9 per bushel whereas the guaranteed price was Rs. 12 per bushel.

What is the position today? The guaranteed price today is Rs. 14 per bushel but the producer sells his produce at Rs. 15 per bushel in the open market. He is getting one rupee more than the guaranteed price, and, as a result, the managers of co-operative societies are chasing the producers to buy their requirements, for if they wait for the producers to come to the co-operative societies and still

their paddy, they will not be able to purchase one grain. These managers today go in lorries to the fields, the threshing grounds, to buy the paddy at Rs. 15 per bushel.

So, if there is a stage in the history of Ceylon when the full benefits of food production have gone to the producers, it is today. The paddy producers today get the full price for the paddy they produce, if not a little more than the guaranteed price.

I was amused when my Friend tried to make out that some middlemen were making all the profit. That was exactly the position during their regime. All the money went into the pockets of rice millers, co-operative store managers, and middlemen, and, in addition, people who gave loans also made money. The actual producer was exploited during their time. Today that position no longer exists because greater and easier rural credit facilities have been extended to the masses by this Government.

The People's Bank was no doubt established by the last Government—that was an excellent step—but it did not serve the purpose for which it was meant at that time, namely, to extend credit facilities to the rural masses. It became another “Bank of Ceylon” and functioned as such except for the difference in the name. It did not serve the purpose for which it was established.

After this Government came to power, the Board of Directors of the People's Bank have set up rural banks. They have selected certain good co-operative societies and created banking departments in such societies, advancing the necessary money to them to give loans to the rural people. As such, the people are able even to pawn their jewelery and obtain money from these institutions. For a loan of Rs. 500 there is no security needed. It can be had over the counter on a fellow member guaranteeing the loan. Therefore, there is no need for the agricultural

விசேஷ உதவி கமிட்டி, 1969-70

—தேவன் வர கமிட்டி

go through the laborious and tedious process that obtains at the People's Bank before a loan is granted. The committee of the rural bank knows the persons who apply for loans and they are given for the asking; Therefore, the peasant is on a better footing.

செனரத் இயை.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

Is that why they do not repay the loans?

முஸ்தபா இயை.

(ஜொப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

A substantial portion of the loans has been repaid.

As my hon. Friend is aware, the monsoon rains have failed in my electorate and this has resulted in a crop failure. The Government Agent has after investigation given time for the repayment of loans. What is wrong in that?

During the last four years the office worker has been given an increase on three occasions. When the Government devalued the rupee, some workers were given an allowance. Before that, in the last Budget an interim allowance was paid to certain categories of officers. So the rise in the cost of living did not affect them adversely.

Then, Sir, during the last four years one cannot fail to observe that there has been a complete absence of strikes. What is the cause of strikes? Dicontentment among the workers. So if there has been no strike it is not because of the charming faces of Hon. Ministers but because employees have felt that they have no real grievance on which to strike and because good relations have prevailed between employer and employee.

During the last fifteen years government servants have not had an increase in salary, except when the last Government gave an allowance

of Rs. 17.50 to certain categories of officers. When Mr. S. W. R. D. Bandaranaike was Prime Minister a commission was appointed to go into the question of the revision of salaries. I was then Parliamentary Secretary to the Minister of Finance and was entrusted with the task of dealing with trade union representations. The stock reply given to every trade union which made representations was that a commission was sitting to inquire into the whole question of the revision of salaries and that we had to await the report of that commission. Even in respect of anomalies the reply given to representations made was that we did not want to arrogate to ourselves the powers that were vested in the commission. The commission issued its report in 1958 or 1959, but no effort was made to implement the recommendations of the commission for the simple reason that there was no money.

In those days when one went to the Health Minister for a dispensary the answer was that there were no funds. When one went to the Minister of Land for a channel the answer was that there were no funds. When one went to the Minister of Education for a school the answer was that there were no funds. Of course, there was a spurt towards the very end—a crash programme for the building of schools.

வாணினாயக்க

(கௌரவ வன்னினாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

It was a terrible crash!

முஸ்தபா இயை.

(ஜொப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

No doubt all these electorates got a few buildings but the people were not going to be fooled. And even that came on us; we had to foot the bill of their crash programme!

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාෆා මයා.]

Then, my hon. Friend spoke of unemployment. That is, I think, a problem to which the Government must pay serious attention. This is not a question that troubles only Members of the Opposition. We ourselves have taken up this question at the Government Group meetings. We have taken it up very forcefully. In fact a very serious effort is being made by the Government to solve this problem at least partially. The Cabinet Sub-Committee is going into this problem.

But there is a difference between the method that they used to solve problems and the method that this Government is adopting to solve its problems. What did they do to solve the unemployment problem? They packed the C. W. E. with all their supporters just before the elections and hundreds of people were appointed by them on chits sent by Members of Parliament.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

What about the C. T. B.? You are doing better than us.

මුස්තාෆා මයා.

(ஜமுப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

Our solution of this problem is quite different. Unless we have a stable economy and unless we achieve a higher rate of economic growth, this problem will ever remain unsolved. It is by increasing the food production in this country, by increasing the industrial production of this country, by establishing tourism on a better footing, by establishing new industries and by putting the fishing industry on a good footing that the educated youth of this country can be profitably employed.

It is very easy for us to provide employment. But for how long? After the elections, somebody else

will be put to the trouble of retrenching the people that we have employed. That is all that will happen.

I will be failing in my duty if I do not refer to the problem of education in a very brief way. I find, Sir, that even your leader, the hon. Member for Jaffna (Mr. Ponnambalam) virtually confined his speech to certain problems connected with education.

Sir, several people have a habit of blaming the Hon. Minister of Education. I sometimes feel that he has done a good job of work. For instance, he has a system for effecting transfers, and he is developing education on some method.

There was a time, about five years ago, when no sooner you went to the Minister and asked for a maha vidyalaya than the name board of a school was changed and that school became a maha vidyalaya. That happened. We Members of Parliament are not unaware of this game. From 1956 what happened? When you went to the Minister with a list of ten names of teachers who should be transferred out immediately, the order was made and off they went. Then when you gave a list of fifteen names of persons who should be transferred in, those fifteen teachers came in. Then, when you do not like the face of one teacher, you give another list with that name included in it, and that man too goes away. So, when it was like this the Education Department premises used to be full of teachers asking for transfers. But that is just not possible today.

The Minister has quite categorically told Members of Parliament that he would not be able to run the schools by catering to the personal comforts of teachers and that he would have to see first to the needs of the school-going population, the children.

Now, in the matter of establishing maha vidyalayas there is a method. For instance, in the case of the Amparai District, there is a separate

maha vidyalaya in the Sinhala speaking area and a separate maha vidyalaya in the Tamil speaking area for the people of the Amparai District. Each school has all the necessary facilities. For the Tamil speaking area of the Amparai District he has selected one maha vidyalaya to which maha vidyalaya children from other maha vidyalayas could come for their higher education. You cannot provide advanced level education in science with all facilities in every maha vidyalaya. After all, what is the number of students who are going to study science in the advanced level classes from one education district? At best it will be a fifty or a hundred. Of course in Jaffna it may be even 5,000, but in our areas it will be about 100.

So, the Hon. Minister of Education has for the first time selected one maha vidyalaya. He has given that maha vidyalaya a science laboratory, a commerce unit, a playground, and now a Siyawasa library is being built.

But, Sir, teachers have not been appointed on a regional basis. Science teachers have been appointed to teach science and most of the science teachers who can teach through the medium of Tamil are from Jaffna.

Sir, we have a maha vidyalaya to teach science, at the Advanced Level but we have unfortunately no graduates to teach science, and I have been troubling the Minister of Education a number of times to send three teachers to teach biology, mathematics and physics.

Sir, to be fair to the Hon. Minister of Education, he made an order on three or four occasions transferring certain teachers, but they went to their respective Members of Parliament and had their transfers cancelled. At one stage a particular M. P.—I have no reason to hide his identity—the hon. Member for Jaffna had gone right up to the Hon. Prime

Minister to get the transfer of a teacher cancelled. I became very angry about it and I took up this matter with the Hon. Prime Minister. I think the hon. Member referred to a certain Colleague from the Eastern Province and obviously he was referring to me, because all these teachers were transferred to Nintavur Maha Vidyalaya. If there is political interference in the transfer of teachers to schools where they are actually required, I do not think that we can make any headway in the matter of higher education. I should have expected a leader of a political party to sympathize with the students and see that the teachers are sent to this area which does not have a sufficient number of science teachers. Instead of persuading the teachers to go and teach in those areas, to say that we are trying to win elections at the cost of transferring teachers or interfering with the education provided in Jaffna, is, to say the least, most uncharitable, because Jaffna is well served by schools and teachers.

If this attitude is persisting then I can only say this. I will insist on the Education Department selecting graduates on a regional basis. We will say that none of the vacancies in the Batticaloa schools should be filled by teachers from Jaffna; that vacancies in Batticaloa schools should be filled by graduates from the Batticaloa District or the Amparai District; though they may be slightly lower in grade we shall prefer to have somebody rather than have nobody at all.

In fact, the two teachers who were transferred have not reported for duty though they have been told that if they do not report they will be considered as having vacated their posts. What is this discipline? The Government is not going to crash by serving vacation notice on two teachers if that is the only way to maintain discipline among teachers and public servants. If this does not go through I will go to the Minister with the names of three graduates from the Batticaloa District and

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාෆා මයා.]

insist on their being appointed to this particular school because we have as much right to teachers as anybody else in this country. It is the first and foremost duty of the Government to send teachers wherever they are required.

Then, Sir, the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath) is in the habit of repeating the same thing over and over again during the course of a Budget Debate. He was talking about land alienation to capitalists. I think the then Minister of Finance, Dr. N. M. Perera, in 1964 gave a moratorium because he wanted hidden money to come out. He said, "If you declare your assets by such and such a date, I will relieve you of income tax, or you will not be penalized." He gave that concession to enable the hoarded money to come out.

We have done it in a different way. This Government wants more and more people to produce paddy, and more and more paddy to be produced anywhere in this country. Who are the people who have been given this land—these extents of 1,000 acres and 500 acres? They have been given to people with large financial resources. I do not know whether my hon. Friend has been to some of these farms. I have been to these lands and I think these people have done a very very creditable job of work. I think the money that they have spent on developing this land, in bringing this land under cultivation, must be running into lakhs. Who is the peasant who can spend so much money? As a result of more money being invested on development of this land, more and more people are being employed. I went to a farm where no less than 100 people are working. They are being paid wages. They are living on the land. That is what is called economic activity. What else do you call economic activity? The more economic activity we have the easier will be the solution to the unemployment problem. If we confine ourselves to giving two acres to a peasant it is a good thing. Even that is being done,

on the one hand. While not interfering with that kind of alienation, the Government had thought it necessary to alienate large extents of land to people who have money, so that they may help in the food production effort of the Government.

I would conclude by saying that this Government has done its best under the inspiring leadership of the Hon. Prime Minister, Mr. Dudley Senanayake. No Prime Minister has walked miles and miles through muddy paddy fields. In fact, it is not the business of a Prime Minister to do that. When he came to Amparai—my good Friend will bear testimony to it thought he is in the Opposition—the Hon. Prime Minister walked two to three miles through muddy fields. Why? Because he wanted the peasants to feel that to produce food is the noblest duty a patriotic citizen can perform today. Time and again he has paid the highest tribute to the peasants of this country. Representing as I do a rural electorate, I know that, whoever may let the Hon. Prime Minister down, the peasants and workers of this country will stand by him at the next elections.

අ. හා. 6.50

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senerath)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වර මගේ මිත්‍ර නින්තවුර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසු මට වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා ප්‍රීති වෙතවා. නින්තවුර්ගි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට මා විශේෂ වුවමනාවකින් ඇහුම් කන් දුන්නා. එහෙත් එතුමා ප්‍රකාශ කළ සමහර දේවල් ගැන මා එකඟ වන්නේ නැහැ. එතුමාත්, මාත් නියෝජ්‍යය කරන්නේ වැඩි වශයෙන්ම ගොවියන් සිටින, වැඩියෙන් වී නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රදේශ නිසා ඒ ප්‍රදේශ ගැන එතුමා සඳහන් කළ ඇතැම් දේ සත්‍යයයි මට කියන්නට බැහැ. වී නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන්, ගොවියන්ගේ ජීවන තත්ත්වය සම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

බන්ධයෙනුත් එතුමා කළ ප්‍රකාශයන් ඇත්ත වශයෙන්ම හිතට එකඟව කළාද කියන එක මට සැක සහිතයි.

නින්තවුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ට්‍රැක්ටර් ගැන සඳහන් කළා. විසිපන්දහසක් පමණ සිටින ජනපදවාසීන්ගෙන් එකම එක ජන පදවාසියකුටත් ට්‍රැක්ටරයක් තිබෙනවා දැයි මට නම් අවිශ්වාසයි. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ නම් නැහැ. උන්නා හේගේ ආසනයේ තිබෙනවාදැයි මා දන්නේ නැහැ. ගොවියන්ට නොව වෙළෙන් දන්ට නම්—යමක් කමක් හරි හම්බ කරගත් ව්‍යාපාරිකයන්ටත් නම් ට්‍රැක්ටර් දහය, පහළොව නොවෙයි, විස්ස, තිහ වුවත් තිබෙන්නට පුළුවනි. කුලියට වැඩ කරන්නට ඒවා පාවිච්චි කරන බව සාමාන්‍යයෙන් කවුරුත් පාහේ දන්නා කාරණයක්. අක්කරයකට රුපියල් 90 බැගින් නැත්නම් රුපියල් 100 බැගින් ට්‍රැක්ටර් හිමියන් අය කරන බව තමුත්තාත්සේත් දන්නවා, මාත් දන්නවා. මගේ ආසනයේ ට්‍රැක්ටර් නැති වුණාම නින්තවුර් ආසනයේ ට්‍රැක්ටර් හිමියන් තමයි කුලියට වැඩ කරන්නට ට්‍රැක්ටර් යවන්නේ. සාමාන්‍යයෙන් අය කරන මුදල අක්කරයකට රුපියල් 100 ක් හැටියට සඳහන් කරන්නට පුළුවන් තමුත් ඒ ගණනත් දැන් එන්ට එන්ටම වැඩි වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා සෑම ගොවියාටම ට්‍රැක්ටරයක් බැගින් තිබෙනවාය යන්න මා පිළිගන්නේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් මගේ ආසනයේ නම් ඇත්තේත් නැහැ. මගේ මිත්‍ර නින්තවුර් මන්ත්‍රීතුමාත් ඉඩම් හිමියෙක්. නින්තවුර් ආසනයේ ඉඩම් හිමියන්ටත්, ව්‍යාපාරිකයන්ටත්, ධනවතුන්ටත් ට්‍රැක්ටර් දහය, පහළොව පමණ තිබෙන බව මා දන්නවා. නැගෙනහිර පළාතේ තිබෙන ට්‍රැක්ටර් වලින් වැඩි හරියක්, සියයට 75 ක් පමණ තිබෙන්නේ නින්තවුර් ආසනයේත්

ඒ ආසනය අසබඩ ආසනවලත් බව ගණන් හිලවුවලින් තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. මගේ ආසනයේ නම් එහෙම නැහැ. මගේ ආසනයේ තිබුණත් තිබෙන්නේ වෙළෙන්දන්, ව්‍යාපාරිකයන්, ධනපතියන් වැනි අය ලගයි. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. සාමාන්‍ය ගොවියාගේ ජීවන තත්ත්වය දියුණු වෙලා තිබෙනවාය. ඔවුන්ට ට්‍රැක්ටර් තිබෙනවාය, උළු සෙවිලි කරන ලද ගෙවල් ඒ උදවියට තිබෙනවාය යනාදී දේ මේ ගරු සභාවේ කීවාට කමක් නැහැ; තමුත් ගොවියන් ඉදිරියේ නම් කරන්නට හොඳ නැහැ. ගොවියන් ඉදිරියේ එවැනි කථාවක් කළොත් මගේ මිත්‍ර නින්තවුර් මන්ත්‍රීවරයාට පාරේ බැහැලා යන්නටවත් හම්බ වෙන්නේ නැති බව මා දන්නවා.

දැන් මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡාවට භාජන වෙමින් තිබෙන්නේ මේ ආණ්ඩුවේ අන්තිම අයවැය කථාවයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(ති. ශ්‍ර. ය. ශෝඨ්‍යා ශිඛිචාර්තන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ගමනක අවසානය.

සෙනරත් මයා.

(ති. ශ්‍ර. සෙනරත්)

(Mr. Senarath)

මෙය ගමනක අවසානය නොවෙයි; මේ කණ්ඩායමේ මළ බෙරයයි. මේ රටේ ජනතාව අවුරුදු පහක් බලාගෙන සිටියා. පළමු වැනි අවුරුද්දේ තමන් අපේක්ෂා කළ දේ නොලැබුණාම ඊළඟ අවුරුද්දේවත් ලැබෙනවා ඇතැයි සිතා බලාගෙන සිටියා. ඊළඟට දෙවැනි අවුරුද්දේත්, තුන්වැනි අවුරුද්දේත්, සිව් වැනි අවුරුද්දේත් ඔය ආකාරයට දැන් දැන් ලැබේයයි බලාපොරොත්තු වෙත් බලා සිටියා. පස්වැනි අවුරුද්දත් ආවා. පස්වැනි අවුරුද්දේ තමයි මේ ආණ්ඩුවේ මළ බෙරය ගසා තිබෙන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සෙනරත් මයා.]

ආණ්ඩු පක්ෂය අයවැය ලේඛනය ඉදිරි පත් කළාම එය සනාථ කිරීමට නොයෙක් නොයෙක් සංඛ්‍යා ලේඛන සහ කරුණු ඉදිරි පත් කරනවා. එවිට විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඒවා අසත්‍යයයි කියමින් ඊට විරුද්ධව කථා කරනවා. එය සිරිතක්. ආණ්ඩු පක්ෂය ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනා ඇත්ත වශයෙන්ම හරිද කියන එක කියන්නට පුළුවන් වන්නේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය ඉදිරි පත් කරන අදහස් සහ ආණ්ඩු පක්ෂය ඉදිරිපත් කරන කරුණුත් එකට සලකා බලා ඒ අනුව මධ්‍යස්ථව කල්පනා කිරීමෙන් බව පිළිගත යුතුව තිබෙනවා. මා ලඟ මේ අවස්ථාවේ සංඛ්‍යා ලේඛන කිසිවක් නැහැ. සාමාන්‍ය මිනිසකු මේ අයවැය යෝජනා දෙස බලන විධියටයි මාත් මේ අයවැය යෝජනා දෙස බලන්නේ. මා ලඟ සංඛ්‍යා ලේඛනත් නැහැ ; ඒවා මා මේ ගරු සභාවට අද ගෙනාවෙන් නැහැ ; මේ අවස්ථාවේ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරන්නට මා ලැස්තිත් නැහැ.

රටේ ජීවන තත්ත්වය හොඳ නම් සාමාන්‍ය මිනිසාට ඒක තේරෙනවා. සාමාන්‍ය මිනිසාට රටේ තිබෙන තත්ත්වය දැනෙනවා. ඒ නිසා කොයි තරම් සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළත්, කොයි තරම් වේගවත් ලෙස කථා කර, පුවත්පත්වල පළ කළත්, රේඩියෝවෙන් කිව්වත්, මහා බැංකුවෙන් වර්ෂයක් පාසා වාර්තා පළ කළත් වැඩක් නැහැ. වැඩක් සිදු වන්නට නම් නියම තත්ත්වය සාමාන්‍ය මිනිසාට හඟෙන්නට ඕනෑ. ලාබෙට කන්න බොන්න තිබෙනවා නම් සාමාන්‍ය මිනිසාට ඒ බව දැනෙනවා. අද එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවාද? මහජනයා සංඛ්‍යා ලේඛන බලන්නේත් නැහැ ; ඒවායින් සැහීමකට පත් වන්නේත් නැහැ. ඔවුන් කල්පනා කරන්නේ, කන්න බොන්න තිබෙනවාද? කලාපීය ජීවත් වන්නට මසකට

සල්ලිය බාගය අතේ මිටේ තිබෙනවාද, ජීවත් වීමට පහසුකම් තිබෙනවාද යන කරුණයි. අද මේ රටේ එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා යයි යමෙක් කියනවා නම් ඔහු කථා කරන්නේ හිතට එකඟව නොවෙයි.

මේ රජය බලයට පත් වී දැනටමත් අවුරුදු 4½ක් ගත වී තිබෙනවා. ඒ කාලය තුළ ජීවන වියදම අඩු වී තිබෙනවාද? සංඛ්‍යා ලේඛන පැත්තක දමා හිතට එක ගව ඒ ගැන කල්පනා කරන්න. පසුගිය රජය පැවති කාලයේ තිබුණු ජීවන වියදම හා සමඟ මේ කාලයේ ජීවන වියදම සංසන්දනය කර බලන්න. සාමාන්‍ය දුප්පත් මිනිසකුට ජීවත් වන්නට තරම් පුළුවන් කමක් අද තිබෙනවාද? මා ජීවත් වන්නේ කොහොමද? මගේ පවුලේ ඉන්නේ තුන් දෙනයි. එනම් මාත්, මාගේ භාර්යාවත් පුංචි ළමයාත් පමණයි. මා සාමාන්‍ය විධියට ජීවත් වන කෙනෙක්. මට වතුපිටි, කුඹුරු ආදිය ඇත්තේ නැහැ. මා කඩෙන් බඩු ගන්නේ. පොල් ගන්නේත් කඩෙන්. මා කඩයේ පොතක් තබා තිබෙනවා. මාසය අවසානයේදී මා ගත් බඩුවලට මුදල් ගෙවනවා. මේ විධියට බඩු ගත් අවුරුදු හයක හතක පොත් මා ලඟ එකතු කර තිබෙනවා. මේ කාලය තුළ අප කතා ප්‍රමාණය වැඩි වූයේ නැහැ. අප අදින ප්‍රමාණය, අප ගන්නාවූ රෙදි ප්‍රමාණය වැඩි වුණේ නැහැ. සාමාන්‍ය වශයෙන් මේ සම්පූර්ණ කාලය තුළම එදත් අදත් අප එකම මට්ටමේනුයි ජීවත් වී තිබෙන්නේ. මා පාර්ලිමේන්තුවට පත් වූවාට පසු ටිකක් වියදම කපා හැරියා. වැඩිපුර වියදම් ටිකක් අඩු කළා. මේ පොත් අරගෙන සංසන්දනය කර බැලුවාම මට එක් කාරණයක් පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. තිදෙනෙකුගෙන් යුත් අප පවුලට අවුරුදු හත අටකට උඩදී හොඳ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

වියදම් වූ වැඩිම මුදල රුපියල් 150 යි. නැත්නම් රුපියල් 155 යි. අප දිනපතාම රෙදි මිලදී ගන්නේ නැහැ. ඉද හිට ඔය රෙද්දක් සරමක් බැනියමක් මිලදී ගන්නවා. අවුරුදු හත අටකට ඉහතදී අපට ජීවත්වන්නට වියදම් වූයේ එප මණයි. නමුත් පසුගිය අවුරුදු හයක හතක කාලය තුළ ඒ මුදල ක්‍රමයෙන් ඉහළ ගොස් දැන් ඒ තිදෙනාගෙන්ම යුත් අප පවුලට මාසයකට රුපියල් 350 ක් 360 ක් 375 ක් වියදම් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. අප කන කහ, මිරිස්, ලුනු, භාල්, පොල් විකට දැන් යන වියදම මසකට රුපියල් 375 යි. මේක සත්‍යයක්. මගේ ජීවිතයේම අත් දැකීමක්. මේ ගණනට මාගේ වාහනයට දමන පෙට්‍රල්වල ගාස්තුව ඇතුළත් වූයේ නැහැ. ඉද හිට ගන්නා සරමක් බැනියමක් ඇතුළුව සාමාන්‍ය පවුලේ ජීවිකාවට ගන්නා භාල් පොල් තුනපහ වලට යන වියදමයි මේ. සංඛ්‍යා ලේඛන පැත්තක තිබුණාවෙ.

“ඉන්ඩෙක්ස්” ගැන සමහර විට සාමාන්‍ය මහජනතාව දන්නේත් නැහැ; අහන්නේත් නැහැ. ඒ අනුව පසුගිය අවුරුදු හතර හමාර තුළ රටේ ජීවන තත්ත්වය එකට එකක් නැග තිබෙන බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා නොවේද? ඒක සිතට එකඟව කල්පනා කරන සියළු දෙනාම පිළිගතයුතු කාරණයක්. පසුගිය අවුරුදු හතර හමාර ඇතුළත මෙසේ ඉහළ ගිය ජීවන වියදම පහත හෙළීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව කිසිම පියවරක් නොගත් බව අපට කෙලින්ම ප්‍රකාශ කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. වරින් වර මේ ආණ්ඩුව ගත් පියවරවල් නිසා ජීවන තත්ත්වය තව තවත් බැරෑරුම් වුණ. රුපියලේ අගය අඩු කිරීම නිසා සාමාන්‍ය මිනිසුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය පිරිහුණා. බඩු මිල ඉහළ ගියා. ඊළඟ අවුරුද්දේදී නමුත් නාත්තේලා

විදේශීය විනිමය සම්බන්ධයෙන් අර වි. වි. හි. ස. ක්‍රමය ඇති කළා. එයින් තව තවත් බඩු මිල ඉහළ ගියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ආණ්ඩුව ගත් සෑම පියවර කින්ම සාමාන්‍ය පොදු මිනිසාගේ එදිනෙදා ජීවිකාවට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ ගියා මිස කිසිම සහනයක් අත් වූයේ නැහැ. මේ රටේ මහජනතාවට ඒ කාරණය පැහැදිලි වී තිබෙනවා. එමනිසා තමයි, මහා මැති වරණයට පෙර ඉදිරිපත් කරන ලද මේ අවසාන අයවැය ලේඛනයෙන්වත් අපට මොකක් හරි සහනයක් ලැබේවිය කියා මහජනතාව බලාපොරොත්තු වුණේ. නමුත් මහජනතාවගේ ඒ බලාපොරොත්තු සුන් වී ගියා. මේක නිකම් හිස් අයවැය ලේඛනයක් බව පෙනී ගියා. ඇත්ත වශයෙන්ම දේශපාලනඥයකු වන මමත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මහජනතාවට සැහෙන සහනයක් අත්කර දේවිය කියා සිතුවා. නමුත් ඒ කිසිම දෙයක් මහජනතාවට ලැබී නැහැ. ඒ වෙනුවට මොන වාද ලැබී තිබෙන්නේ? පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කර තිබෙනවා. දේශීය නිෂ්පාදන වලටත් පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කර තිබෙනවා. පිරිවැටුම් බද්ද වැඩි කළාම නිෂ්පාදකයා මිල තවත් වැඩි කරනවා. නිෂ්පාදකයා මිල වැඩි කළාම පාරිභෝගිකයා පිටයි ඒ බර වැටෙන්නේ. පාරිභෝගිකයාට ඒ ද්‍රව්‍ය වලට තිබුණාටත් වැඩි මිලක් ගෙවන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඒ නිසා මේ අයවැය ලේඛනය සාමාන්‍ය මහජනයාට කිසිම දෙයකින් උදව්වක් උපකාරයක් කර නැති අයවැය ලේඛනයක් වශයෙන් හඳුන්වන්න පුළුවනි. සාමාන්‍ය මහජනයාගේ ජීවන තත්ත්වය තවත් පහත් වෙන අන්දමටයි කටයුතු යෙදී තිබෙන්නේ. ජීවත් වීමේ අමාරුව තවත් දියුණු කර තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ.

[සෙනරත් මැ.]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හාල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගනිමු. ඉලක්කම් පැත්ත කින් තබා අපි වගාව ගැන බලමු. අපේ පළාත්වල මේ ඊයේ පෙරේදා සිට නොවෙයි, අවුරුදු 10 ක් 15 ක් නිස්සේම මේ වී ගොවි තැන කෙරෙනවා. එදා තිබුණු කුඹුරු ටික අදත් වැඩ කරනවා. ඔය වගා කටයුතු ගැන වචනයක් කතා නොකරම බැහැ. සහල් නිෂ්පාදනය මේ රටේ වැඩි වුණා නම් විවෘත වෙළඳ පොලේ සහල් මිල බහින්න ඕනෑ. අපේ ප්‍රදේශයේ දොඩම් පලදාව හටගන්නා කාලයට දොඩම් ගෙඩියක් ශත 5 කටවත් විකුණා ගන්න බැරිව කානුවල කුනු වෙව් යන තත්ත්වයට වැටෙන අවස්ථා තිබෙනවා. ඒවා විකුණා ගන්න බැරි තරම් තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. විවෘත වෙළඳ පොලට ඒ තරමට දොඩම් සැපයෙනවා. ඒ විධියට වී නිෂ්පාදනයත් දැන් බොහොම වැඩි කියා කියනවා. නමුත් නිෂ්පාදනය කොතෙක් වැඩි වුණත් ඒවා විකුණා ගන්න බැරුව අහක දමන බවක් නම් අහන්න නැහැ. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මිල නම් ඉහළ යනවා. නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවා නම් ඇයි අර දොඩම්වල මිල බහින්නා වාගේ හාල්වල මිල බහින්නෙ නැත්තේ? එන්න එන්නම මේ අවුරුදු හතර හමාර ඇතුළත මගේ ප්‍රදේශයේ නම් හාල් මිල ඉහළ යනවා. සමහර කාලවලට හාල් සේරුවක මිල රුපියල් 1.60 දක්වා ඉහළ යනවා. ගොයම් කපන පාගන කාලයට හාල් සේරුව රුපියල් 1.25 ක්, 1.30 ක් නැත්නම් 1.40 ක් පමණ වෙනවා. දැන් මේ දවස් වලත් හාල් සේරුවක් රුපියල් 1.40 ක් 1.45 ක් පමණ වෙනවා. නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා නම් විවෘත වෙළඳ පොලේ හාල් සේරුවේ මිල බහින්න ඕනෑ නේද? මේ නිෂ්පාදනය කරන හාල්වලට මොකද වෙන්නේ?

—දෙවන වර කියවීම

මා තමුන් නාන්සේලාට පෙන්නා දෙත් නම් මෙනෙක් නිෂ්පාදනය කළාය කියන හාල් ප්‍රමාණය. ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබාගත් සංඛ්‍යා ලේඛන අනුවයි මේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙන හාල් ප්‍රමාණය ගැන මා දැන ගත්තේ. හාල් සේරුව බැගින් මහජනතාවට බෙදා දීමට යන හාල් ප්‍රමාණයත්, ඉතිරි වෙන හාල් ප්‍රමාණයත් මේ විධියට දක්වන්න පුළුවනි. නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා නම් ඒවා සඟවා ගෙන සිටින්න බැහැ නේ. සඟවා ගෙන සිටියත් අවුරුදු දෙක තුනක් සඟවා ගෙන තබා ගන්න බැහැ. මාස දෙක තුන කට වඩා තබා ගන්න බැහැ, ඒවා නරක් වෙන නිසා. එහෙම නම් මේවා මහජනයාට විකුණන්න ඕනෑ. මහජනයාට ලබා ගැනීම සඳහා විවෘත වෙළඳ පොලට එන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් මේ සංඛ්‍යා ලේඛන වැරදි වෙන්න ඕනෑ. 1967-68 මාස් කන්නයේ වගා කළ අක්කර ප්‍රමාණය 9,16,175 යි. ලැබුණ වී බුසල් ප්‍රමාණය 4,35,09,000 යි 1967 යල් කන්නයට වගා කළ අක්කර ප්‍රමාණය 4,72,842 යි මේ ගණන් හිලව් සියල්ලම මා ලබා ගත්තේ ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙනුයි. එහි වරදක් තිබෙනවා නම් පෙන්නා දුන්නාට කමක් නැහැ. ඊළඟට යල් කන්නයේ නිෂ්පාදනය වී බුසල් 2,10,60,000 යි. එවිට එකතුව වී බුසල් 6,45,69,000 යි. මේ 1967-68 වර්ෂයේ වී නිෂ්පාදනයයි. මේ තරම් වී බුසල් ප්‍රමාණයක් 1967-68 වර්ෂයේදී මේ රටේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. එක් අවුරුද්දක ගණන් හිලව් අරගෙනයි මා මේ සංසන්දනය කර පෙන්වන්නේ. එතකොට මහජනයා නිෂ්පාදනය කර තිබෙන මේ වී බුසල් ප්‍රමාණයෙන් බිත්තර වී සඳහා අක්කරයකට වී බුසල් 2 බැගින් වෙන් කරනවා. අක්කර 1 කට වී බුසල් 2 බැගින් බිත්තර වී වැය වූ ප්‍රමාණය 27,78,034 යි. එවිට පාරිභෝගිකයාට ඉතිරි වන වී බුසල්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍රමාණය 6,17,90,966 යි. ඔය මේ රටේ පාරිභෝගිකයාගේ පාවිච්චිය සඳහා ඉතිරි වූ වී බුසල් ප්‍රමාණයයි. පළමුවෙන් නිපද වෙන වී ප්‍රමාණය සම්පූර්ණයෙන් ගත්තා. ඒකෙන් බිත්තර වී වෙන් කළා. පාරිභෝගිකයාට ඉතිරි වූ ප්‍රමාණය බැලුවා. දැන් ඒ ප්‍රමාණය සහල්වලට හරවමු. ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස්තුමාගේ වාර්තාවලට අනුව එක බුසලකින් සේරු 16 ක් සකස් කරන්නට පුළුවනි. එහෙත් ගණන් සැදීමේ පහසුව තකා මා එය සේරු 15 ක් හැටියට සලකනවා. එතකොට එක සේරුවක් අඩු වෙනුයි මා සලකන්නේ. පාරිභෝගය සඳහා ඉතිරි වූ හරියෙන් ලැබුණු ප්‍රමාණය සහල් බුසල් 3,08,95,483 යි. මෙ සහල් ප්‍රමාණයට පිටරටින් ගෙන්වන සහල් ප්‍රමාණයත් එකතු කරන්නට ඕනැ. 1968 වර්ෂය සඳහා පිටරටින් ගෙන්වන ලද සහල් ප්‍රමාණය වෙන් 364 දහසයි. එතන සහල් ප්‍රමාණය —සහල් වෙන් එකක බුසල් ප්‍රමාණය 35 යි—බුසල් 1,20,40,000යි. 1968 වර්ෂයේදී පිටරටින් ගෙන්වන ලද සහල් ප්‍රමාණය සහ මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන ලද සහල් ප්‍රමාණය එකතු කළ විට බුසල් 4,29,35,483 යි. මේ රටේ තිබෙන සම්පූර්ණ සහල් ප්‍රමාණයයි ඒ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ සහල් පොත් කියක් තිබෙනවාදැයි බලමු. මා එසේ බලන්නේ එම සහල් පොත් ගණනට අනුව මෙම සහල් ප්‍රමාණය බෙදිය යුතු නිසායි. 1968 ජුනි මාසයේ නිකුත් කර තිබෙන මුළු සහල් සලාක පොත් ප්‍රමාණය 1,02,03,878යි. 1968 වර්ෂයට නිකුත් කර ඇති මුළු ටෝකන් පත් වල ප්‍රමාණය 11,21,584යි. මෙම ටෝකන් පත් වතු වලට එහෙම දුන්නා. ඒ සියල්ලම එකතුව 1,13,25,462යි. ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා ලේඛනවලට අනුවයි, මා මේවා සකස් කළේ. සලාක

පොත් එකකට සහල් සේරුව බැගින් දුන් විට ඒ සඳහා මුළු වර්ෂයකට අවශ්‍ය වන සහල් ප්‍රමාණය බුසල් 1,84,03,875යි. ඒ අනුව ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තු වේ වාර්තාවල හැටියට මේ රටේ නිපදවෙන සහල් ප්‍රමාණය දැන් අපි දන්නවා. පිට රටින් ගෙන්වන සහල් ප්‍රමාණයත් අපි දන්නවා. පොත්වලට දෙන ප්‍රමාණයත් අපි දන්නවා. එසේ දෙනු ලැබූ පසු ඉතිරි විය යුතු සහල් බුසල් ප්‍රමාණය 2,45,31,608 යි. මෙම සහල්වලට වුනේ කුමක්ද? මෙම සහල් මේ රට තුළ තිබෙන්නට එපායැ. මුට්ට ගහගෙන හංගාගෙන ඉන්න බැහැ. ඒවා එක්කෝ කන්නට ඕනැ. එහෙම නැතිනම් විකුණන්නට ඕනැ. ඉතින් මෙම ඉතිරි සහල්වලට මොකද වුණේ? විවෘත වෙළඳ පොළට මෙම සහල් ආවා නම් සහල් වල මිල අඩු වන්නට ඕනැ. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එක්කෝ මෙම නිෂ්පාදන ගණන් හිලව් වැරදියි. මේ ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය වී නැහැ; ගණන් හිලව් වැරදියි. එහෙම නැත්නම්, මේවා සත්‍ය නම්, වෙළඳ පොළේ තිබෙන හාල් මිල අඩු වෙන්න ඕනැ. මහජනයාට සහල් ගැනීමට මිට වඩා පහසුකම් තිබෙන්න ඕනැ. ඒකෙන් පෙනෙන්නේ මේ ගණන් හිලව් වැරදි බවයි. මේවා ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ වාර්තාවලින් අරගෙන තිබෙන සංඛ්‍යා. ඕනෑම කෙනෙකුට පරීක්ෂා කර බලන්න පුළුවනි. සියල්ලක්ම මා ලඟ තිබෙනවා.

සහල් ප්‍රශ්නය ජීවන වියදම පිළිබඳව ඇති මූලික ප්‍රශ්නයයි. බත ජීවන වියදමට විශේෂ බලපෑමක් කරනවා. සාමාන්‍ය මහජනතාව පරිභෝග කරන මූලික ආහාරය බතයි. දැන් නොමිලේ සහල් සේරුවක් ලැබෙනවා. සහල් රාත්තල් දෙකයි. ඒකත් සෝදා පිරිසිදු කර ගත්තම ගල් වැලි ආදියට රාත්තල් බාගයක් පමණ ඉවත ගොස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

[සෙනරත් මයා.]

ඉතුරු වන්නේ රාත්තල් එකහමාරයි. සාමාන්‍ය මිනිසාට වෙල් දෙකක් කන්න මදි. විවෘත වෙළඳ පොළෙන් අඩුම ගණනේ සහල් සේරු තුන හතරක් පමණ ගන්න ඕනෑ. දැනට මගේ ආසනයේ සහල් සේරුවක් රු. 1.25 සිට 1.60 අතරතුර මිලකයි පවතින්නේ. මා 1.25යි කිව්වත් වැරදියි. 1.60 කිව්වත් වැරදියි, වි නිෂ්පාදනය වන කාලෙට රු. 1.25යි. එතැන් සිට තාවත වි නිෂ්පාදනය සිදු වන තුරු 1.40, 1.50, 1.60 දක්වා එහා මෙහා වෙනවා.

වගාව කියන එක ඇත්ත වශයෙන්ම රටට අවශ්‍ය දෙයක් බව අපි පිළිගන්නවා. නියම ආකාරයෙන් එය කරනවා නම් ඒ ගැන කවුරුවත් විරුද්ධ වෙන්නේ නැහැ. එහෙත් බොරු සංඛ්‍යා ලේඛන පෙන්වා ජනතාව මුළු කිරීමට තැත් කිරීම වැරදියි. කෙසේ වෙතත් එයින් මහජනතාව ධවටෙන් නැහැ. ඒ කියන අයමයි, ආණ්ඩුවමයි, ඒවායින් ධවටෙන් නේ. ආණ්ඩුව කියන විධියට වැඩියෙන් වි නිෂ්පාදනය වෙනවා නම් වැඩිවැඩියෙන් මහජනයාට ගැනීමට ඒවා තිබෙන්න ඕනෑ. අනික් කාරණය නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා නම් මා අහනවා ඇයි අනික් සහල් සේරුව දෙන්න බැරි කියා. කපාපු සහල් සේරුව දෙන්න බැරි ඇයි? ආරෝග්‍යශාලා වල ලෙඩුන්ට බත් වෙල දෙන්න බැරි ඇයි? නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා නම් ඇයි පිටරටින් සහල් වැඩිපුර ගෙන්වීමට යෝජනා කර තිබෙන්නේ? ඇයි වැඩිපුර ගෙන්වා තිබෙන්නේ? සහල් සේරු වක් කපා දැමීමා නම් පිටරටින් ගෙන්වන සහල් ප්‍රමාණය අඩුම ගණනේ සියයට 50කින් කපා දමන්න ඕනෑ. ඒකත් සිද්ධ වී නැහැ. ඔන්න ඔය ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කර බලන විට තමුන්තාත්සේලාගේ වගා ව්‍යාපාරය සාර්ථකයි කියා අපට සැහීමට පත් වෙන්නට බැහැ. වගාව පිළිබඳව අරහෙ මෙහෙ කලබැහැනියක් සෝෂා වක් තිබෙන එක ඇත්ත.

සේලා නියරවල බඩගාමින් මඩ ගාගන්න එක ඇත්තයි. නමුත් එයින් වගාව දියුණු වෙනවාද? දියුණු වෙන්නේ නැහැ. නියර වල බඩ ගැමෙන් වගාව දියුණු වෙනවා නම් කවුරුත් නියරවල බඩ ගාවි.

මම දන්නවා අපේ ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට වතුර නැතුව විශාල අමාරුවකට පත් වී සිටින බව. වැඩි ඉවුරු කැඩී බිඳී ගොස් ඒවා හරි ගස්සාගන්නට බැරුව ඔවුන් ලුන වෙනවා. අන්න ඒවයි සකස් කර දිය යුත්තේ. විස්තර පිළිබඳව කරුණු දැක්වීමට මෙය අවස්ථාව නොවෙයි. කාරක සභා අවස්ථාවේදී ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

විවිහිස ක්‍රමයෙන් තමුන්තාත්සේලා බලාපොරොත්තු වුණේ මොකක්ද? විදේශ විනිමය කළු කඩේට විකුණා ආණ්ඩුවේ අයවැය පරතරය පියවා ගන්න ගමන්ම හැකි තරම් මේ රටට බඩ ගෙන්වා ගොඩ කර ගන්නටයි. එහෙත් එය සිදු වුණේ නැහැ. ඕ. ජී. එල්. ක්‍රමය යටතේ වෙළෙන් දන්ට ඕනෑ හැටියට බඩ ගෙන්වන්න තමුන්තාත්සේලා ඉඩ දුන්නා. ඔවුන් ගෙන්වූ බඩ මොනවාද? වෙනත් රටවල මිනිසුන් ඇඳලා විසි කළ පරණ රෙදි කෝටි විශාල නොගයක් ගෙන්වා තිබෙනවා. ඒවා නොවෙයි අපේ රටට අවශ්‍ය. තවත් නොයෙක් අන්දමේ “ෆෑන්සි” බඩ ගෙන්වා තිබෙනවා. කුපනයට මේ රජයෙන් දෙන්නේ රෙදි යාර දෙක බව කවුරුනුත් දන්නවා. මේ රටේ මිනිසුන් අදින්න නැතිව කන්න නැතිව සිටියදී, අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට විදේශ විනිමය නැතැයි රජයේ උදවිය තර්ක කරද්දී, වෙනත් රටවල අය ඇඳලා ඉවත දැමූ පරණ රෙදි මෙහි ගෙන්වන්නට ඉඩ දෙන්නේ ඇයි? තවත් නොයෙක් “ෆෑන්සි” බඩ ගෙන්වා එකට එකක් නොව එකට දෙක තුන ලාභ ගන්නට වෙළෙන්දන්ට ඉඩ දෙන්නේ ඇයි? මේ රටට අවශ්‍ය බඩ ගෙන්වීම තමුන්තාත්සේලාගේ විදේශ විනිමය සහතික පත් ක්‍රමය නිසා ඇණහිටියා. ඒ සමගම, එයින් ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වුණු ආදායම ලැබුණේ නැහැ. “පික්ස් රේට්” එක සියයට 45 සිට 55 දක්වාද කොහේදෝ වැඩි කර තිබෙන්නේ ඒ නිසයි. මා හිතන හැටියට ක්‍රමයෙන් එය තව තවත් නග්ගන්න වෙයි. අන්තිමේදී සියයට සියය දක්වාම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

නග්ගයි. එවිට මහජනතාවට හුස්ම ගන්නවත් පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මේ රජයේ ආර්ථික ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම අඩාල වුණේ රජයේ ආර්ථික විශේෂඥයන්ගේ උපදෙස් අනුව ඇති කරන ලද පික්ස් ක්‍රමයත් රුපියලේ මිල අඩු කිරීමත් නිසයි. අන්තිමේදී මේ ආණ්ඩුවේ මළගම වන්නේත් ඒ දෙකමයි.

රැකිරක්ෂා හිගය ගැනත් යමක් නොකියාම බැ. විශේෂයෙන්ම උගතුන්ගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන සඳහන් කළ යුතුමයි. විශ්ව විද්‍යාලවලින් උපාධි ලැබූ කී දහස් අද රක්ෂා නැතිව සිටිනවාද? 14 දහස්. පොදු සහතික පත්‍ර විභාගයෙන් සමත්ව පාසල්වලින් අස් වූ ලක්ෂ කීපයක් රක්ෂා නැතිව සිටිනවා. මේ අයගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳා ඔවුන්ගේ මිනිස් ශ්‍රමය මේ රටේ දියුණුව සඳහා යොදා ගැනීමට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් මේ ආණ්ඩුව විසින් යොදා නැහැ. “ඔන්න රක්ෂා දෙනවා, මෙන්න රක්ෂා දෙනවා” කියමින් මේ රජය උගත් තරුණයන්ට නොයෙක් පොරොන්දු නම් දෙනවා. ඔවුන් දේවල් කුමන රජයකින් කීවත් අද තරුණයන් ඒවාට රැවටෙන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්න විසඳෙන අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි සැලැස්මක් තරුණයන්ට පෙන්විය යුතුයි. ඉස්සර මිනිසුන් වචනවලට රැවටුණත්, මුළා වුණත්, අද ඒ විධියේ තත්ත්වයක් නැහැ. අද මිනිසුන් දේශපාලනය අතින් හුඟක් දියුණුයි. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට මෙතෙක් කල් මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කොට නැති නිසා මහජනතාව රජය කෙරෙහි කලකිරී සිටින බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

මට නියමිත කාල වේලාව අවසාන නිසා මා මීට වඩා කථා කරන්නේ නැහැ. මෙය මේ රජයේ අන්තිම අයවැය කථාවයි. මැති වරණයක් ලඟ එන නිසාවත් මේ ආණ්ඩුවෙන් යමක් ලැබියයි මහජනතාව බලා පොරොන්දුවෙන් සිටියා. කිසිම සහනයක් ලැබී නැහැ. එබැවින් මිළඟ වර්ෂයේ නම් අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අපේ වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමාවන් ආණ්ඩුවෙන් මෙහි නොසිටින බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 7.23

ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.
(ගලගෙදර)

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. பி. பண்டா—கலகெதர)

(Mr. W. M. G. T. Banda—Galagedara)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දේශපාලන ජීවිතයේ එක වහලක් යට ඉදගෙන දෙපිළක දේශපාලන කටයුතු කරන මා හිතවත් අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (සෙනරත් මයා.) මළබෙර කථාවෙන් පසු මට කථා කරන්නට අවසාවක් ලැබීම ගැන සන්නෝෂ වෙනවා. ජාතික රජයේ පස්වෙනි අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ මේ විවාදයේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ කපික මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් වැඩි වශයෙන්ම ප්‍රකාශ වුණේ, සංඛ්‍යා ලේඛනවල වැරදි බව හා වගා ව්‍යාපාරය දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී නැති බවයි. අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබාගත් සංඛ්‍යා කියා සංඛ්‍යා ලේඛන වගයක් ඉදිරිපත් කළා. මේ රටේ වගා ව්‍යාපාරය දියුණු වී තිබෙන බව ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව එතුමාගේ කථාවෙන් එතුමා පිළිගෙන තිබෙන බව සම්පූර්ණයෙන්ම පැහැදිලියි. මේ රටේ නිකුත් කර තිබෙන හාල් පොත් සංඛ්‍යාව 1,13,25,462ක් බව එතුමා කීවා. ඒ අනුව හාල්පොත්වලට දිය යුතු හාල් ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 1,84,34,075ක් බවත් කීවා. තවත් හාල් බ්‍රසල් 2,45,31,645 ක ඉතුරුවකුත් එතුමා පෙන්වුම් කර දුන්න. මේ ඉතුරුවන හාල් යන්නෙ කොහොටද? ඒවාට සිදු වෙන්නේ කුමක්ද කියා එතුමා ප්‍රශ්න කළා. ඒ එක්කම එක් අයෙකුට වෙළඳපොළෙන් හාල් සේරු තුන බැගින් මිලදී ගැනීමට අවශ්‍ය වන බවත් එතුමාම කියා සිටියා. එහෙම නම්, සේරුව බැගින් බෙදා දෙන්නට හාල් බ්‍රසල් 1,84,34,075ක් වුවමනා නම්, ඉතිරිය 2,45,31,645ක් නම්—

සෙනරත් මයා.

(திரு. செனரத்)

(Mr. Senarath)

සිරිමර්තින් ගෙනෙන හාල්—

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

ඩබ්ලිව්. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. பி. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

පිටරට භාල් සමග එක් අයෙකුට පිට වෙළෙඳපොළෙන් සේරු තුනක් ලබා ගත් තට අවශ්‍ය නම් මේ සංඛ්‍යා ලේඛනවල ගණන් අඩුවෙන් වැටී තිබෙන බව එතුමා පිළිගන්නට ඕනෑ. සංඛ්‍යා ලේඛන ගැන සඳහන් කරමින් එතුමා වැරදි ආකාරයට තර්ක කිරීම ගැණයි අපි කනගාටු වෙන්නේ. ගොවියෙකුගේ පුතෙකු හැටියට එතුමාගෙන් මා අහන්නට කැමතියි, මේ රටේ වගා ව්‍යාපාරය දියුණු නොවුණා නම් භාල් සේරුව අඩු කළායින් පසුව මුල් අවස්ථාවේදී නිදහස් වෙළෙඳපොළේ රු. 1.60 ට, 1.65 ට තිබුණු භාල් සේරුව දැන් රු. 1.20 ට බැස තිබෙන්නේ කොහො මද කියා. වගා ව්‍යාපාරය දියුණු නිසාද, එසේ නැත්නම් වගා ව්‍යාපාරය නොදියුණු නිසාද? එතුමාත්, මාත්, ගොවි ජනතාවත් මේ ගැන සාකච්ඡාවක් කළොත් එතුමාත්, ගොවි ජනතාවත් පිළිගන්නවා ඇති වෙළෙඳ පොළේ බඩු මිල බසින්නේ බඩු සුලභ වීම නිසා බව. අද මේ තත්ත්වය ගොවි ජන තාව පිළිගෙන අවසානයයි.

පැල්මඩුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ධම් දාස මයා.) සංඛ්‍යා ලේඛන වගයක් ඉදිරි පත් කළා. ඒ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව ඇති වී තිබෙනවාය කියන කනගාටුදයක තත්ත්වයක් ගැන එතුමා සඳහන් කළා. එදා වී බ්‍රසලක් විකුණා ජීවත් වුණු මිනි හාට වියදම් වුණේ රු. 11.50 ක් බවත්, අද වී බ්‍රසල් 2 ක් විකුණුවත් ඒ වියදම පිරිමසා ගන්නට මිනිහෙකුට බැරි බවත්, අද ඒ තරම්ම ජීවන වියදම වැඩි වී තිබෙන බවත්, ගොවියාට කිසිම යහපතක් සිදු වී නැති බවත් එතුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමා මා ඉදිරියෙන්ම සිටින නිසා මා එතුමාට කියන්නට කැමතියි, “මන්ත්‍රීතුමනි, තමුන් නාන්සේ කර තිබෙන්නේ මැණික් ගැරීම විතරයි, තමුන් නාන්සේ ගොවි තැන් කර නැහැ” කියා. 1964 දී මේ රටේ ගොවි ජනතාව අක්කරයකින් ලබාගත් වී ප්‍රමාණය බ්‍රසල් 30 යි. දැන් එම අක්කර යෙන්ම බ්‍රසල් හැටක් ලබාගන්නවා. එහෙම නම් වැඩියෙන් ලැබෙන බ්‍රසල් තිහට කොපමණ මුදලක් ලැබෙනවාද කියා කල්පනා කර බැලුවාද? එසේ කල් පනා කර බලන්නේ නැතුව ගොවියාට රුපියල් දාහතරක් වෙන්න ඕනෑ නේද?

—දෙවන වර කියවීම

යහපතක් සිදු වී නැත කියා තමුන් නාන්සේ ලා ප්‍රකාශ කරනවා. 1964 සංඛ්‍යා ලේඛන සහ 1968 සංඛ්‍යා ලේඛන ගෙන සසඳා බැලුවාම එකකට එකක් නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය වැඩි වී නැද්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුඬ පාර්ශ්වය ජීවන තත්ත්වය ගැන කථා කරනවා. තමුන් උතුරුමැද පළාතේ නැති නම් අම්පාරේ වැනි ප්‍රදේශවල ජීවත්වන ගොවියා උදේ සිට රූ වනතුරු දහඩිය මහන්සියෙන් කුඹුරු කොට, නිදහස් වෙළෙඳ පොලට සහල් ගෙනවිත් සේරුව රු. 1.20 ගණනේ විකුණන විට හෙනගහ පත් යයි කියනවා. තමුන් බුරුමයේ, සියමේ ගොවීන් නිෂ්පාදනය කරන සහල් මෙරට ජනතාවට ගෙනවිත් දී, එම මුද ලින් ඒ රටේ ගොවීන් සැප විදින විට, විදුලි පංකා යට ජීවත් වන විට තමුන් නාන්සේ ලා හෙන ගහපත් යයි කියන්නේ නැහැ. තමුන් නාන්සේ ලා තුළ ජාත්‍යාලයක් තිබෙනවා නම්, රටට ආදර යක් තිබෙනවා නම්, ආත්ම ගරුත්වයක් තිබෙනවා නම් මේ අන්දමට කථා කරනවා දැයි අහන්න සිදු වී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, එදා ඉන්දියාවෙන් මෙරටට ගෙන්වන ලද මිරිස් අපේ ජනතාවට කන්න සිද්ධ වුණා. තමුන් අපේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුව ඉන්දියාවෙන් මිරිස් ගෙන්වීම සීමා කළා. ඉන් පසුව මිරිස් රාත්තලක මිල රුපියල් හත දක්වා ඉහළ නැංගා. තමුන් උතුරු මැද පළාතේ ගොවීන්, යාපනේ ගොවීන් මිරිස් වගා කර නිදහස් වෙළෙඳ පොලට ගෙන ආ විට රාත්තල රු. 2.75 දක්වා පහත වැටුණා. මිරිස්වල මිල පහත වැටුණේ අප රට ගොවියා මිරිස් වගා කළ නිසා නොවෙද? එහෙම නම් මිරිස් වගා කරන්නේ නැතැයි තමුන් නාන්සේ ලාට කියන්න පුළුවන්ද? එදා ඉන්දියානු ගොවියා පොහොසත් කරන්න වෙහෙස ගත් විරුඬ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්, අද අපේ රටේ ගොවියා අතට මුදල් යන විට නොයෙකුත් ගොවි තැන් ව්‍යාපාර මේ රටේ අරඹන විට අපේ රටේ ගොවියා දියුණු නැත, වගාව දියුණු වී නැතැයි ප්‍රකාශ කරනවා. තමුන් නාන්සේ ලා කියන අන්දමට දියුණුවක් නැති නම් රුපියල් හතට තිබුණු මිරිස් රාත්තල දාහතරක් වෙන්න ඕනෑ නේද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

රු. 2.75 දක්වා මිල අඩු වන්න විධියක් නැහැ නේද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා, කුප්‍රායකට රෙදි යාර දෙකයි දෙන්නෙ කියා. මේ විධියෙ කථා කියන්නෙ 1970 දී ඉන්න සියලු දෙනාම, 1965 ට පස්සෙ ඉපදුනු අයයි සිතා ගෙන වෙන්න ඇති. 1965 ට පෙර ඉපදුන ජනතාවට නොවෙයි මේ අය කථා කරන්නෙ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ රජය බිලයේ සිටි කාලයේදී කුප්‍රායකට රෙදි යාර තුනක් දුන්නා. එහෙම යාර තුනක් දෙන විට අපි වේදිකාවක් ගානේ ගිහින් “උඩරට කාන්තාවකට ඔසරිය අදින්න යාර හයක් ඕනෑය, නමුත් දෙන්නෙ යාර තුනයි” කියමින් අප ඒ රජයට එදා දොස් නැගුවා. අද ඒ අය අපට කියනවා. අප කුප්‍රායකට දෙන්නෙ යාර දෙකයි කියා. කුප්‍රායකට යාර තුනක් දුන්නෙ හය මාසයකට වරක් බව ඒ අයට සමහර විට දැන් අමතකව ඇති. කුප්‍රාය අරගෙන ගිහින් එක යාරයක් ගත්තාම, ඒ කුප්‍රාය කපා ගෙන ඉතිරි යාර දෙක මැනේජර් අර ගන්නවා. එක පුද්ගලයකුට රෙදි යාර 6 බැගින් දෙන්නට කටයුතු කළේ මේ රජය බව අප ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. මේ අය ගම්බදට ගිහින් කියනවා, දැන් දෙන්නේ රෙදි යාර දෙකයි කියා. දෙකේ ඒවා තුනක් දෙනවා; රෙදි යාර 6 ක් දෙනවා. ඒ නිසා අද උඩරට කාන්තාවට ඔසරිය අදින්නට පුළුවන්.

දැන් ට්‍රැක්ටර්වලට කුලිය වශයෙන් රුපියල් සිය ගණනක් අය කරනවාය කියා අම්පාරේ මන්ත්‍රීතුමා (සෙනරත් මයා.) කීවා. 1964 දී මේ රටට ට්‍රැක්ටර් සියයක් ගෙන්වුවා නම් මේ රජය බලයට පත් වූ පසු 1704 ක් ගෙන්වා තිබෙනවා. එසේ ට්‍රැක්ටර් 1704 ක් නොගෙන්වුවා නම් අද ට්‍රැක්ටර් කුලිය රුපියල් පන්සියයක්, හය සියයක් පමණ වෙනවා. ට්‍රැක්ටර් 1704 ක් තිබෙන විට ට්‍රැක්ටර් කුලිය රුපියල් සියයක් වෙනවා නම් ට්‍රැක්ටර් සිය ගණනක් පමණක් තිබුණා නම් කුලිය රුපියල් 500 ට 600 ට නගිනවා නේද? තමුත්තාන්සේලා මේ කථා කරන්නේ මැරිලා ඉපදුණු මිනිසුන්ටද?

දැන් රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය අහස උසට නැග තිබෙනවාය කියා තමුත්තාන්සේලා කියනවා. 1964 වර්ෂයේදී රුකිරක්ෂා නැති අය වශයෙන් ලියාපදිංචි වූ සංඛ්‍යාව 1,65,000 යි. 1968 දී 2,76,000 යි. එහෙමනම් 1965 ට පසු ඉපදුණු මිනිසුන්ද ලියාපදිංචි වී තිබෙන්නේ? ඊට කලින් සිටි මිනිසුන් නොවෙයිද රුකිරක්ෂා කාර්යාලවල ලියාපදිංචි වී සිටින්නේ? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රුකිරක්ෂා කාර්යාලයක ලියාපදිංචි වීමට පවා මේ රටේ වැඩි කොටසකට ඒ කාලයේ අවස්ථාව තිබුනේ නැහැ. මේ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් වුණත් මේ රටේ ජීවත්වන දුගී ජනතාවට ඒ කාලයේ රුකිරක්ෂා කාර්යාලයකට ගොස් ලියාපදිංචි වී රක්ෂාවක් ලබා ගැනීමේ අයිතිවාසිකම තිබුනේ නැහැ. එදා මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයටම තිබුණේ මහනුවර මහාලේකම් කාර්යාලයේ තිබෙන රුකිරක්ෂා කාර්යාලය පමණයි. අද මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ රුකිරක්ෂා කාර්යාල 12 ක් තිබෙන බව මා කියන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජාතික රජයේ 5 වැනි අය වැය ලේඛනයයි මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. පසුගිය රජයේ යම්කිසි සැලැස්මක් අනුව අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් පිට කොන්දක් ඇති මුදල් ඇමතිවරු සිටියේ නැහැ. ඒ අතින් අපේ ගරු වන්නිනායක මුදල් ඇමතිතුමා මේ රටේ ඉතිහාසයක් නැබුවා. එතුමා යම්කිසි සැලැස්මක් අනුව පරිච්ඡේද 5 කට තමාගේ අය වැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළා. එක එක අවුරුද්දට එක එක පරිච්ඡේදය බැගින් ඉදිරිපත් කරන ලද එතුමාගේ අය වැය ලේඛන මාලාවේ 5 වන අය වැය ලේඛනයන් මේ ගරු සභාවේ විවාදය සඳහා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේලා අපි එගොඩ මෙගෙඩ සිට මොන විධියට පුරසාරම් කැබා කීවත්, මොන විධියට විවාද කළත් මේ රටේ ජීවත් වන පොදු ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරමින් ඒ අයට සේවය කිරීම මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් අපේ යුතුකමක් බව අප කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. මේ රටේ අනාගත සුභසිද්ධියට අවශ්‍ය වැඩ පිළිවෙළ අප සකස් කරන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ජනතාව අද කාලා හෙට මැරෙන්නට සිටින කොටසක් හැටියට මේ රජය කල්පනා කරන්නෙ නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[ඔබ්බේ. එම්. ජී. ඩී. බණ්ඩා මයා.]

එදා තිබුණු වි නිෂ්පාදනය අද දෙගුණයක් වී තිබෙන බව ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් තමුන් තාත්සේලාට පැහැදිලි වෙනවා ඇති. එසේ නිෂ්පාදනය කරන වි වලින්, මහජනයා අතර බෙදා දෙන සහල් සඳහා යම් කිසි ප්‍රමාණයක් හැරුණාම තවත් එක්තරා ප්‍රමාණයක් ස්ථිරවම වි වශයෙන් තබා ගන්නට ඕනෑ. අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සෙනරත් මයා.) වි සහ දොඩම් එක හැටියට සලකා සංසන්දනය කර කථා කළා. වි පිදිලා සුමානයකින් ගත්තොත් දොඩම් වගේ කුණු වන බව එසේ සංසන්දනය කළ ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා කියන්නට ඕනෑ. එහෙත් වි පැහැනොත් අවුරුදු ගණනක් තබා ගන්නට පුළුවන්. දොඩනුයි වි යි තෝරා ගන්නට බැරි මන්ත්‍රීවරු මේ විධියට කථා කිරීම ගැන අපි කණගාටු වෙන්නට ඕනෑ. දොඩනුයි වි යි අතර යම් කිසි වෙනසක් තිබෙන බව කවුරුත් පිළි ගන්නට ඕනෑ.

ඒ සමගම තවත් කරුණක් මා කියන්නට ඕනෑ. අද මේ රටේ යම්කිසි දියුණුවක් තිබෙනවාද නැද්ද කියන එක ගැන 1965ට පෙර මේ රටේ ජීවත්වූ ජනතාව කල්පනා කර බැලුවොත් මං මාවත්, ආරෝග්‍ය ශාලා, පාසල් ගොඩනැගිලි, පාලම් ආදී මහජන හිත සුව පිණිසත් රටේ අනාගත දියුණුව පිණිසත් හේතු වන යම්කිසි වැඩ කොටසක් කෙරී තිබෙනවාද නැද්ද යන්න මනාව අවබෝධ වේවි. තම තමන්ගේ හදවත්වලට තවටු කර බැලූවොත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරු වුණත් අවිවාදයෙන් පිළිගන්නවා ඇති මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා ස්ථිර අඩි තැලමක් දමා තිබෙන බව.

මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.) කිව්වා අද අඹන්ගහ දිගේ මහවැලි ගඟේ වතුර අනුරාධපුරයට යනවා කියා. එතුමා ඉපදී තිබෙන්නේ ලංකාවේ නොවේද කියා මා අහනවා. එතුමා වෙන කොහෙදෝ ඉඳලයි මිහින්තලේ පදිංචියට ඇවිත් තිබෙන්නේ. ලංකාවේ උපන්නා නම් අඹන් ගඟේ ඇල අනුරාධපුරයට යනවාය කියාවිය. එහෙත් මා කියනවා අඹන් ගඟේ අත්තක් ඇල හැර මැදින් ගිරිතලේ හරහා මින්නේරියට යනවාය කියා. මා

—දෙවන වර කියවීම

මිහින්තලේ මන්ත්‍රීතුමාට කියනවා ඇල හැරට ගොස් බලන්න ඒ ඇල ගිරිතලේටද වෙන කොහොටත්ද යන්නේ කියා. මහවැලි ගඟේ වතුර එවා මිහින්තලේ මන්ත්‍රීතුමාත් සමග තවත් කීපදෙනෙක් ම වතුරට ගසාගෙන යන්නට මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩ මේ මාසයේම පටන් ගෙන ඒ වතුර ඉක්මනින් අනුරාධපුරයට එවන බව මා මිහින්තලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාට කියනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා අපි රථ වාහන ගෙන්නුවාය ජීප් ගෙන්නුවාය කියා. හොඳයි ජීප් ගත්තේ අපි පමණක් ද? අනුරාධපුරේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (කේ. බී. රත්නායක මයා.) ගත්තේ නැද්ද? අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගත්තේ නැද්ද? අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා එතුමාගේ කථාවේදී කිව්වා එතුමාට කුඹුරු අක්කර කාලක්වත් නැත කියා. එහෙනම් ඒ මන්ත්‍රීතුමා ජීප් එකක් අර ගෙන තිබෙන්නේ ආණ්ඩුව රථවා බොරු සංඛ්‍යාලේඛන ඉදිරිපත් කරලයි. ඒ නිසා ඒ ජීප් එක වහාම ආපසු ගන්නාය කියා මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මේ අවස්ථා වේදී ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ සිටින ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් යම් වැඩ කොටසක් කළ යුතුව තිබෙනවා නම් ඒ මොනවාද? ඔවුන්ට සැපවත් ජීවිත ගත කිරීමට හැකි වන අන්දමට මහා මාර්ග අංශය, රථවාහන අංශය, වෛද්‍ය අංශය, අධ්‍යාපන අංශය ආදී වූ සෑම අංශයකින්ම සැපවත් ජීවිතයක් ගෙනයාමට අවශ්‍ය කටයුතු ඉටු කර දෙන්නට ඕනෑ. මේ රජය බලයට පත් වන්නට කලින් නුවරඑළියේ වවන එලවලු ලොරියක පටවාගෙන විත් කොළඹ දී ඒවා විකුණා ලබා ගන්නා මුදලට වඩා වැඩි මුදලක් ලොරි ගාස්තු වශයෙන් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. ඒ තරමට රථ වාහන හිඟයක් ඒ කාලයේ තිබුණා. ඒ හිඟය මහහැරවීම සඳහා අවශ්‍ය තරමට වාහන ගෙන්වා ගොවියා නිෂ්පාදනය කරන බඩු අඩු මුදලකට වෙළඳ පොළට ගෙන්වා ගැනීමට කටයුතු සැලැස්වීමෙන් ගොවීන්ට යහපතක් සිදු වුණාද නැද්ද කියා මේ රටේ ගොවි ජනතාව දන්නවා ඇති. මේ රජය ලොරි ගෙන්නුවා ජීප් ගෙන්නුවා ගොවියාට මොකවත් නැහැ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—දෙවන වර කියවීම

කියා වේදිකාවට නගින්නට විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කල්පනා කරනවා ඇති. වේදිකාවට කථාවක් ඕනෑනම් ලියා දෙන්නම් මෙහාට එන්න. අපි තමුන් නාන්සේලා කල්පනා කළ යුත්තේ එහෙම නොවෙයි. අපි කල්පනා කළ යුත්තේ මේ රටේ ජනතාවගේ වගකිවයුතු නියෝජිතයන් වශයෙනුයි. මේ රටේ සමෘද්ධිමත් අනාගතය උදෙසා සකස් කරන ලද වැඩ පිළිවෙළේ පස් වැනි පරිච්ඡේදයයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පසු ගියදා මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කෙළේ. තවත් අවුරුද්දක් ගත වන විට මේ රටේ තවත් තිබෙන ප්‍රශ්නවලින් විශාල කොට සක් විසඳන්නට මෙම ජාතික රජයට පුළු වන් වේවි. මෙම රජය බලයට පත් වන්නට පෙර ලංකාවාසීන් සැක සහිත තත්ත්වය කිනුයි, ජීවත් වුණේ. ඉතාමත්ම අවදානම් තත්ත්වයක සිටි ජනතාවකට ස්ථිර බලා පොරොත්තු ඇති කරගත හැකි සහනදායක කාලයක් උදා වුණේ මේ ආණ්ඩුව පිහිටු වුවායින් පසුවයි. දැන් අනාගත පරම් පරාවේ සුභසිද්ධිය පිළිබඳව බලා පොරොත්තු සහගත තත්ත්වයකින් ජීවත් වන්නට මහජනතාවට පුළුවන් කම ලැබී තිබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අන්න, අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා යනවා.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. பி. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

තව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් එක් කෙනයි, දැන් ඉන්නේ. ඔහුත් යන තුරු කථා කරන්නම්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙකුත් සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළා. ජීවන වියදම වැඩි වී ඇති බව ඒ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් ප්‍රකාශ කළා. අද ජීවන වියදම් අංකය 129ක් බව කීවා. හොඳයි, ජීවන වියදම් අංකය 129ක් බව සලකනවාත් සමගම අද එක් පුද්ගලයකුගේ ආදායම් තත්ත්වය ගැනත් කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. එදා කුඹුරු අක්කරයකින් වී බ්‍රසල් 30ක් ලබා ගත් තැනැත්තා අද වී

බ්‍රසල් 60ක් ලබනවා වන්නට පුළුවනි. එහෙම නම් එක වී බ්‍රසලක් රුපියල් 14 බැගින් විකුණන විට ඔහුට වැඩියෙන් ලැබුණු වී බ්‍රසල් 30 වෙනුවෙන් ඔහුට වැඩි පුර රුපියල් 420ක් ලැබෙන්නා නේද?

ජීවන අංකය වැඩි වීමට තවත් හේතු වක් තිබෙනවා. විදේශ විනිමය තිබෙනොත් තමයි, අපට පිටරටින් බඩු ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. අපට විදේශ විනිමය ලැබෙන්නේ අපේ බඩු පිටරටට විකිණීමෙනුයි. අපේ අමු ද්‍රව්‍ය පිටරටට විකිණීමෙන් ලබා ගන්නා ලද විදේශ විනිමය යොදා එදා අප සියමෙන්, බුරුමයෙන්, චීනයෙන් හාල් ගන්නා. මේ අතර ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳ පොළේ අපේ බඩුවල මිළ අඩු වීම නිසා අපට ලොකු අවදානම් තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණා. අපගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා අවශ්‍ය වන හාල් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා සරුසාර පොළොවක් අපට තිබෙනවා; චතුර තිබෙනවා. අපේ අමු ද්‍රව්‍ය ලෝක වෙළෙඳ පොළේ අඩු මිළ ගණන් වලට යන විට, අමතර මුදලක් වියදම් කොට අපේ ආහාරය මෙහිම නිපදවා ගන්නට ක්‍රියා කරද්දී බඩු මිළ සැහෙන තරමකින් වැඩි වෙනවා. බඩු නැතැයි, ගෙවල් නැතැයි, රක්ෂා නැතැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තිතරම කියනවා. එහෙත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පාලන බලය තිබුණු කාලයේදී පටන් ගත් ව්‍යාපාරවලින් ආදායම් ලැබෙන්නට පටන් ගෙන තිබෙන්නේ අවුරුදු හතකට පසුවයි. ජනසතු ව්‍යාපාරවලින්, කර්මාන්තවලින් අවුරුදු හතක් යනතුරු ආදායම් ලැබුණේ නැහැ.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඒ කර්මාන්ත නිසා තමයි, තමුන් නාන්සේලා රැකෙන්නේ.

බබ්ලිවි. එම්. ජී. පී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. டபிள்யூ. எம். ஜி. பி. பண்டா)

(Mr. W. M. G. T. Banda)

අප හදන කුඹුරු ටික නිසයි, තමුන් නාන්සේලාගේ දරුවන් රැකෙන්නේ. මිනුවන් ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පොල් කෙඳි මෝලෙන් අනෙක් අයට ජීවත් වන්නට බෑ. මේ ආණ්ඩුව කර්මාන්ත වඩා කාර්යක්ෂම විධියට පවත්වාගෙන යනවා. ඒ අතර වගා ව්‍යාපාරය ඔස්සේ අප හදන

[බබ්ලිවි. එම්. ජී. ඩී. බණ්ඩා මයා.]

කුඹුරු ටික නිසා අනාගත පරම්පරාව අපට පිං දිදි ජීවත් වන බව මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දැන ගන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ගොවිතැන වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වන කොට, අවශ්‍ය ඇළවල් කපන කොට, ඒ ඇළවල්වලට වතුර සපයන වැව් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන කොට, ගොවියන්ට අවශ්‍ය මූලික කටයුතු ටික සකස් කර දෙන කොට, ඒ අයගේ වෙනත් ප්‍රශ්න විසඳන කොට ජීවන අංකය වැඩි වන බව ඇත්තයි. එහෙත් ඒ වතුර කුඹුරුවලට ගලා ගොස්, ඒවා සශ්‍රීක වී, අස්වැන්න නෙළා ගන්නා විට ජීවන තත්ත්වයන් ඉහළ නඟිනවා; බඩත් තද වෙනවා. ඊයේ වපුළු කුඹුරේ අද වී පාගා පෙන්වන්න බැරි බව ගොවියකුගේ පුතෙක් හැටියට මෙහිදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ජාතික රජය පටන් ගත් සත් ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵල තව අවුරුදු දෙකකින් පෙන්වන්නට පුළුවනි.

මළබෙරයක කපාවක් අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. මළ බෙර වැදිගෙන ගිහින් මේ වේලාව වන විට ඔය පැත්තේ ඉතුරු වී තිබෙන්නේ එක බෙරයක් පමණයි. අපේ වගා ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම සාර්ථක වූ දුටු ඒ බෙරෙන් පළවක් යන බව කියන්නට ඕනෑ. වගා ව්‍යාපාරය කෙරෙහි යම් යම් ජනතා කොටස් අතර සැක සහිත තත්ත්වයක් මුලදී ඇති වී තිබුණා නම්, දැන් ඒ සැකයන් හොඳටම තුනී වේ ගෙන යනවා. වී නිෂ්පාදනය කරන අම්පාරේ හාල් සේරුවක් රුපියල් 1.45ක් වන බව අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවා. එහෙත් කොළඹ නම් හාල් සේරුවක් රුපියල් 1.20 ගන්න පුළුවනි. එහෙම නම් වී නිෂ්පාදනය කරන අම්පාරෙන් හාල් සේරුවක් රුපියල් 1.40 බැගින් මිල දී ගෙනාවත් කොළඹදී ඒවා රුපියල් 1.20 බැගින් විකුණනවා වෙන්න ඇති. දේශපාලන වේදිකාවල ඔවුන් කපා කීවත් මේ ගරු සභාවේ කීම නම් කොහෙත්ම ඔබින්නේ නැහැ.

එතුමා තවදුරටත් කීවා, මේ රජය ගෙන් වන රථ වාහන සියල්ලම ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් බෙදා ගන්න වාය කියා. එහෙම නම් අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙන්ම, අනුරාධපුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (කේ. බී. රත්නායක මයා.) මැදවච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (මොහොමඩ් අවුරුදු නවයක පාලන කාලයක්

පාල සේනානායක මයා.) ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් වෙන්න ඇති.

අපේ මුදල් ඇමතිතුමා වාර්තා ගණනා වක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කියවුණා. ඔව්, අප ඒ බව පිළි ගන්නවා. එහෙත් දැනට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින හිටපු මුදල් ඇමතිවරු ඊට වඩා ඉතිහාසගත වන වාර්තා පිහිටුවා තිබෙනවා. එවැනි එක මුදල් ඇමතිවරයෙක් තමාගේ අයවැය ලේඛනය මේ ගරු සභාවෙන් සම්මත කරගෙන සති කීපයකින් බලයෙන් තල්ලු වුණා. එහෙත් අපේ මුදල් ඇමතිතුමා නම් පස් වැනි අයවැය ලේඛනයත් ඉදිරිපත් කර ඉදිරි පෙළේ ආසනයකට වී හිතා වෙමින් ඉන්නවා. එතුමා වාර්තා පිහිටුවා ඇත්තේ නොකඩවා අවුරුදු 5ක්ම අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කළ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් පමණක් නොවෙයි. පොදු මහජනතාව මත බදු බර පටවන්නේ නැතිව රයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීම සඳහා රුපියල් කෝටි 12 ක් වෙන්කිරීමෙන් එතුමා වාර්තාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ ගැන රජයේ සේවකයන් පමණක් නොව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පවා එතුමාට ස්තූතිවන්ත විය යුතුව තිබෙනවා.

කොයි රජයක් බලයට පත් වුණත්, යම් කිසි රජයකින් මේ රටේ දියුණුව සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් සාර්ථක විධියට ගෙන යනවා නම්, එය හොඳ දෙයක් හැටියට පෙනෙනවා නම්, ඒ බව අවංකවම පිළිගැනීමට තරම් ආත්ම ශක්තියක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙන්නට ඕනෑ. එයින් ඔවුන්ගේ ආත්ම ගරුත්වයට කිසි ම කැළලක් ඇති වන්නේ නැහැ. ආත්ම ගරුත්වයට කැළලක් වන්නේ එසේ අවංකව නොපිළිගැනීමයි. පසුගිය අවුරුදු 4½ තුළ මේ රටේ ජනතාවගේ සියලුම ප්‍රශ්න සියයට සියයකින්ම විසඳන්නට ජාතික රජයට පුළුවන් වුණා යයි මා කියන්නේ නැහැ. අවුරුදු 9ක් තුළ පසුගිය ආණ්ඩු දෙකක් විසින් ගෙන ගිය අද්දර්ශී පාලනය නිසා වූ ආපදාවන්ගෙන් රට මුදාගෙන ගොවි කම්කරු ජනතාවගේ යහපත සඳහා මේ රජය නියම සැලැස්මක් ඇති වැඩ පිළිවෙළක් අරඹා තිබෙන බව නම් මට කියන්නට පුළුවනි. අවුරුදු නවයක පාලන කාලයක්

கலீ நலிம

கலீ நலிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

கனேசநாவ ஓடிபென் கர்ன லேன் பூனிய
கனேசநாவ ஓடிபென் கர்ன லேன்:

“மன்றி மனிடலய லுன் கலீ நலிம ஸ்ருய”.—
[ஓர் லன்நியாயக].

“சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பெறுமாக”.—
[கெளரவ வன்னிநாயக்க] பிரேரணை பிரேரிக்கப்பட்டு
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Motion made, and Question proposed.

“That the House do now adjourn.”—
[The Hon. Wanninayake.]

ஸமனீ பீயஸூரிய மல.

(திரு. காமனி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

Mr. Deputy Speaker, last evening the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) raised a matter regarding the results of the last G. C. E. (Ordinary Level) Examination. I think he has got his facts mixed up and I should like, with your permission, to place on record the correct position.

The next G. C. E. (Ordinary Level) Examination is due to commence on 14.12.1969. Over three lakhs of candidates are expected to enter for this examination. It was necessary to close applications for this examination on 15th August 1969 to enable all preliminary work to be done in time. For this reason the results of the last G. C. E. (Ordinary Level) Examination had to be released as early as possible before 15th August. They were actually released on 6.8.69. The marks of approximately 2,000 candidates were not available at the time these results were released due to non-receipt of marks. However, the results of the remaining 281,000 candidates could not be withheld on this account. This procedure is not unusual as some marks have always

கலீ நலிம

been found to be outstanding when the results of previous examinations were released as well.

In previous years the time taken to release the results of this examination with a smaller number of candidates was approximately five months. On this occasion results have been released within 3½ months of the termination of the examination. It will be seen, therefore, that the results of this examination are not late. On the contrary, they have been released earlier than on any previous occasion. In the case of candidates who have not received complete results, supplementary results are being issued as and when they become available. It has been found that in one or two instances certain punching errors have occurred because of wrong index numbers given by candidates. These are being reviewed. This type of mistake occurs in other countries too where mass scale data have to be punched.

Schools and private candidates who have not been able to finalize their entries for the next examination owing to non-receipt of their complete results will be able to obtain an extension of time for sending in their entries. A notification to this effect is being published.

பூனிய பிமென லேன், கன கலிமென பி.

வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மன்றி மனிடலய பீம ஹனுவல லு. க. 8.1 லு, 1969 லுனேஷ் 2 லு லுன் கன கலிமென லுனுவ, 1969 லுனேஷ் 16 லு கெனபூரலு பூ. க. 10 லு லுன் கலீ கலீ.

அதன்படி பி. ப. 8.1க்கு, சபைஅதனது 1969 ஓகஸ்ட் 2 ஆம் தேதிய தீர்மானத்துக் கிணங்க, 1969 ஓகஸ்ட் 16, சனிக்கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

Adjourned accordingly at 8.1 P.M. until 10 A.M. on Saturday, 16th August 1969, pursuant to the Resolution of the House of 2nd August 1969.

දෙක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි.) මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. නැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம். தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால் மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த.பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions: 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1